

- I. Ritterküssi Tabulae Genealogicae
illustratum aliquot familiarum. Tubing.
1668. vide Indicem pag. 2.
- II. Leben und Wandel der Ertz-Ketzer
Franc Josephi Borri
- III. Numburgensis Schola celebrat Victoriam
de Turcis renovatam. a 1665.
- IV. Fridemannus Beckmann Philos. Doctori
creato Henrico. Mathiae a Brock
gratulatur Jenae 1665
- V. Eadem occasione gratulatur Jufus Cella-
rius Helmstadtensis Prof.
- VI. Hundeshagio Professori in Academia
ad Salam frantantur a 1665. versis.
Latinis et Graecis.
- VII. Johanni Thomae Juris Cons. et Senall.
gratul.
- VIII. Hundeshagencio Professori Jenensi. 1665.
- IX. Dem Herrn Fürstlichen Secretario Förster am
Namenseage. 1672.
- X. Myrtus nuptialis ad thalamum Petri Hertelii
- XI. Die verliebte Wermiz. 1665.
- * XII. Nemae super obitu Tobiae Plankenaveri
Civis. Poson Consulis et Juris, Ecclesiae Evang.
Inspectionis. Posonii 1671.
- XIII. Johanni Sebastiani Mitternachtsio Jenae 1665.
- * XIV. Chronographia Raymondo Comiti a Monse arc.
colli.
- XV. Prorector Acad. Wittenbergensis Andreas Sen-
nerius de dysero Professor de academia.
- XVI. Johannes Musaeus Prorector Jenensi ad funus
filiae Platneri invitat collegas, et Acade-
micam inventuram.

XVI

XVII

XVIII

XIX

XX

XXI

XXII

XXIII

XXIV

XXV

XXVI

XXVII

XXVIII

XXIX

XXX

XXXI

XXXII

XXXIII

XXXIV

XXXV

XXXVI

XXXVII

XXXVIII

XXXIX

XL

XLI

XLII

XLIII

XLIV

XLV

XLVI

XLVII

XLVIII

XLIX

- XVII. Rector Scholae Viniariensis ^{Dursula} 1664.
- XVIII. Symp. Legum Academiae Jenensis.
- XIX. Joh. Strauchius a. 1660.
- XX. Georg. Adam. Struve. Jenae 1661.
- XXI. Daniel Triller Epitaphium Scripsi
Christiano Saxoni inclitissimo
Jene 1663.
- XXII. Rector Academiae Jenensis Clavius Jacobo
Röschen parapat. 1663.
- XXIII. ~~Volk~~ (Præf. Jenensis) Johana. Volk Bech
mann Programmate pro invitat ad Dispu-
tationes Academicas, habendas d. 25 Sept
1664.
Vide cet. usq. ad Numm. 24.

A. 263-270 = 279
RMK 1299

A k

RAK 1299

8

10

1

1496.
TABULÆ
GENEALOGICÆ
ILLUSTRIUM ALIQUOT
FAMILIARUM,
QUARUM NOMINA SEQUENS
PAGINA EXHIBET

Tomus Probat. P. l. Vicina à ed. l. Annan.
NICOLAO RITTERSHUSIO.

Pauli Sarvari.
Debrecini 1792.
TUBINGÆ,

Apud JOHANN. GEORGIUM COTTAM,
ANNO

M. DC. LXVIII.

DEBRECENI REG. FOLIOKLA
KÜNYVTÁRA

BURGGRAVII IN DO

A.
OTTO *vixit* 1282.

Henricus.

Otto Heiden. *Geirud vixerunt* 1312.

Fridericus, 1341.

Otto, *Archidiaconus Lusatia, Canonicus Elshensis, 1326.* Otto Heiden, 1329. Otto Ernestus, *occisus in*

Jonas, *Burggravius in Dobna.*

Henricus Weinrich *vixit* 1344.

Jonas *obit in carcere.*

Jastay, *Burggravius in Dobna, vixit* 1387. Catharina à Windo.

Nicolau, *occisus in obsidione Dobnana.*

Jasky, *Burggr. in Dobna, - - - - - occ. in obsidione Dobnana.*

Jastay *investitus cum fratre Comitatu Dobnana ab Imp. Sigismundo* 1423.

Nicolau, *Burggr. in Dobna*

Solenzo, *in Concilio Constantia.*

Albertus, 1420. N. Schenckin à Tautenberg.

Golba *vixit* 1445.

Fridericus, 1454. ad

Jaroslaus, 1447.

Nicolau, *B. I. D. Dominus in Grafenstein. Agnes à Kurzbach.*

Magdalena, *nupta W. Isango, Comiti à Gleichen, † 1440.*

Johannes, *B. I. D. Dominus in Wildenstein. Catharina von Strasburg, 1483.*

Borziwoyus, *B. I. D. & Roslock. Iohanna*

Daniel, *B. I. D.*

Johannes.

Jaroslaus.

Albertus.

Nicolau.

Wenceslaus.

Fridericus.

Anna Maria.

Christophorus.

Elisabetha.

Magdalena.

Wenceslaus.

Fridericus, *B. I. D. Dns. in Droshitz. Iohanna à Wolder.*

Johannes.

B. I. D. 153

Georgius, *B. I. D. 1595.*

Elisabetha.

Barbara.

Helena.

Carolus, *ultimus hujus lineae.*

Elisabetha.

Ludovica.

Justina.

Wolfgangus.

Rudolphus.

Borziwoyus, *B. I. D. Erida à Lambstein.*

Veronica.

Ludomilla.

Catharina.

Elisabetha à Sternberg.

Henricus, *B. I. D. Dominus in Bonatels.*

Ulricus.

Camillus.

Daniel.

Sigismundus.

Vitus.

Cicero.

Adamus, *B. I. D.*

Fridericus.

Borziwoyus.

Johannes.

Henricus.

Wenceslaus.

Ulricus.

Quatuor filia.

Ferdinandus, *B. I. D. Bohemia.*

Uladislaus, *Eg. Hierosolym.*

Jaroslaus, *Abbas Zelle.*

Fridericus.

Henricus.

Johannes.

IV. filia.

Johan. Uladislaus.

Fridericus.

Lasha.

AVII IN DOHNA.

A.

OTTO *vixit* 1282.

vixit 1312.

Agnes, nupta Rudolpho à Borcken, 1330.

Heiden, 1329.

Otto Ernestus, occisus in pralio.

Otto Albus.

Otto Lubens.

Otto Wied.

Otto Liebedik.

einrich *vixit* 1344.

Otto junior.

vixit 1387. Catharina à Wíndeo.

Johannes occisus in pralio ad Gorum.

Margareta.

vixit cum fratre Comitatu
p. Sigismundo 1423.

Nicolaus, Burggravius in
Dohna 1423.

Otto, 1403.

Wenceslaus, B. in D. Dominus in Straupitz & Kinds-
berg, captus in pralio ad Tannenberg 1410.

vixit 1445.

Fridericus, 1454. adificavit Wildenstein.

Henricus, 1420.

Casparus *vixit* 1430.

minus in Wílden-
stein. burg, 1483.

Borziwoyus, B. I. D. Dominus in Okors
& Rostock. Iohanna Weimannia.

Sigismundus,
B. I. D.

Christophorus, B. I. D. Dominus in Straupitz,
Margareta de Wartenberg.

Fridericus, B. I. D. Dns. in
Droschitz. Iohanna à Wolder.

Johannes,
B. I. D. 1536.

Catharina, nupta Hiero-
nymo à Minquitz.

Casparus, B. I. D. Eva Anna, † Johannes, Capitaneus
Schenckin à Lansberg. innupta. in Corbus, † 1523.

Henricus, B. I. D. Do-
minus in Bonarck
Elisabetha à Stern-
berg.

Ulricus.

Camillus.

Daniel.

Sigismundus.

Vitus.

Cicero.

Wenceslaus. Elisabe-
tha de Colomrad.

Fridericus.

Benedictus.

Johannes.

Tres filia.

Anna † Virgo.

Elisabetha.

Wilhelmus, B. I. D.
Dominus in Muska.
Catharina agnata.

Christophorus in Su-
periore Lausita.

Johannes † Colonia
Sepulch.

Anna † Virgo.

Elisabetha.

Carolus Christopho-
rus, Dominus in
Muska. Virgala à
Schulenburg.

Elisabetha † in Bole-
mia Virgo.

Wilhelmus, † iuvenis.

Otto †.

Casparus †.

Johannes.

Henricus.

Ladislaus.

Rudolphus.

Carolus.

Otto. Catharina We-
derska.

Ladisl.

Fridericus.

Johan. Uladislaus.

IV. filia.

Johannes.

Henricus.

Ladislaus.

Fridericus.

Jaroslaus, Abbas
Zelle.

Elisula Catharina, nupta Canrado Reineccio, L. B. à Calen-
berg, cui in dorem attulit Dynastiam Muscov, &c.

I ET COMITES A DOHNA.

B.

1484. in Crafschen, Humern, Heminsdorff, Petrowiz. N. à Crwinnaw.

IN PRUSSIA.

Stanislaus, Burggravius à Dohna, F. in Deutschendorff. Vrsula à Gryfing.

Anshelmus † puer. Petrus, B. A. D. n. 1483. 1. Elisabetha ab Eylenburg. 2. Catharina Zenna Polona, 1535. nupta N. à Königseck. Sparwein. Vx. N. à Dippelskirch. nupta N.

- 2. Sophia, Vx. Iohannis Jacobi Truchsessi à Walpurg.
- 2. Iulianus, n. 1550. 26. May, † 4. Iun. 1622.
- 2. Johannes, † Sleswici sepultus.
- 2. Albertus † juvenis.
- 2. Abrahamus occ. ad Montentou, sepultus Tarracory.
- 2. Acharius, Capitaneus in Teptan, † 18. Oct. 1601. Barbara à Wersdorff.
- 2. Christophorus † in Finna, Odensee sepultus.
- 2. Fridericus † Londini in Schona, ibidem sepultus.
- 2. Henricus, Professoriudice Regis Polonia, occisus in obfidione Perawia.
- 1. Filia.
- 1. Anshelmus † juvenis.

- Catharina, nupta Euffabio à Schlieben.
- Christophorus, n. 1583. 17. Iun. Gubernator Aragonensis † 1. Iul. 1637. Vrsula, 10-hannus, Comitiss à Solms.
- Acharius, n. 1588. 22. Oct. Capitaneus in Waldsassen, † 22. Iul. 1647.
- Theodoricus, n. 1580. occisus in Bohemia 1620.
- Christophorus † puer.
- Albertus † infans.
- Fridericus, n. 1573. † Norimbergae Sept. 1595.
- Petrus † in juvenute.
- Fabianus, n. 1577. † Elber, Baronia, ob. Heydecke 1631. Anna Euphrosina à Püsch.

- Fridericus, nat. 25. Iun. 1621. Esperance Margareta de Montbrun.
- Christianus Albertus, n. 30. Novemb. 1621. Sophia Theodora, Iohannis Wolfhardi, Domini à Brederode f.
- Fabianus Christophorus, nat. 29. Dec. 1622. † 1624.
- Henricus, n. 28. Dec. 1623. occ. in Anglia.
- Elisabetha Charolotta, n. 14. Feb. 1625 nupta Comit à Styreni.
- Henrica Amelia, n. 1626. 28. Febr. nupta Fabiano, B. A. D. agnato.
- Christophorus Delphicus, n. 15. Iun. 1628. Anna Oxenfierna.
- Catharina, n. 19. Mart. 1627.
- Wilhelmus Belgicus, n. 1629. †.
- Sophia.
- Theodorus Auracius, n. 1632. 22. Mart. † 1642.
- Louyse, n. 27. Iul. 1633. nupta Dominico von der Reid, W'gsh-phalo.
- Fabianus, n. 8. Oct. 1617. 1. Henrieta Amelia agnata. 2. Louyse sa Christiana Brederoda.
- Fridericus, n. 1619. 26. Apr. Maria Louyse, Achary à Crewzen f. 1649.
- Barbara † virgo.
- Theodora, nupta 1. N. ab Euphrosina à Walpurg.
- Euphrosyna, Vx. Maximilianus à Guldensfern.
- Acharius, n. 1607. 10. May. Anna Dorothea Truchsessi à Witzhausen, † 16. Febr. 1615.

- Fridericus. Amalia.
- Alexander.
- Friderica Maria Ursula Anna Louyse. Amalia.
- Theodoricus. Carolus.
- Christophorus. Wilhelmus Albertus.
- Wolfgang Christianus.
- Fridericus Henricus.
- Fridericus Christophorus, n. 7. Iun. 1664.
- Amelia.
- Charlotte.
- 1. Amalia †.
- 1. Ludovicus †.
- 1. Christophorus Fridericus.
- 2. Louyse Maris.

105

BURGGRAVII A DOHNA

ALOYSIUS de Urpach à Languedocio à Carolo Magno vocatus ad
sedem fixit

CUNRADUS Primus, Burggravius Dohnanus, extruxit pontem supra

Wigbrechtus vixit Ao. C. 890.

Wilhelmus vixit 933.

Wilhelmus interfuit Ludis Merisburgi 968.

Hinco, Ortonis Imp. Locum tenens, cepit Boleslaum Ducem Bohemia 976.

Fridericus interfuit Ludo Trojano Brunsviga 996.

Henricus in Ludis Hala Saxonum 1042.

Wolfgangus vixit 1074.

Jonas, Burggravius de Dohna, vixit 1113.

Jonas vixit anno 1144.

Colbatus milita

Henricus 1169.

Sobieslaus, 1206. Adelheid.

Wernherus, in Ludis Trojanis Wormatia, 1209.

Henricus, 1180.

Ernestu

Balthasar † ἀπαίς. Nicolaus. Johannes † ἀπαίς.

Henricus.

Nicolaus Burggrav, in Altengera, 1307.

Otto 1282.
Vid. Tab. seq. A.

Botho, juvenis, Burggrav de Dohna in Graffen, Holtzdorff, Gera, 1350. Sigfrid 1403. Agnes 1409.

Johannes 1386.

Cunradus, Burggr. à Dohna, hereditarius in Nubey, † 1420.

Henricus, Senior, Dominus in Heminsdorff. Anna von Pha

Christophorus vixit 1484.

Georgius Plebanus in Gera.

Henricus junior.
Vid. Tab. B.

26 a 279.
GRAVII A DOHNA.

de Urpach è Languedocio à Carolo Magno vocatus ad Albim fl.
sedem fixit

Primus, Burggravius Dohnanus, extruxit pontem supra Albim fl.

Wigbrechtus vixit Ao. C. 890.

Wilhelmus vixit 933.

Wilhelmus interfuit Ludis Meriburgi 968.

Imp. Locum tenens, cepit Boleslaum Ducem Bohemia 976.

Dericus interfuit Ludo Trojano Brunsviga 996.

Henricus in Ludis Hala Saxonum 1042.

Wolfgangus vixit 1074.

Jonas, Burggravius de Dohna, vixit 1113.

Colbatus militavit contra Saracenos, fit Eques in monte Oliveti 1147.

Andreas, in Ludis Noriberga, 1197.

Henricus, 1180.

Ernestus contendit de limitibus cum Duce Saxoniam, 1208.

Rudolphus, 1208.

Henricus.

Stephanus 1289.

Otto 1282.

Vid. Tab. seq. **A.**

Jacobus 1324.

Agnes 1409.

Henricus 1386.

Henricus, Senior, Dominus in Heminsdorff. Anna von Phalern 1393.

Henricus junior.
Vid. Tab. **B.**

COMITES AB HA

ULRICUS Pruefchenck. *Anna, Burggravia in Mag*

Jodocus I. circa ann. 1330. *Sibylla à Sandiz*

Ulricus II. *Brigitta à Reichenegk.*

Henricus. *Vrsula à Capelln.*

Jodocus II. 1435. *Elisabetha, Baronissa de Roge*

Stephanus Pruefchenck, *Dominus in Stettenberg Bandophorus 1443. Margareta à Reichenegk.*

Henricus, L.B. *in Stettenberg, creatur Comes in Hardegk, & investitur eodem Comitatu in Comitibus Wormat. 1494. Elisabetha, Iohannis, Domini à Rosenbergf.*

Sigismundus, L. Comes in

Johannes I. *Comes in Hardegk & Machland, † 1533. 27. Jul. 1. Margareta, Georgij, Com. à Schönbergf. † 1507. 2. Barbara, Wolfgangi & Kraigf. 1527. † 1539.*

Ulricus, *Com. in Hardegk, emir Comitatum GLATZ 1500. Zedena, Henrici, Ducis à Münsterbergf.*

Ulricus II. *Dorothea, Georgij, Comitis ab Hohenlohe f. 1570. 2. Elisabetha à Pfölsing.*

Henricus II. *Comes in Hardegk, Dominus in Schwinda. Anna Maria, Francis, Comitis à Turri f.*

Sigismundus II. *Comes in Hardegk. Eva, Cantredi III. Comitis de Cassell, & Elisabetha, Marckion. Bada f. 1665. 13. Febr. ob. 1570. 2. Magdalena, Iohannis, Com. de Wiedt f.*

Christophor^{us} *vendit GLAZ Ferdinando Regi 1597. ab Hangeritz.*

Elisabetha, *nupta 1. Petro à Zierotin. 2. Georgio, Comiti Nagario.*

Johannes *Fridericus I. Elisabetha de Manesf.*

Wolfgangus *Theodoricus, Comes in Hardegk. Regina, Antonij Euggeri f. 1555.*

Albertus *Fridericus, Helena, nupta Iohanni Selasiano à Sletten.*

Magdalena, *Vx. Christoph. Wilhelm à Zelecing. Elisabetha, Vx. Ioh. Wilhelm à Nendek.*

Anna, *nupta 1. Vladislao Helton à Kement in Messeritz Moravo. 2. Hieronymo, Com. à Turri. Margareta, Emerici, L.B. à Karmach Vxor. Georg Fridericus, n. 1568. Sidonia, Georgij Rupertii ab Herbersteinf.*

Elisabetha, *Vx. Georgij Hartmanni à Puebherm. Magdalena Johanna, Vx. Iohannis Wilhelmii, Comitis à Wiedt.*

Johannes *Wilhelmus I. natus 1522. Esther Elisabetha Leopoldi ab Herbersteinf.*

Elisabetha, *nupta 1. Paulo ab Eyzing. 2. Ludovico à Stahrenberg.*

Barbara, *Vx. Iohannis Prehnert in Eladmitz.*

Albertus & *Wolfgangus Theodoricus †† pueri.*

Johannes II. *Esther Elisabetha, Leopoldi, L.B. ab Herberstein, & Iulia Madtucis f.*

Stephanus *occisus in duello in Belgio.*

Sidonia *Elisabetha, nupta 1. Henrico, Com. à S. Iuliano. 2. Ottom Henrico, Bar. à Zinzendorff.*

Julius III. *1. Iohanna Susanna agnata. 2. Maria Barbara Teufflin.*

Ernestus & *Henricus III. occubuerunt in bello Bohemico.*

Johanna *Susanna, Vx. Iulij III. agnata.*

Regina *Julia, nupta Iodoco Iosepho, Com. à Turri.*

Georg

Esther, *nupta Henrico Rutheno 1602.*

Magdalena, *Vxor Emerici Ferdinandi à Neydeck.*

Johann *Fridericus II. n.*

Johann *Wilhelmus, n. 1650.*

Johann *Albertus, † 1658. n.*

Johann *Sigismundus, n.*

Johann *Sigismundus, n.*

ITES AB HARDECK.

Pruefchenck. Anna, Burgravina in Magdeburg, Com. in Hardegk.

Jodocus I. circa ann. 1350. Sibylla à Sandizell.

Ulricus II. Brigitta à Reichenegk.

Henricus. Ursula à Capelln.

Jodocus II. 1433. Elisabetha, Baronissa de Rogendorff.

1443. Margareta à Reichenegk.

Casparus Pruefchenck, Veronica, Bernhadi Peurling f.

1443. eodem Comitatu
rosenberg f.

Sigismundus, L.B. in Stettenberg,
Comes in Hardegk.

Leonora, nupta 1489. Wolfgango
à Kirchberg.

Com. in Hardegk, emit Comitatum GLATZ 60000. flor.
Zedena, Henrici, Ducis à Münsterberg f.

Julius I. Com. in Hardegk, † 1557. Gertrudis,
Bernhadi III. Com. Eberstein f.

Catharina, nupta 1523. Vito à Zelcking
in Weimsberg, † 1550.

Margareta † Virgo.

Elther, nupta 1. Christophoro à Rhamsch. 2. Carolo Ludovico à Puchheim.

Elisabetha, nupta 1. Wilhelmo Krach in Pffertz.

Bernhardus I. 1. Catharina, Bernhadi de Manck, Baronis de Schwarzenberg f. Anna Susanna, Georgy Hartmanni à Liechtenstein f.

Julius II. Conditor Arcis Tauri f.

Ferdinandus de Cellaris Vienna 1591. 10. Iun. Anna Maria, Wolfgangi, Comitiss à Turri f.

Ulricus II. Dorotha, Georgy, Comitiss ab Hohenlohe f. 1570. 2. Elisabetha à Pföfing.

Henricus II. Comes in Hardeck, Dominus in Schindda. Anna Maria, Francisca, Comitiss à Turri f.

2. Augustus, n. 1596, † 1620.

1. Maria Elisabetha à Weisberg. 2. Rosina à Tschernembl.

2. Reinhardus † puer.

2. Judith † puella.

2. Anna Susanna, nupta 10. hanni à Puchheim.

2. Magdalena, Vx. Johannis Theodorici, Baron. à Cunowz.

2. Susanna, Wilhelmi ab Opperdorff Vxor.

2. Elther, nupta Christophoro Wilhelmo à Zelcking.

1. Carolus, maritus N. Glocknerin.

Anna Susanna, nupta Richardo, L. B. à Tschernembl.

Regina Salome.

Albertus Fridericus.

Helena, nupta Johanni Sebastiano à Stelien.

Magdalena, Vx. Christoph. Wilhelmi à Zelcking.

Elisabetha, Vx. Joh. Wilhelmi à Neudeck.

Susanna Elisabetha, Philippi agnati Vxor.

1. Susanna Elisabetha, Augusti agnati f. 2. Eva Maria, Augusti, L. B. in Simzendorff f.

Philippus, n. - - - - -

Magdalena, n. - - - - - nupta 1619. Francisco Bernhadi, Comiti à Turri.

Stephanus ocisus in duello in Belgio.

Elisabetha, nupta 1. Henrico, à S. Iuliano. 2. Orronio, Bar. à Zinzendorff.

Susanna Maximiliana, Johanna Elisabetha.

2. Augustus, n. 1644. 1. Aug. † 25. Mart. 1665.

Georg Fridericus.

Georg Henricus.

Georg Bernhardus.

Vxor Emerici à Neydeck, Esther, nupta Henrico Rutheno 1602.

27

L. B. AB HOHENF

OTTO HOHENFELDER, in Attergovia, vixit anno 1349. V.

Rudolphus, Vx. i. Anna Schonauerin. 2. Margaretha ab Aich

Magdalena, Vx. Cuiusdam Dorothea, nupta Volka- Johannes, 1385, Vx. Anna f. Die- Margaretha, Vx. i. Friderici Reinbergeri, Geo-
ab Oed. mero à Perkhaim, 1396. terici ab Aistersheim. 2. Wilhelmi Aschacheri, :446.

Ursula, nupta Mar- Wolfgangus, Vx. Catharina Magdalena, Vx. Michaëlis Engelburg, Vx. Stephani Michael, Vx. Ko- Lucas, Vx. N.
thao Rebangero. f. Georgij Eizingeri, 1463. à Pachlarn, 1443. Wielenstorferi, 1442. kolsfingerin, 1434. ex Hunga

Margaretha, nupta i. Erhardo Heiden zum Dorff. 2. Augusto Achingero. Johannes ab Hohenfeld in Schiffsbarg. Vx. Eva, f. Seboidi Schalleri in Sautfen. Georgius, Vx. Hedwig f. Wolfgangi Burgfalleri. Johannes, 1467. Wolfgangus, 1460. Leonhardus, Vx. Petronella Burschalle- tin. 1537.

Lucia, nupta Calepino, Amvratibus II. Turca- rum Imperatoris fi- lio, post baptismum dicto Calixto Orbo- manno, 1468. Vidua- tur Culpinianus. Barbara, Conventua- lis in Bulgarn. Anna, Sandimonialis, Erhardus. Sigmundus, Vx. i. E- ligaberta de Feiberg. 2. Ursula, f. Iodoci von der Alth. Margaretha, Contho- ralis Baluhajari Sa- mmer. Catharina, nupta i. Marcus, Eques, Vxor Catharina a Rordorff, 1477. Georgius, Vx. Hedwig f. Wolfgangi Burgfalleri. Johannes, 1467. Wolfgangus, 1460. Leonhardus, Vx. Petronella Burschalle- tin. 1537.

Richardus, capten à Turcis apud Eflex. Christophorus, Vx. Johanna, B. à Star- benberg. Michael, B. de Hohenfeld in Affer beim. Vx. i. Sidonia, f. Ioh. Schiferi, L. B. 2. Anna ab Oed, B. 3. Eva, Bar. de Lojenslein. Anna, Vx. i. Christof- fophori, B. à Kratig. 2. Anrouj, Comitiss de Thurn. Catharina, 1512. Wolfgangus B. de Hohenfeld, Vx. Roff- fina de Namtinger, tin 1568. Christophorus, 1511. Magdalena, nupta Ioh. Henrico Gey- manno. Johannes, 1508. Ursula, nupta Wolf- gango Interferi. Achatius, Vx. Eßbert Albrechtsbamerin, 1537.

Richardus, capten à Turcis apud Eflex. Christophorus, Vx. Johanna, B. à Star- benberg. Maria, Vx. Iohann- nis, L. B. de Sin- zendorf in Vess- lau. ACHATIUS, Baro de Hohenfeld, Roslaur- tor Familie ex Vx. Catharina de Kirberg, 1551. Marcus f. Wisem- berg 1571. Johannes f. puer. Catharina, nupta i. Stephan Eyr- tager in Verren- dorff. 2. Tabiano, L. B. de Vngarn. Magdalena, nu- pta Christophoro Neiden de Sinte Dorff. Margaretha, Vx. Friderici à Rir- schan. Porciantia, Vx. Sigismundi, B. à Polheim, 1577. Susanna, Vxor Gandackeri, L. B. de Starben- berg. Petrus f. Marcus f.

Barbara, 1565. Susanna, sponsa Rudolphi à Bi- nann. Dorothea, 1551. Regina. Polyxena. Marcus, L. B. de Hohenfeld, Dn. in Amgg, Vx. Polyxena Vol- kaim, 1577. Michael. Christophorus, L. B. de Hohenfeld, Dn. in Peur- bach. Vx. Sido- nia, Baronsissa de Zinzendorf. Hedwig, f. Hieronis de Closter. 2. Eli- sabetha, f. Wolf- gangi Caroli, L. B. de Polheim. Marcus Christopho- rus f. Franciscus, Canoni- cus Schaffensbur- gensis. Barbara, 1565. Susanna, sponsa Rudolphi à Bi- nann. Dorothea, 1551. Regina. Polyxena. Marcus, L. B. de Hohenfeld, Dn. in Peur- bach. Vx. Sido- nia, Baronsissa de Zinzendorf.

Anna Clara, 1655. Carolus Ludovicus, 1617. Elisabetha. Hedwig, f. Hieronis de Closter. 2. Eli- sabetha, f. Wolf- gangi Caroli, L. B. de Polheim. Marcus Christopho- rus f. Franciscus, Canoni- cus Schaffensbur- gensis. Otto Rudolphus, 1645. Margaretha Catha- rina f. Otto Ludovicus. Otto Ferdinandus. Anna Sidonia. Otto Fridericus f. Otto Sigismundus. Otto Helmhardus f. Otto Albertus. Maria Theresia.

Anna Clara, 1655. Carolus Ludovicus, 1617. Elisabetha. Hedwig, f. Hieronis de Closter. 2. Eli- sabetha, f. Wolf- gangi Caroli, L. B. de Polheim. Marcus Christopho- rus f. Franciscus, Canoni- cus Schaffensbur- gensis. Otto Rudolphus, 1645. Margaretha Catha- rina f. Otto Ludovicus. Otto Ferdinandus. Anna Sidonia. Otto Fridericus f. Otto Sigismundus. Otto Helmhardus f. Otto Albertus. Maria Theresia.

AB HOHENFELD.

FELDER, in Astergovia, vixit anno 1349. Vx. Adelheid, Vlyci lögeri f.

phus. Vx. 1. Anna Schonauerin. 2. Margaretha ab Aichberg 1374.

Margaretha, Vx. 1. Friderici Reimbergeri. Georgius, Vx. 1. Agnes f. Ioh. Schifert. Agnes, nupta Luca Leonhard, Vx. de Rudolphus.
2. Wilhelmi Aschacheri, 1446. 2. Sabina Vberackerin. ab Elrekingen. Freidenberg.

burg, Vx. Stephani Michael, Vx. Ko- Lucas, Vx. N. Zälin Catharina, Monialis Erasmus Hohenfelder in Schliffelberg, Pantaleon, Vx. Elisabe-
enforseri, 1442. kolsingerin, 1434. ex Hungaria. in Traunkirchen. Vx. Elisabetha Schernhamerin. tha de Trenbach, 1415.

Georgius, n. 1419. D. Canonicus Passaviensis, Praefectus in Ardaberg, † 1483.
Johannes, Eq. AVR. 1471.
CHRISTOPHORUS, Pinar. Baro de Hohenfeld, Eq. AVR. Praefectus Linz, Vx. 1. Margalena ab Haansberg, 2. Waldburg Sulzbecken, Hincilberti.
Amalia, Vx. Vlyci Herlinbergeri.
Hieronymus.
Magdalena, Vx. Orwaldi Messenberk. Margaretha, Vx. 1. Wolfgangs Schacher, 2. Sigismundi Voffser von Raigelsberg.
Johannes, 1481.
Martha, 1476. Ruperus, Vx. N. de Sackstein.
Wandula, nupta Wolfgango Elrekingero.
Erhardus.
Lucia, nupta Calpino, Amaratius II. Tuce- rum Imperatoris filio, post baptismum dicto Calixto Obomanos, 1468. Videtur Cyprianus.

Regina, Vx. Wolfgangi de Kriberg.
Rudolphus, Baro de Hohenfeld, Eq. Hierosolymitanus, S. Sepulchrisep. Vienna apud Minoras, Vx. 1. Margaretha Gradecrin, 2. Helena, Bar. de Stubenberg, 3. Hedwig, Bar. de Eizing. Magdalena, Vx. Hincis, Lib. Bar. de Schramberg.
Christophorus, Baro de Hohenfeld, Burggravius Viennae.
Sebastianus, Baro de Hohenfeld, 1498. Vx. 1. Helena de Montani, 2. Dorothea, B. de Eizing. 3. Barbara, f. Christophori, Bar. de Zinzendorf.
Erasmus, Vx. Barbara Iohannis de Raining f.
Benigna, nupta Wolfgango Nilzanger.
Erasmus, Canonicus Passaviensis.
Virgilius, Vx. f. Georgy de W. alken.

Rolana, Vx. Wolfgangi, B. de Rogendorf.
Balthasar.
Anna, nupta, - - - L. B. de Lamberg, 2. Iohanni L. B. de Polheim.
Wolfgangus, Vxor Sabina Dorothea, B. de Stubenberg.
Euphemia, Vx. 1. Hieronymi L. B. de Strubenberg, 2. Diermaria, L. B. de Lojstsein.
Helena, Vx. Weikhardi, Bar. de Polheim, 2. - - - Heidenburgeri.
Anna, Vx. Wolfgangus Streny, L. B. de Szbaratzenar.
Richardus, Capus a Turci apud Essex.

Christophorus, Vx. Iohanna, B. de Starhenberg.
Anna, Vx. Bernhadi lögeri, L. B. Bar.
Catharina, Vx. 1. Wilhelmi lögeri, 2. Ioh. Leiffneri in Eckenar, 1574.
Barbara f.
Susanna f.
Leonhardus, sepultus Paravij all. Emsiano, 1505.
Maria, Vx. Iohannis, L. B. de Sinderndorff in Vesslau.
ACHATIUS, Baro de Hohen-

Wolfgangus, L. B. de Hohenfeld, Dn. in Staubens Rein / Vx. Elisabetha Baron. de Ghyrenbach / 15. aratis 71.
Ludovicus, L. B. de Hohenfeld, Dn. in Widenholz / Vx. Clara Bar. de Noy, 15 degg. 76.
Johannes, Ser. Elect. Pal. Aulici Consilij Praef. & Cons. Stratus, olim Vx. Maria Barbara Letiramin de Ebingen, 1614.
Maria, Vx. Marritij, L. B. de Cronegg, Supremi Praef. Tubingensis.
Wolfgangus, Vx. 1. Hedwig, f. Hieronis de Closter, 2. Elisabetha, f. Wolfgangi Careli, L. B. de Polheim.
Marcus Christophorus f.
Franciscus, Canonicus Alschaffenburgeris.

Emencius f. & sepultus Calze.
Elisabetha f.
Weikhard f.
Anna f.
Catharina, Vx. Wiperti de Gemmingen, Ord. Eq. per Francensiam Dithoris, f.
Achatius, S. R. L. Praef. & Erarj, Electo in Treuentin, Consil. Iur. & Camera Praef. Vx. Auz. Wsula, Bar. de Meternich, n. 1610.
Johannes, Ser. Elect. Pal. Aulici Consilij Praef. & Cons. Stratus, olim Vx. Maria Barbara Letiramin de Ebingen, 1614.
Maria, Vx. Marritij, L. B. de Cronegg, Supremi Praef. Tubingensis.
Wolfgangus, Vx. 1. Hedwig, f. Hieronis de Closter, 2. Elisabetha, f. Wolfgangi Careli, L. B. de Polheim.
Marcus Christophorus f.
Franciscus, Canonicus Alschaffenburgeris.

Emencius Ludovicus Franciscus f.
Sophia Clara Charlotta.
Maria Elisabetha Salome.
Carolus Caspar Fridericus.
Emencius Franciscus.
Anna Dorothea.
Wilhelmus Lora.
Regina Angelica.
Leopoldus Adolphus.
Johannes Ludovicus f.
Johannes Adamus, 1612.
Maria Elisabetha f.
Johannes Ehmius f.
Anna Regina, 1657.
Ludovicus f.
Anna Clara, 1655.
Carolus Ludovicus, 1657.
Elisabetha.

Otto Acharius, Vx. 1. Magdalena B. de Taberg, 2. - - - Heiden de Gundersdorff.
Ethber Polyxena f.
Otto, L. B. de Hohenfeld, Dn. in Alschaffen, Vx. Anna Maria Gymanen, 1580.

Mellekotes
Main

OMITES KEVENHULLER

DUS Kevenhuller de Aichelberg. Ortilia de Aussenstein.

es Kevenhuller. † 1332. Magdalena de Kuenberg.

Johannes Kevenhuller. E. A. † 1362. Polixena Mordaxin.

1392. Johannes, Burggrav. in Fedram, † 1398. Catharina à Bibriach. Anna † virgo.

E. A. † 1400. Felicitas, Wilhelmi à Lindeck f. Wilhelmus.

1426. Christina, Christina Ulricus, Eques & Praefectus Equitum, Rudolphus, Eq. 1457. Capitaneus Carinthia, † 1435. Zülhardt f. † Virgo. cecidit contra Turcas 1422. † 1473. Apollonia, Ottonis, L. B. à Wetz f.

1491. Florentina, Barbara, obiit Ulricus, † 1494. Anna Sigismundus, † caelebs. f. † Virgo. inupta. de Kellerberg.

1519. Bernhardus † 1548. Sigismundus † 1552. Kunigunda, Vx. Margareta, nupta Catharina, Vx. Wolfgangus de Wernberg, Eq. Wandula, Johannis Catharina, - - - - - de Mansdorff. - - - - - de Gleinitz. Johannis de Berg. Georgio Leiminger. Sigismundi Gall. Confiliarius Caroli V. † 1526. Margareta Clofin.

Anna, nupta Arboffo de Duoberg.
Sigismundus, Ferdinandus I. Imp. Confiliarius, obiit.
Meixnerin.
Anna, nupta Wilhelmo, L. Baroni Herbersteinio.
Florentina, Vxor Sigismundi à Puchberm.
Salome, nupta i. Wilhelmo de Raimansdorff. 2. Johannis Stübch.
Georgius, Capitaneus Carinthia XVII. † 1571. Sibylla Wernserin. 2. Anna, Christophori de Thurnzo. L. B. de Bertheben Faltra f.
Barbara, Vxor Melchisedeci Senens.
Christina † infans.
Sigfridus † in curia.
Ludovicus † puer.
Franciscus ob. caelebs.
Elisabetha, nupta Vxor Augusti † infans 1547.
r. L. B. à Wetz.

1. Anna Maria ob. infans 1564.
1. Catharina, n. 1560. nupta Johanni; Comitri ab Orenburg, mariter XII. liberorum.
1. Sigismundus, n. 1558. Regina, Pauli, L. B. à Thamburg f.
2. Elisabetha † infans, 1558.
1. Elisabetha † infans, 1558.
2. Elisabetha, n. 1569. nupta Rudolpho. L. B. à Stubenberg.
1. Anna Maria, n. 1571. † 1618. 3. Feb. nupta 1. Mauritio, L. B. à Wetz. 2. Henrico Polheim in Liechtenegk.

n. 1608. Georgius Augustinus, - - - - - C. à Iosenstein.
Paulus. Regina Andree à Windisch Grätz f.
Siguna, Vxor Wilhelmi ab Herberstein.
Bartholomæus. Regina ab Herbersdorff.
Maria Elisabetha, Vxor Christiani à Dieterichstein.
Sigismundus. Siguna Elisabetha, Georgij Sigismundi à Stubenberg f.

Christina, n. 1644. † 1698.
Johanna Jacobina, nupta Ottoni à Mengers, Coloneo in Carlanda.
Catharina, Vxor Adami Werber. Amelia, n. 1732.
3. Marij, nupta 26. Sept. 1659.
Georgio Augustino à Stubenberg. † 26. Oct. 1661.
Augustinus † Gerhart.
22.
Elisabetha, nupta Fabiano à Rosen.
Paulus occisus ab

4. Infans †.
Georgius Adamus.
Ehrenricus.
Eva Cescenia.
Bartholomæus.
Christina, n. 1644. † 1698.
Johanna Jacobina, nupta Ottoni à Mengers, Coloneo in Carlanda.
Catharina, Vxor Adami Werber. Amelia, n. 1732.
3. Marij, nupta 26. Sept. 1659.
Georgio Augustino à Stubenberg. † 26. Oct. 1661.
Augustinus † Gerhart.
22.
Elisabetha, nupta Fabiano à Rosen.
Paulus occisus ab

IPES A LIECHTENSTEIN.

DITHMARS à Liechtenstein, 1206.

Henricus, 1230.

Härtl, 1293.

Hartneid II. Anna.

1. Agnes Georgius, Senior, † 1392. Georgius, junior, † 1393. Elifabetha, nupta 1. Dithmaro à Losenstein. 2. Weickharo à Winkel. Hartneid IV. † 1395. Afra, Friederici à Wallsee, L.B.f. 1373. Cunigunda, Vx. Henrici ab Hackenberg 1381.

Georgius III. Episcopus, obiit 1409. Matthæus, fratruum miles, † 1400. Henricus IV. † 1418. 1. Dorothea, - - - - - 2. Anna à Zelking 1415. Christophorus obiit 1384. Johannes † 1394. Margareta à Cappel. Catharina. Hartneid V. † 1427. Dorothea, Eberhardi à Cappel f. 1409.

Anna, Vx. Hartneid à Pottendorff. Georgius IV. † 1444. Hedrig à Pottendorff, nupta Johannis III. à Liechtenstein. Margareta, nupta Alberto à Weidspatz 1422. Christophorus, Amalia à Puchheim 1434. Anna, nupta Georgio à Clealdin. Catharina.

Episcopus Moravianus à Stahren-Hohenberg f. Barbara, nupta 1. Stephano Waimda in Posen 1455. 2. Henrico Stran 1460. Margareta, nupta Georgio, C. à Pöfing. Christophorus † 1506. Amalia, Johannis à Stahrenberg f. † 1502. Wilhelmus. Georgius. Friedericus.

Erafinus, Barbara, Comitissa à Pöfing, 1511. † 1524. de Venneris ante Latere. Sebastianus. Elifabetha, n. 1483. nupta Wolfg. ingo à Rongendorff. Wolfgangus I. † 1520. Genoveva, Comes à Schaumberg. Leonhardus, n. 1492. 26. Decembr. Catharina à Tschernabor.

na, nupta Benigna, Vx. Ottonis à Liechtenstein in Murraro. Martha, nupta 1. N. à Westsch. 2. Dithmaro à Losenstein 1540. † 156. m. Nov. Wolfg. Christophorus, † 1536. Catharina à Lamberg. Johannes V. in Wulfersdorff. 1. Anna à Liechtenstein 1535. 2. Effber, Sigismundi à Dietrichstein f. † 1552. Barbara, Johannis à Puchheim Vx. 1534. Leonhardus II. Catharina à Tschernabor.

Judith, n. 1557. 28. Febr. nupta Helmhardo Torgler, † 1581. Fridericus, n. 1555. 27. Sept. † 1556. 25. Jul. 1. Johannes † in pueritia. 1. Johannes Adamus † puer. 1. Johannes Sigismundus † puer. 1. Genevrasumpta. Johanna Tramborn, 2. Henrico à Dohna. 2. Magdalena, n. 1539. nupta Alberto à Könnring. 2. Wolfgangus, n. 1537. Benigna, Johannis à Puchheim f. 2. Georgius VII. Eleonora, Georgy, Domini à Königsberg f. que post obitum mariti nupta Ottoni, L.B. à Zinzendorff, † 1591.

25. Nov. Gundaker, Primus à Pulbergsdorff 5. Apr. n. 1580. 1. Agnes, Ennonis III, Comitissa à Orient. f. 1604. † 1616. 2. Elifabetha, Adami Weuestai, Ducus à Birnenf. f. Judith, nupta Johanni loachimo, L.B. à Zinzendorff 1595. Fridericus. Anna. Magdalena, nupta Adamo à Sternberg, Bohemo. † 1586.

iana, nupta Nicolao Fugger. Henricus. Maria Anna, - - - - - Hartmannus, Maximilianus.

Melleiro
ut in
11 22

DYNASTÆ A ROSENBERG

WOCKO à ROSENBERG, Regni Bohemiae Marefchallus, Capitaneus Austriae & Stiriae, sub Ottocaro
que postea nupsit Fridrico à Stabenberg, &

Wocko. Witko, Marefchallus Regni Bohemiae, exstruxit
Monasterium Altivadenfe, † 22. Sept. 1277.

Henricus, Burgravius, sive Pro-Rex Bo-
hemiae, nupsit Elifabetha Dobuffa, † 1307. 22

Petrus à Rosenbergo, Supremus Bohemiae Camerarius, † 1347. 14. Oct. 1. Viola, post Elifabetha dicta, Moscha, Ducis Tesine-
sis f. Wenceslai III. Regis Bohemiae Vidua, 1316. † 1317. 21. Sept. 2. Catharina à Warthenberg, 1350.

Johanna, no-
no à Plu-

Jodocus. Agnes, Ruperti à Walseef.

Ulricus - - - - -

Johannes † 1389.

Henricus occ. ad Cre-

Petrus - - - - -

Henricus, Pro-Rex Bohemiae, † 1412. 28. Jul. Anna, H-

Ulricus II. Elifabetha - - -

Henricus. Agnes, Iohannis, Curis à Schaumburg f. 1450.
Vienna. rediens cum adislao, Rege ex Vngaria.

Johannes. Anna, Henrici X. Ducis Glogoviensis f.
18. Mart. 1454. † 8. Nov. 1472.

Henricus, Eggra-
vius Pragae.

Barbara, nupta
N. Dobsky.

Elifabetha, Vxor Henrici I.
Com. ab Hardegk.

Hedwig, nupta 1. Thome à Zernahor. 2. Vtrico
à Grafenegk. 3. Georgio, Dno. à Stahrenberg.

Ulricus III. in
Crumau, 1500.

Wocko. N. Com. à
stein in Wittignaw, 15

Henricus. Petrus † 1527. 3. Nov.

Jodocus in Crumau † 1539. - - Oct. Anna à Rogendorf 1530.

Bohunca vel Bea-

Wilhelmus Urfinus à Rosenbergo, Baro à Krumlaw, Pro-Rex Bohemiae, Eq. Aur. Vell. n. 1535. † 1592. 31. Aug. 1. Ca-
tharina, Erici Senioris, Ducis Brunsvic. & Lunabeb. f. 1557. 2. Sophia, Ioachimi II. Elect. Brandenburgici f. 14. De-
cemb. 1561. † 1564. 3. Anna Maria, Philiberti, Marchionis Badae f. 1578. 4. 4. Polyxena, Wratislai, Baronis à
Bernstein, Cancellarij Bohemiae f. qua post obitum mariti nupsit Zdenconi Popel à Lobkowitz, Cancellario Regni
Bohemiae.

Anna, † 1546. 7. Mar. Petrus
Ioachim à Nemhaus, Can-
cellario Bohemiae, Wenc-

Melle Roten

ASTÆ A ROSENBERG.

ballus, Capitaneus Austrie & Styria, sub Ottocaro II. Rege Bohemia, † 1262. 10. Iun. Hedwig à Schaumburg, qua postea nupsit Friderico à Stubenberg, & † 1316.

Henricus, Burggravius, sive Pro-Rex Bohemia, † 4. Iul. 1310, Elisabetha Dobruſſa, † 1307. 22. Ian.

Nicolaus, Episcopus Pragensis, † 17. Ian. 1258.

diſta, Moſcha, Ducis Tesiner-artenberg, 1350.

Johanna, nupta Domino à Plumam.

Margareta, vx. Bavari de Strakonitz, † 1357. 14. Iun.

Catharina, nupta Walthero, Comiti à Sternberg.

Johannes † 1389.

Henricus occ. ad Creſtiacum 1346. 26. Aug. cum Rege suo Iohanne.

Petrus † 1389. 16. Novemb.

Henricus, Pro-Rex Bohemia, † 1412. 28. Iul. Anna, Henrici X, Ducis Fridstadiensis in Silesia f.

Henricus, Agnes, Iohannis, Comitis à Schaumburg f. 1454. 15. Ian. Vienna. rediens cum Ladislao, Rege ex Vngaria.

Catharina, nupsit Remperto à Walsee.

Henricus, Burggravius Pragensis.

Jodocus, Episcopus Wratislaviensis, Ord. Iohannitarum, Prior Bohemia & Moravia, † 12. Decemb. 1467.

2. Vtrico Ellricus III. in Crumau, 1500.

Wocko, N. Com. à Guttenstein in Wittignau, 1555.

Petrus, Elisabetha à Zavar & Strasziz.

Catharina, nupta Holitzky à Sternberg.

Margareta Monialis.

- - Oſt, Anna à Rogendorf 1530.

Bohunca vel Beatrix nupsit Iohanni à Lobkowitz, Burggravio Pragensi, qui † 1570. 12. Apr. illa 1557. 16. Nov.

192. 31. Aug. 1. Can- enburgici f. 14. De- stislai, Baronis à Cancellario Regni

Anna, † 1546. 7. Mar. Iochim à Nemhaus, Cancellario Bohemia.

Petrus, n. 1539. 1. Octobr. - - - Wenceslai à Ludonitz f. 1594. † 5. Nov. 1611. ultimus familia.

Eva, nupta Nicolao, Comiti à Seryn, qui anno 1566. occ. à Turcis ad Sigethum.

Wandula, nupsit Iohanni juniore à Lobkowitz 19. Ian. 1554.

A kért mű szerzője: Fauna viszokogorja bolsova
Cím: kavkaza v predelax gruzii.

I.

GENEALOGIA SCALIGER

BENEDICTUS SCALIGER, quem Carolus M.
Wilhelmi I. Comitis Altorferi

Erbo Scaliger.

Albericus Scaliger, Taxili Regis Noricorum, qui Socer
conantis impetum retardavit

Erbo Scaliger in venatione à Bisonte bestia

Sighardus Scalichius vixit in Austria.

Hartwicus, Comes

Sighardus II. Rantberovia Procurator, occ. 1104.
Sophia, Vidua Henrici Ducis Carinthiani.

Erbo, Burggravius Ratis-
bonensis, † 1102.

Sighardus
Scaliger.

Geberhardus, Comes à Burckhausen & Machland, auctor Reitenbaslach.
Itha, Lotbarij, Caesaris Soror, Gebhardi, Com. à Supplenburg f.

Henricus
Scaliger.

Trebellus Scaliger, Graecus,
à D. Ladislao alteram

Geberhardus, Comes à Burckhausen, ob. absque liberis maribus 1155.

Henricus & Sighardus in Italia confederunt.

Albericus Scaliger tricies extra ordi-
nem pugnavit semper Victor.

Hermannus Scaliger, Veronenfis, à Friderico Imp. in Germaniam
institutus est: unde Hochbergenstum & Baden

Martinus Scaliger habita-
vit Verona, † 1262.

Albertus Licka vixit Dux Verona 1277.
Aldebranda, Etzelini Principis f.

Wernerus
Hochber

Philippus de Licka, Bele IV. à patre in auxilium adversus Tartaros missus.

Bartholomaeus de Licka

Albuius, Princeps Verona, 1303. Sibylla, Castrioti, Principis Epiti f. praesuit uno anno.
Vide Geneal. seq.

Canis grand

Melletores
ulcin

I.

SCALIGERORUM HUNIADIS.

SCALIGER, quem Carolus M. socium & amicum appellavit, frater
Wilhelmi I. Comitis Altorfensis.

Erbo Scaliger.

Scaliger, Taxili Regis Noricorum, qui Socii sui Desiderij res restituere
conantis impetum retardavit.

Erbo Scaliger in venatione à Bisonte bestia oppressus est.

Hartwicus, Comes in Burekhausen. Frideruna filia Rothingi.

Erbo, Burgravius Ratis-
bonensis, † 1102.

Botho, posthumus, cognomine Fortis, migravit in
Vngariam, † 1103. Reginoburgij.

Henricus Scaliger. Trebellus Scaliger, Græcos Bulgaros, Lithuanos, Ruthenos, Hunos pralio superavit, Dalmatiam & Croatiam Pannonia finibus adje-
cit, à D. Ladislao alteram partem Regni Croatiae, Lickam, extra limites Hun, à Kerbava distinctam accepit, BVLGARIA Rex dictus.

& Sighardus in Italia confederunt.

Nicolaus Fortis, sub Friderico Barbarossa vixit.

Veronensis, à Friderico Imp. in Germaniam eductus, Marchio Hochbergensis
est: unde Hochbergensium & Baaensium familiae.

Nicolaus Scaliger, cui frater Hermannus
ditionem Veronensem resignavit.

Veron. 1277.
Principis f.

Wernerus, Marchio
Hochbergensis.

Rudolphus, Marchio
Hochbergensis.

Albertus, Marchio
Hochbergensis.

missus. Bartholomæus de Licka cum fratre ad Belam missus, cum restituit Ao. 1241. Salome, Sicilia Regina

si f. praesuit uno anno.

Canis grandis Scaliger, succedit fratri, praesit XX. annis. Vxor Dyrrachij Principis f.
Elisabetha, Ludovici Bavari Imp. Soror.

A kért mű szerzője: Fauna viszokogorja bolsova
Cím: kavkaza v predelax gruzii.

1964

L. B. A SCHALLEN

PILGRINUS Schallenberg

Paulus, 1346.

Pilgrinus à Schallenberg. Wandula Walchin.

Ganglein, 1400. Erhardus. Dorothea, Andrea Steinberger f. 1415.

Nicolaus à Schallenberg. Elisabe

Georgius, 1440.

Brigitta, nupta Leopoldo Pernstorffer, 1402.

Balthasar à Schallenberg † 1457. Agnes, Andrea

Anna, nupta Casparo Al-
brechtshamer 1440.

Wolfgangus. Regina
Pauffin à Pilsstein.

Johannes. Anastasia, Iohan-
nis Kirchberger f. 1474.

Stephanus in Luffenberg & Fil-
Margareta, Georgij Teuffel f.

Margareta, nupta Iohan-
ni Zeiler à Zell.

Bernhardus in
Pilsstein.

Casparus. Margareta, Iohannis à Traut-
mausdorff. † 1541. ille † 1535.

Ursula
be

Margareta, nupta Iohan-
ni Aspan 1540.

Georgius
† caelebs.

Judith, vxor Sebastiani
à Kirchberg.

Christophorus † 154
Leobn. 1530. 2.

Herzlant, vx. Georgij Ver-
lobren de Schmeiniz.

Margareta
† Virgo.

Anna, nupta Christia-
no Porenhammer.

Wolfgangus † anno at. 95. 1. Inmora, Hieronymi à Spr
stein f. 2. Susanna, Bonaventura, L. B. ab Egk f. 14. Feb

Helena, n. 1560, Ab- Hiero- Balthasar, Sara, n. 23, Bernhar- Caspar & Mel- Christophorus, n. 1561. Leonora, n. 21. 20. Nov. Magdale-
batiffa Landshuti nymus, n. 1563. Majij 1564. dus, n. 18. chior gemelli, † 1597. 25. Apr. Margare- nupta 1. N. à Lamingen. 2. na, n. 1573.
ad S. Crucem. n. 1562. 17. Dec. † 1570. Sep. 1568. n. 1570. 14. Ian. 1a, Cornely à Lapiz f. 10. Ludovicus Kirchberg. 5. Octobr.

Adamus
† 1619.

Thomas. Anna Elisabetha,
Georgij à Dieterichstem f.

Carolus Christophorus, Eva Ma-
ria in Tschernembl 1625.

Wolfgangus Christophorus. Barbara M
ci à Greiß, & Barbara à Schönkirch

Wolfgan- Sigismun- Ada- Maria Elisabetha, nupta 1. Ioh. Sigismundo
gus Geor- dus. mus. ab Eybiswald. 2. N. à Wulfersdorff.
gius.

Christophorus Theodoricus. 1. Anna Eleonora, Georg. Hartmanni f
à Sobenberg f. 7. Feb. 1644. 2. Susanna Christina à Stain.

1. Johanna. 1. Dorothea. 1. Christophorus Ludovicus, 2. Christina. 2. Carolus Er- 2. Susanna. 2. Christoph, Fer-
nectus. dinandus.

Christoph. Weickar-
dus, n. 1652.

Mellelötes
stein

A SCHALLENBERG.

PILGRINUS Schallenberg 1346.

grinus à Schallenberg. Wandula Walchin.

Scyboth, 1360. Agnes. - - - -

gerf. 1415. Nicolaus à Schallenberg. Elisabetha, Caroli à Wifsenf.

Margareta, nupta Georgio Puchbeck.

Balthasar à Schallenberg † 1457. Agnes, Andrea Gruber à Luffenbergf.

fia, Iohan- Stephanus in Luffenberg & Fiberstein.
f. 1474. Margareta, Georgij Teuffelf. 1487.

Sigismundus, 1465.

Magdalena, nupta Wolfgango
Iörger de Hausß, 1480.

Catharina, nupta Lamberto
Aspan de Wibmsbach.

parus. Margareta, Iohannis à Traut-
mansdorff. † 1541. ille † 1535.

Ursula, vx. Georgij Ebn-
beckin Harras.

Barbara, nupta Hieronymo
à Rottam, 1534.

Margareta, vx. Pilgrini Walch
in Zell & Prandegk.

Judith, vxor Sebastiani
à Kirchberg.

Christophorus † 1542. 1. Magdalena Sigbarterin von
Leobnbach 1530. 2. Barbara, Hildebrand: Iörgerf.

Leopoldus
1521.

fgangus † anno at. 95. 1. Liunora, Hieronymi à Sprinzen-
n f. 2. Susanna, Bonaventura, L.B. ab Egk f. 14. Feb. 1568.

Susanna, vxor Vl-
rici Elufhart.

Anna † in-
nupta.

Bernhardus. Elisabe-
tha Iörgerin.

rus, n. 1561. Leonora, n. 1570. Nov. Magdale- Johannes
pr. Margare- nupta 1. N. à Wittingen. 2. na, n. 1573. n. 1575.
à Lapizf. 10. Ludovico Kirchberg. 5. Octobr. 5. Jul.

Barbara, n. 6. Adam, n. Thomas, n. Tugenllieb, n.
Apr. 1577. Vx. 13. Nov. 1579. 13. No. 1580. Georgio à
Adami Polant. 1578. † 1626. Schottenbach.

Salome, vx. Dithmarus † 1596.
Sigismundi Sponsus Margare-
ta de Neuhaus.
Leiffer.

Ma- Wolfgangus Christophorus, Barbara Magdalena, Wolfgangi Theodori-
ci à Greiß, & Barbara à Schönkirchen f. n. 1593. † 1619. 7. Ian,

Georgius Christophorus, L.B. Eva, Henrici
Hobenegger ab Hagenberg & Dorff f. 1615.

theodoricus. 1. Anna Eleonora, Georg. Hartmanni Ferdinan-
Feb. 1644. 2. Susanna Christina à Strain.

Ferdinan-
dus.

Christophorus Ehrnricus, n. 1616. Indith
Elisabetha, Io. Hartmann Euenkelf.

Christophorus Ernestus, n. 1617. Christina
Ditmari, L.B. de Freylingf.

fanna. 2. Christoph, Fer-
dinandus.

Christoph. Weickar-
dus, n. 1652.

Chr. Ferdinan-
dus, n. 1651.

Christina There-
sia, n. 1640.

Chr. Hartman-
nus, n. 1639.

Maria Elisabe-
tha.
Eva Elisabetha.
Christoph. Dic-
marus.
Christ. Alexan-
der.
Rebecca.
Johan. Christ-
phorus.
Christoph. Ca-
rolus.
Maria Elisabe-
tha.

A kért mű szerzője: Fauna viszokogorja bolsova
Cim: kavkaza v predelax gruzii.

1964.

II.

ALBUINUS, Princeps Veronæ, 1303.

Albertus Scali-
ger.

Martinus Scaliger Veronæ Imperium suscepit 1329. 26. Jul.
Iacobi Grandis, Marchionis Ferrarjæ f. 2. Anna, Rubi

1. Canis II. Marfilia, Iacobi
Passarini Principis f.

1. Canis Facinus, cognomine Signorius. Elisabetha,
Ludovici, Marchionis Brandenburgensis f.

1. Beatrix, nup-
qua om

Guilielmus, cognomine Venetus, Veronam recuperat 1404. 7. Apr. vene-
no necatur à Francisco Carratio 1408. Maria Sabauda.

Bartholomæus placidus, & occisus à fratre
Blanca, Caroli Princ. Mediolanensis f.

Anto-
-

Brunorius & Antonius proditione capti & necati.
Paulus. Nicodemus, Episc. Frisingensis, † 1420.
Fregnanus † 1443. Bartholomæus † 1453. Oria,
nupta 1. Hartmanno à Labern. 2. Alberto, Com. à
Prata. Clara, Vxor sigifidi à Törting.
Catharina.

Sigifmundus, cognomine Fortis. Angelesia,
Friderici, Ducis in Teck f.

Silius,
Matth

Nicolaus Pius. Isabella, Leonelli, Marchioni:
Estenfis, & Margaretha, Ducissa Mantua f.

Bruno-
rius.

Mauri-
tius,

Bonifacius. Magdalena, Theophili Paleologi, & Io-
hanna, Petri, Sicilia Regis filia nata. Andronici Pa-
leologi, Imp. Byzantini neptis.

Johannes,

Sigifmun-
dus.

Benedictus, cognomine Fulger & Fulmen justis pr
XXXIIX. interfuit, Matthia Vngaria Regis, adve
Turcas Præfectus Beronica Paris de Lodron f.

Michaël Scaliger, cogno-
mine Corvinius. Catha-
rina, Sigifmundi ultimi
Beneventani, Ducis, &
Lucia Iohannis Gonza-
ga filia f.

Julius Cæsar Scaliger à
Barden † 4. Aug. 1540.
Angi-
nensis nobilissime filia,
mater X. liberorum.

Titus Scaliger occ. in præ-
lio Rarenthi.

Paulus Scali-
chius..

Leonhar-
dus.

Janus Con-
stantius,

Syl-
vius.

Aude-
ctus.

Josephus Justus Scaliger familia
ultimus, n. 4. Aug. 1540. † 1609.

Melle Roten
stein

II.

S, Princeps Verona, 1303. Sibylla Castrioti, Princ. Epiri f.

Scaliger Verone Imperium suscepit 1329. 26. Jul. 1. Thaddæa, Grandis, Marchionis Ferrariae f. 2. Anna, Rubei Principis f.	Lucia, nupta - - - Marchioni Estensi,				
ne Signorius. Elisabetha, Brandenburgensis f.	1. Beatrix, nupta Barnaba, Princ. Mediolani X. filiarum mater, quæ omnes maximis Egroræ Principibus nupta.		2. Martinus III. Toparcha Romani Imperij.		
olomæus placidus, & occisus à fratre Carolo Princ. Mediolanensis f.	Antonius fratricida - - - Comitissa à Morton.	Brunorius, cognomine Bavarus, Philippa, Amadat, Sabaudie Principis f.	Philippus - - - Despotæ filia.		
us, cognomine Fortis. Angelesia, dederici, Ducis in Teck f.	Silius, cujus posteritatem Veneti per Martholosium quondam trucidaverunt.	Martinus IV.	Paulus. Amalra, Iobannis Fronsbergij f.	Canis IV.	Vitus Scaliger, Hunie Princeps.
abella, Leonelli, Marchionis Garethæ, Ducissa Mantuae f.	Brunorius.	Beatrix, nupta Wilhelmo, Comiti in Ottingen.	Johannes Scaliger. Magdalena Clojnerin.	Botho Hunnie & Walachia Princeps. Elisabetha Palæologo.	
medicis, cognomine Fulger & Fulmen justis praliis XXII. interfuit, Matthia Vngaria Regis, adversus Præfectus Beronica Paridis de Lodron f.			Johannes. Margareta, Christophori à Launingen in Ambrang f.	Johannes Hunniades. Elisabetha, Michaelis Zilagij Soror.	
Julius Cæsar Scaliger à Burden † 4. Aug. 1540. Angrens nobilissima filia.	Titus Scaliger occ. in prælio Ravennali.	Johannes Christophorus occ. cum fratre 1544. Elisabetha, Francisca Wolsingia à Zolern f.	Johannes Brunorius occ. in prælio Carignano 1544.	Anna, nupta Vx. Wilhelmi Schenck à Limpurg.	Martias, Rex Ungariæ, 1498. † 6. Apr. 1490. Catharina, Georgij Podiebrady, Bohemia Regis f. 2. Beatrix. Fernandi, Regis Neapoli. 13. Decemb. 1466.
Josephus Justus Scaliger familiae ultimus, n. 4. Aug. 1540. † 1609.	Wilhelmus † 1580.	Johannes Waremundus. Elisabetha, Jacobi à Thurn f. 1570. hæc † 1579.	Johannes Theodoricus.	Johanna.	Johannes Corvinus, f. naturalis.

Mellerotis
et in
11. 11. 11.

Tab. I.

COMITES A STAARENBERG.

ERUS vixit 1185. Cunigunda Com. à Playn & Hardegk.

Ditmarus circa ann. 1236. Stirps Comitum à LOSENSTAIN.

Gottschalck à Neuperg.

Guntaker III. 1255.

à Kunring 1281.

Rudiger vixit 1268.

Adelheid
Winden.

Guntaker, Ca-
nonicus.

Offney, nupta 1290.
Petro à Lobenstein.

Johannes vixit 1306.
Agnes à Volckersdorff.

Elisabetha 1291.

Rudiger 1. Anna à Therstein.
2. Anna à Foxberg

Anna, nupta 1. Johanni Heusler.
2. Vrisco à Thannberg.

Johannes 1340.
Guntaker.

Henri-
cus.

Weikardus 1357. An-
na à Losenstein.

ardus, Archiepiscopus Sa-
rg. 1427. ob. 9. Feb. 1429.

Baltha-
farus.

Margaretha, nupta Rudol-
pho à Scherffenberg.

Guntaker in Wildberg, Elisabe-
tha, Stephani ab Hohenbergf.

Dorothea, nupta 1. Friderico à Wall-
see. 2. Hartneid à Pottendorff.

annes, n. 1412. 1. Agnes à Puch-
aim. 2. Elisabetha, Friderici
à Hohenbergf.

Caspa-
rus.

Gunta-
ker.

Johan-
nes.

Dorothea, vx.
Sigismundi à
Cranichberg.

Anna, vxor
Wilhelmi
à Zelking.

Rudiger ob. 1480.
24. Jun. Christi-
na à Puchhaim.

Ursula, vx.
Pilgrini à
Puchhaim.

Gertrud. Johan-
nis ab Obers-
dorff vx.

Barbara, n. 1470. nupta 1500.
Margareta, n. 1469. ob. 1522.
nupta 1. Georgio, Comiti à
Schaumberg. 2. Andree, Co-
miti à Sonnenberg.

Ursula, n. 1467. nupta 1482. 10-
hannu à Degenberg, qui obiit
1535.

Agnes, n. 1466. nupta Henrico
1506.

Amalia, ob. 1502. vx. Christen-
phora Liechtenfeldu, qui ob.
1506.

Jacobus, n. 1465.

Lucas, n. 1462.

Margaretha, n. ob. 1450.

Ludovicus, ob. ca. 1513.

Bartholomaeus, n. 1459. ob.
1531. Margareta à Losen-
stein Wilhelmsf.

Rupertus, n. 1457.

Barbara, vx. Wilhelmi à Ber-
negg.

Ulricus.

Wolfgangus.

Catharina, nupta 1. Remberto
à Wallsee. 2. Bernharde à
Scherffenberg.

Elisabetha.

Ursula.

Margaretha, nupta 1461. Rem-
berto à Wallsee.

Blasius.

Martharus.

Guntaker.

Christophorus.

Rudiger, ob. 1476. Margare-
tha, Alberti à Pottendorff.
1462.

Johannes, n. 1494.
Susanna, Wolfgan-
gi à Polheimf.

Margareta, nupta
Wolffgo à Zel-
k 1515.

Benigna, n. 1499. nupta
1520. Johanni à Schman-
berg. 2. Lasla Poppels
1537. ob. illa 1557. et. 58.

Erasmus, n. 1503. ob. 1560. 1. Anna,
Georgij, Com. à Schaumbergf. 1530.
2. Regina, Sigismundi Ludovici à
Polheimf. ob. 1572.

Wandula,
vx. Ludoci
à Rosen-
berg.

Anna, vx.
Georgij à
Seisenegg
ob. 1520.

Sabi-
na.

Geor-
gius.

A.

B.

A kért mű szerzője: Fauna viszkogorja bolsova
kavkaza v predelax gruzii.
e: 1964.

Tab. II.

BARONES ET COMITES A

A.

JOHANNES n. 1494. Susanna, Welfangi à Polheim f.

<p>Calparus, n. 1536, † 20- dem anno.</p> <p>Johannes, n. 1535.</p> <p>Ulricus, n. 1539.</p> <p>Guntaker, n. 1535. ob. - - - Susanna, Ach- ty ab Hohenfeld f. 2. Susanna à Roggen- dorff.</p> <p>Georgius, n. 1541. ob.</p> <p>Erasmus, n. 1545. ob. - - - Catharina, Georgij, Truchseß in Wolfgang f. 1568. qua post nuptis Viteco, Co- miss ab Ortenburg.</p> <p>Henricus, n. 1540. ob. - - - Magdalena, Wolfgangi à Lam- berg f.</p> <p>Ludovicus, n. 1548.</p> <p>Barbara, n. 1542. Iohann- ni, L. B. à Tschern- nembl. nupta.</p> <p>Magdalena, nupta La- distao Poppel 1570a 5. Febr.</p> <p>Anna, n. C † 1549.</p> <p>Elisabetha, nupta 15. Iu- nij 1568. Ludovico II. à Polheim, ob. 8. Febr. 1560.</p>	<p>Martinus, n. 1566. Remigina Thur- zin. 2. Sidonia à Sondern- dorff, 21. Apr. 1603.</p> <p>Georgius Achatius, n. 1559. Eliza- beta à Scherffenberg.</p> <p>Johannes Ulricus, n. 1563. Eliza- beta, Comes ab Ortenburg. 2. Potentia à Schönkirchen.</p> <p>Margaretha, n. 1573. nupta i. Ca- sparo à Regendordff. 2. Sigis- mundo Ludovico à Polheim, 1599. † 1620.</p> <p>Erasmus, n. 1575. 1. Elisabetha, Davidis, L. B. in Sommerg. f. Maria Salome, Georgij Wilhel- mi löwger f.</p> <p>Regina, n. 1572. nupta Iohanni Christophoro löwger, L. B.</p> <p>Anna Susanna, n. 1568. Exor Ioh- annis Wilhelmi à Zelking.</p> <p>Richardus, n. 1570. Juliana, Ioh- annis Wilhelmi à Roggenkorff f.</p> <p>Georgius, n. 1566.</p> <p>Johannes, † Tübinge 19. Aug. 1570.</p>	<p>Helena, n. C ob. 1598.</p> <p>Johannes Ludovicus, n. 1602. Camerarius Ferdinandi III. Imp. Weickardus, n. 1613.</p> <p>Maria Sidonia, n. 1606. nupta Bartholomæus, n. 1608.</p> <p>Martinus Julius, n. 1609.</p> <p>Susanna, n. 1589.</p> <p>Guntaker, n. C ob. 1599.</p> <p>Guntaker, n. 1591.</p> <p>Isabella, n. 1593.</p> <p>Johannes Ernestus, n. 1593.</p> <p>Susanna Juliana, n. 1596. nupta Goffido à Paderheim, Johannes Wilhelmus, n. 1601.</p> <p>Johannes Ludovicus, n. 1603.</p> <p>Johannes Richardus, n. 1609. Camerarius Ferdinandi III. Imp. Johannes Erasmus, n. 1607.</p> <p>Henricus Guntaker, n. 1601.</p> <p>Johannes Richardus, n. 1602. - - - - - - - - Elisabetha Poly- xena, n. 1637.</p> <p>Georgius Henricus, n. 1611.</p> <p>David, n. 1617.</p> <p>Eva Regina, n. 1599. nupta Gunthero ab Herberstein.</p> <p>Elisabetha Juliana, n. 1606.</p> <p>Anna Dorothea, n. 1607.</p> <p>Catharina Salome, n. 1613. nupta - - - - ab Eybiswaldt.</p> <p>Margaretha Magdalena, n. 1615.</p> <p>Susanna Elisabetha, n. 1616.</p> <p>Barbara Maria, n. - - - - Rüdigerus, n. 1624.</p> <p>Calparus, n. 1598. Mariana, Co- miss à Meggare.</p> <p>Erasmus, n. 1591. Iudith Sabina, Georgij Wilhelmi löwger f.</p> <p>Richardus, n. C ob. 1597.</p> <p>Guntaker, n. 1594. Anna Sabina, Bartholomæus à Dieterichsheim f.</p> <p>Henricus Wilhelmus, n. 1593. Su- sanna, Com. de Meggare.</p> <p>Georg. Reinhardus, n. n. 1626. ob. 1647.</p> <p>Henricus Helmhardus, n. 1828. ob. 1648. in Gallia.</p> <p>Reinhardus, n. 1624.</p> <p>Bartholomæus, n. 1623.</p> <p>Gothardus, n. 1628.</p> <p>Juliana Susanna, n. 1637.</p>
---	---	---

Mellerotés
stein
H. 111

COMITES A STAHPREBERG.

B.

ERASMUS n. 1503. † 1560. Anna, Georgii, Com. & Schaumberg f.

Judith, n. 1528.
Paulus Jacobus, n. 1527.
Pauli, Alexandri, Co. Ortenburg f. 11. Oß, 1551.

Johannes, n. 1522. ob. 1572. Tabingæ.

Rudigerus, n. 1589. ob. 1616.
Guntaker, n. † 1590.
Paulus Jacobus, n. 1591. † 1592.
Christoph. Wilhelmus, n. † 1595.
Johann-Fridericus, n. 1594.
Christoph Ehrnfrid, n. † 1603.
Helena Sophia, n. 1596. 29. Jan. ob. 1618. 8. Nov.

Petrus.
Hieronymus, n. 1522.
Euphemia, Schaffn ab Hohenfeld f.
Elisabetha, n. 1521. nupta Meynardo à Kun- ting. 36.

Felicitas, n. † ob. Erasmus, n. 1581.
Paulus Jacobus, n. 1560. 1. S. Janua à Rappach, ob. 3. April, 1605. 2. Dorothea, Cantadi, L. B. à Thurnburg f. Georgy Hartmanni à Stalenberg Vi- dua.

Anna Maria, n. 1600.
Rosina Elisabetha, n. 1602.
Euphemia, n. 1608.
Rudigerus, n. 1609.
Martias, n. 1611.
Cunradus Balthasarus, n. 1612. Camerarius Ferdinandi III. Imp. Anna Elisabetha, Johannis Ioachim à Zin-endorf f. Juliana Dorothea, n. 1616.
Barbara Constanza n. 1619.

Maria Salome, n. 1523.
Magdalena, n. 1524. nupta 1. Christophoro à Zelting. 2. Georgio Eberhardo à Polheim.
Johanna, n. 1525. Vxor Christophori ab Hohenfeld 1544.

Maria Salome, n. 1562. nupta 1. Iohann. Fridrico Hoffmann. 2. Wolfsgango Löwger, L. B. 1605.
Gothardus, n. 1563. 12. Iul. Be- nigna, Francisci à Pföding f. 1602.

Maria Salome, n. 1605.
Gothardus, n. † ob. 1606.
Rudolphus Henricus, n. † ob. 1607.
Christianus, n. 1609.
Christophorus, n. † 1595.
Johannes, n. † ob. 1596.
Christina, n. † 15.
Regina, n. 1601.
Georgius Ludovicus, n. 1602.
Bernhardus Ludovicus, n. 1604.

Georgius, n. 1531. † 16. Iul. 1554.
Bartholomæus, n. 1532.
Maria Salome, n. 1533. † 1551.
Rudigerus, n. 1534. † 1586.
1. Helena, Ludovici Zaikel f. 2. Orti- lia, Caroli Schenck, Domini in Limpurg f. Anna, n. 1537. nupta Si- gismundo Georgio à Dietrichheim 1554. Mag.

Ludovicus, n. 1564. Elisabetha, Comes ad Hardegg. 2. Elisabetha à Scherffenberg. 3. Bar- bara Herberstein.
Bartholomæus.

Maria Elisabetha, n. 1606.
Helena, n. 1607.
Helena Barbara, n. 1610.
Eva Susanna, n. 1612.
Felicianus Rudiger, n. 1613.
----- à Tschernin

Calparus, n. 1536. † eodem anno.

Martinus, n. 1566. Benigna Thuzin. 2. Sidonia à Sondern- dorff, 21. Apr. 1603.

Helena, n. † ob. 1599.
Johannes Ludovicus, n. 1602. Camerarius Ferdinandi III. Imp.
Wickardus, n. 1613.
Maria Sidonia, n. 1606. nupta

Johannes, n. 1535.

Georgius Achatius, n. 1559. Eliza- berha à Scherffenberg.

Bartholomæus, n. 1608.
Martinus Julius, n. 1609.

Ulricus, n. 1539.
Guntaker, n. 1535. ob. 1. Susanna, Ach- 15 ab Hohenfeld f.

Georgius Achatius, n. 1559. Eliza- berha à Scherffenberg.

Susanna, n. 1589.
Guntaker, n. † ob. 1599.
Guntaker, n. 1591.

A kért mű szerzője: Fauna vizsokogorja bolsova

... kavkaza v predelax gruzii.

1964.

Melle
...
11. 10

Tab. I.

L. B. A W E L Z.

SIGFRID WELZER in Ober- & Vnter-Welz & Rotenfels, 1240. 1. Anna Sch...

II.		Jacobus, 1264. Hippolyta à Lindegk.		Bernhardus. Cecilia	
III.		Fridericus. Susanna Buerij ab Haag, 1280.		Abel, Andreas, cæcus.	
IV.		Otto, 1290. Sibylla Eufstachij ab Eberstein relegati f.		Ottocarus, Eques.	
V.		Jacobus. Cunradus, 1329. Adelheid à Kannach.		Henricus, 1. Margareta à Schleuniz. 2. Helena à Graben. Johannes.	
VI.		Andreas, 1350. Margareta ab Hengsbach,		Cunradus, 1350. Maria, Domina à Lindegg.	
VII.		Otto, 1383. Amalia à Teunberg.		Johannes, 1. Anna Schrottin. 2. Margareta à Stadaw. Bertha, Vx. Petri à Fundenfeldt. E	
VIII.		Johannes, Supremus Capitaneus Carinthia.		Andreas. Margareta, Andree ab Herberstein f. Mauritius, 1402. Elisabetha ab Herberstein. Apollonia, nupta Rudolpho Kevenhüller. Bertha, Vx. Eberhardi à Collonisch. Job	
IX.		Wilhelmus. Vitus, 1434. Quatuor Imp. Confliarius, Supr. Capitaneus Carinth. per annos LII.		Henricus. Georgius, 1430. 1. Margareta à Reschaeb. 2. Magdalena à Keynach. Regina, Vxor Sigismundi à Kuenburg. Balt	
X.		Ursula, Vx. Georgij, L. B. à Königsberg.		Apollonia, nupta Friderico à Kuenburg. Christophorus, Capitaneus Styria, 1474. Agnes ab Hohenmarth. Catharina, Vxor Friderici à Gleinitz. Andrea, 1. Agnes Ferberin à Neclorheim. 2. Barbara Tochterin.	
XI.		Balthasar. Johannes. Wilhelmus. Maria à Payn.		Mauritius. Maria Tänzlin à Tanzenberg, 1500. Sigfridus. Georgius, Supremus Venator Styria, Anna à Pötschach. Sigismundus, 1. Anna Megerin. 2. O rina Stubichin. 3. Susanna Stöck	
XII.		Vitus Christophorus. Felicitas, Vxor Achatij ab Haagen.		Victor, 1580. Elisabetha Bernhardi Kevenhüller f. Anna Maria, nupta 1. Christophoro Kevenhüller. 2. Iacobo à Windisch-Grätz. Christophorus. Elisabetha, Vx. Bernhardi Königl. L. B. Maria Salome, Vx. Ioh. Iacob à Grün. Anna Maria, Vx. Iohannis ab Heusenstein. Gebha gina Se fin.	
XIII.		Maria, nupta 1. Georgio à Bern-Dieterichstein 11. Ian. 1587. Theodorico, L. B. ab Egk.		Mauritius. Maria, Georgij Kevenhüller f. 13. Iul. 1608. Wanda. Elifabeta. Anna Maria, Vx. Honorij à Trautmannsdorff. Magdalena, nupta Sigismundo Friderico ab Herberstein. Vitus Christophorus. Bafilea. Fran- cius. Vitus Chri- stopho- rus.	
XIV.		Joh. Georg. n. 24. Iun. 1590.		Victor, n. 13. Oct. 1591. Siguna Paradeferia. Anna, n. 1. Nov. 1592. Vx. Georgij, L. B. à Dieterichstein. Franciscus, n. 20. Feb. 1594, 1. Anna Magdalena, Georg. Sigismundi à Stubenberg f. 2. Hemma, Iohann- Wilhelmi à Santam f. Elisabetha, n. 1595. 18. Aug. Vx. Francisci, L. B. ab Hörufsch. Christophorus, n. 1596. 19. Dec. 1. Margareta à Feistritz. 2. Iu- dith à Paunfaleck, Petri Chri- stophori f. Mar nar. Aug 1598	

Maria Sidonia †.
 Susanna Judith, Vxor Christophori Ludovici Vilsgehr.
 Susanna Elisabeth †.
 Maria Helena, Vx. Davi- dis, L. B. à Stern.
 Sigismund Mauritius, n. 14. Sept. 1619. Sidonia à Rakenitz.
 Maria Juliana, n. 20. Maj 1621 †.
 Anna Elisabetha, n. 14. Apr. 1623 †.
 Regina Catharina, n. 19. Dec. 1625.
 Adolphus Wilhelmus, n. 22. Maj 1636.
 Susanna Maria, n. 6. Iul. 1637.
 Hemma Sidonia, n. 16. Oct. 1638.
 Franciscus Helfridus, n. 13. Apr. 1639 †.
 Dorothea Felicitas, n. 11, Sept. 1641 †.
 Constantinus Victor, n. 11. Mart. 1643.
 Johan. Ferdinandus, n. 16. Iun. 1645 †.
 Anna Siguna, Vx. Andree Ludovici à Windisch Grätz.
 Eva Regina, nupta 1. Georgio Vltice ab Ernundo Paradeferi. 2. Georgio Sigismundo Paradeferi. 3. Wolfgango, Com. à Rojensberg.
 Mauritius.
 Maria Magdalena.

Mellerötes
 utain
 11 00

Tab. I.

B. A W E L Z.

- & Vnter-Welz & Rotenfels, 1240. 1. Anna Schweinsfus. 2. Maria à lungspöig.																			
Hippolyta à Lindegk.		Bernhardus.		Cacilia à Wernberg.															
So.	Abel,	Andreas, cæcus.		Wilhelmus. Vrsula à Lobing.															
Ottocarus, Eques.		Georgius. Elisabetha Graslin.																	
eta à Schleuniz. 2. Helena à Graben.		Johannes. Maria Bodendorff.		Maria, Vxor Vlrici à Feistritz.		Elisabetha ob. Virgo.													
dus, 1350. Maria, Domina à Lindegg.				Fridericus, Capitaneus, occisus in Vngaria. Margareta à Loburg.															
eta à Stadaw.		Bertha, Vx. Petri à Fundenfeldt.		Elisabetha, Vxor Vlrici ab Hohenegg.		Wulfing, 1397. Magdalena à Stainac.													
lonia, nupta Rudol- o Kevenhüller.		Bertha, Vx. Eberhardi à Collonisch.		Johannes. vid. Tab. seq. A		Cunradus.		Rupertus.		Fridericus.		Cunradus. 1. Anna Mordaxin. 2. Dorothea à Trautmansdorff. vid. Tab. seq. B							
1. Margareta à Reil- alewa à Keynach.		Rosina, Vxor Sigismun- di à Kuenburg.		Balthasar, 1418. Barbara ab Hemmelberg.		Maria, Vxor Iohannis à Payrhofer.		Catharina, nupta 1. Andrea Gallor. 2. Georgio à Stainach.											
na, Vxor Fri- à Glei- tz.		Andreas. 1. Agnes Ferberin à Nechorheim. 2. Bar- bara Lochnerin.		Christophorus, Vice-Capi- taneus Carinthia. Chri- stina à Silberberg.		Ulri- cus.		Hierony- mus.		Catharina, nupta Mauritio Rumpff.		Ursula, Vxor Eu- lachy à Frey- berg.							
Supremus Venator nna à Pötschach.		Sigismundus. 1. Anna Megerin. 2. Catha- rina Stabichin. 3. Susanna Stöcklin.		Leonhardus, Vice-Capitaneus Carin- thia. Susanna ab Obedach.		Clemens. Margareta,		Anna, nupta Iohan- ni Haag.											
Elisabetha, Vx. ernhardi Kö- nigl. L. B.		Maria Salome, Anna Maria, Vx. Ioh. Iaco- bi à Gris- negk.		Vx. Iohannis ab Heusen- stein.		Gebhard. Re- gina Senus- sin.		Joh. Sigis- mund.		Maria, Vx. Christopho- ri Cul- mer.		Anna Ca- thari- na.		Rosina, Vx. Marquardi ab Egk.		Mæ- ga- re- ta.		Elisabetha. Mauriti- us. Leo- nora, Leonhar- di à Keut- schachf.	
Magdalena, nupta mundo Frideri- ab Herberstein.		Vitus Christo- phorus à Ba- silea.		Fran- cis- cus.		Vitus Chri- stopho- rus.		Mauri- tius, †Ve- xillifer.		Clemens Joh. Sigis- mund.		Su- fan- na.		Jo- han- na.		Regina, Vx. Geor- gij Sigismundi à Teuffenbach.		Georg. Andreas. Bernhardus. Felicitas Kellerin Anna Potentia Handlin.	
echa, n. 1595. g. Vx. Fran- L. B. ab Hö- ritsch.		Christophorus, n. 1596. 19. Dec. 1. Margareta à Feistritz. 2. Lu- dith à Prännsalck, Petri Chri- stophori f.		Maria, nat. 19. Aug. 1598.		Regina, n. 1602. 27. Aug. Helfridi, L. B. à Freyberg Vx.		Cathari- na, nat. 1. Febr. 1604.		Mauritius, n. 1605. 2. Mari. ob. Basi- lea 1634.		Sigismundus, n. 29. Dec. 1600. Sidonia à Scherffenberg.		Christophorus Mauritius. Anna Re- gina.					

Sigismund Mauricius, 99. 14. Sept. 1619. Sidonia à Recknitz.	Maria Juliana, n. 20. May	Susanna Elisabetha, †.	Maria Helena, Vx. Davi- dis, L. B. à Stein.	Susanna Judith, Vxor Christophori Lischovici Villegg.	Maria Sidonia †.	Christophorus Mauri- tius †.	Anna Regina †.	Maria Juliana †.	Victor.	Ferdinandus †.	Anna Elisabetha †.	Renata.	Maria Elisabetha.	Dorothea Sidonia, n. p. Christophiana, L. B. ab Egk.	Ulricus Victor.	Sigismundus.	Franciscus.
--	---------------------------	------------------------	--	---	------------------	---------------------------------	----------------	------------------	---------	----------------	--------------------	---------	-------------------	--	-----------------	--------------	-------------

A kért mű szerzője: Fauna viszokogorja bolsova
Kaukaza v predelax cruzii.

Mel
ut
U

Tab. II.

L. B. A W E L

A.

IX. JOHANNES. 1. Vrsula N. 2. Vrsula à Neydegk.

CUNRA

Margareta nupta Erne-
sto à Pranck.

X.
Johannes, 1492. Marg-
reta à Reysach.

Dorothea, Vxor Bar-
tholomaei ab Heylegg.

Ruper-
tus.

Sigismundus, 1498. 1. Mar-
tha à Nechheim. 2. Barbara à S.

Chri-
sto-
pho-
rus.

Rupertus, 1. Marg-
reta à Reichenburg.
2. Veronica Lach-
peckin.

Acha-
tius,
1497.

Ursula, Vx.
Georgy à
Königs-
berg.

Geor-
gius.

Anna, Ab-
batissa S.
Clara.

Rosina, Vx.
Virgily
Wasser-
burger.

Barbara, nu-
pta Sigis-
mundo
Träxel.

Ser-
va-
tius.

Sigismundus, 1. Sufan-
na, Tibury à Sinzen-
dorff f. 2. Brigitta
Winderin.

Mar-
tha.

2. Anna, Vx.
Alberti à Zin-
zendorff.

2. Rosina,
Vx. Magni
ab Egk.

2. Ludovicus, 1. Magda-
lena Brandin. 2. Euphe-
mia ab Altheim.

2. Margareta,
Vx. Iochimi
Imprack.

1. Mag-
dale-
na.

XI
Joannes, 1558. An-
na, Christophori à
Scherffenberg f.

Anna Maria,
Vx. Wolfgangi
à Tonradb.

Margareta,
Vx. Georgy
Lebell.

Chri-
stoph-
ori
Apf

Theodoricus,
Elisabetha ab
Altheim.

Sophia, Vx. Eras-
mi à Königsberg

Sigismundus, Si-
domia, L. B. de
Thambusen.

Anna, nupta Bal-
thasari à Lam-
berg.

Acharius, Elisa-
bertha à Trüben-
egk.

Christophorus
Räpplerbr. Mar-
gareta Leyserin.

Johannes, 1. -
2. Maria
Martini.

Margareta.

Bernhardus,

Rupertus. So-
phie, Christopho-
ri Schrott f.

Georgius, Domi-
nus à Weitz, L.
B.

Christophorus,
Barbara ab
Herbersheim.

Honorius.

Anna Maria, Vx.
Wolfg. Wibel-
mi ab Herber-
stein.

Eva Maria, Vxor
Ernsti à
Teuffenbach.

Bernhardus, Eq.
Ord. Teuton.

Helena, nupta
Christophoro à
Rachitz. 2.
Mauricio Rind-
mahl, B.

Ehmericus Hono-
rius, Iohanna,
Ferdinand à
Collenisch f.

XIII

org. Sigismund
ab Herbersheim
f.

Sufanna Elisabètha, Vxor
Reichardi, Com. ab Alt-
heim.

Anna
Maria.

Sigismundus
Ludovicus
occ. 1609.

XIV.

Gothardus † 1609.
Rosina, Paulz ab Ey-
bismald, L. B. f.

Frideri-
cus, Ca-
pitaneus.

Sophia.

Ferdinandus. Anna Eli-
sabetha, Balthasari à
Stubenberg f.

Carolus
Erne-
stus.

Otto
Erne-
stus

Georgius Rupertus.

Johanna Felicitas.

Justinianus Ernestus.

XV.

Johannes Felix. Amalia Sidonia, Helfridi
L. E. à Freyberg f. † 1659. Trochtelzug a sep.

Gothardus Er

Gotthardus Helfrid, n. 1654, Regina Rosina, n. 1657, Felix

A kért mű szerzője: Fauna viszokogorja bolsova
Barkaza v predelax gruzii.

COMITES IN WIEDT

THEODORICUS, Dynasta Runkelaus, Anasiffia, Id
Wiedt f. & heres.

Margareta, nupta Iohanni de Marc &
Aremberg, Domino de Lumay.

Fridericus primus Comes in hac Familia,
Agnes, Philippi, Comitis de Virneburg f.

Wilhelmus, Theodor
Dynasta in

Wilhelmus, Com. de Wiedt, Margareta, Vincenty
Com. de Moers, Domini de Rodemacheren f. cum qua
dotis loco accepit Comitatum de Moers, & relicto
Patris titulo Comitem de Moers se nuncupavit.

Anna, nupta
Gerardo, Co-
misi de Sayn
& Wittenst.

Theodoricus, De-
canus ad . Ge-
reonem Colo-
nia.

Johannes, Comes Wiedanus, Dominus in
Runckel & Isenburg. Elisabetha, Iohan-
nis, Comitis Nassovii in Vianden & Diez
ex Elisabetha Hassiacaf.

Anna, nupta Wilhelmo,
Com. de Norvenar, cui
in dotem attulit Co-
mitatum MOERS.

Fridericus, Archiepiscopus Colo-
niensis, resignat 1567. quo anno
& mortuus est.

Johannes, Com. de Wieda, Phi-
Catharina, Philippi, C. de lip-
Hanau Munzenberg f.

Walburgis † 1556. Genovera, nupta Agnes, n
26. Iun. Ludovici, C. Wolfgango, Com. a 2. Frider
Stolbergi i Vx. Stolberg 1545. frido, D

Hambergus, Co-
mies Nevena-
nus Moeris &
Lumpurg, Domi-
nus in Allica &
Lemp.

Juliana, Vxor Richar-
di, Com. Palatini
in Simmern.

Eli-
fabe-
tha.

Hermannus occ. 1592. ad Ro-
thomagum. Walburgis, Emer-
wini, Com. a Benheim f.

Magdalena, nupta Sigis-
mundo, Com. in Hardegg,
Glaz & Machland.

Anna, Vxor Iohan-
nis Wilhelmi, L. B.
de Rogendorf f.

Adolphus, Com.
Nevenar & Mo-
ers.

Emilia, nupta r.
Henrico Bredero-
dio, 2. Friderico III.
Electori Palatino.

Magdalena, Vxor
Arnoldi, Com. in
Benheim.

Juliana, nupta 1602. Ma-
ximiliano Pappenheim,
Landgravo in Stulin-
gen, † 1604.

Johann Wilhelmus, Mag-
dalena, Sigismundi, Com.
in Hardegg f.

Hermannus, Elisa-
betha Juliana, Her-
manni Adolphi, Com.
in Solms f.

Arnoldus † 17-
gentorati 9. Oct.
1590. at. 26

Johann Casimirus † 1595. 2. Oct.
at. 15.

Sibylla Christina, nupta Iohanni
Ludovico, Com. in Leiningen We-
sterberg in Oberbrunn.

Wilhel-
mus Lu-
dovicus.

Fridericus Senior. Maria Juliana, Ludovici
Emiconis, Com. Leiningen f. 2. Philippin a
Sophia, Com. a b Hohenlohe.

Johannes Ernestus - -
- - - Com. ab Ebn-
stein f.

Mauritius Chr
na Juliana, Ph
Com. H

1. Georgius Hermannus
Reinhardus.

1. Ferdinandus, Canonicus Co-
lon. Argentor. & Leodij.

1. Fridericus Melchior,
Capitaneus.

1. Johann-
Ernestus.

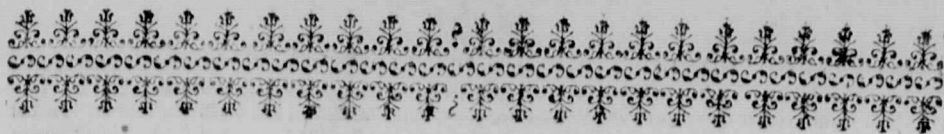
1. Franciscus
Wilhelmus.

Mellerottes
stein
17. 10.

ES IN WIEDT ET RUNCKEL.

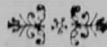
RICUS, Dynastia Runckelanus, Anastasia, Iohannis, ultimi Comitiss de Wiedt f. & heres.

Comes in hac Famlia, Dynastia de Pirneburg f.		Wilhelmus, Theodoricus, Dynastia in Runckel.	Johannes - - - - nupta Com. de Kirchberg.	- - - - - nupta Comiti de Kulingen.				
is, De- Ge- Colo-	Johannes, Comes Wiedanus, Dominus in Runckel & Isenburg. Elifabetta, Iohannis, Comitiss Nassovii in Vianden & Dietz, ex Elifabetta Hassiaca f.	Elifabetta Monialis,	Hermannus, Archiepiscopus Colonienfis, electus Anno 1515. confirmatus à Leone X. P. M. Praesul Paderborn. 1532. instituit Reformationem Ecclesiarum, excommunicatur à Paulo III. P. M. † Idib. Augusti 1552. aet. 30.	Fridericus, Episcopus Monasterienfis 1523. resignat 1532. 22. Mart. † 11. Mart. 1551.				
Walburgis † 1536. 26. Iun. Ludovici, C. Stolbergi. & Vxor.	Genoveva, nupta Wolfgango, Com. à Stolberg 1545.	Agnes, nupta 1. Casparo, C. de Mansfeld. 2. Friderico Magno, Com. à Solms. 3. Gotfrido, Domino in Limpurg, † 1508.	Maria, Vxor. Christophori à Limpurg in Gasdorff, 1563.	Margareta, Vxor. 1. Bernhar- di, C. à Bentheim. 2. Arnoldi, Com. à Manderfcheid, de Isenburg. in Elten.				
Magdalena, nupta Sigismundo, Com. in Hardegk, Glaz & Muechland.	Anna, Vxor Iohannis Wilhelmi, L. B. de Rogendorff.	Wilhelmus, Comes Wiedanus, Dominus in Isenburg & Runckel. Iohanna Sibylla, Philippii Jun. Com. Hanaw Liechtenberg f. 1. Feb. 1581.	Catharina, n. 27. Maji, 1552. secunda Vxor Philippii Junioris, Com. in Hanaw Liechtenberg 1572. † 13. Nov. 1584.	Agnes.				
ermannus, Elifabetta Iuliana, Heranni Adolphi, Com. in Solms f.	Arnoldus † Argentorati 9. Oct. 1590. aet. 28.	Johann Casimirus † 1595. 2. Oct. aet. 15.	Philipp Ludovicus in Giezenboden, † 1634. Ernestina, Catharina Alberti Nassovii in Sarbruck & Weilburg f.	Anna Catharina.	Philippina Ca- thari- na.	Walpurgis, nupta Ludovico, Com. à Stolberg, † 26. Iun. 1556.	Aemilia.	Elifabetta, nupta Philippo Reinhardo, Comiti à Solms.
dovici ppina	Johannes Ernestus - - - - Com. ab Ebrstein f.	Mauritius Christianus, Catharina Iuliana, Philippii Ludovici II. Com. Hanaw f.	Anna Sophia, nupta Gustavo Gustavidi, Comiti Wasaburgio, Gustavi Adolphi, Regis Sueciae filio naturali.	Walburgis Magdalena † caelebs.	Johanna Maria, nupta Christiano. Com. à Sayn & Wittgenstein.			
ricus Melchior, postaneus.	1. Johann- Ernestus.	1. Franciscus Wilhelmus.	Carolus Ludovicus.	1. Erne- stina.	1. Sibylla Chri- stina.	1. Sophia Eli- sabetha.		

Eben / und Wandel / des Erzh. Ketzers FRANCISCI
JOSEPHI BORRI.

Er gefälschte Schein / und sinnreiche Listigkeit der Menschen / welche noch bey ihigem / und nachfolgendem Sonnenlicht / mit dem Verdeck einer schumreden Heiligkeit sich bemantelt / ist dermalteins so groß / und manigfalt / daß auch der leuchtigste Verstand deren Gelährtesten Meinern / nicht genug jene zuersünden: weder eine beredsamne Feder abzumahlen sich erlauben möchte. Dessen ein wahres Exemplar Sonnenklar erglanget / in dem Leben / und Handel / des Ergötzers FRANCISCI JOSEPH BORRI. Sohns des abgelebten Brande - Borri Wäyländer: Diese Pluroaischer Listen Bruct / nach etlicher zu Rom / nicht ohne sonderbare ungestimmtheit des Lebens / vollzogener Zeit / Anno 1653. mit stark vorfallender Feindseligkeit begegnet / und in eine Kirch sich flüchtig begebend: Hatte seine irregularitet in ein höllische Betrüglichkeit unter dem Schatten einer angeklamten Heiligkeit verwantlet / sich dermaleins zuersätzen das ein jetweder an seiner Lebens action / nicht weniger quetachten fassete: Weils er aber sahe / daß sein Vorhaben / nicht ohne höchster Gefährlichkeit werckstellig font gemacht werden / hat sich von Dainen nach Wäyländt begeben; viel ihm anhangender Sect überredet / ausbreitend: Es were die Zeit vorhanden / ein Volk durch den Kränß Boden der Welt zu beschreiben. Die Buschuldigen desto mehrers glaubhaft zu machen / würde thro Päpßliche Heiligkeit das Ober - Haupt halten / und dessen Kriegs - Scharen widerständige rebellen sollen auß gerottet werden. Er aber sey von Gott zu einem Befeldhaber des Heers erküßten worden / alldieweils er vergwiffet wäre / den Lapidem Philosophicum baldt zuersünden: Goldt in überfluß überkommen / den Sieg gewislich erhalten würde / in ansehen deren Humilischen Geisteren / vornemblich aber des Erz - Engels Michael. in jenem so Heiligen Werck hüßflüssende Handt ihn begleiten würde. Damit aber sein unnerliche Verrüchlichkeit mit desto grossern Schein hervorprosse / erzeigte er ein eufferliche Bläe der Heiligkeit / vermischte seine vergiffte lechr / mit der Süßigkeit vieler angehöhrner Tugenden / dorffte öffentlich erschallen / er wäre beräuch sein Blut vor dem Herrn JESU zuvergiessen. Daß er bereichet sey mit einem über-

natürlichen Verstand und Göttlicher Inspiration/ auch bey Nachtlicher weiß strahlender Strahlen bewaffneter Palmbaum erschienen/ welche apparition die Englische Stimmen erfolget/ ihme verründert daß er mit Prophetischen Geist begabet were/ und dannhero jener glanzender Palmbaum voll deren Himmlischer Gnaden ihme von Gott gesendet wurde. Unterdessen saunete nicht diese angeflambte Viper mit Gifft unterschiedliche Menschen zu ermorden/ welches nach seiner Flucht bey dem Romantischen Rath ist erklärt worden. Zu Romm berümbte er sich bey einem seiner vertrauesten/ als were er mit neuer apparition begnadiget worden: Massen die Engel selbst ihre Namen und anbefohlene Dienst/ darerin dem bitteren Leiden Christi gebrauchten instrumenten qualitate & rationem erkundiget hetten: lehrete benebens das Jhesu von der Zeit seiner Urstände Persölich in der Höllen sich anzubetten/ die Höllischen Geister gezwungen hätte: Zu mehrer Ueberredung dessen/ ware sein einzige Vessissenheit Numlauth zu machen/ daß der Erz-Engel Michael in seinem Herzen wohnend/ ihme die Geheimnuß der Himmel auch jedes so in dem Conclavi nach dem Ableben Seeliger Gedächtniß Innocentis X in Ansehung der Ertesung eines anderen Vorsehers der Kirgen gehandelt würde/ entdeckete: Dahero Er den Nahmen eines frommen bey dem Unverstand vieler Einfältigen baldt erhalten möchte. Die seitige Obligite Er mit Ewigen stillschweigigen zuvor ihme gedunkte sein Vorhaben auß zubreiten. In dargebung teilsbarer Kleider/ Geldt/ und heimlicher Zusammentunfft konte gedachter Erz-Kezer nicht wenig zusammen rotten zu dero Meylendischer und Spanischer Inquisition/ nach möglichster Besüchlichkeit zu verbergen/ ob weilen seine Lehr der Romantischen Kirchen- Lehr und Sazungen schnur grad wiederstreubend angeklagt ware. So Naumbhafte in folgenden befunde.

Daß seine ihm anhangende von Gott beruffen weren/ wichtige Sachen zu Enden/ welches zu glauben sie bewege ducht 5. versprechen/ so von den Himmlischen Geistern selbst werden vorgesezt worden. Als 1. daß jederzeit brüderliche Einigkeit sollte unter sie gepflegt werden. 2. Was auß Göttlichem Eingeben ihnen Notthure wurde/ sollte keinem zu offenbahren seyn. 3. Gott und seinen Engeln immer zu gehorchen. 4. Allezeit in Armuth zu leben/ und alle ihre Mittel einem von ihme darzu verordneten Schatz bewahrer zu übergeben. 5. Ein eifrige affection in Beschüzung das Reich Gottes zu erzeihen. 6. Auch vor solche Neigung und Intention irter Willfertigkeit/ das leben in die Schanz zu setzen: Gestaltsam diese Versprechen auß Verwilligung der Heiligen Dreifaltigkeit geschehe. Zu mehreren deren Betreffung gleichfalls geschworne Zeugnis were die Fleischwerdung Christi. S. Paulus. S. Joannes Baptista. S. Jacob. S. Ludovicus. S. Carolus. & S. Alexander. Und was spötlischerisch konte erdacht werden. Vermittels 20. Jahren würde daß Reich Gottes außerbauet werden. Daß er von Gott auß der Höhe des Himmels einen Degen erhalten habe/ denselben als ein Haupt der Kriegs-Schaaren zu gebrauchen/ in Ewiger Ruhmselikeit seines Namens als ein Beschüzer Christi. Daß seiner Secte incorporirte sich des Degens gebrauchen in dem heiligen Krieg. Auß weissen Gefäß die Bildtnis deren 7. Engeln auß gegraben waren: Endlich alle Unacherfamme damit zu ermorden/ auch ihre Päpßliche Heiligkeit solcher Gestalt nicht zu verschonen/ zu welchem heiligen Werk der Fürst selbst der Englischen Schaaren/ nebens seinem ihme untergebenen Kriegs-Heer behülfflich bespringen würde/ kürzlich ein großes Blut-Bad sich auß gießen/ viel Häupter zu Romm/ in triumph: und Sieg. Glori geführt/ die Stadt selbst desto heillicher erschallen würde absonderlich hingegen SANCTA SANCTORUM welches nach Verheiligung Gottes sich eröffnen/ und darinnen würde gefunden werden/ die Heilige Schrift Handlend von der Gottes-Geberin Maria/ auch der ankommende Antechrist sein Gewalt habe jene Stadt zu beschiedigen. Daß der Nachfolgende Papst seiner guten Freundschaft/ und aller seiner Lehr ein Betreffiger sein würde: Nebens Vermählung der Cardinale sollte gedachte Päpßliche Heiligkeit auß ihrem Thron ander dem Paldestin das Kreuz-Christi/ und andere passions instrumenta haben/ auß dem Haupt ein dreypache qualene Cron in Gestalt einer Dornen tragen. Die Kirchen Gottes würde von dem Erbfeind der Menschen dem Sachan 1000. Jahr nicht verforet werden/ als welcher von dem Heiligen Michael angeführer gehalten würde/ auch durch Angebung der Mutter Gottes von ihme geschrieben fundte Conteret caput tuum. Endlichen das alle die Seinigen Brüder sein werden/ in dero Zeit bestättigter Religion/ dessen Verleibung zu Sommer-Krist auß weissen Schaf-Pelz/ Winters mit schwarzem/ in der Mitten des Gesirns ein Kreuzlein/ an dem Hals ein Eysenen Kraagen geiret mit dieser Uberschrift. Ovis, servus, pastoris ovium ihre Wohnung/ und Hausgeräth sollte auß Erden/ und Stroh besetzen. Daß auch in der Zusammen Rottung dieser neuen Religion Ruerten die Reliquia S. Iacobi, philippi pelagia welcher ein Vorläuffer des Reichs des Allerhöchsten gewesen were.

Unter andern dorffte sich erühnen seine Körperliche Zungen außzubreiten/ daß die Mutter Gottes ein Göttin were/ massen das ewige Wort/ Gott selber notwendig hette haben müessen ein Geberin als ein Göttin: diese Falschheit zu bemanteln/ konte er baldt seinen Jünger außbereden/ daß die Heilige Jungfrau nicht were empfangen worden in dem Leib ihrer Mutter/ auß menschlichen Saamen/ vielmehr auß Göttlicher Cooperation der heilige Geist sey Fleisch worden in dem Leib der heiligen Anna. unde von dero auß die Welt gebohren/ daß auch S. Anna vor und in der Geburth were Jungfrau verblieben/ hiezusendend/ daß der heilige Joachim nicht hätte die Ehe Consumiren können/ dannhero von ihme benamset würde die heilige Jungfrau Sanctissima DEA. & unigenita filia altissimi auch durch seine ihm anhangenden Priester in Caucos der heiligen Moch diese Wort hinzusetzte inspiraram kliam.

Diese betrüchliche Lehr zu vertettigen setze er/ die Wort in dem Englischen Gruß Gratia plena, müßten verstanden werden nach der Schrift: voll des Heiligen Geists/ darvor haltend/ daß die Heiligen Lieber zu bezeugen dieses Geheimnuß von dem Heiligen Geist eingegeben weren/ obwol in Salomon jenes nicht verstanden: Dannhero in Versammlung seiner Jünger durch hoch unterschiedliche Vesicul gedachter Lieber außhällete/ jene zur Zeit des innerlichen Gebets zu betrachten/ auß Meinung seine gedachte Sect zu bestettigen/ und manliche geschriebene Betrachtungen seiner Meinung bestimmeten/ berümbte er sich/ das jene von dem Heiligen Erz-Engel eingegeben weren/ die andere aber wurden verworffen/ mit dieser Intreacion, daß Er anstatt dero/ andere in ein volltigers Commentariolum verassen wolte der ganzen Welt/ seine als warhaftige Lehr der Fleischwerdung Christi kundt zu machen. Nichts aber konte danchlicheres seine Falschheit zu betreffigen und viel

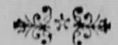
Mell
rel am
11

vielmeh
sagen/
/ Der
lich sch
ihme of
ar die
daß in d
sen sey/
dem Ter
len ein
mit Tr
Sünde
dem Re

ten Per
lichen
mit sein
ten Per
ad exte
Coast
dritte G
gen / u
wurde /
Das G
betten/
ben we
ne mar
es Cod
Erschaf
gebrauc
wilder
ren sich
lich we
tigabil
& spir
theil w
sprisse
welcher
verbleib
gendfan
des Val
lichen B
des heil
Gottin
Himme
neratur
Nechter
depen d
Wort d
iario, e
mundi
lerhöch
rillim
erzaget
sich in G
selben se
benden
nach Ge
Gemüt
ertündig
emes an
tigkeit e
heiliges
barer G
Eiliona
Die
hollische
so groß

Mallerot's
stein
17. 11.

zu Strafen bewaffneten
indem daß er mit Pro-
n Himmlicher Gnaden
Wiffte unterschiedliche
er worden. Zu Romm
digeit worden: Massen
gebrauchten instru-
der Zeit seiner Wiffstände
rer Ueberredung dessen/
nem Herzen wohnend/
religer Gedächtniß in-
dler würde / entdeckte/
halten möchte. Die sei-
zubrechen. In darge-
Reger nicht wenig zu-
schlachteit zu verdettigen/
trebend angeklagt ware.
zu Endten / welches
werden vorgesezt wor-
uß Göttlichen Eingee-
In immer zu gehören.
chag demahrer zu über-
sch vor solche Neigung
Versprechen auß Ver-
fals geschworne Zeug-
dovicus. S. Carolus
würde daß Reich-Got-
ten habe / denselben als
ns als ein Beschützers
en Krieg. Auff wessen
damit zu ermorden/
Beret der Fürst selbst
springen würde / fürz-
Brieg-Glori geführet/
CTORUM welches
ilige Schrift Hand-
habe jene Stadt zu be-
ein Betreffiger seyn
rein Thron ander dem
ein dreypfache goldne
Menschen dem Sachan
gehalten würde / auch
uum. Endlichen das
ang zu Sommers-Frist
an dem Hals ein Eys-
ung / und Hauffgeräth
Religion Kuetten die
ten gewesen were.
ie Mutter-Gottes ein
behererin als ein Göt-
ilige Jungfrau nicht
mehr auß Göttlicher
on dero auß die Welt
legend / daß der heilige
rde die heilige Jung-
Priestern in Canono
ratia plena, müssen
Heiligen Kieder zu be-
nes nicht verstanden:
r Kieder aufschälte/
fettigen / und wann
ene von dem Heiligen
daß Er anstat dero/
warhaftige Lechr der
s zu betreffigen und
viel

vielwehrl Teuffliche als Christliche Versammlung fort zu seheit gefunden werden / dann allein anvermessen zu sagen / daß durch die denomination des ersten Himmels verstanden were / Gott der Vatter / durch den Ander u Gott der Sohn / den Dritten / der heilige Geist / in welchen 3. Himmel S. Paulus verzuht sey aldorten scheinbarlich sehend / arcana quae non licet homini loqui, in deme vorgeweldte Fleischwerdung des heiligen Geists ihm offenbahret / dessen der Zeit keine Lechr hat können erschallen / biß und zuvor ihm die Zeit und Gelegenheit an die Hand gegeben würde solches Weltkundig zu machen: Deswegen auch öffentlich von ihm gelehrt wurde / daß in dem Hochwürdigem Sacrament des Altars nicht allein der Leib Christi / sondern auch der Leib Maria begriffen sey / daher die Priester die Consecrirt Hosi in dem Kelch zerbrechen / die Verainigung JEU Christi mit dem Leib Maria in dem kostbaren Bluet anzudeuten: Daß auch benebens der Höllen / Fehfeuer / und Vorkhölen ein vierter Orth sey / in welchem die ungläubige Seelen aufbehalten würden. Daß das Buch Ecclesiastis mit Irthuumen und Zeller überschewumet / von dem Salomon ware erdichtet worden in dem Standt der Todt-Sündt / desselben die Geistliche sich gebrauchen ihre Zeller zu entdecken: Nach Erhaltung in dem Standt der Todt- dem Reich des Allerhöchsten / werde verändert werden.

Und solche Lügendbrächige Lechr fonte auch die Gottheit anzureiffen sprechend / daß die Gottheit der drit- ten Person / sey eine dritte Gottheit / in dem Sohn Gottes sey ein Anfang der Allmächtigkeit / in welcher inner- lichen Allmächtigkeit er von Ewigkeit Cooperirt / lebend / und gebend. Daß der Sohn Gottes von Ewigkeit mit seiner Glori nicht were zu fieden / sondern einer zusommendren begerig gewesen Daß die Gottheit der drit- ten Person were Sprata, quod essentia verbi esset generata, & filia, daß der Sohn Gottes dem Vatter anreize ad extra creatum, damit er ihm gleiche / daß in den dreyen Göttlichen Personen weren tres omnipotentia Constructiva omnipotentia, gleichwertes potentia prima Constructiva animam. Daß die ander / und dritte Göttliche Personen dem Vatter anderer weren / daß Gott biß nyger Zeit die Gemainschaft der Gläubigen / und Ungläubigen aufbehalten habe / gefaltfam dieß Vortheil der Göttlichsten Maria entdecket wurde / in allen ihrem Sohn gleich begabter mit einer Seel / welche in allen der Seel Christi gleicher Das Gott gewolt habe / Lucifer solte Christum und seine Mutter in idea zum Jaigen seiner unterthänigkeit an- betten / welches abschlagend auß dem Himmel verslossen / ein Theil ihm anhangender Engel in dem Luft verblis- ben weren / alldieweil sie Lucifero bengefalten mit dem Willen abique deliberatione. Daß in productio- ne materialis Chaos Gott ein anders erschaffen habe bestehend ex solis qualitibus, und potentias formati- ces Compositarum materialium welche gleichfals sein Centrum Spatiozum in creaturatum. Daß Gott in Erschaffung der Elementarischen Welt / und aller lebendigen Dingen / auch in Abfänderung der Elementen sich gebrant habe / der Arbeit verflochten Enageln / denen Teufflen verprochen / die Erschaffung unterschiedlichen wilder Thieren nach der Vohheit ihrer Missethaten / in Eingiesung des Lebens / und der Seel denen wilden Thie- ren sich bedienend ewitate intellectuall reproba deren Englischen Geisteren. Derenwegen diejenige verderb- lich weilen sie aufgezogen / auß einer zu der Höllen verdambten iustitias, ein verleibt / mit immer werdender infa- tigibilitate damonum, durch welche sie erschaffen weren / die Menschen hätten Göttliche Stärck / vita generata, & spirata und folgendlich Manuallibiles. Denen Heiligen sey in dem Leben so große Gewalt von Gott er- theilt worden / als dem Adam vor dem Fall. Daß Gedachte Lechr auß dem Thron der Ewigkeit hervor- sprisse und deswegen nicht könne bestritten werden. Daß die Idealische Creaturen sein materia prima, von welcher die Philosophi disputiren. Daß die geborne Kinder von den Eltern / so mit einer Todtsündt beladen / verbleiben in der Seel bemacklet / nicht allein mit der Erb- sondern auch würllichen Sündt / denen auch von Zu- gendtsammen Eltern erzogenen Kindern viel leichter sey die Jugend zu üben / als anderen. Daß der Willen Gottes des Vatters were gezwungen / und genötiget worden / die Welt zu erschaffen: Maria auß dem Schoß des Gött- lichen Wessens mit einer Göttlichen Seel sey hervorgezogen / weilen soust ungerimbt der Natur die Verainigung des heiligen Geists geschehen würde / auß dessen mit Würckung das Wort ist Fleisch worden / in dem Leib der Göttin Maria, Meldend von dem Himmel zu welchem Christus auferstigen ware / betreffigere / das eben dieser Himmel verstanden würde / die drey Personen: als Gott Vatter Caelum increatum, der Sohn Caelum ge- neratum, der heilige Geist Caelum Spiratum drey hellalanzende Kugeln. Von dem Sey Christi zu / der Rechten des Vatters reder er / daß seine Fleischwerdung willkürig gemacht sey Aber eine eufferliche allmacht non dependentem a patre: Daß der Sohn Gottes habe materiam gehabt vor der Empfängniß des Göttlichen Wortds / in der Seel indentificatam Deitatem, dessen wohlthündig der heilige Geist von ihr gesagt habe / ab- initio, & ante saecula beata sum, solcher Gestalten / wie von Christo gemeldet quod occisus sit ab origine mundi. In dem Vatter Unser zühigete er die Wort adveniat regnum tuum dem eingebildeten Reich des Al- lerhöchsten: In dem Englischen Grues / begrüfte Mariam, mit diesen Sprichen / Uni sperata DEA, filia Al- tissimi & facta caro ex vero Spiritu Sancto, auch unterfunde sich zu schreiben / daß durch die Sündt Eva Gott erzaget / der heilige Geist were Mensch gewesen & Conteret caput serpentis, daß / wann der Mensch alaubt / sich in Göttlichen Diensten ühend / notwendig / nicht auß Varnberzigkeit / sondern höchster Gerechtigkei dem- selben freygebige Gnaden Gott einzugestehen schuldig were. Dieser seiner Lechr / aleich Himmlicher Eingebung / ben den Seligen standthafften Glauben zuerhalten / fonte Er seine sinreiche listigkeit / und betriechliche Vohheit / nach Gelegenheit der Zeit / und qualitet dero Personen künstreichlich anstellen: Indem er ertliche wanckelbahre erkündiget worden. Verfalschte angezender Wahrheit erquelleten auß der innerl den Bewegniß / seiner oder eines andern / wofen solche in Empfangung des hochwürdigem verspüret were. Seine begirliche Uiderrich- tigkeit erschallet ben jedwedere Zufamungung wie auch sein voriges lasterhafftes Leben / welches aber in ein heiliges verwandelt were zu Rom in der Kirch S. Mariae majoris und seine Belehrung gefolget hette / ein schein- barer Erdbidem in Angesicht des Ergengels Michael und heiligen Pauli, welcher ihn angedret hette. Multa dissonantia venient, omniatamen ad Majorem DEI gloriam.

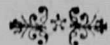
Dieser börfte auch öffentlich aufschreyen / er were von Gott geschickt den ganzen Erdboden unter die Ca- tholische Kirch zuführen / mit dem Vermögen und Ansehen des heiligen Pauli begnabet / welche von sich selbst so groß / daß vermittels dero S. Paulus den Fürsten der Aposteln gewafft habe. So erscheint in diesem Sinn- listigen

zu Straffen bewaffneten
 indert daß er mit Pro-
 n Himmlicher Gnaden
 Gifte unterschiedliche
 worden. Zu Romm
 diget worden: Massen
 gebrauchten instru-
 der Zeit seiner Urstände
 oder Überredung dessen /
 in dem Herzen wohnend /
 seliger Gedächtniß / in-
 dert würde / endete:
 halten möchte. Die sei-
 zubereiten. In darge-
 Reher nicht wenig zu-
 schlichtigkeit zu verdrigen /
 treuend angeflagt ware.

zu Enden / welches
 waren vorgesetzt wor-
 Götlichem Eingee-
 in immer zu geborgen.
 chaz bewahret zu über-
 ch vor solche Neigung
 Versprechen auf Ver-
 als geschworne Zeu-
 dovicus. S. Carolus.
 würde daß Reich Got-
 ten habe / denselben als
 ns als ein Beschützer
 en Krieg. Auf wessen
 damit zu ermoren /
 Berck der Fürst selbst
 springen würde / fürz-
 Sieg. Glori geführt /
 VCTORUM welches
 iltige Schrift Hand-
 habe jene Stadt zu be-
 ein Befreier sein
 rem Thron under dem
 ein dreysache goldene
 Menschen dem Sathana
 gehalten würde / auch
 uum. Endlichen das
 ang zu Sommer. Erst
 an dem Hals ein Eys-
 una / und Hauffgeräch
 Religion Quetten die
 ten gewesen were.

te Mutter Gottes ein
 Hebererin als ein Göt-
 eilige Jungfrau nicht
 Imehr auf Götlicher
 in dero auß die Welt
 kündigt / daß der heilige
 ürde die heilige Jung-
 Priester in Canone

aria plena, müssen
 Heiligen Lieber zu be-
 nes nicht verstanden:
 Lieber aufschälere /
 festigen / und wann
 ene von dem Heiligen
 daß Er anstatt dero /
 warhaftig lechre der
 zu betrefen und
 viel

vielmehr Teuffliche als Christliche Versammlung fort zu setzen gefunden werden / dann allein anvermessen zu sagen / daß durch die denomination des ersten Himmels verstanden were / Gott der Vater / durch den Ander u Sohn / den Dritten / der heilige Geist / in welchen 3. Himmel S. Paulus verjuckt sey aldorten scheinbarlich schend / arcana que non licet homini loqui / in deme vorgeweldte Fleischwerdung des heiligen Geistes ihm offenbahret / dessen der Zeit keine Lehr hat können erschaffen / bis und zuvor ihm die Zeit und Gelegenheit an die Hand gegeben würde solches Welttrüding zu machen: Deswegen auch öffentlich von ihm gelehrt wurde / daß in dem Hochwürdtigen Sacrament des Altars nicht allein der Leib Christi / sondern auch der Leib Mariæ begriffen sey / dahero die Priester die Consecrirte Hosti in dem Kelch zerbrechen / die Verainigung Jesu Christi mit dem Leib Mariæ in dem kostbaren Bluet anzudeuten: Daß auch benebens der Höllen / Feuchfeuer / und Vorhölen ein vierter Orth sey / in welchem die ungläubige Seelen aufbehalten würden. Daß das Buch Ecclesiasticus mit Trithuumen und Keller überschwenmet / von dem Salamon were erdichtet worden in dem Standt der Todt-Sünde / desselben die Geistliche sich gebrauchen ihre Keller zu entdecken: Nach Erhaltung aber des Siegs von dem Reich des Allerhöchsten / werde verändert werden.

Und solche Lügendrchtige Lehr fonte auch die Gottheit angreiffen sprechend / daß die Gottheit der dritten Person / sey eine dritte Gottheit / in dem Sohn Gottes sey ein Anfang der Allmächtigkeit / in welcher innerlichen Allmächtigkeit er von Ewigkeit Cooperire / liebend / und gehend. Daß der Sohn Gottes von Ewigkeit mit seiner Glori nicht were zu fieden / sondern einer zukommenden bequig gewesen. Daß die Gottheit der dritten Person were Spirata, quod essentia verbi esset generata, & filia, daß der Sohn Gottes den Vater anreize ad extra creandum, damit er ihm gleiche / daß in den dreyen Götlichen Personen weren tres omnipotentia Coactiva omnipotentia, gleich wie tres potentia animarum Constituat animam. Daß die ander / und dritte Götliche Personen dem Vater uderer weren / daß Gott bis itziger Zeit die Gemainschaft der Glaubigen / und Ungläubigen aufbehalten habe / gefaltfam die Vortheil der Götlichsten Mariæ entdeckt wurde / in allen ihrem Sohn gleich begabter mit einer Seel / welche in allem der Seel Christi gleicher. Das Gott gewolt habe / Lucifer solte Christum und seine Mutter in idea zum Jaigen seiner unterthänigkeit anbetten / welches abschlagend auß dem Himmel verlossen / ein Theil ihm anhangender Engel in dem Luft verblieben weren / allweilen sie Lucifero beygefallen nur mit dem Willen abique deliberatione. Daß in productio- ne materialis Chaos Gott ein anders erschaffen habe bestehend ex solis qualitatibus, und potentias formatrices Compositarum materialium welche gleichfalls sein Centrum Spatorum increaturarum. Daß Gott in Erschaffung der Elementarischen Welt / und aller lebendigen Dingen / auch in Abfunderung der Elementen sich gebraucht habe / der Arbeit verstockten Engeln / denen Teufflen versprochen / die Erschaffung unterschiedlichen wilder Thieren nach der Bosheit ihrer Missethaten / in Eingießung des Lebens / und der Seel denen wilden Thieren sich bedienend evitare intellectualem reprobam deren Englischen Geister. Derenwegen diejenige verderblich welen sie aufgezogen / auß einer zu der Höllen verdammben subtaos, ein verleibt / mit immer werender infatigabilitate damonum, durch welche sie erschaffen weren / die Menschen hätten Götliche Gärten / vix generata, & spirata und folgendlich Manuabiles. Denen Heiligen sey in dem Leben so grosse Gewalt von Gott ertheilt worden / als dem Adam vor dem Fall. Daß Gedachte Lehr auß dem Thron der Ewigen Weisheit hervorströme und deswegen nicht könne bestritten werden. Daß die Idealsche Creaturen sein materia prima, von welcher die Philosophi disputiren. Daß die gebohrne Kinder von den Eltern / so mit einer Todtsündt beladen / verbleiben in der Seel bemälet / nicht allein mit der Erb- sondern auch würdlichen Sündt / denen auch von Zungen sammen Eltern erzogenen Kindern viel leichter sey die Tugendt zu üben / als anderen. Daß der Willen Gottes des Vatters were gezwungen / und genötigt worden / die Welt zu erschaffen: Maria auß dem Schoß des Götlichen Wessens mit einer Götlichen Seel sey hervorgezogen / welen soust ungreimbt der Natur die Vereinigung des heiligen Geistes geschehen würde / auß dessen mit Würdung das Wort ist Fleisch worden / in dem Leib der Göttin Mariæ, Weldende von dem Himmel zu welchem Christus auferstigen ware / befreitigere / das eben duffer Himmel verstanden würde / die drey Personen: als Gott Vater Cælum increatum, der Sohn Cælum generatum, der heilige Geist Cælum Spiratum drey hellalanzende Kugeln. Von dem Eiz Christi zu / der Rechten des Vatters redet er / daß seine Fleischwerdung willtürig gemacht sey aber eine eufferliche allmacht non dependentem a patre. Daß der Sohn Gottes habe materiam gehabt vor der Empfengniß des Götlichen Wortes / in der Seel indentificatam Deitatem, dessen wohltrüding der heilige Geist von ihr gesagt habe / ab initio, & ante secula beata sum, solcher Gestalten / wie von Christo gemeldet quod occisus sit ab origine mundi. In dem Vater unser zuküete er die Wort adveniat regnum tuum dem eingebildeten Reich des Allerhöchsten: In dem Englischen Grues / begrüste Mariam, mit diesen Sprichen / Unisperata DEA, filia Altissimi & facta caro ex vero Spiritu Sancto, auch unterfunde sich zu schreiben / daß durch die Sündt Eva Gott erzaget / der heilige Geist were Mensch gewesen & Coactet caput serpentis, daß / wann der Mensch glaubt / sich in Götlichen Diensten üben / notwendig / nicht auß Warmherzigkeit / sondern höchster Gerechtigkeit demselben freygebigte Gnaden Gott einzugestehen schuldig were. Dieser seiner Lehr / gleich Himmlicher Eingebung / ben den Semigen standhaftigen Glauben zu erhalten / fonte Er seine sinreiche Listigkeit / und herrliche Bosheit / nach Gelegenheit der Zeit / und qualiter dero Personen künstreichlich anstellen: Indem er ertliche wandelbare erkündigt worden. Versätschte angeizender Wahrheit erquelleten auß der innerlichen Bewegniß / seiner oder eines andern / wofen solche in Empfangung des hochwürdtigen verpirret were. Eine begirliche Nidertreichtigkeit erschallere ben jedwederer Zusammentunst wie auch sein voriges lasterhaftes leben / welches aber in ein heiliges verwandelt were zu Rom in der Kirch S. Mariæ majoris und seine Verehrung gefolget bette / ein scheinbarer Erbdidm in Angestift des Erzengels Michael und heiligen Pauli, welcher ihn angerebt heete. Multa dissonantia venient, omnia tamen ad Majorem DEI gloriam.

Dieser dörfte auch öffentlich aufschreiben / er were von Gott geschickt den ganzen Erdboden unter die Catholische Kirch zuführen / mit dem Vermögen und Ansehen des heiligen Pauli bequadet / welche von sich selbst so groß / daß vermuthets dero S. Paulus den Fürsten der Apoffeln gestrafft habe. So erscheint in diesem Sinn-

Mellekröter
stein
1710

D. S. G.

DEUS. NIMIRUM. PRINCEPS. PACIS.

AMOENISSIMÆ. TURCICUM. REPULIT. GRADIVUM.

FECITQUE. UT. OLIVA. JAM. FLOREAT.

ΘΙΑΒΙΡΗ ΜΟΣ.

INGENS. IGITUR. HOC. BENE-

FICIUM. SCHOLA. NUMBURG. SENA-

TORIA. JURE. MERITISSIMO. CON-

CELEBRABIT. PRODUCENDO.

DUOS, ADOLESCENTES.

CHRISTOPHORUM.

Sc. WACKIUM. ET. JOHANNEM.

GREFIUM. NVMBVRGENSES. PRO.

CONCESSA. DIVINITUS. PACE. HVMI-

LEIS. ACTUROS. GRATIAS. ET. PRO.

CONSERVANDA. PRECES.

FUSUROS.

QUORUM. CARMINA.

UT. CRASTINO. DIE. FINITIS. SACRIS.

LITERARUM. PA-

TRONI. FAVITORES.

ATQ. AMATORES. AUSCVL-

TARE. BENEVOLE:

DIGNENTUR. ROGAT. EA. QVA.

PAR. EST. RATIONE.

M. JOHANNES. Löpffer.

SCHOLÆ. SENATORIÆ.

NUMBURGENSIS. RECTOR.

CIZÆ.

LITERIS. CELLARIANIS.

CIO 1710.

Melleiroles
ntin
Hund

BRABEUM PHILOSOPHICUM

Quod

BRABEVTA

NOBILISSIMUS AMPLISSIMUS ATQUE EXCELLEN-
TISSIMUS

DOMINUS

FRIDEMANNUS

Bechmann!

Log. & Philosophiæ Primæ P. P. Celeberrimus. & p. r. Amplissimi
Colegii Philosophici

DECANUS SPECTATISSIMUS

PRAEEXIMIO ET PRAESTANTISSIMO

DN. HENRICO MATTHIÆ

à Brock!

Admerslebiensi

Ad d. XI. Febr. A. O. R. clō 1bc LXVIII.

in solempni Panegyri

more Majorum

Decreturus est.

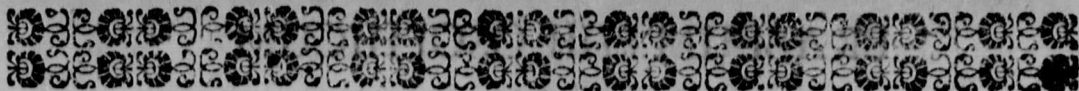
Amici

Prosequi sunt

Prisco illo Quiritum Feliciter!

JENAE,

Typis Joh. Jacobi Bauhoferi.

* *

benii solertis opes morumque nitorem
 Dat Tibi, Mnemosynes BROCE felicissime, nomen
 Sacratum Musis Procerum venerabilis Ordo.
 Sit titulus felix, almus Tibi fata Magistro
 Det nova Jova novo, post hæc meliora sequantur.

Clare Docto Dn. Cand. Fautori sibi amicissimo
 scrib.

M. Christianus Grubelius,
 SS. Th. Stud.

Prolixo poscebat amor complaudere voto.
 Cum dudum merito mactus honore cluis.
 Vena sed arcta negat. Sincero pectore paucis
 Apprecor: Ut novus hic crescat honore gradus.

Per Eximia & Praclare Docti DN. BROCKEN, fautoris
 mei Colendis meritis honores bravibus hisce lineolis sed
 affectu prolixissimo jubente amicitia prosequi volui, debui

M. Petrus Vehr, Berl. March.

Nominis magnum meruit decorem,
 Pallados quisquis coluit labore
 Sacra, Musarumque colenda semper
 Castra secutus.

Fonte cum, BROCKI, bene tinctus almo
 Pallados, summo *Sophiæ* honore
 Dignus es, cingitque sua vis ora
 Candida laurus.

Hoc TIBI faustum decus, ac beatam
 Insuper vitam, cumulum & bonorum
 Opto, quo majora Tuas sequantur

Praemia curas.

Brevi hocce voto nobilissimos Clariss. DN. CANDIDATI, Amici sui
 integerrimi, Magisteris honores prosequi voluit debuitque

M. Joan. Jacob. Jensenius, Holsatus.

(a) Ebraeae matri ברוק
 cum tribus filiabus,
 Chaldaea ברוק, Syra
 و بروك & Arabica
 بروك est fulsit,
 resulsit, fulguravit, co-
 ruscavit.

Ecce serenato fulget modo Cynthia coelo,
 Ecce simul fulget gloria lausque Tua.
 Hoc est, quod dudum mea praelagisse videtur
 Mens de Te, Sophici gloria prima Chori.
 Ex quo vel solum promittens splendida Nomen
 Primitus auditum est, forte ferente, mihi.
 Nomen, AMICE, Tibi, reor, est Oriente petatum.
 Id quod linguarum forte quadriga (a) docet.
 Fulgentem Temet, BROCKI Doctissime, dicunt,
 Et merito: fulgens laurea testis erit.
 En capite in docto rubicunda tiara coruscat.

(b) Meritis praemia
 debentur l. i. c. de Adress.
 Aristot. 4. Ethic. 3.

En niter articulis quae data gemma Tuis
 Praemia virtutum (b) DIGNO collata resurgent.
 Conveniunt adeo nomina saepe rei.
 Si quis BROCK Tevto, BROCKI, legat, Inlyte, retro,
 Huic Corbem sistit nomen, AMICE, Tuum.

Non Tibi pectus iners, fructus virtutis & artis
 Mille mihi post, donaque mille nitent.
 Et mirum: suggestit idem ferme Itala lingua,
 Quae *Vasis* speciem BROCCA vocare solet.
 Quid? conferre suum gestit quoque Gallica, voce
 BROC siquidem Gallis significatur idem.
Vas nempe eximium dici bene culta meretur
 Mens Tua, virtutum grata probata domus.
 Mens Tua, quam sedem Sapientia deligit ipsa,
 Mens Tua, quam Charites incoluisse iuvat.
Vasne sit egregium, carbunculus (c) igneus in quo
 Doctrinae omnigenae gemma recepta micat?
 Fertur hic (d) in tenebris flammans fulgere lapillus:
 Nec debebat honos, CLARE, latere Tuus.
 Fulgeat ulterius Tua laus, illuminet, (e) aude,
 Mundum virtutis lux aliquando Tuac.
 ברוק BROGKI, fulge merito damnatus honore.
 ברוק fulge, clare. Sisto crena. Vale.

(c) א ברב descendit
 ברב & ברבא car-
 bunculus, lapis à fulgo-
 re sic dictus.
 (d) Quam opinionem
 refert Excellentissimus
 Dominus Bechmannus
 Praeceptor & Promo-
 tor meus perpetim sus-
 picandus in Syst. Phys.
 lib. 4. part. spec. cap.
 2. num. LXII.
 (e) Authentica: Habita
 quidem C. ne filius
 pro Patre.

*Ita prae-clare Docto Dn. BROCCIO, Fautori & Amico meo singu-
 lariter colendo de novis Honoribus, Virtutis Suae praenitens, con-
 gratulari debeo*

Johann. Daniel Tribbenius, Holsatus.

BROCKIUS excellit Suadae (Phoebique medulla,
 Alà Daedalei praepore iudicii.
 Ingenioque sagax praedura putamina frangit
 Egregiae Sophies, sedulitate sua.
 Hinc ejus digna cingit modò tempora Lauri,
 Pluraque promittit, Magnus Apollo fauens.
 Sed quid ego? BROKIO precor ut sint omnia salua,
 Et quae suscipiet, Gaudia mille ferant.

Hilce

*Florentissimo, Eruditione & Virtute conspicuo, Dn. BROCKIO, Fautori &
 Amico honoratissimo, de novis honoribus, ex animo gratulari & vo-
 luit & debuit*

Lotharius Rhedesen, Brunsvigas
 LL. Cult.

Inunc & meritum Felix amplectere nomen,
 Cinge comam lauro, vota que redde Deo.
 Quod spatium Clemens largitus, & otia Musis
 Tyrigetum clara fecit in urbe Tuis
 Idem porro Tibi felices praebat ausus,
 Sic veniet coepto meta cupita Tuo.

Vitus Christianus Gebhardi.

Pallas artium Magistra, cum suis, sororibus
 Auspiciore cura imaginem paraverat
 Aureamque, amabilemque, splendidam, venustulam:
 Hanc honoris arduis locavit in fastigiis,
 Ac statim Deos deasque per nemus per compita
 Convocat politioris ad rei spectaculum,
 Ut suas artes celebrent entheis concentibus.
 Dic, AMICE, quid putas? vel quam putas imaginem?
 Ipse opus clues Minervae, quod labore plurimo
 Expolivit & paravit ex amissis splendide.
 Nunc satis, limae cycloque, fac datum laboribus?

Nunc Minerva separatum plebis à divergiis
 Altioribus reponit gloriæ subfelliis.
 Mox novensiles sorores cum Parente Apolline,
 Gratiæque, reliquusque Numinum sacer chorus,
 Nunc tuis, viden', Suâves prodeunt honoribus.
 Ipsa Virtus inter omnes emicat sororulas
 Læta, amabilis, pudica, blandiens ocellulis:
 Svaviter fides vibrissat Phœbus ipse subsequens,
 Lauream gerens coronam, mille quera Lubentiæ,
 Mille quem Suâvitates insequuntur undique,
 Et Cupidines venusti Amorum amicus & chorus,
 Gratiæque cum suis amabiles sororibus.
 Ardor unus omnibus sereniorem reddere
 Auream felicitatem, quam dies hæc contulit.
 Hinc Tibi cohors amica. BROCKE dilectissime,
 Psallit, & novis triumphat usque & usque honoribus,
 Suspicit, colit, sonoris buccinatque laudibus.
 Frontis elegantioris HAEC amores personat;
 ILLA concinit juventæ florida faventias;
 HÆC decus venustioris oris ac ocellulos,
 Pallados quos in libellis fixit alma Castalis:
 HÆC canit mores pudicos: pectus ILLA candidum;
 Ingeni HÆC tuique gazas, pectorisque divitis
 Crypta, & elegantiora Pallados palatia
 Buccinat, Claris Amicis inperenne gaudium;
 HÆC Magistrales Honores, & decus partum evchit;
 Auspicatoris ILLA vota Sortis accinit.
 Sic novis omen dederunt Hæc & illa plausibus,
 Et Sionis abdidere se statim recessibus.
 Tu sequi Deum & Dearum pergito vestigia,
 Sic, AMICE, te Sacris tollent in astra laudibus.

ita
 Benivolentia & amoris testandiergo, Præximio, Præstantissimo, atque ab omni
 elegantiori literatura instructissimo DN. HENRICO MATTHIÆ von
 Brock. Amico & Fautori suo plur. colendo, cum summos in Philosophia ho-
 nores summa cum laude consequeretur, accinit, eidemque felicissima quaque
 ex animo precatur.

Adamus Henricus Möllenhoff / Lubecensis

Philos. & SS. Theol. Studiosus.

Du pöfel der sich stets den Kunstgeistlichen nennet/
 Und Jahr und Zeit verzehret/
 Wo Weißheit wird gelehret/
 Und doch den edlen Fleiß kaum mit dem Namen kennet/
 Was rühmst du doch so hoch das Pressen/Sauffen/
 Schlagen/
 Und bildest dir viel ein
 Wenn du von Bier und Wein
 Kanst einen guten Soff/ mit leichter Müß vertagen:
 Schau hier ein Beispiel an und laß dich dieses lehren/
 Daß durch den Lebensaffe
 Die Kunst und Wissenschaft
 Nicht einzulösen sey in deine nasse Nöhren.
 Was ist es/ daß ihr könnt die schwehren Glässer neigen?
 Man glimme dort hinan/
 Wo an der Sternen-Bahn

So mancher kluger Geiß kan seine Straalen zeigen
 Herr Brock/ der sein Gemüht in Schriften hat ge-
 weidet/
 Wo die gelehrte Saat
 Auf dem befurchten Blat
 So manche Frucht gezeiget/ die das Verwesen weidet/
 Tritt nun die hohe Bahn/die zu den Sternen führet/
 Unsterblichkeit steht auf/
 Und leitet ihn hinauf/
 Wo kein gelehrtes Haupte sein sterblichs Wesen
 spühret/
 Diß ist der erste erite/wo Lob und Ehre Wohnet:
 Und seht ihr nicht bereit
 Des Lorbers Ewigkeit
 Umb seine Schläffe ruhn? So wird der Fleiß be-
 lohnet!

Dieses seyre Glückwünschend seinem wehergeachten Freunde aus obligen-
 der Schuldigkeit hinzu

Christoph Günther Schellhammer / D. A. best.

Melle roles
ut in
Hund

Summos in Philosophia honores spectabili domino decano viro nobilissimo amplissimo atque excellentissimo domino

**SUMMOS IN PHILOSOPHIA
HONORES**

**SPECTABILI DOMINO DECANO
VIRO
NOBILISSIMO AMPLISSIMO ATQUE EXCELLEN-
LENTISSIMO**

**DOMINO
FRIDEMANNO
BECHMANNO**
Logic. & Philos. Prim. Professore Publico
celeberrimo,

**VIRO JUVENI
VIRTUTE ET DOCTRINA VALDE CONSPICUO**
**DN. HENRICO MATTHIÆ
à BROK**

**Hadmerslebno-Magdeburgico,
Contubernali ac Convictori suo integerrimo,
SOLENNITER COLLATOS,**

*ex animo
gratulari*
IVSTVS CELLARIVS Helmstadiensis.
Theol. & Phil. Stud.

**J E N Æ
Typis JOHANNIS VVERTHERI**

*Accipis Aonio mulem aplaudente senatu
BROK, resagitur, dunt primumque laboris
Fid, tua Thespis abum decus immortales fororum
Aptat & an...*

1704

... atque ab omni
MATTHIÆ von
Philosophia ho-
elicissima quaque
abecensis

... Straalen zeigen
Schriften hat ge-

... Verwesen neiber
in Sternen süßret

... sterblich's Wesen
hre Wohner:

... rd der Fleiß bes

... e aus oblligen

... / D. A. best!

Ræcia summorum Genitrix foc-
cunda Virorum

Haut ignara, quibus stimulis ge-
nerosa juvenus

Percita, sectetur veræ virtutis
honores;

Splendida proposuit summarū præmia laudum
Ingeniis quondam, celebris quò nobile famæ
Expeterent pondus, summæ ac præconia laudis.
Hinc tot solennes fortis celebrabat Agones,
Hinc Cestū, Discumq; simul, totamq; palæstram
Aptabat, Juvenes incensi ut munere famæ
Virtutis colerent devota mente tribunal:
Sicque sibi multos tum conciliavit Atlantes
Hellas, qui Patriam poterant firmare labantem,
Dum summæ statuit virtuti digna brabéa.
Fallor? an hoc nostrū Grajorum more Lyceum
Debita distribuens virtuti ac toque labori
Præmia, sudorem justo compensat honore?
Quid vult ista frequens Phæbo sacrata juvenus?
Cui Procerum summos hodie vox justa Trium-
phos

Aptat, & antiquo decernit pilea ritu?
En, Tua, Thespiadum decus immortale Sororum
BROKI, res agitur, duri pretiumque laboris
Accipis, Aonio multum applaudente Senatu.

Nam

Melle rotas
ut in
Hull
Namque huc præclari tendebat pectoris ardor,
Talis ut ingentes expleret cursus honores;
Dum, velut Hyblæos flores æstate serena
Attica quærit apes compactosq; ingerit alvo,
Inde Calydnei constipans nobile nectar
Mellis; non aliter (si æquare jacentia summis
Fas est) Musarum Parnasia templa subibas.
Non Te currentem hinc fallax remorata Ca-
lypso est

Aut Venus in turpes traxit malesana furores,
Quæ puros hebetat densa caligine sensus,
Membraque Circæis effœminat acrius herbis.
Sed placuit docti lustrasse palatia Pindi,
Socraticisque fuit labor impallescere libris.
Quicquid Cecropiis quondam conscripsit Athenis
Summus Aristoteles, rigidi quæque atria Stoæ
Mandarunt, magno (celebris mihi Julia testis
Salanæque Deæ) volvit mens enthea nisu.
Jam clausos Naturæ obices, densosque recessus
Cura fuit magni & cognoscere semina mundi,
Scrutatus studioso animo, quæ causa rubentes
Abdita producat ferali crine Cometas,
Gurruat in Borean Arctoaque fidera Magnes,
Quæque Parætonii sit larga licentia Nihil
Mox iuvit varias causas, Entisque patentem
Doctrinam, veriq; modos præceptaq; recti
Discere, quam variis sese Sapia formis

Pandat, & unde suos sectentur singula Fines.
Scilicet hoc studium Sophiae sublimae meretur
Nomen, praeclearo nisu multoque labore
Quod Te tractantem vidit Tritonia Pallas,
Sive laboriferos currus Hyperione natus
Efferret caelo, seu clauso Vesper Olympo
Obscura nitidum tegetet ferrugine coelum.
Ergo age rumpe moras, Clariam conscende Ca-
thedram

Protinus, & magnis animum nunc laudibus exple.
En votis mensura Tuis quaesitaque dantur
Munera, dum niveis volitat Tua gloria pennis.
Hem! Tibi iam praesto est Phoebici Censor honoris
BECHMANNUS celebris, quem nec ventura filebunt
Lustra, nec obscura condet sub nube Vetustas.
Ille dabit laudum titulos, ac debita summis
Nomina pectoribus, decus immortale Magistrum.

Phoebe Pater, Lyciae seu Te Pataræa, nivosis
Exercent dum meta jugis, seu rore pudico
Castaliae nitidos amor est mersisse capillos,
Huc ades, & doctæ Juvenis nunc porrige fronti
Laurum, quæ summi merces sit, digna laboris
Sic jam supremum Tua laus attinget Olympum,
Accipiesque novam victuam in secula famam.

Mallerolles
stein
H. 1111

4

Unersolbliche Jugend = Flammen

^{Als}
Unter dem wohlloblichen Hohen-Schuel Regiment

^{Des}
Magnifici, Wohl-Edlen/ Besten und Hochgelahrten
Hn. Ernst Friederich Schrötern
Hereditarii in Wickerstatt/ weitberühmten JCTI
und Prof. Publ. Fürstl. Sächs. Raths / der wohlloblichen Juristi-
schen Facultät und Schöppensuhls/ wie auch des gesamten Fürstlichen Sächs.
Hoffgerichts zu Jena hochansehnlichen Assessoris,

^{Von}
Dem Edlen/ Hoch-Ehrenvesten und Hochgelahrten
Herrn Friedemann Bechmann
weitberühmten Log. & Ph. Prim. P.P. Ord.

^{Wie auch}
Zehiger Zeit der hochloblichen Philosophischen Facultät hochansehnlichem
DECANO

^{Denen}
Wohl-Ehrenvesten/ Vorachtbahren und Wohlgelahrten
Hn. Georg Ernst Helberg von Zell;

^{Wie auch}
Herrn Henrich Matthias von Brock /
aus Magdeburg.

Auff der weltbelobten Jemischen Univerſität

Am II. Tage des Hornung im Jahr 1668.

Die wohlverdiente Magister Würde

mit getheilet wurde

Aus wolmeinender und schuldiger Tischfreundschaft
vorgestellet

^{Von}

Erwehnter Excellenz Hrn. Prof. Bechmans

Sämtlichen Tischgenossen.

J E N U /
Gedruckt bey Johann Berthern.

Satz 1.

In edler Geist/ so sich gedencfft
Dem schlechten Staube zu entziehen/
Bemühet sich/ dem zu entfliehen/
Was Fleiß/ was Kunst und Tugend kränckt/
Er treibt viel höher seine Sinnen/
Als wo der arme Pöfel kreucht/
Er dringet fort/ helt niemahls innen/
Biß Er das rechte Ziel erreicht.
Er weiß den ungeachten Hauffen/
So unten an der Erden klebt/
Mit höchstem Ruhme vor zu lauffen/
Dieweil in Ihm die Tugend lebt:
Die Tugend ist des Fleißes Amme/
Hingegen unverdrossner Fleiß/
Den oft bethrânt ein saurer Schweiß/
Ist der gelehrten Tugend-Flamme.

Begeit = Satz. 1.

Dem stehet nimmer was zu fern/
So nur auff Ruhm und Ehre gehet/
Wie nie der Himmel stille stehet/
Vnd wie ein mehr als goldner Stern
Den Glanz und Strahlen nie verlieret/
So ruht auch nicht ein solcher Geist/
Der Tugend stets vor Augen führet/
Bis Er besitzt/ was ewig heißt.
Durch fleißig seyn kan man erlangen/
Was Tugend hafft/ was Edel macht:
Durch Tugend-Lieben kan man prangen
Dort her wo Götters Silber lacht.
Die Kunst und Weißheit pflegt zu dringen/
Hindurch der Eitelkeiten wahn/
Sie kan sich setzen Himmel-an/
Vnd sich Unsterblichkeit erzwingen.

Abgesang. 1.

Ja recht kan so ein Geist mit ewigen Ruhm entkommen
Der ungeachten Zahl
Sothaner / die aus Furcht sich niemahls unterstehen
Durch Kunst und fleissig-seyn auch dahin einst zugehen /
Wo der Gelehrten Schaar hat ewigen Sitz genommen /
Am hohen Götter-Saal.

Die Tugend pfelet der Gelehrten Nahmen
Mit Deamant hoch ans Gestirn zuschreiben /
Vnd in das Buch der Ewigkeit verleiben /
Sie menget sie selbst bey dem Götter Saamen.
Wer sich der Wissenschaft ergiebet /
Wer Fleiß / wer Kunst und Tugend liebet /
Der trägt vor seinen Lohn
Ein ewigs Lob davon.

Satz. 2.

Nichts sonder Fleiß und sauern Schweiß :
Der muß sich erst recht wohl bemühen /
Will anders Er einst nach sich ziehen
Der Jungen Nachwelt goldnen Preis :
Will Hercules auch einst erwerben /
Zu sitzen in der Götter Zahl /
Muß Er dem müßig-seyn absterben
Vnd trachten nach der Tugend-Wahl.
Achill und Hector beyde Helden /
Dergleichen kaum die Welt gesehn /
Wie solches Marons Schrifften melden /
Die werden wohl so lange stehn /
Am Stern-Bezeldern eingegraben /
Weil noch der Ursprung runder Welt
Die Welt in seinem Seyn erhält /
Wird ihr Gedächtnis man noch haben.

Segeſſatz. 2.

Du weitberühmtes Colcher Land
Wirſt ſelbſt am beſten können zeugen/
Wie alles / alles müſſe weichen
Der Tugend / ſo dir noch beſand
Des Jaſons angeſeurte Sinnen/
Wodurch er ſeinen Raub volbracht/
Die Tugend halff das Gold gewinnen
Wo Tugend iſt / gilt keine Macht.
So iſt es / wem beliebt zu brechen
Das Purpurfarbne Roſen-Bludt/
Darff ſich nicht fürchten vor dem ſtechen:
So auch / ein Kunſt = geübter Muth
Muß vor der Mühe nicht erſchrecken/
Bringt anders Ihm der Nachruhm Luſt/
In einer ſaulen Schläffer = Bruſt
Pfleget rechte Tugend nie zu ſtecken.

Abgeſatig. 2.

So lohnt die Tugend ab / ſchau unsre Pindus-Helden
Das wohlgekrohnnte Paar/
Seht / wie anieſo Sie in ihrem Purpur prangen/
Nunwohl ! Es iſt erfüllt Ihr ſehnliches Verlangen/
Die Junge Nachwelt wird derſelben Fleiß ſtets melden
Ben der Gelehrten Schaar.
Der erſte Ehren = Grad iſt nun erſtegen/
Das göldne Fließ des Nachruhms iſt erjaget/
Wers nur auff Fleiß / und mit der Tugend waget/
Der muß auch ſo wie Sie den Ruhm erſiegen.
Daß bringt der Fleiß ; Stat Ewerm Lobne/
Nehmt / Berthe / die Magiſters = Krohne/
Mit unverwelkten Ruhm/
Als ewer Eigenthum.

E R D E.

Melleiroses
atam
Hud...

VL

VIRO
NOBILISSIMO, AMPLISSIMO ATQUE EXCELLENTISSIMO
DN.
JOHANNI CHRISTO-
PHORO HUNDESHAGIO,

Amplissimæ Facultatis Philosophicæ in Illu-
stri ad Salam Academiâ hactenus Adjuncto
merentissimo,

Cum XIX. Cal. Sept. Anno c^o l^o c^o LXIIX.
amplissimam Professionis Publicæ provinciam faustissimis
capefferet auspiciis,

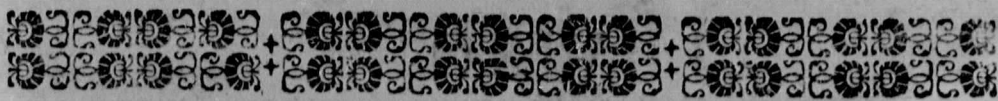

gratulari völebant

Duo in Academiâ Jenensi studiorum
gratiâ degentes.

J E N Æ,
Literis Bauhoferianis.

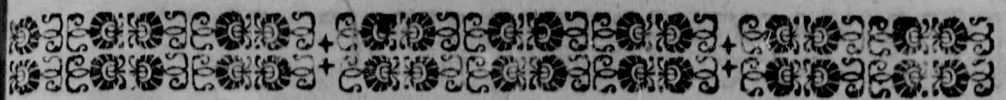

Fortè per umbrosi colles Heliconis amœnos,
Fons ubi Castalius vitreo torrente superbit,
Jura dabat Clariæ genti Pararæus Apollo.
Ipse tenens sceptrum Tyrio cinctusque sedebat
Murice, splendebant viridantis fila Smaragdi
Ignibus, hîc Jaspis radians, & splendor Iberus
Stringebat tacitis Hyacinthi coerulea flammis.
Castalides circum montanaque Numina stabant.
Ecce volans agili Cœli per inania gressu
Nuncia Fama venit, lætâ quæ voce ferebat,
BECHMANNUM Charitum decus, ac illustre Sophorum
Qui fulgent sidus, Sophiæ liquisse cathedram,
Summaque nunc sacri conscendere pulpita verbi.
Mox Pater Aonius Divarum vota rogavit
Pieridum, tanto statuunt quem munere dignum.
Tum Patris ad solium vestigia læta ferebat
Clio, consilium referens mentemque Sororum,
Huic lætis per colla decus perque ora nitebant
Lilia, fidereoque agnata modestia vultu:
Purpureo verò sic tandem est ore locuta:
Phœbe Pater! cujus Parnassia Numine magno
Templa sonant, viridis quo gaudent culmina Cyrrhae,
Audis si natas, facili si percipis aure
Quod nunc consilium cepit Tibi Turba sacrata,
Nemo BECHMANNI vestigia dignior hæres
Presserit, & par huic orbi successerit Atlas,
Quàm HUNDESHAGIUS Parnassi gloria nostri.
Hoc ardens pietas, hoc virtus rara meretur,
Quæ mentem decorat, veluti Cythereius ignis
Æthereos ornat campos, ubi gurgite Ponti
Extulit os sacrum, & niveo candore coruscat.
Non animo livor diros innexuit hydros,
Fucatæ nec amat poppismata subdola linguæ,
Non levis ambitio aut furor inconsultus agendi
Hîc sedes fixere suas, sed criminis insons
Virtutis purâ veneratur mente tribunal.
Emicat en blando quæ grata modestia vultu,
Et niveos pingit probitas innoxia mores?
Frons germana fidesque ipsi, quam nescia fuci
Simplicitas nulloque doli velamine candor
Exornat, niveis ambit quam gratia pennis.
Jam quis divinæ tot splendida munera mentis
Commemoret, sese quæ docto pectore condunt?
Quicquid laudavit Scythicis Anacharsis in oris,
Socratico quicquid fudit sapientia partu,
Quicquid Aristoteles gradiens, dixitque tacendo

Mellerotus

Latin

H. 11

Pythagoras, doctisque Academia volvit Athenis,
 His animo majora fover, parvoque sub orbe
 Corporis, ingentem sapiens complectitur orbem.
 Quin etiam mundi trans ardua moenia vectus
 Cognovit rapidum quæ ducat semita Solem,
 Quæ Phœben minuant Causæ, totoque coronent
 Lumine, vis quænam fremebunda tonitrua jactu
 Proferat horribili, canæ quo saxa creentur
 Grandinis, unde rigor nivibus, Riphæus & Imber.
 Ergo capit meritò doctæ jam præmia mentis,
 Atque Professoris jam munia ritè capeffit.
 Annuit his Phœbus, plaudebant Numina dictis
 Carmina cantantes, Florentes Phocidis agri
 Plausibus impulsi septenâ voce sonabant,
 Et Clarii blandis ridebant floribus amnes.

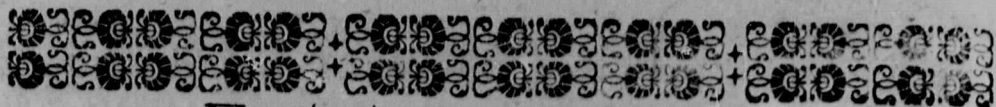
At Tu Castalidum splendor, Charitumque voluptas
 HUNDSHAGI! Sophici fidus prænobile Pindi,
 Munus Apollineum felici sidere fume,
 Et cape nunc magni solatia larga laboris.
 Ceu prius innumeris fati Tyrinthius heros
 Casibus est actus, sensitque incommoda mille,
 Inter sidereas acies quàm lucida stella
 Fulgeret, pedibusque domum calcaret Olympi;
 Sic generosus amor Sophiæ Te tristitia quæque
 Aerumnasque pati jussit, durosque labores.
 Inter Doctorum sed nunc nova gloria cœtum
 Te locat, aurati nunc scandis sidera cœli,
 Degeneresque animas, quas fama obscura recondit,
 Et mundana levi pennâ post terga relinquis,
 Dum Tibi Saxonici radiantia sidera Olympi,
 Sub quorum arbitrio ludunt in margine Salæ
 Castalides, sacras credunt Permessidos undas.
 Jam strepat invidiæ murmur, marcescere nescis
 Insurgat gravis ambitio succumbere nescis.
 Sed velut aërius temnit mons Oeta ruentes
 Sub pedibus nimbos, & rauca tonitrua calcat:
 Sic animo magno contemnes murmura Vulgi.
 Ergo age Pierias lætus conscende curules,
 En! sequitur Sophiæ studiis devota Juventus,
 Ignes Luciferi ceu circumfusa sequuntur
 Sidera, & à tanto lumen sibi lumine spondent.
 Lætor Io! felix vivas, Tibi prospera currant
 Secula, perpetuisque fluant applausibus anni.

*Hæc Viro Excellentissimo debitam observantiam
 contestari voluit*

M. HENRICUS MATTHIAS à BROK,
 SS. Theol. Studiosus.

orum

Pytha-

Πανσοφίης τέλλιστε ἐπερανίς ἑσφίτορ,
 ἔυφρον ἀνπάσσο εὐξαμνίω κραδίητην.
 Πρώην γὰρ πελάγιο ρόας κῆ λέκτρα λιποδοσα
 Τίθωνοδ' ὀρεσίδη μέγαν ἔρανον ἀμβροστῶ ἠώς,
 Καί Σὺ μετ' ἐλλογίμης ἀνδρας πολυκαίνοσ ἀωτῶ,
 Φουδρον ἑσφὸ βλεφάρων ὠσεὶ σέλασ, ἔξεφάνησ.
 Οὐνεκ' ἐμοί' τι χρέῶ ταύτησ κληιδόνα μοίρησ
 Ωσ μάλ' ἐνὶ σμάπτοσιν εὐξαμνίωσιν Φέρεσται,
 Ἀλλά γ' ἀν ὀρμαίναν πόθεν ἀρξομαι ἢ ποστέλλῶ;
 Πρώτα μὲν ὑψιμέδονη χάειν γενετῆει πλαινῶ
 Μσοσάν ὅπῃ Σ' εὐστέειν κλέῶ ἔξεστώσων
 Ἐσ πόδε γυιοβόρεσ θανάτῃσ, χ' ὕγίαν ἀνάσασ
 Νδν χλοερον χῆν ασυ ἔδωκ' ἐναθήα μοιρασ
 Σωφροσύνησ ἐρατῆσ ἀποχεδομα εὐφρονα πηγῆν
 Σαλάτησ ναετῆροσ Φιλομμαθῆεσων ἐδοσιν.

Ἐνθάδε γὰρ σῆεξε παμῆιον ἐκ πάλαι ἄλλων
 Ἐξοχον ὑψιμέδων, εἰν ὧν' ἀν ὀάσπειῶ ἀνδρῶν
 Ἐσμοσ δεισιῶν ἐρατοδ' ὀαυδεύμασιν ὄλβιν
 Ἀγλαόν ἐνδυκίωσ παρέχῃ τοῖσ δ' οἰσὶ μέμνηεν
 Ἐν Φροσῖν ὀπραλείωσ χροσάμωσιν ὄργια μσοσ.
 Τῶν, ὡσ ἐξ ἰσπῃ βροτοχανδῆσ ἐνδοθῃ Τροσῖσ,
 Δῶκε τόκον ἠεσθμον δεισιῶν μνηχάμαν,
 Ἀτρεικῖσ ἐφόρεσ μεγαλήθερα ἔραποδείκτο
 Ἀθανάτωσ μακάρωσιν ἐοικῆσ, ὀμμασά στυνά,
 Οἱ φεδοσὶ καπέβαλλον ὠ αἰνάσ δεισιῶσ
 Πελωμαθῶσ δυνάμῃ διδαχῆσ, τῇ πᾶντα δάμασσαι
 Ἀτρεικῖσ λογιόσιν ἐναυθῶν' ἱραήτοῖσ.

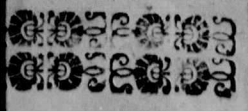
Οὐί' ἀν Σαλάτην' ἑσφῆμοσῖνοσ θεοῖο
 Ἀνδρασ δεισιῶσ ἑσφῆμοσῖνοσ, ἔλλῃχον αἰνῶ
 Ἰδμοσῖνη θάμωσασ ἀπφροσῖων διδαχῶν.
 Αὐτὰρ ὀμοασ πᾶντασγε θεηλαῖσ ἐκφερον αἰσασ
 Ἀλλῃσ μὲν περητίασ, ἀλλῃσ δ' ἄλλη ἰόντασ.
 Τῶ Σε μετ' κλυτῶσ ἀνδρασ πολυῖρασιν αἰδρα.
 Ἐμαβε θαυμασῖνοσ ἐφροσῖνοσ θεοῖο
 Πᾶντα διδάξαν' ἀν χρέωσ ἐλδομνῶνοσιν ἰκῆαδ
 Ἐσ δάπεδον νηοδ Σοφῖσ ἐκλυδιῶ ἱερόν.

Αὐτὰρ σὸν γλαφουραῖσ κλέῶ ὑμνήσθαι αἰδαῖσ
 Οἷσ χέειν αἰετῖσ ὀμβροσ μελίγαροσ Ἀπόλλωσ,
 Καὶ γῶ μὲν φροσῖνοσ ἐπασσῖνοσ κελῆστω
 Ἐυχωλαῖσ ὀσῖασ ἐλεύμονα παμμεδῶντα,
 Ὡσ τε Σ' ἀφφροσῖνοσ ρυκφηνῖνοσ ὀφέλλῃν,
 Ἀρπημῖσ ὀπάσῃ τε κελόν γέρασ, ἠδὲ σαῶσασ
 Σαλάτησ δόμοσ ἀγλαῖκροσ ἑσφὸ περιγροσῖσ,
 Ηουχῖσ δῶροσιν περηλότασ ποικιλοκῖσμοσ,
 Ωσ ἰόν κῖ μετέπφῃσ ἐσ' ἠμασῖ μνηκεδῶνοσιν
 Πολλά Φιλομμαθῆεσων ὀνήσῖμα πᾶεσιν Φάιβασ
 Κηρύξῃσ, κῖ πῖνασ σοφῶσπερα φυτῆσασ
 Ἄπῖνά Σοῖ κλέῶ ἢ αἰεζῶνῃ δ' αἰφασ.

VITUS CHRISTIANUS GEBHARDI,
 Brunsvicensis.

Malleroler
Urain
H. 11

111

V I R O
MAGNIFICO, NOBILISSIMO AC CONSUL-
TISSIMO

DN. JOHANNI
THOMÆ,

Ucto Consummatissimo,

Sereniss. Ducis Saxo-Altenb. Consiliario emi-
nentissimo, Sacri Synedrii Præsidi gravissimo,
& ad Comitia Imperialia Ratisbonensia tenus hac
Legato splendidissimo,

De
Felici in Urbem Altenburgum accessu,
&

Summis Cancellariatus honoribus

Ad d. IV. Kal. Febr. M. Ioc. LXVIII.

Auspicato susceptis

IN ATHENIS SALANIS

Devotè gratulantur

CLIENTES OBSEQUIOSI.

DEBROUEN REE. ROIBKOLA
KÖNYVTÁRA

J E N Æ,
Typis Sengenvvaldianis.

HARDI,
Gis.

HXoptata dies salve, quâ redditur oris
Sollicitæ patriæ felici fidere THOMÆ,
Præsidium populi, Themidos cor ama-
bile sanctæ.

Salve Plissensi tam *splendidus Hospes* in arvo,
In quem spes omnis nunc inclinata recumbit.
Suscipe sublimes, venit jam tempus, honores,
Quos animis PRINCEPS *Tibi* nunc indulget
amicis,

Dum *Te* Justitiæ moderari poscit habenas,
Consiliisque Tuis animare negotia cuncta.
Numen adest, svadetque Tuis felicia coeptis
Fata, nec adversis finit emarcescere ventis;
Aspirant stellæ, congaudet conscius æther,
Cives commiscent vota & bona verba precantur.
Hinc populum frenis æqui legumque coërce,
Quodque facis, Patriæ mœstae assere, quaeso,
salutem;

Quid? quod & afflictas hâc tempestate Camœnas
Respice, neve *Tuos* illis jam subtrahe vultus.
Sic age, mox vivax æquabis nomen Olympo!

Patrono suo incomparabili

f.

M. Paulus Martinus Sagittarius.
Gratu-

Mellestos
Tain
Hull

GRatulor ex animò Patriae de Præsìde Magno
Justitiae, THOMÆ, delicioque Ducis.
Splendeat HUIC Titan accesso fidere nostra
Moenia felici, ducat JOVA VIRUM.
Secula Neleidis vincat, simul aura serena
HUICCE VIRO portet prospera longa, precor!

*Pauca hac ex debita observantiâ
adponebat*

*V. Nobiliss. Magnif. perpetuò
devotus cliens*

Heinricus Andreas Kestner/
Altenburgensis.

PAtria, mitte tuos singultus atque querelas,
Quarum causa fuit Ducis ac Herois ad astra
Evecti mentis excelsae Conjugis ex hoc
Excessus mundò lacrymis plorandus acerbis!
Nil praestant lacrymae, saltim complere dolorem,
Et lenire queunt, sed non inhibere maligni
Duritiem Fati, quod nobis cedere nescit.
Tristitiae Tu pone tuae, bona patria, metam:
Tererum Summus clementi lumine Rector
Respicit, auxiliando tibi, dum Principis artus
Incolumes servat, patriae & spes altera floret.
Magni praesidium, dulcissima patria, cernis
Thomae, cui voveas, per secula vivere dulce.
Cetera, quae planctus sistunt, ego nolo referre.

Quare

Quare mœstitiæ, ne cessa, figere metam,
Patria svavis, & hæc mecum bona dicere verba:
Vive diu Princeps Celsissime! Cresce Ducalis
Stirps, instar palmæ! Nove Cancellarie vive!

*Observantiam suam exhibiturus,
apposuit*

Johannes Uffleber / Altenburgensis.

Mel
ret
id

De

PR

Ge

Mellekrötes

stein

Hull

VII.

7

Schuldigster Glück-Wunsch/

Mit welchem

Dem

Hoch-Ehrenvesten/Groß-Achtbarn und Hochgelahrten

H E R R N

Johann Christoph Gundershagen

Der Wohl-Löblichen Philosophischen Facultät seithero

Hochverdienten **ADJUNCTO,**

Als Derselbe

Auf Gnädigst geschehen Hoch-Fürstliche Vocation

von

Hiesiger Hoch-Löblichen und Weltberühmten Unversität Jena

zum

PROFESSORE PUBLICO

Log. & Phil. prim.

Den XV. Aug. im Jahr 1709 LXIIX.

erkläret wurde/

Freundlich zuruffen

Herrn Johann Rodauers Tischgenossen.

J L N A/

Gedruckt bey Johann Jacob Bauhofern.

^{3.}
Wie des Hebus Feuer-Licht/
Ob es schon die Nacht verstecket/
Ewig nicht bleibt zugedecket/
Sondern/wenn sein Gold anbricht/
Mahl't es die Perlen-Muen/
Seiner Strahlen Glanzes-Pracht/
Die nicht heiß/doch hitzend macht/
Ist in allem Feld zu schauen.

^{33.}
So auch Luer kluger Geist
Anfangs war in sich vergraben/
Bisz die hohen Künste haben
Nun den Himmel nach sich reist/
Bisz nun Luer Licht sich mehret
Durch das ganze Saal-Refier/
Da Luch unsrer Vätter Zier
Mit dem Ehren-Feuer ehret.

^{333.}
Zwar/wenn nach des Nobels Sinn/
Sich der Tugend-Kunst ergeben
War ein müßig-süßes Leben/
Und nicht brächte mit Gewinn/
Würde mancher seinen Tagen
Schaffen eine süße Lust/
Als die uns ist so bewusst/
Da man sich muß nagend plagen.

Malle
ret ein
14. 11. 11
Wein
W
S
In d
Al
Sch
Den
D
Alri
S
D
(S
D
D
D
Die
Rei
All
Die

Mellerötes
stein
Hull

33.

Mein/die Kunst lebt nach dem Tod/
Wer sie tödtet/wird ertödtet/
Solch ein Erden-Naul erröthet
In der nur geringen Noth.
Aber/lasz die Unglücks-Wellen
Schlagen auf das Kunst-Schiff zu/
Dennoch wallt es fort in Ruh/
Dasz sie müssen rückwärts pressen.

v.

Aristippus/zwar dein Luth
Hat das Meer in sich verschlungen/
Doch mit kluger Weisheit-Zungen
(Schauet/was die Göttin thut!)
Hast du dir so viel erworben/
Dasz der Rhoder kluger Hauff
Willig dich genommen auf/
Und noch lebst/vorlangst gestorben.

v. 3.

Die Lehr-Satzung giebest Du/
Dasz man samle solche Schätze/
Die das unglück-volle Netze
Reissen aus/und schaffen Ruh/
Ruhe/die den klugen Sinnen
All Ergötzlichkeiten bringt/
Die sich von der Erden zwingt
Durch die Lhr zum Sternen-Zinnen.

v. 33. swar

t/
rstecket/

ht/

cht/

t/

n/

n

hret

inn/

eben

n

gett.

Jo. 17. 17.

333.

Zwar der Griechen Land-Gesetz
Setzet/ daß/ die uns das Leben
Nechst dem Himmel hie gegeben/
Man mit Speiß und Trancß ergötz/
Besser noch Althenes lehret/
Daß die kluge Wissenschaft
Ihren Kindern eingerafft/
Denen nur es sey verchret.

3333.

Diese Gütter erben nicht/
Wer sie wil/ muß sie erkauffen/
Und so nach der Tugend lauffen/
Bisß den Lohn Ihr Hebus spricht/
Den nun Lure Geister-Schaaren
Nach so lang-erlangten Preisß
Durch stets heißen Schweiß und Fleiß
Igo völlig auch erfahren.

3x.

Glück zu! Glück zu! ruffen wir/
Glück dem hohen Ehren-Stande!
Daß das kluge Musen-Lande
Glück ob Luer Wohlfahrt spur!
Daß sich Luer Ruhm entferne/
Und nach Ost- und Westen eil/
Auch den Nord und Sud durchpfeil/
Und gar bey den Sternen sterne!

Mellerötes
stein
H. 11

11
8

* * * *

Ringel-ODE/

Wormit

Des Edlen / Vest- und Hochgelehrten

Herrn **WILHELMUS**

Hörsters/

Hoch-Fürstl. Sächs. wohlverordneten Rentheren
Secretarii zu Altenburg / etc.

Seines Großgünstigen Hochgeehrten Herrn
und Patrons

Namens = Tag /

aus obliegender Schuldigkeit / glückwünschend
besunge

Hanns Andreas Reutter.

Gedruckt zu Wienn in Oesterreich / bey Leopold Volgt / Universitäts
Buchdruckern / Im Jahr 1672.

N Am Donau-Strand/hab ich entfernet
müssen/
Zum Vierten mahl/mit einem Wunsche
grüssen
Dich/ *L*öbler Herr/ (den *Fama*
macht bekant
Auff diesem Kund) in dem *D*ir *Phœbus* bringet
Dein Namens-Fest/ so *Clio* auch besinget
Am Donau-Strand.

Die *Clio* rufft: Herr *P*örster/ hat vor allen
Sich lassen *I*hm allzeit mein *T*hun gefallen:
Drumb soll sein Lob erschallen in der Luft
Durch meine *S*timm. Euch/ Euch/ *I*hr *M*usen-Söhne/
*A*pollo sagt / zu einem Lob-Gethöne
Die *Clio* rufft.

Die *M*usen-Schar/ und *I*hre Kinder preissen/
Herr *P*örster/ Dich/ der Du viel thust erweisen/
Aus *T*ugend-Trieb/ und willig reichest dar
Was *I*hnen sonst das *G*lück/ aus *N*eid/ mißgönnet:
Darumb mit recht Dich einen *V*atter nennet
Die *M*usen-Schar.

*E*usebie, so allen *F*rommen lohnet
*I*m *S*ternen-Saal/ dein treues *H*ertz bewohnet/
*M*äcenat / den die *U*ranie

Melle rote
Tain
Hull

So redet an: Dein Glück wird immer blühen/
Weil sich omb Dich wil eiferig bemühen
Eusebie.

Der Jugend Zier hat Dich gleich eingenommen/
So bald Du bist auff diesen Erd-Creis kommen:
Minerva gieng/ mit Lust/ zu dienen Dir/
Vnd führte Dich also/ daß Du kanst prangen
Im Ehren-Schmuck/ und hoch vergnügt erlangen
Der Jugend Zier.

Des Höchsten Recht/ und was der Käyser schreibt/
So die Richtschnur stets unsrer Werke bleibet/
Verstehest Du: Du zierest dein Geschlecht
Mit Kunst/ der sich die Deinigen beflissen/
So können wohl des Käysers Lehr/ und wissen
Des Höchsten Recht.

Durch deinen Fleiß gar rühmlich ist gewachsen
Der Themis Reich bey den Abtralten Sachsen/
Die in der Welt erhalten großen Preiß/
Vnd/ durch wohl-thun/ sich gleich den Göttern machen/
Die richten-aus iezund nicht schlechte Sachen
Durch deinen Fleiß.

Die Meissen-Stadt/ worinnen wird regieren/
Vnd erblich soll den Fürsten-Zepter führen
Friedrich Wilhelm/ diß längst bezeigt hat/
Die Dich/ Herr/ ehrt und deines Geistes Gaben/
So lange kan und wird das Meissen haben
Die Meissen-Stadt.

Mit Rath und That hilffst Du allzeit beystehen
Demselben/ der zu Dir umb Hülff zu gehen

Sich

ntfernet
Bunsche
en Fama
allen
Söhne/
issen/
met:
So

Sich unterfängt. Drum lasset früh und spath
Der Himmel Dir herab=den Segen fallen/
Daß ferner Du noch helfen mögest allen
Mit Rath und That.

Leb also fort mit deinen guten Thaten!
Erweitere/ durch weißliches Einrathen/
Der Dice Sit: So wird an allem Ohre
Astraea Dir ein Denck= und Danck=Vied singen/
Mein Fördere/ und diesen Wunsch auch bringen:
Leb also fort!

Dein Namens=Licht soll öfter Dich erfreuen/
Das glücklich Dir zu schauen wird verleihen
Des Himmels Gunst! kein Unglück kräncke nicht
Dein Vatterland/ allwo sich freundlich küssen
Die *Themis* und *Irene*, so begrüßen
Dein Namens=Licht.

Wird schütze Dich/ Herr Förster/ sambe
den Deinen/
Die es mit mir treu und aufrichtig meinen/
Und gutes thun! Er nehme Dich zu sich
Spath/wann Du nicht mehr wilst auff Erden gehen;
Dañ hör auch dort den Wunsch in Himmels=Höhen:
Wird schütze Dich!

MYRTUS NUPTIALIS,

quam

votorum frondibus nitentem ad thalamum

VIRI

PRÆCELLENTIS atq; PRÆCLARISSIMI

DN. M. PETRI HERTELII,

Amplissimæ Facultatis Philosophicæ in Alma Sa-

lana Adjuncti dignissimi, & Illustris Scholæ Altenburgensis

RÉCTORIS merentissimi,

SPONSI,

Et

Virginis lectissimæ, omnigenisq; sui sexus virtutibus maxime

conspicue

MARIÆ MAGDALENÆ,

VIRI

Amplissimi atque Consultissimi

DN. JOHANNIS MAURITII FRIDERICI,

Serenissimi Ducis Saxo - Altenburgensis, ut &

Illustrissimæ Viduæ Isenacensis Secretarii Aulici

fidelissimi,

Filiæ dilectissimæ

SPONSÆ,

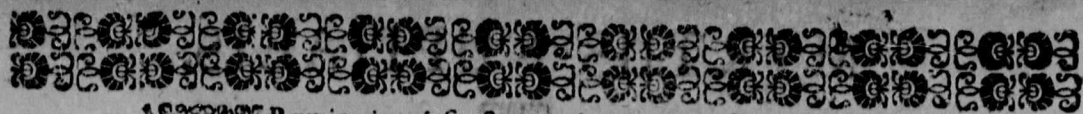
ipso nuptiarum die,

qui erat 19. Novembr. M. DC. LXVII.

feliciter Aitenburgi celebratarum
collocabant

MUSÆ SALANÆ.

JENÆ, Typis Joh. Jacobi Bauhoferi.

Ramia virtuti sua sint quod tempore nostro,

Et maneat claros gloria certa viros;

Testis es Härteli, Rector Praclare, Lycei

Jam patrii clari, Fautor amande mihi.

Nam postquam Musa cinxerunt tempora lauro,

Adjuncti titulum nostra Salana dedit.

Nec res successu caruit; nam plura sequuntur,

Munia Rectoris contulit & Patria.

Nuncque Tuo lateri bellissima jungitur Uxor,

Uxor virginis Flosque Decusque chori.

En Tibi jam grator tantæ virtutis honores,

Sic breviter junctis candida vota ferens:

Donet, foecundet, dilet, felicitet, ornet,

Annis, Prole, Bonis, Pace, Salute Deus.

Honoris & gratulationis ergo

F.

M. GEORG. MICHAEL ZEIDELER.

Sprach und Wundsch: Gedichte der beyden Verliebten.

1. **G**lieb Dianna / lasse blitzen
Von des hohen Himmels. Sahl /
Durch die blaue Wolcken-risen
Deinen angenehmen Strahl /
Die du uns rechte kantz ergehen /
und in sisse Freude setzen.

2. **L**iebste Sonne / deine Wangen
und dein angenehmes Licht /
Das mir so viel Blüthes-Prangen
uns zu dienen sich verpflichte .
mögen Wir anseht nicht haben /
uns soll nun ein anders laben.

3. **E**ynthia soll uns erquickten /
ihrer biancken Zöcherer Schein
soll auff unsre Liebe blicken /
und uns iso gönstig seyn /
Diese Zeit soll uns verstiechen /
Das wir ihrer rechte genießen.

4. **U**nd so soll in deinen Armen
an der Jugend . vollen Brust
Diß Verliebte Herz erwärmen /
Dätmer Hulden Jugend Lust
soll mich nun rechte wohl ergehen /
und in tausend Freuden setzen.

5. **V**enus wird sich selbst erzeugen /
und bei unserm Berce stehen /
selbst die Göttin wird sich neigen /
wenn Sie sich die Flammen gehn :
Drumb ihr Reuschen Liebes-Flammen
steige und mische auch, nun zusammen

6. **S**o erfreue uns dieses Leben /
das der Himmel selbst den hegt /
und uns Menschen hat gegeben :
wer nicht auch Beltebung trägt /
Mag ein fahler Windy verbleiben /
und sich selbst die Zeit verreiben.

Dieses seztro glückwünschend

Michael Paris Walburger / Groebz.

Anhalt. LL. Stud.

Der Kalte Wintermann köme nun herbey /
Drumb fragt es teho billig sich / was wohl das beste Mittel seyn /

Das man sein schleimig mög erwärmen?
Ich meine / wenn man in der Liebsten Armen

Genießen kan der Süßen Ruh.

Ich kenne Ja des Frauen-Zimmers Sinnen /
Safft / barinherzig / milde seyn / best die Zarren Seelen innen /

Drumb Zweiff! ich das Sies würden sehen können /

Geschweige / das Sies einem solten gönnen /

Der von der Kälte solte schaden nehmen /

Gewiß Sie würden sich viel eh bequemen

Und selbenselber decken zu.

Was gilt / auch eben dieses ist sein Sinn /

Herr Bräutigamb / hat Er nicht schon längst gedacht dahin /

Wie Er sich etwas möchte schnaffen

Ins Berce / das Er nicht alleine müsse schlaffen?

Woh! woh! Sie / Zarre Magdalis soll selbe seyn /

Die Ihn zudecken soll / Sie geb sich nur geduldtig drein!

So gehet zusammen hin / eilet hin zum Ebes-Bette,
Und deckt einander zu /
Geht / nehmet herbe und schercket um die Wette /
Gentel der süßen Ruh!

Solches schriebe eylfertig

Daniel Rauch/von Cöthen aus Anhalt.

Pulchrius haud vidit, patuli fax publica mundi,
Quæ clarum rutilo fundit ab axe Iubar.
Svavius ingenii nunquam trutinare, benigna
aut animo tenero ducere, vena potest;
Atque duo cum corda ligantur amore jugali,
a: ciat qui nodo pectora bina pari.
Progenies canitur prognata parentibus unis,
quæ pacemiti nocte dieque studet:
Tum quoque, quos sociat pietas, & terminus agri,
Si lingvis, animis, si sibi reque favent;
Fontibus in sacris, laudis cumulantur honore,
mansuro longos post mala fata dies:
Ast par desponsum geniali foedere junctum,
quod cupit alternum semper habere fidem.
Laudibus innumeris latum celebrare per orbem
Convenit, ac verbis magnificare piis:
Hoc etiam nobis commendant coelica verba,
quæ Summus sancto protulit ore Deus.
Quum fortuna tonat miscens adversa secundis;
Solamen menti, ac dulce levamen adest:
Hoc se solantur, lacrymas quoque pollice siccant,
Sive favor fortis, sive procella fiet.
Tale Tibi quoque, Flos Phœbi, Præceptor amande,
Cuius in Aonio splendida fama choro est.
Tale Tibi Numen quod, fautor & autor amoris
Casti concessit; Gaudia sume nova!
O si nunc Cythara svavem modularier hymnum;
aut possem Aoniis verba ligare modis.
Aut mihi Naso suam vellet concedere venam,
Quo possem gratos pangere ritè modos.
Auspiciis etenim nova lux melioribus orta est,
quâ venit in focium Biga decora thorum.
Cum vero Aschylio componere verba Cœthurno,
non valeam, mihi nec vena secunda fluat,
Accensam tædam sponis pro more verusto.
Anteferens, votis prosequar huncce diem.
Ergo virete, vigere, valere & vivere læti
Lilia dum crescunt purpureæque rosa!
Unum estote Duo, tres ut fiat & ultra
Quattuor, & plures, ceu Deus ipse volet!

Συγχαίρειν & ἀνολογῆσαι.
Salomon Schütze, Gresl. Bohemus.

Duritiem geminas, HERTELI, summe Patrone,
In Te perdurum suscipiendo iugum.
Ast, Deus omniregens hoc cœptum sublevet, opto,
Duritiem pellens, molliemque ferens.

Fac pauca raxios deproperabas

SAMUEL FEIGE, Amæmontan.

CAIE, miratur juvenum caterva
Lata latorum Tibi jam micantes
Splendidè Tædas: Vider invidetque
Civis honori.

CAIA, Te Nymphæ, Dryades, Napææ,
Appetunt, Myrtum cupida videndi,
Quæ coronaris, patriis in oris,
Præstite Mystâ.

Appro

Approbant actum Charites, ab ore
Vota fundentes: Bona Sors, Hygeia,
Et Salus vestros subeat Penates
Aurea, SPONSI!

Hanna Andreas Reutter.

Gaude forte Tuâ, quam fausta luce peractam
Adspectas! Cernis, sic disponente Iehovâ,
Sudorum finem lætum, cernisque laborum
Fructus, quos pauci juvenes acquirere possunt!
Cinxia Juno favet, Fautor, Tibi corpore jungens
Præstanti Sponsam, genuit quam nobilis uxor.
Sic verè populus felicem prædicat omnis
Cordeque fausta precans hilari Te voce sacro:
Gaude forte Tuâ, Rector Clarissime, gaude!

IOHANNES Göringer.

Quod nunc legitimo sancitum est fœdere, Christo
Conjugium felix auspice utriusque precor;
Atque Tibi, Herteli, Sponsò, Præceptor amande,
Sponsæ &, qua mdecorat cum pietate pudor,
Sit concors Thalamus, discordia sit procul omnis
Prava: domi ex voto cuncta foris que fluant.
Utque arcto nexu vitis complectitur Ulmum,
Nec bene divelli, si coiere, queunt
Sic utriusque animum per vincla tenacia jungat
Par amor, in flamma fervidus, usque sua.
Prole simul crescat domus, ut se tollit in auras
Constita frugifero pinguis Oliva solo.

*Hic paucis, Nuptiis Præceptoris sui non ita pridem Honoratissimi,
debiti officii & honoris causa animatus gratulatur*

SIMON ZEIDELER, Phil. Stud.

So rechte Herr Bräutigam! ihr wird Euch Zugeliet
Ein Reüsches Jungfer Bild, das herlich Euch gefället/
Weil Zucht und Frömmigkeit und andrer Schmuck und Bierd/
So Jungfern macht belobt / an Ihr mann satzsam spürt.
Gott geb' Euch / mein Patron / was pfleget zu erwählen
Ein wohl gepaarres Paar / viel Segen Fried und Freud:
lebt sonder Angst und Noth / lebt sonder Furcht und Streit.
wohlmeinend setze solches hinzn

Henricus Sommer / der Welt-Weisheit Besißener.

An das Tugend-belobte Frauen-Zimmer.

Es ist ein runder Spieß gespisset vorn und hinten/
Er muß zum dffern dran / kan selten ruhe finden/
wann man ihn brauchen wil / wird hinten Er beleet/
Darauff dann wird Er tieff / tieff / tieff hinein gesteckt
In seiner Schwester Loch / dann gehe das tummeln an/
Da trillt / da kwierlt man ihn so viel man immer kan.
Wenn man ihn auffachengt / und etwa Ihms gelingt/
Daß Er von Galgen fällt / wer ihn dann wieder bringt/
Hat einen Schmah zu lohn / geschwüllet ihm in der mitten/
Und hat vor solches mahl genug und satt gelitten/
Zieht man ihn nacket aus, das / so erworben Er/
Wird seines Meisters raub / und muß es geben her.
Hat man sein aber satt / eh' die genüg der Bauch/
So steckt man ihn hinein recht mitten wo es rauch/
Und gönnt ihm etwas ruh / muß doch bald wieder dran/
Und sanat das trillen sich alsdann von neuen an.
Denck nun der sachen nach / die dieß wird rathen können /
Der soll man auch bald / bald ein Junges Weibgen nennen.

In Eil setze es derer gehorsamster Diener Jhsador.

Handwritten notes at the top left of the page.

Reutter.

Die verliebte
WENZ.

Zu des
Hochgebohrnen Braven und Herrn

HERRN HERRN VON WALTSTEN

Graben von Windischgrätz / Freyherrn von Walt-
stem / Herrn auf Trautmansdorf / Obersten Erb-Stallmeisters in
Steyer / Ritters und der Röm: K. M. hochansch-
lichen Hof-Raths. u. s. w.

Mit der gleichfalls
Hochgebohrnen Gräbin und Gräulein /
Fräulein

Maria Eleonora /
Gräbin von Dettingen / zu Dettingen /
u. a. m.

in des Heil. Reichs Freyen Stadt Nürnberg
den 2. April des 1665. Jahrs

Hochfeyerlich = angestelltem Beylager
in unterthäniger Empfehlung
zu Dero

Gnaden Gnaden

einaeführee
durch

Johann Ludwig Faber /
Kaisert. Gekr. Poeten.

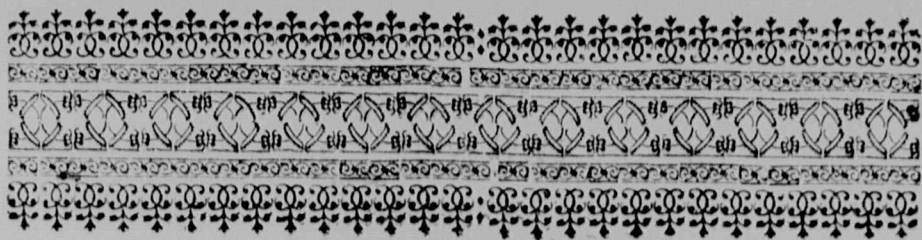
Nördlingen / unter der Presse Friderich Schultessen.

Böriger.

il. Stud.

ißener.

ander.

Die verliebte
WERNIZ.

Er liebet / auf irriges wehnen zu bauen /
Wer Meinungen heget / die vielen gemein !
Daß Flüsse so liebe- wie lebe-loß seyn /
Der wolle Mich liebendes Wunderwerck schauen ;
Mein glatschendes wallen
ist küßendes knallen ;
die embsige Flucht /
bedeutet das Sehnen
an meinen Sirenen ;
Ich Werniz / Ich brenne ! wer hett' es gesucht ?
Ein ander mag zehlen unendlichen Stammen /
Mich hat mein alt-Fränkisches • **Frankna** gezeugt /
gleich / schiene das Himmel-Gestirne geneigt
Mein Ufer zu heben durch ehliche Flammen ;
Dort / wo Ich zertheile
Durch hölzerne Keile
Das ^b **Werthe** der Welt /
Dem Namen / und Leben /
Mein Arme gegeben /
Da wurd' Ich dem • **König der Ströme** vermählt.

a. Ein Fleck unter Schillingsfürst / da die Werniz entspringet.

b. Werd oder Wörch / heüme Thonauwerd genant / soll den Ursprung-Namen
von unserer Werniz erlangt haben / welche daselbst eine Insel oder Werd macht /
und die Statt von der untern Dorfstat / **Kiez** genant / durch eine Brück absondert.
Zeller von X. Reichs Kr.

c. Thonau-Strom / von Thon oder Thönen benant.

Wie liebte mich / **Thonau** / (o Stärke der Liebe !)
Mich Spielend / abkühlendes Wasserlein nicht ?

In dem es durch gegen Liebreichende triebe
vergötterte Nymfen mir machte verpflicht:

^d Großmächtigste Häuser/

^e Churstämmige Keiser

verbanden sich hier/

Wo / Fürsten nur thronen/

Befreundte noch wohnen

Mit meinem Hoch Grävlichen Stamm-Hauß/ und Mir.

^d. Graju: (sonst Gayus) Graf zu Dettinaen / war bey Kaiser Ocho dem Grossen
in so hohen Gnaden und Ansehen/das Er Ihm seiner Schwester Eine/Namens
Hedwig verheiratet/ im Jahr Christi 933.

^e. Pfalz Graf Adolf bey Rhein vermählte sich mit Irnegard/Grävin zu Dettingen.
Historol. Oeting.

^f. Hochgedachte Herren Grafen von Dettinaen haben sich nechst dem Oesterreichischen
mit viel andern hohen Häusern / als Brandenburg/ Baaben/ Württemberg/
Pfalz etc. auß welcher auch heunt vermählten Gräuleins Fürstliche Frau Wite-
rer/ durch Heirat befreundet.

Was sag' Ich von deinen holdrieuenden Quellen/
entzündender Nektar/ du Nectar Getränk?

Es schwellen sich meine kraußwallende Wellen
von deinem nechst hoffenden Götter geschenk:

Wann meines Stroms ^a Sterne

heimleitet von Ferne

den Abriß und Stich

der Englischen Schöne/

Die theder' ^b Irene/

Wie wird sich das: Barbchen doch schicken für Mich!

^g. Sterne/ durch Letter-wechsel: Ernest. Zielet auf die langgewünschte Verlobnuß
seiner Hoch Gräv. Gn. Herrn Graf Albrecht Ernsten/d. J. regierenden Gra-
ven zu Dettingen/ mit der Durchleuchtigen Princessin Christina Friederica/
auß dem Hoch-Fürstl. Hauß Württemberg.

^h. *ignem*. Fried. Daher der Nam Friedereich/ oder Friderica.

ⁱ. In dem Fürstl. Württembergischen Wappen/ wird zur Unken ein aufgetränktes
Jungfer Bild statt der Arme/ zwey herfür ragende Fische nach eilt er meinung/
Barben/ führend gefunden/ worauf hierinn gespielt und gezelet wird.

Indessen umbarm' Ich dich / Thonau/ vom neuen/

Dich vorhin mit Purpur der Krieger gefärbt/

Nun aber erfüllet mit Lachen und frenen/

nach dem dich kein' Heidnische Unruh verderbt.

In

Du

mein:
loß seyn/
schauen;

es gesucht?

ft.

ungs Namen
Werd macht/
tät absondert.

Meller
stein
Koll

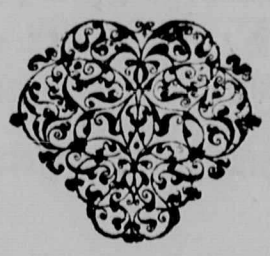
Du tränktest mir glieder/
Ich tränke dich wieder/
so sind wir erquicket/
und tragen die Flammen/
im Wasser zusammen/
So lang uns der Himmel zu lieben was schickt.

Empfahet was diser dir längstest geböhren
zu lieben / O Liebe / von liebender Hand:
Das Fürstliche Mutter-Bild / Eleonoren /
Das Perlein aus meinem Krystallinen Strand.

Ihr laulichten Winde
bläst Balsam fein linder/
biß daß Sie hinreißt/
Wo alles verlanget/
Ihr Windischgrätz pranget/
und dort Ihr den zierlichen Jungfer-Sprung weist.

k Bey hochgedächter Herren Graven von Windischgrätz ubralten Stamm-Haus, soll ein Stein gewissen werden / zum Zeichen / des jentigen Sprungs / so eine Jungfer zur rettung ihrer Ehr / auß dem Schloß in den nechsten Fluß gethan.

So sehr mich berühren die niedlichen Fische:
Hecht / Karpfen / und Braxen / und Grundeln / und mehr;
So viel Ich ernehre / und schicke zu Dische/
von meinem Weiß-blaulicht-bekleideten Heer;
So herrliches Glücke/
So schönes Geschicke/
So offtmahl und viel /
Woll' Ihnen zufließen/
Die bekünte sich schliessen /
Ihr Wellen mit Schellen bekräftigt das Spiel.

I. N. J.
N E N I Æ,

*super obitu
beatæ defuncti,*

V I R I

*NOBILISSIMI, AMPLISSIMI &
CONSULTISSIMI DOMINI*

TOBIÆ PLAN-
KENAVERI

Regiæ Liberæq; Civitatis Posonien-
sis, primitus Consulis, deinde Judicis,
post Ecclesiæ Evangelicæ ejusq; Gy-
mnasii, Inspectoris dexterrimi, me-
ritissimi, desideratissimi, ipso
exequiali die

Posonii, IV. Cal. Vtilis

A. O. R. clō lre LXXI.

*Testanda debite sympathias & observantia ergo
dictæ*

à Præficis,

Affinibus horumq; Moderatore.

POSONI,

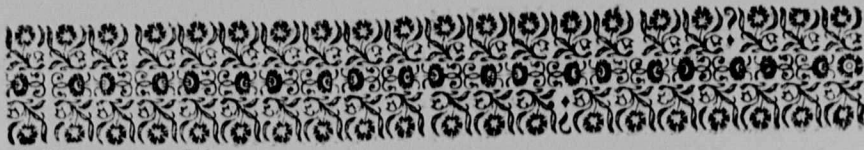
Typis Gottfridi Gründeri.

rand.

Hanf/soß
Jungfer

17
18
19
20

17
18
19
20

I. N. J.

Se ima summis ! sæpe dies diem
Docet Magister : nemo beator
Mæandrici Dimensor ævi :
Una necis Tibi fixa lex est.
Quis fluctuanti fidere Balthidi
Cum mente possit ? quis Marcoticum
Securus intret navigando ?
Ausu dolore fatiscet Argo.
Est vita pontus. Nam velut æquora
Tempestuosis fortè Aquilonibus
Tolluntur ; haud benigniore
Fata volant iterata cursu.
Quin tempus addit murmura : nec Chronos
Pardurat idem : pulvereos modò
Serit tumultus orbis , ast mox
Explicat ora serena Phœbus.
Non semper æstas : torva Decembrium
Infanientùm frons , Borealibus
Rugata Riphæi rigentis
Flatibus orbiculis minatur.
Quandoque Brumam : Scilicet omnia
Certis statutis temporum ab Arbitro
Mutantur ; & nox latiore
Furva diem fugat ex Olympo.
Nihil perennat : tendit ad Hesperum
Aurora marmor : tempora Pegaso
Runt citato : non eodem
Climate Luna poli moratur.
Exempla poscis ? quis numerans ea
Referre posset ? Sufficiat tibi,
Quod funerandum nunc acerba
Mors dedit , heu ! nimium dolendum.

Quæris PEREMPTUM ? Sol Themidos fuit,
 Posonianæ : Fax bona Civium :
     Lucerna caussarum : Sacrorum
     Præfidiumque scholasticorum.
 In Urbe Judex , Consul & antea :
 Verbo TOBIAS PLANKENAUERUS,
     Patronus atque Patrielis ,
     Noster Amicus item colendus.
 Sortem dolemus ! quis variet vices,
 Aut corrigat vim Mortis ? ad omnia
     Debemus esse sic parati ,
     Ne videantur ea accidisse.
 Excito lætus ! hæc Protasis quidem
 Descripta cunctis; VIVERE, VIVERE,
     Postrema sed vitæ virentes
     Mœsta Catastrophe abegit annos.
 Confide cælo ! quod capit , est suum ,
 Rursusque reddit : nulla pericula
     Sic sunt diurna , quàm putamus :
     Non eadem remanet diu fors.
 Non semper imbres nubibus hispidos
 Manant in agros , aut mare Caspium
     Vexant inæquales procellæ
     Usque, nec Armeniis in oris
 Menses per omnes stat glacies iners :
 Tempestuosus aut Aquilonibus
     Querceta Gargani laborant ,
     Aut foliis viduantur orni.
 Ast , heu ! AMICUS ! quò rapior ! PATER !
 Pro me Camœnæ plangite præfixæ :
     Aptanda dum testudo metris
     Officium renuit stupori.

JOHANNES JACOBO CARADIN
 Vien. Aust.

Ite

I. N. J.

I Te piæ lacrymæ, calidis deflete querelis,
Funera non parvi sæpe dolenda VIRI.
Namq; propinquorum non ultimus ille meorum
Occidit & subito funere merfus abit,
Affinis factus mihi sanguine; jamque silenti
Adfinis tumulo redditus atque neci.
Fœdus Amicitiaë quodque tam consistere firmum,
Non potuit, quin mors diripuisset idem.
Ah! quoties recolo suspiria summa trahentem,
Quanta sit hoc animæ facta ruina meæ;
Hæc, quoties subeunt, toties mihi flere necesse est:
A lacrymis sibi nec temperat ulla gena.
Heu mihi qualis erat, populum quando ille regendo
Jura dabat; certam rebus & Urbis opem!
Gratia quæ quondam ciliis fulgebat amœnis
Si quis ab officio quæsit orbis opem.
Hæc eadem vacuas tenuis ceu ventus in auras
Disparet, nullâ parte manente sui.
Nunc ite exanimies & quærite Consulis aures.
Eheu! defuncto nil nisi verba datis.
Nullus in ore lepos: nulla & quæ gratia fandi
Ante fuit; membris nullus inestque calor,
Lingua silet, pes ire negat, manus ipsa recusat.
Munia: quanta illo Judice gesta prius!
Quin &, Apollineâ quæ sorte, vicaria Pindi
Pectora; sunt animo dispoliata suo.
Et lacrymas tanto possent tenere dolore,
Uxor; & ex uno quæ genitore soror?
Nulla potest: Verum liquefacta in flumina solvunt;
Utraque; quin calido lumina rore rigant.
Illa quis ingeminat, quis Te mihi casus ademit.
Nec fas amplexu est ulteriore frui!
Dicit; & adstantis gremio collapsa sororis
Passim oculos volvit, ceu moritura suos.
Semianimem hæc refovet: tristes miserata dolores,
Et cœlum complet questibus omne suis;
Siccine constituit duri inclementia fati
Et tetigit nostros fors ea dura Lares?
Conjuge dum careo, vix frugibus area trita.
Bis fuit, &, nudò pressa bis uva pede:
Alteram jam sequitur vis & jactura mariti,
Quodque, pati, tuleram cogitur orba soror.
Heu

DIN

Ite

Heu infelices ! in quorum sidera luctus
 Crudeles , avida ac astra doloris eunt.
 Ne, precor, ò superi ! sævis subscribite Parcís !
 Aut tantis iris hoc lare nemo fatís.
 Saucius at dudum natus sub corde dolore
 Tristem animam sentit cum genitore trahi ;
 Me miserum exclamat mea quis solatia tollit ?
 Clamat & à Medica vix refovendus ope.
 At dum præsentés oculi sibi talia cernunt,
 A lacrymis oculi diriguere mei.
 Heu fatís exclamo : Si quis debetur ab illis
 Victima , vel poterit , quæ jacet , esse fatís.
 Sic ajo : & mediis voces singultibus hærent,
 Et lacrymæ prohibent protinus ora loqui.
 Ite meæ lacrymæ : nec enim nisi causâ dolendi
 Causâ , mihi , tanti funeris , esse potest.
 Ite precor : mollem (cum nil nisi flere superfit)
 Defuncto tumulum sternite rore pió.

JOHANNE FERDINANDO CARADIN
 Vien. Aust.

I. N. J.

Trost-Gedanken

An seine hochgeliebte und schmerzlich betrübté
 Frau Maimb.

Wie Euch im Herzen ist / das kan ich leichtlich wissen /
 Und sonder allen Trug auß Euren Thränen schliessen
 Die sind heiß außgeschirt auß Euren treuen Herzen
 Als Zeugen Eures Leids und innerlichen Schmerzen :
 Ich glaube dieses wohl / daß Ihr Euch hoch betrübet /
 Weil Ihr / durch diesen Fall / des / so Ihr hoch geliebet /
 Beraubet leben müßt / hin ist Eur halbes Herz /
 Der Außzug Eurer Freud / ach Centner schwerer Schmerz
 Doch trauret nicht so sehr / es war des Hóchsten Wille :
 Sonst kont es nicht geschéh'n : Drum haltet willig stille :
 Was Euch Gott aufferlegt / und gómet Eurer Seele /
 Die Euch so hoch geliebt / die Freuden volle Stelle /
 Und ob Ihr Ihn schon hier nicht kónt mit Augen sehen /
 So dencket dieses doch / im Himmel wirds geschehen /

Was

Was Gott thut / das ist wohl; ja über wol gemeint
Er ist in diesem Fall mit nichten Euer Feind.

DANIELE CARADIN
Vien, Aust.

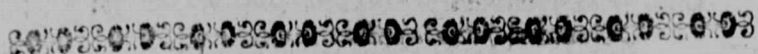

Trost-Rede

Des seligverstorbenen
Herrn Vaters an seine hinterlassene
Hochbetrübte Kinder.

Wlan Ihr Kinder ihr! ich muß von ihnen scheiden;
Ich kan des Todes Strick auff keine Weis nicht meiden:
Wohin ich kommen sol/ ich recht und gar wohl weiß/
Zu dir allein Herr Christ ins ewig Paradeis:
Doch daß mich nimbt der Tod so früh von euren Herzen/
Wird liebe Kinder euch jezund nicht wenig schmerzen:
Gedenket aber diß/ daß wieder seh n bringt Freud/
Die dort wird grösser seyn/ als hic geweest das Leid.
Diß ist der alte Bund/ wir Menschen müssen sterben:
Doch gleichwol werden werden wir nicht ewiglich verderben.
Drum mir die Ruh' vergönnt/ trag nicht so grosses Leid
Um mich/ denn ich bin jetzt in großer Wonn und Freud!

JOHANNE GEORGIO CARADIN
Vien, Aust.

LESSUS NON LESSUS Defuncti

ad
superstites dolentes.

Pectore lugubres, Uxor mea; pelle querelas:
Nil etenim prodest illacrymassè mihi.
Humani fragiles enervant corporis artus,
Allidui fletus, tristitia atque dolor.
Morbus tristitiâ non est vehementior ullus;
Cor siquidem tremulum devorat ante diem.
Invida nec planctus poterunt inflectere fata,
Nec vestram in vitam me revocare valent.

Meti-

RADIN

☞

ffen /
chliessen
Herzen

t/

chmerz

:

/

Was

Fletibus ergò tuis jam nunc imposito finem,
 Sim minus id facies, fletus inanis erit.
 Postulat interitus lacrymas non vita piorum :
 Vita ; nec interitus, mors mea facta modò.
 Non perii, sed vivo DEO, sic fata tulere :
 Mortèque nil homini certius esse potest.
 Haud sunt in vasto quæquam durantia mundo :
 Coguntur varias cuncta subire vices.
 Hic verò sedes, si cui contingit adire,
 Æthereas, dubiis rebus is inde caret.
 Omnem fortunæ jactum disponitur extra
 Et datur æternâ prosperitate frui
 Nam cessant luctus, locus est nec flebilis ullus,
 Amoti procul hinc sunt color atque dolor.
 Iorrida nequaquam Turcæ trucis arma timentur
 Illius haud quenquam noxia tela petunt.
 Nec timor est mortis sed vitæ linea constans
 Ducitur, & capimus gaudia mille poli.
 At procul à vobis abierunt aurea sæcla :
 Tempora nunc video deteriora premi.
 Ergò Deus nisi succurrat bene vestra gubernans,
 Vah ! vos mortales magna ruina manet !
 Sed Te sancta Trias, etiam nunc optima Conjux,
 Protegat à damnis eripiatque molis.
 Pignora conservet, longè mala singula pellat,
 Det vita gratâ prosperitate frui.
 Imq; vale, quæ semper eras pars maxima cordis:
 O thalami quondam fida marita vale !
 Cumque sorore vale longum dulcissime Frater,
 Solamen præstes præsidiumque meis.
 Et diurnus eas annis & pignora cures
 Fratris, sit curæ mœsta marita Tibi !
 Vivite felices quoque tempus in omne Propinquit
 Vivite vos casti pignora lecta thori !
 Vos Deus incolumes longos conservet in annos,
 Quo scateat multo vestra nepote domus.
 Denique vos iterum conjux & pignora, quæso ;
 Omnia pellatis tristia corde procul !
 Vivo etenim, lætusq; choros nunc commoror inter
 Angelicos, spectans mystica sacra Poli.
 Terminus & tandem cum venerit ultimus orbis,
 Me vobis, mihi vos, restituetque Deus.

MICHAEL JACOBÈRE
 Vall. Hung.

Die
Blinden: Du: klagende

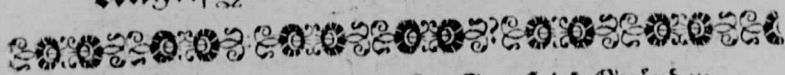
D O R T I N S /

In den Preßburgeri-
schen Expreß-Geldern /

Anno 1671. den 28. Junii /
mitleydend vorgestellt /

vom

Ungriſchen Donau-Schäfer Meleander.

In Preßburg/ druckes Gottfried Grönder.

1.
Drilis gieng voller Schmerzen
Abends in Cypressen-Wald/
Raum zu geben ihrem Herzen/
Klage/ daß die Luft erschalle:
Setze sich zur Garten-Plancken/
Nachzuhängen ihren S'dancken:
Ruffe: Schatz! muß ich allein
Santz von dir verlassen seyn?

2.
Wo ich mein Gesicht hinwende/
Find' ich/ sprach sie/ schmerz und leid:
Wo sind deine weiche Hände?
Wo dein Mund/ dein Liebliçkeit?
Wo/ wo sind die Rosen-Wangen?
Wo ist deiner Augen prangen?
Ach mein Herz! muß ich allein
Santz von dir verlassen seyn?

3.
Ihr/ ihr schwarzen Unglücks-Eulen/
Und du stumme Wasser-schar!
Kange erstaunend an zu heulen!
Seht/ hier steht die Todten-Bahr:
Kommt ihr Haunen auß den Haynen/
Helff mir trauern/ klagen/ weinen!
Ach mein Seel! muß ich allein
Santz von dir verlassen seyn?

4. Gel

4.

Geller Tag wird meinen Sinnen
Seyn ein lange schwarze Nacht:
Liebe/ und alles mein Beginnen
Wird zu Finsternuß gemacht:
Weil ich an den Donau-Flüssen
Weinen Schäfer nicht kan küssen:
Ach mein Lieb! nur ich allein
Muß von dir verlassen seyn?

5.

Wenn Seyliche/Wald/und Heyden/
Wenn die Thäler weit und breit/
Wenn die Menschen voller Freuden/
Schlafen ohne Traurigkeit;
Werd' ich mich erst zu dir lencken/
Und an deine Treu gedencen:
Ach mein Lust! nur ich allein
Muß von dir verlassen seyn?

6.

Denc' ich an die ersten Jahre/
Da wir durch die Liebes-Brust
Wurden ein vereintes Paare/
Ach was Freud/was Schertz/was Lust!
Denc' ich an die andern Zeiten/
Kan ich Danc' nicht genug bereiten:
Ach mein Ich! nur ich allein
Muß von dir verlassen seyn?

7. Ruffe/

setzen
ald/

leid:

t ?

z

r :

n/

Gel

1.
rills gieng voller Schmerzen
Abends in Cypressen-Wald/
Raum zu geben ihrem Herzen /
Klage/ daß die Luffte erschalle :
Setze sich zur Garten-Plancken /
Nachzuhängen ihren S'dancken :
Ruffe : Schatz! muß ich allein
Santz von dir verlassen seyn ?

2.
Wo ich mein Gesicht hinwende /
Find' ich/ sprach sie/ schmerz und leid:
Wo sind deine weiche Hände ?
Wo dein Mund/ dein Lieblichkeit ?
Wo/ wo sind die Rosen-Wangen ?
Wo ist deiner Augen prangen ?
Ach mein Herz! muß ich allein
Santz von dir verlassen seyn?

3.
Ihr/ ihr schwarzen Unglücks-Eulen ;
Und du stumme Wasser-schar !
Hange erstaunend an zu heulen !
Seht/ hier steht die Todten-Bahr :
Komme ihr Faunen auß den Haynen/
Helffe mir trauren/ klagen/ weinen !
Ach mein Seel ! muß ich allein
Santz von dir verlassen seyn ?

4. Selz

Heller
S
Liebe
W
Weil
Meine
A
W

Wenn
W
Wenn
S
Werd'
Und an
A
W

Deneß
D
Wurde
Ach
Deneß
Kan ich
A
W

Schmertz
Wald/
en/
challe:
ken/
ken:
allein
seyn?

de/
ertz und Leid:
e
ebligkeit?
gen?
n?
allein
seyn?

6. Eulen/
schaar!
en!
en-Bahr:
Haynen/
weinen!
allein
seyn?

4. Gel

4.

Heller Tag wird meinen Sinnen
Seyn ein lange schwarze Nacht:
Liebe/ und alles mein Beginnen
Wird zu Finsterniß gemacht:
Weil ich an den Donau-Flüssen
Meinen Schäfer nicht kan küssen:
Ach mein Lieb! nur ich allein
Muß von dir verlassen seyn?

5.

Wenn Gepüsch/Wald/und Heyden/
Wenn die Thäler weit und breit/
Wenn die Menschen voller Freuden/
Schlafen ohne Traurigkeit;
Werd' ich mich erst zu dir lencken/
Und an deine Treu gedennen:
Ach mein Lust! nur ich allein
Muß von dir verlassen seyn?

6.

Denck' ich an die ersten Jahre/
Da wir durch die Liebes-Brust
Wurden ein ver-eintes Paare/
Ach was Freud/was S-Hertz/was Lust!
Denck' ich an die andern Zeiten/
Kan ich Danck nicht genug bereiten:
Ach mein Ich! nur ich allein
Muß von dir verlassen seyn?

7. Luffe/

7.
Lufft/und Himmel/schallet wieder/
Berg/und Thal/führe mein Geschrey
In die höh' und in die nieder!
Saget/das ich craurig sey;
Weil ich einsam müsse weyden/
Und des Tages Hitze leyden.
Ach mein Gott! nur ich allein
Muß von dir verlassen seyn?

8.
Könc' ich dich nur noch erbitten
Etelich wenig Augenblick?
Ist denn all' Gült ab geschnitten?
Kommst du nimmermehr zurück?
Ey so wil ich zu dir kommen/
Wenn ich werd' von hier genommen:
Dann so werd' ich nicht allein!
Sondern ewig bey dir seyn.

9.
Als Sie diese Worte geschlossen/
Kiel Sie in das grüne Gras/
Von der Thränen-Fluch begossen/
Sagte seuffzend diß und daß:
O Ihr Planken! O ihr Auen!
Könc' ich euch doch wieder schauen!
Ach mein Kron! muß ich allein
Sanz betrübe verlassen seyn?

Über den

Woh

Her

Wohl-
wie auch bey
verdienter
Richte

Als sei

Zum Te
denken

Einem den
nach dem
Reit

XXO XX

In

Hoch-deutsch-Kunst-mäßiges
Windarisches

Drey-faches Dreh-Gedichte /

Über den früh-zeitigen und schmerzlichen Todes-fall /
Des weiland

Wohl-Edlen/ Wohl-fürstlichen und
Wohl-Weisen

**Herren Tobias Blan-
ckenauers /**

Wohl-Fürnehmen gewesenen Tuch-händlers/
wie auch bey dieser Königl. Frey-Stadt Preßburg wohl-
verdienenen Rathsherrn/Bürgermeisters/ und Stadt-
Richters/zu lege auch einer Evangelischen Kir-
chen und Schulen allhier wohlbe-
stellten Inspectors.

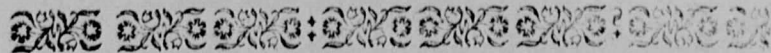
Als seines vorhin grossen und hochgeehr-
ten Mæcenats und Bönners/

Zum letzten schuldig-eraurigen Ehren-An-
denken mitleydend geschrenckt/und der hoch-betribten
hinterlassenen Frau Wittib zum Trost
geschenckt/

Anno 1671. den 28. Junii

von
Einem den selig-entseelten / wie bey seinen Leben / also auch
nach dem Tode / demütig-ehrenden/und der Hoch-deutschen
Reimen- und reinen Dichterey-Kunst bestie-
senen Liebhabern.

Andreas Schönberger.

In Preßburg/ druckt's Gottfried Bründler.

Des Dichters erste Wende-Lied.

Komm versuchter Lust-Weissager /
Du berühmter Lauten-Schlagger !
Komm du Latonen Kind /
Komm du zweyer Künst Erfinder
Die Artzney und Satten sind /
Führe deine Blumen-Kinder
Deine liebe Kastalinnen /
Die bekränzten Lust-Söccinnen !
Bringe deine Lauten her /
Flor/ und Schleyer/ und noch mehr :
Alles was nur dient zu Letzen /
Wollest du herere uns reichen :
Setz dein Lauten traurig an
Um ein erst-erblichnen Mann.

Des Apolls erste Gegen-Wende.

Der ich sitz im goldnen Himmel /
Hör mit Freuden das Secummel/
Das mir meine Schwester mache /
Und die zarten Kunst-Söccinnen /
Daß das Hertz im Leibe lache /
Ja die schönen Pierinnen
Hupffen/ cantzen in den Wäldern /
In den Wiesen / in den Feldern :
Aber ich wil alle Freud /
Lust/ S. Hertz/ Lieb' / Ergetzlichkeit /
Heut in Traurigkeit verwandeln /
Rothen Zeug' umb schwarz verhandeln/
Wil den Schleyer und den Flor
Meinem Anletz hängen vor.

Der Musen erstes Drüber-Gesang.

Wir können eben dieß anheut' nicht unterlassen/
Weil derselbe
Ins Gewölbe
Der Todten/ sich anietzo muß verfassen /
Und auß dem Welt-Hauß gehn/wir stehen hier be-
Weil der Sohne (erübe
Der Latone
Selbst traurig ist umb den/ den er geliebt.

Des

Des Dichters erste Wende-Lied.

Komm versuchter Luffe-Weissager /
Du berühmter Lauten-Schlagger !
Komme du Latonen Kind /

Komm du zweyer Künst Erfinder

Die Artzney und Satten sind /
Führe deine Blumen-Kinder
Deine liebe Kastalinnen /
Die bekranzten Lust-Söccinnen !
Bringe deine Lauten her /

Flor/ und Schleyer/ und noch mehr :
Alles was nur dient zu Letzen /
Wollest du herere uns reichen :

Seimm dein Lauten traurig an
Um ein erst-erblichnen Mann.

Des Apolls erste Gegen-Wende.

Der ich sitz' im goldnen Himmel /

Hör mit Freuden das Secummel /
Das mir meine Schwester mache /
Und die zarten Kunst-Söccinnen /
Daß das Hertz im Leibe lache /

Ja die schönen Vierinnen
Hupffen/ cantzen in den Wäldern /
In den Wiesen / in den Feldern :

Aber ich wil alle Freud /
Lust/ S' Hertz/ Lieb' / Ergetzlichkeit /
Heut in Traurigkeit verwandeln /
Rothen Zeug' umb schwarz verhandeln/
Wil den Schleyer und den Flor
Meinem Anletz hängen vor.

Der Musen erstes Drüber-Gesang.

Wir können eben dieß anheut' nicht unterlassen /

Weil derselbe

Inns Gewölbe

Der Todten/ sich anietzo muß verfassen /

Und auß dem Welt-Haus gehn/ wir stehen hier be-

Weil der Sohne

(erübe

Der Latone

Selbst traurig ist umb den/ den er geliebt.

Deß

Des Dichters andere Wende-Lied.

Nun so helfet alle weinen /
Weil der Tod tertzund ohn säumen
Erosses Leid gemacht hat :
Weil die Blume dieser Zeiten /
Und die Sonne dieser Stade
In die Himmels-Ewigkeiten
Ist versetzt / und begraben /
Mit dem Corber hoch-erhaben /
Von dem blassen Sensen-Mann /
Dem kein Mensch entziehen kan.
Wie? du Phosphorus der deinen /
Wagst du denn nicht länger scheinen /
Dieser alten werthen Stade /
Die dich selbst geböhren hat?

Des Apolls andere Gegen-Wende.

Selbst ich kan mich kaum enthalten /
Und das Klagen recht verwalten /
Wein ich dessen nur gedenc /
Der mich liebet / der mich ehret /
Der mir brachte manch Geschenck /
Der mich lobet und anhoret /
Den ich ehret / den ich liebe :
Um den bin ich ganz betrübt :
Drumb wil ich Ihn oben an
Setzen in des Himmels Bahn /
Wil Ihn mit den Sternen Schaaren .
Netzt bequamen und verpaaren :
Da/ da sol Er ewig seyn /
Und genieffen meinen Schein.

Der Musen anderes Drüber-Gesang.

Desgleichen wollen wir sein Denck-mahl heute tra-
Und mit Zwecken (gen?
An die Decken
Des schonestens Parnassus Spitze schlagen :
Da sol Er in Triumpff mit unsern Schwestern stehn/
Sich erfreuen
Und erneuen : (ansehn.
Kein Mensch wird Ihn alsdenn ein krancke Seuch

Des Dichters Schluß-Wende-Lied.

O der grossen Trauren-Schmerzen
Die ich fühl' in meinem Herzen!
Eil' Orpheus steig' hinab/
Hole den Gestorbenen wieder/
Aus dem finstern Todes-Grab/
Wärme seine kalte Glieder/
Bring' Ihn an die helle Sonne/
Unsre Pferde/ unsre Horne!
In den schwarzen Wyrchen-Wald
Wil ich mich verfügen bald/
Der mit ähzen ist umgeben/
Da nichts als nur ängsten schweben/
Dort wil ich mich setzen hin/
Und erforschen meinen Sinn.

Des Apolls letzte Gegen-Wende.

Schwertg! was sol das lange Weinen
Nutzen bringen denen deinen?
Weisse du nicht? daß Traurigkeit
Reisset endlich in die Herzen/
Bringet bitter-heisses Leid/
Stesse Thränen/ mache Schmerzen/
Sucht den wilden Menschen-Fresser/
Welcher ist ein Snad-Vergesser
Serecket seine starcke Hand
Über aller Länder End/
Reisset zu sich in Grimm den Reichen
Samt den Armen/ und dergleichen.
Sterben müssen alle Leut/
Morgends/ Abends/ oder Heut.

Der Musen letztes Driber-Gesang.

Weil nun das allzusehr Leut-plagendes beweinen
In den Herzen
Waget Schmerzen/
Und eher bringe den Menschen auff die Schreinen
Des grimmen Sengen-Wanns. So laßt die Frau-
Uns vertauschen (riqf etc)
Und verrauschen/
Es muß so seyn/ drumß lebe man in der Zeit.

REVEREN

M
DUCI
CLIVIA
TI. ADMIN
GENSIS. LAN
NEC. NON. SUP
HENNEBERGI
VENST

Vocatum
licum, Co
perin

Plur

DN. J
STIA

dum ab Ephor

DI
Nominie die

CHRISTO
Orilani &

Deß Dichters Schluß-Wende-Lied.

O der grossen Trauren-Schmerzen
Die ich fühle in meinem Herzen!
Eil' Orpheus stetig' hinab/
Hole den Bestorbenen wieder /
Aus dem finstern Todes-Grab /
Wärme seine kalte Glieder /
Bring' Ihn an die helle Sonne /
Unsre Zierde/ unsre Sonne!
In den schwarzen Wyrchen-Wald
Wilt ich mich verfügen bald /
Der mit ätzen ist umgeben /
Da nichts als nur ängsten schweben /
Dort wilt ich mich setzen hin /
Und erforschen meinen Sinn.

Deß Apolls letzte Segen-Wende.

Schweig! was sol das lange Weinen
Nutzen bringen denen deinen?
Weisse du nicht? daß Traurigkeit
Reisset endlich in die Herzen /
Bringet bitter-herbtes Leid /
Stoßet Thränen/ machet Schmerzen /
Sucht den wilden Menschen-Fresser /
Welcher ist ein Snad-Vergesser
Serecket seine starcke Hand
Über aller Länder End /
Reisse zu sich in Grimm den Reichen
Samt den Armen/ und dergleichen.
Sterben müssen alle Leut /
Morgends/ Abends/ oder Heut.

Der Musen letztes Drüber-Gesang.

Weil nun das allzusehr Leut-plagendes beweinen
In den Herzen
Machet Schmerzen /
Und eher bringe den Menschen auff die Schreinen
Deß grimmen Sengen-Waams. So laßt die Trau-
Uns verzausen (richt' etc)
Und verzausen /
Es muß so seyn/ drum lebte man in der Zeit.

REVEREND

M
DUCIS
CLIVIAE
TI. ADMINI
GENSIS. LAND
NEC. NON. SUPE
HENNEBERGIC
VENSTE

Vocatum &
licum, Con
perint

Plurin

DN. JO
STIA

dum ab Ephori

DIR
Nordine die

CHRISTO
Orilani &

AD
REVERENDISSIMI. SERENISSIMI. CELSISSIMIQVE.
PRINCIPIS. AC. DOMINI.

DOMINI.

MAURITII.
DUCIS. SAXONIÆ. JULIÆ.
CLIVIÆ. ET. MONTIUM. POSTULA-
TI. ADMINISTRATORIS. PRÆSULATUS. NUMBUR-
GENSIS. LANDGRAVII. THURINGIÆ. MARCHIONIS. MISNIÆ.
NEC. NON. SUPERIORIS. ET. INFERIORIS. LUSATIÆ. PRINCIPIS. COMITIS.
HENNEBERGICI. COMITIS. DE. MARCA. ET. RAVENSBERG. DYNASTÆ. IN. RA-
VENSTEIN. DOMUUMQVE. TEUTONICARUM. IN. THURINGIA.
BAILLIVARII.

Vocatum & Confirmatum Concionatorem Au-
licum, Confessionarium Sacrum, Præsulatus Cizensis Su-
perintendentem, & Consistorii ibidem Ecclesiastici

Affessorem,

VIRUM

*Plurimum Reverendum, Amplissimum atque Ex-
cellentissimum,*

DN. JOHANNEM SEBA-
STIANUM MITTERNACHTIUM,

Theologum Celeberrimum,

*dum ab Ephoria Neostadiensis ad Orlam, cui, tanquam Superintendens,
maximo cum fructu ad tempus præfuerat, Cizam
discederet,*

DIRECTUM PROPEMPTICON,

Nomine dictæ Inspectionis XLII. Membrorum & ConFra-
trum scriptum & exhibitum,

PARATIO

CHRISTOPHORO HARTMANNO, Presbyterii
Orilani & totius Fraternitatis Seniore, Ecclesiate in agro
Lindano, æt. anno 83. Ministerii 57.

JENÆ,

STANNO NISIANO, MDC LXIIX.

DEBREUENI REIP. PÖBISOLA

KÖNYVTÁRA

en
en
Cratu-
qf etc

ESTERNDI...
DOMINI

M A U R I T I I
DUCIS SAXONIE JULIAE
CLIVAE ET MONTIUM POSTULAE
TI ADMIRISTRATORIS TRASULATIUS NIMBUR-

GENSIS LANCKRAVITIBUSQUE MARCHIONIS MISSIE
REC NON SUPERIORIS ET INFERIORIS LITAVIE PRINCIPIS COMITIS
RENSBERGICE COMITIS DE MARCA ET PANSBERGICIS DUCIS IN SA-

VOCALUM & CONFIRMATIONIS CONDITORUM AN-

licum, Confessionarium dicitur, tractatus dicitur su-

peruntiam, & Confessionibus dicitur

DR. JOHANNEM SEBA-
STIANUM A LUTERBACHUM
Theologum Celeberrimum
Curam Episcopalem in hunc modum ad se habet, et hunc modum persequitur
DIRECTUM PROFERBITICUM
Nominis dicitur Inspectio XIIII. Membrorum & Confir-

CHRISTOPHORO HARTMANNO, Presbytero
Oratori dicitur Facultatis Seniore, Bachelario in agro
Lutheo, Ferrario, Ministerio

Quem d
Armavit
VIR p
V

Hic Praef
Cizæ ut o
Præce
M

Curæ bic
Id quod o
Atque
Pr

Ast temp
JOVÆ VO
Jus Sa
N

LANUS SEBAST-IANUS MESONY-
CTIUS

Pollens sagacis dotibus ingeni,
Oris disertis suavitate
Mellifluâ pia corda
mulcens;

Quem dia Feitho, visque Sionidos
Armavit, hostis quò fugeret dolos
VIR prævalens Virtute & arte,
VIR pietate gravis fidèque.

Hic Præfulatûs ardua munia
Cizæ ut capeffat, jam celeberrimæ
Praconiô famæ coruscans,
MAURITHI auspiciô jubetur.

Curæ bidentum Neustadiensium,
Id quod dolendum, subtrahitur cito,
Atque in diocefi Orilanâ
Presbyteris EPHORO revulsis.

Ast tempus illud postulat, exigit
JOVÆ voluntas, & PATRIÆ PATRIS
Jus Sacro-Sanctum Episcopale.
Nonne nefas temerè his reniti?

De-

Deprêndo sanè, quæ tua vita fit,
PATRONE PRÆSTANS, assiduus labor,
Migratio ac frequens! eò, quò
Fata trahunt, retrahuntque prom-
tum.

Plerumque sedem sic stabilem piis
Myrtis negatam, Biblica pagina
Testatur exemplis abunde:
Sic tibi met, VENERANDE PRÆSUL,

Prædestinatum, pluribus in locis
CHRISTO lucrari dogmate plurimos,
Zelòque ferventi orthodoxæ
Relligionis opus tueri.

Insta precando Cœlicolam DUCEM,
Tibi benignè qui dedit omnia,
Ut porrò inexhausta tibi adsit
Pro bonitate regatque gressus

Nobis relictis Fratibus hospitâ
Sis mente præsens, corpore quamlibet
Absens, diu nostro tenaci
Stans in amore: Valens Valet.

CH

GLO

SA

INT

RARI

CAMPI

RUM, D

TUTO

R

C

LIBER

ET

CHRONOGRAPHICA

In emeritam, ac singularem,

GLORIAM ET HONOREM

Inque submississimam obligatissimi animi tesseram,

SAC: CÆS: REGIÆ-
QUE MAIESTATIS,

INTIMO CONSILIARIO, CAME-
RARIO, GENERALI LOCUM-TENENTI,
CAMPIMARESCALLO, SUPREMO PROVINCIA-
RUM, DOMUSQUE ARMAMENTARII PRÆFECTO, CONSTI-
TUTO COLONELLO, ET TERMINORUM JAURINENSIVM
SUPREMO GENERALI, &c.

DOMINO DOMINO

RAYMUNDO,
COMITIA MONTE-
CUCCOLI,

LIBERARUM DITIONUM HOCHENEKG,
ET OSTERBURG DOMINO, AUREI VEL-
LERIS EQUITI,

DECANTATA.

a. 1674.

A DEO FELIX ANNI

aVspICIvM.

Ægrâ aCCeLerans, feLIX Intrat VIas.
pergente: gaLLI ConCeptVs InVersI sVnt.
VIX CeptIt Iter, gaLLO Cor natat.
EXCeLLentIa VICIt Hostes.
sæpIVs LaVans CapVt, & CoLaphos InfrIngens.
è CIVItate oXenforth Cogens ILLos.
LegavIt CoLoneLLos: hIs non potVerVnt resIstere.
feLICItter eXpuLIt gaLLOs.
CeCInIt: VoX gaLLO abIt.
AggressV: gaLLICIno orbatVr gaLLVs.
ConCVrsV: gaLLVs InsanIt.
ope: herblpoLI ConCVssVs, terrIBILItter, InsignItter.
naVICVLas pLVres annonarias CeptIt.
MonteCVCCoLI VIsO: FLVVIO rheno, LoCo CessIt.
VblqVè aCCeptVs: nIsI gaLLO.
Absente: pLaCVIt IpsI gaLLO LVsVs;
ALter CoLLVsIt: Bonna LVsV abIt.
stante: nonIVVabat gaLLVs, non eplIs CopIrebeLLes.
per te: LILIo sVo toLLItVr gaLLVs.
per te Is IaCet, nVnC aqVILA VoLat.
rVo LoCo: gaVIsI sVnt CoLonIenses.
sIne te: rVnC GaLLVs saLtabat, IVbILabat.
VItâ: CresCVnt Vires CæsarIs.
Captas reCVperaVIt CIVItates.
per te: Cor aCCIpIVnt sVblugatæ.
per te: proVInCIæ AVstrIacæ stant seCVræ.
per te: pLVrIBVs Carent perICVLIs.

per

per te: eXistVnt sibi CoLLeCtæ.
 sapientia: popVLVs totaLter ConseCratVr.
 VICtorias eXpeCtat Cæsar, & orbiꝯ.
 perseqVente: gaLLI perCVLsi fVgâ LeporInâ.
 Ante te: nVLLibi apparet gaLLVs, eVanesClt.
 gLoriosè Liberat, & Corroborat eXerCltVs.
 gaLLO presso paCificVs VIVet.
 ConsILio: paX, & Vires effLoresCent.
 stablLitae: paCta fVLCIVntVr.
 Labore Verò: singVLa reCtlfICantVr.
 AgILLitae: LætI sVCCessVs sperantVr.
 sCibILLitae: gentes eLapsa ConseqVVntVr.
 CharaCtere: sCripta Vigore sVo signantVr.
 VirtVte: CLaresCet fILIVs.
 sVbtILLitae: ConCreta probè LenIVntVr.
 Instantiâ: frVctVs CoLLigebantVr.
 generositate: eXCeLLVnt CapItanel.
 Bonitate: aCCresCVnt sVbIVgatI.
 FELICitate: qVæsIta pVLLVLant.
 proposito: benè CoLLOcata eXistebat Vita.
 rVteLâ: nIL aCCeptIVs fVIt.
 ConspeCtV: hostIs Cohortes rVINas patiebantVr.
 proVisione: necessaria CoLLata fVerVnt.
 CVra, Liberat popVLos à laCtVrls;
 VaLore: ConfLICtVs strenVè agltatI;
 LiberaLitas eXCVrret In BeLLatores.
 æqVaLitas IVstâ LanCe ornat VICtores.
 affabILLitae: VnIVersâ peCtora LaCtabantVr.
 benIgnitate: CVncta aspera VInCebantVr.
 robore: VirlbVs CoLLapsI ConfortabantVr.

MonteCVCCoLI

MonteC

Soler-

soLertlâ : ConVVLSI CorrlgebantVr
 gLorlâ : peCVLIarIter Cæfares aVgebantVr.
 gratlâ : feroCes beLLonæ sVaVes effIClebantVr.
 effICaClâ : qVasI regna proCVrabantVr.
 sILentlo : ConCLVsa benè eXIbant.
 ConCILlatlone : tVrbVLenta ferenabantVr.
 sVaVitate : aCerba CapIta reCta fIVnt.
 Charltate : CVnCtl strenVI attrahebantVr.
 InteLLeCtV : prInClpes gVbernabantVr.
 zeLo : pVrè InCensVs CaLebat splrltVs.
 ELoqVentlâ : seCreta ConsILla propVgnabantVr.
 VtILItate : pLVra aCCersIta sVnt.
 BeneVoLentiâ : ConVoCatILætatl sVnt.
 SagaCltate : fVtVra beLLa perspIClebantVr.
 ALaCrItate : hostILes aCerVI repVrgabantVr.
 Constantlâ : beLLa BIVia Certa sVrgVnt.
 patientlâ : CoLLO aLLata sVaViter sVpportat.
 ResoLVtlo : Vt Certa anChora stabILLtVr.
 VIGILantlâ : Longa beLLa CaVeabantVr.
 graVitate : eXCeLLentlæ peCtorIs patebant.
 oCVLVs : CLaVIs est regni, & orbIs.
 Verbo : parebVnt. sIngVLI CoLoneLLI.
 pletate : CathoLICI eXVltabant.
 IVstIta CæLestes eXpeCtat SoLes.
 ACtiones : fatIs â pLVrIbVs CoLebantVr.
 Fœnore tVo : CapItaLia Interesse LVCrabantVr.
 ConsCientlâ : sIngVLa faLVabantVr.
 VerItate : faLLaCes splrltVs agnosCebantVr.
 VeLoCltate : negLeCta InVenlebantVr.
 Sententlâ : CaLCVLVs bonVs Inferri potest.

MonteCVCCoLI

AVctoritate: Consilia benè flVVnt.
 EXperientia bellicâ: CVrat effrænes.
 per te bello Confecto, qVies VniVersa flet.
 Voto: PVbLica tranqVILLitas fLoret.
 fILlo opto: eXVrgat In CaLCar paterno throno.
 gLoriosa faCInora aVro InscVLpantVr.
 perennent CæLestis Vitæ apICes, & applaVsVs.
 æterna VoVet CVncta ChrIstlanitas.
 AggratVLor ego: sæCVLa Constantis, perpetVæ
 (sanctatis.
 SerVVs; Ioannes CarolVs abeLe è LILienberg.
 SeCretarIVs BelLICVs posVIt.

MonteCVCCOLI

FINIS.

in opera
 academi
 strum b
 in has p
 a, Brun
 i Sax. à
 exposit
 atissimi
 Sub o
 M, cum
 Doctore
 te Tubi
 in, Basi
 Per
 am fati
 HEOLO
 reddet
 ia, qua
 naviq; c
 tia; pra
 num: c
 de Pasto
 Alum
 mas vi
 Quam
 deratis
 RIEL
 ni

a. 1674.

A DEO FELIX ANNI

aV splCIVM.

Ægrâ aCCeLerans, feLIX Intrat Vias.
 Pergente: gaLLI ConCeptVs InVersI sVnt.
 VIX CepIt Iter, gaLLO Cor natat.
 EXCeLLentia VICIt Hostes.
 sæpIVs LaVans CapVt, & CoLaphos InfrIngens.
 è CIVItate oXenforth Cogens ILLos.
 LegaVIt CoLoneLLos: hIs non potVerVnt resIstere.
 feLICItter eXpuLIt gaLLOs.
 CeCInIt: VoX gaLLO abIt.
 AggressV: gaLLICInlo orbatVr gaLLVs.
 ConCVrsV: gaLLVs InsanIt.
 ope: herIpOLI ConCVssVs, terrIBILItter, InSIgnItter.
 naVICVLas pLVres annonarias CepIt.
 VIsO: FLVVIO rheno, LoCo CessIt.
 VblqVè aCCeptVs: nIsI gaLLO.
 Absente: pLaCVIt IpsI gaLLO LVsVs;
 ALter CoLLVsIt: Bonna LVsV abIt.
 stante: nonIVVabat gaLLVs, nonEpIsCopl rebeLLES.
 per te: LILlo sVo toLLItVr gaLLVs.
 per te Is IaCet, nVnC AqVILA VoLat.
 rVo LoCo: gaVISI sVnt CoLonIenses.
 slne te: rVnC GaLLVs saLtabat, IVbILabat.
 Vitâ: CresCVnt Vires Cæsaris.
 Captas reCVperaVIt CIVItates.
 per te: Cor aCCIpIVnt sVblugatæ.
 per te: proVInCIæ AVstrIacæ stant seCVræ.
 per te: pLVrIBVs Carent perICVLIs.

MonteCVCCoLI

PER

Tri funus, qui fieri potest significatione doloris ac pietatis, prosequamini, & Viro summo supremos honores quam cumulatissime persequamini, & huiusmodi
 liquæ LYSERI nostri solemnem ritum in communem Christianorum spem deponatur. Quod restat, Deum immortalem rogamus ac obtestamur,
 emiam nostram ita habeat curæ ac tueatur, ut nunquam desint LYSERO similes egregiæ animæ & tanta testatq; Religionis puritas; salva ac in corpore
 perpetuo triumphet. PP. ad d. XV. Februarij anno recuperatæ gratiæ clæ 1674 XLIX.

per te: eXistVnt sibi CoLLeCtæ.
sapientlæ: popVLVs totaLter ConseCratVr.
VICtorias eXpeCtat Cæsar, & orbiſ.
perſeqVente: gaLLI perCVLſi fVgâ LeporInâ.
Ante te: nVLLibi apparet gaLLVs, eVanesCIt.
gLoriosè Liberat, & Corroborat eXerCItVs.
gaLLO preſſo paCificVs VIVet.
ConſILlo: paX, & Vires effLoresCent.
ſtabilItate: paCta fVLCIVntVr.
Labore Verò: ſingVLa reCtifiCantVr.
AgILItate: LætI ſVCCeſſVs ſperantVr.
ſCIBILItate: gentes eLapſa ConſeqVVntVr.
CharaCtere: ſCripta Vigore ſVo ſignantVr.
VirtVte: CLaresCet FILIVs.
ſVbtILItate: ConCreta probè LenIVntVr.
Instantiâ: frVCtVs CoLLIgebantVr.
generoſitate: eXCeLLVnt CapItaneI.
BonItate: aCCreſCVnt ſVbIVgatI.
FeLICItate: qVæſIta pVLLVLant.
proposItio: benè CoLLOcata eXIſtebat Vita.
rVteLâ: nIL aCCeptIVs fVIt.
ConſpeCtV: hoſtIs Cohortes rVINas patiebantVr.
proVIſione: neceſſaria CoLLata fVerVnt.
CVra, Liberat popVLoſ à laCtVriſ;
VaLore: ConFLICtVs ſtrenVè agItatI;
LiberALItas eXCVrret In beLLatores.
ÆqVaLItas IVſtâ LanCe ornat VICtores.
AffabiLItate: VnIVerſa peCtora LaCtabantVr.
benIgnItate: CVncta aſpera VInCebantVr.
robore: VIrIbVs CoLLapſI ConfortabantVr.

MonteCVCCoLI

soLertlâ : ConVVLsI CorrlgebantVr
gLorlâ : peCVLLIarIter Cæfares aVgebantVr.
gratlâ : feroCes beLLonæ sVaVes effIClebantVr.
effICaClâ : qVasI regna proCVrabantVr.
sILentlo : ConCLVsa benè eXlbant.
ConCILLatIone : tVrbVLenta ferenabantVr.
sVaVitate : aCerba CapIta reCta fIVnt.
CharItate : CVnCtl strenVI attrahebantVr.
InteLLeCtV : prInCipes gVbernabantVr.
zeLo : pVrè InCensVs CaLebat spIrltVs.
ELoqVentlâ : seCreta ConsILla propVgnabantVr.
VtILLitate : pLVra aCCersIta sVnt.
BeneVoLentiâ : ConVoCatI Lætatl sVnt.
SagaCitate : fVtVra beLLa perspICiebantVr.
ALaCrItate : hostILes aCerVI repVrgabantVr.
Constantlâ : beLLa bIVia Certa sVrgVnt.
patlentlâ : CoLLO aLLata sVaViter sVpportat.
resoLVtlo : Vt Certa anChora stabILLItVr.
VigILantlâ : Longa beLLa CaVebantVr.
graVitate : eXCeLLentlæ peCtorIs patebant.
oCVLVs : CLaVIs est regnl, & orbIs.
Verbo : parebVnt. sngVLI CoLoneLLI.
pIetate : CathoLICI eXVltabant.
IVstItIa CæLestes eXpeCtat SoLes.
ACtIonès : fatIs â pLVrlbVs CoLebantVr.
Fœnore tVo : CapItaLLa Interesse LVCrabantVr.
ConsCientlâ : sngVLa faLVabantVr.
VerItate : faLLaCes spIrltVs agnosCebantVr.
VeLoCitate : negLeCta InVenlebantVr.
Sententlâ : CaLCVLVs bonVs InferrI potest.

B

Aucto-

MonteCVCCoLI

AVCTORitate: CONSILIA benè FLVVnt.
 EXperientia BELLICâ: CVrat effrænes.
 per te BELLO ConfeCto, qVies VniVERsa flet.
 Voto: PVBLICa tranqVILLitas fLoret.
 FLlo opto: eXVrgat In CaLCar paterno throno.
 GLoriosa faCInora aVro InscVLpantVr.
 perennent CæLestis VItæ aplCes, & appLaVsVs.
 æterna VoVet CVncta Christlanitas.
 AggratVLor ego: faCVLa Constantis, perpetVæ
 (sanctatis.
 SerVVs; Ioannes CarolVs AbeLe è LILlenberg.
 SeCretarIVs BeLLICVs posVIt.

MonteCVCCoLI

FINIS.

im oper
 Academ
 ostrum
 in has p
 is, Brun
 ri Sax. à
 p expofit
 ntiffimi
 Sub
 IM, tu
 Doctore
 te Tubi
 m, Baf
 i. Per
 am fati
 HEOLC
 reddet
 ia, qua
 naviq; c
 ntia; pra
 num: c
 ia Pafte
 Alum
 imas vi
 Quam A
 deratiff
 RIEL,
 niti fun
 utinet,
 omiibe
 officij p
 am dec
 ontenti
 N
 ias, &
 imas
 adem
 ipub.
 narat,
 quod
 c quo n
 s rei ac
 s imbec
 , quâ
 te princi
 et legi, in
 Vi. Men
 ne potef
 esse cred
 tri funu
 iquize
 emian
 rper

PROFESSOR

ACADEMIÆ WITTEBERGENSIS, WILHELMUS WITTEBERGENSIS,

PROFESSOR PUBLICUS LINGUARUM ORIENTALIUM

CIVIBVS ACADEMICIS S. D.

ri ferme stupor ac exterratio propria: nec quisquam temere simul & re-

itur, & mittere vocem, fundere lacrimas, questu ac gemitu testificari affectum animi potest. Ac in præfenti quod

Dn. WILHELMI LYSERI SS. Theol. D. & PP. lectoral. Alumnorum Ephori, nec non Ecclesiæ Cathedralis ingenuæ, quæ Misinæ est, & Facult.

ris, indicimus funus, quædam inevitabilis portis vis occidit; necessitas est, quàm unde levioris cujusdam & minus urentis documentum luctus debet capi. Nam si

um patere oculis, quotus quisque non deprehenderet ostrum omnium mentes hoc casu ita confusas ac perturbatas, ut, ubi consistant satis vix habeant, præfenti jux-

ominis, neque nequicquam, videatur, si columnarum aliquam, quæ nobile quoddam fastigium sustineant, solvi repente, atque concidere contingat ante, quàm vil-

hil portendat læti ac prosperi hic improvisu viri illis obitus, in quo hac tempestate spes atq; opes communes sitæ præcipuè erant. Amisit in eo Academicus or-

que tibicinem: Resp. nostra eum virum quingenti doctrinæ & perspicacissimi judicij copiam superiorem neminem, paucos habebat pares. Promptum consilij, in-

imministrandis. Quibus excellentissimis doctoris caræ deinceps, quid aliud erit, quàm maximo ornamento non tantum, sed summo præsidio etiam orbatam no-

nsat ac ordinat: qui æquè mitis ac bonus, usqueverus & justus nec destinata perficit semper, & qui mutetur in poenitentiam, libenter ignoscit. Feremus itaque, fa-

buunde, cum ex hoc loco functorum me- tis uæ conveverunt solvi, tum quæ in univèrsam superstitum pietas debere potest. Cum sub prioris seculi finem novæ reli-

giana ree- antissimè meritis Vir, n. OL. CARPUS LYSERIUS ex Academia nostra, in qua divinas literas professus hæcenus fuerat, ipsius quoque Ecclesiæ

clesiæ & Superintendens munus discessit. Ine igitur priusquam revocaretur huc ad partes veteres, profecturus tamen post paullo Dresdam, qui Serenissimo

WILHELMUS est d. XXVI. Octobris anno d. 1712, matre ELISABETA CRANACHIA, familiâ Veteri, & maximorum decorum (de quibus jam ante hoc ipso

xima indoles nasci: quæ quanto erupit naturâ, magisq; ac magis exsplendescere cepit, tanto majore curâ & habita est, & usque a primis ipsis annis optimis ac

vix primis literis imbui solent, in Academiam nostram missus, & curæ ac disciplinæ Viri Clarissimi M. HENRICI VELSTENII Philosophiæ Practicæ P.P. traditus

dolefens annorum octodecim summo, in laud Philosophiæ ac liberalium artium Magister publicè fuerit creatus. Ex eo tempore paternæ avitæq; cum LYSE-

deditando, aufcultando, disputandoq; usque duè sibi excellentissimis Theologis, qui ea tempestate Academiam nostram illustrabant, præcipuè vero amantissimo

erintendente, nec non Misinensis Cathedralis ingenuæ Decano, id studiorum genus strenuè ac diligenter exercuit. Anno cl. 1712. Gissenam Hassorum, & in-

OSIANDRO atque HOECKERO industria, studio & observantia se mirum in modum approbavit ac charum reddidit. Hinc post biennium discedens Argem-

uribi, studia adiit: deinde Helvetiam vis præcipuis urbibus peragratus Lucernæ ingens discrimen adiit, cum aqua lustrali, Jesuitarum Collegium visens, reculasset

m, Reginoburgum & Norinbergam cum redisset domum, mox functus ad matrem officio Jenam abiit, receptusq; à Viro incomparabili & per illustra merito,

loco habitus semper eo profecit, ut suam in ideptus gradum professus publicè in illâ solenni Panegyris fuerit: WILHELMUS LYSERUS QUICQUID EST

POST DEUM PRÆCIPUÈ ACCEPTUM REFERT. Quod si benignum & plenum pudoris ingenium est, fateri per quos profeceris: quod testimonium LY-

nitatem eorum quibus ægerrimè est nominare magistros, quique per se didicisse omnia tam stultè quàm impudenter videri volunt? Cum anno quarto post pro-

versum ad suos itox novus peregrinandi impetus cepit (modo vocari impetus potest, quòd ratione atque consilio nititur.) Itaque per inferiorem profectus Saxo-

rentissimum Gallorum lustravit regnum. Quorum gentium ac nationum mores, ingenia, institutaq; ac leges, cum & inquireret curiosè, & observaret summa

suetudinem illorum atque sermones ambitione honestissima sequebatur, dici non potest, quid accessionis & emolumenti ad omnem prudentiæ habitum retele-

inatione Anno cl. 1713 & XXI (quo ipso Doctoris etiam titulum in magna clarissimaq; Virorum & Splendidissimorum Legatorum frequentia accepit) Torgensi

ziæ, fidei, & vigilantissimæ industriæ laude functus est, donec sexto post in Academiam nostram auspiciis Serenissimi Electoris vocato Professio Theologica & Es-

est Anno cl. 1716 & XLVI: Decanus autem eidem Collegio sequenti est datus, non alia causa, quàm quia in primis mereretur. Matrimonio sibi junxit duas flo-

ELIS TINZELI Jcti & Comit. Pala. Casarei, nec non Sereniss. Electoris Saxonizæ Consiliarij intimi filiam, cum qua ad d. XI. Febr. A. cl. 1716 & XXXII. nuptias fe-

ret, alteram duxit CATHARINAM, Amplissimo Viro Dn. CASPARE BOHSIO Aëdili Lipsiensis Reip. & Negotiatori primario natam, quæ Coniunctissimi

NA, WILHELMUS (qui Juri utriq; in Francofurtensibus Acad. navat operam) & CATHARINA ELISABETA superstites agunt; POLYCARPUS,

in hunc luctum superstitis) his XV annis ipsam novies patrem reddidit: sexies quidem in mascula; & ter in fæminina prole. Pueri tres & una puella jam.

H. WILHELMUS, ANNA MARIA & GODOFREDUS CHRISTIANUS, requirunt patrem magis, quàm satis sentiunt amissum. Reliquam vitam ejus

sine supercilio in exercuit, ut subinde recordaretur esse hominem se, & suos perinde pati manes. Orthodoxæ religioni sicut ex animo deditus fuit, ita eandem

emper ac laboravit. Neminem unquam offendit temere; nisi forte cum Dei aut Reip. ageret causam. Atque id tamen, non ægrè ut faceret; quàm ut im-

m offensiones ut non agnovit, aut condonavit: ne aut ulcisceretur agnitas, aut nondum remissas recordaretur. Nemini temere consilium suum, nemini opem

certe, quantum in manu ejus erat, bene de omnibus contendit mereri. Officij partes nunquam frigidè, nunquam remisse, sedulo semper & summa fide, sum-

mercidere hic solent, si quisquam alius, ita patiens, ut quam alij voluptatem ex otio, ipse ex opere laboreq; capere; neque lassari his magis, quàm recreari vi-

agno multoq; conatu querere, quæ facerent ad rem: par mentis ingenijq; velocitas ac perspicacitas judicij erat: ut quam celerrimè & caperet negotiorum con-

unde omnes, qui Theologicis literis aut jam nunc navant operam, aut navarunt jam olim in Academia nostrâ, ejusque disciplina ac studio huc profecerunt, ut

sisinensis Ecclesiæ Cathedralis, cujus utilitates & commoda, qua cura, integritate, quo indefesso studio profectus est? Testabitur Theologica Facultas & uni-

bar) aut sui Decanus Collegij; verum Senator atque Assessor etiam, tot modis, tamq; nosiliter meritis est, ut, quicquid dixerò, minus fuerit. Atq; ut studiosissimè

de revocando pristino Academicæ statu, de asserendis juribus ejus ac privilegiis, de ordinando ærario redigendisq; in stipendia vestigalibus, aut jam providerat

ne ejus obitu sint, illud Poetæ usurpare licuerit — *pendent opera interrumpit minag, Murorum ingentes.* Sed eo ingenio humanæ res sunt, ut nihil reperitur tam fir-

Occidunt orta omnia, auctaq; senescunt: & sua marmoribus ac saxa etiam si veniat mors; quam prope ab ea abesse perpetuo oportet hominem, gem fragilissi-

aque ut optime quorumvis quam citatissima curricula sint; nec citius temere contingit mori, quàm diutissimè vivere qui morabantur. Dum tot interea

strum quidem frequenter exercuit calculus; atque nunc nuper etiam aded, ut quamvis cum valetudine redisse videretur in gratiam, tamen adhuc languore ali-

brili calore non sine turbulento somno, quo & obstructions accedebant, tentari cepit: in quo ut nihil novi videbatur pati, sic transitoriam nubeculam

endo domi altero die (erat is V. Februarij) absolvit scholam. Sub vesperam ejus consulit Medicum: sed quia vis morbi jam tum invaserat cor, & expugna-

quod non elideret morbi malignitas atque infringeret. Quo factum, ut d. VII. Februarij sub IV. matutinam inter astantium preces, cum Pfalmo XXXVII. præ-

stet constante, spe certâ in Salvatorem unicum fixâ, se morituum disertis verbis esset testatus, tranquillo & placidissimo obitu solutus est, cum fecisset an-

ne complectetur. Quod si dolorem istum, quem ex illius funere cepimus, lacrimis nullis æquare licet; potius erit admirari defuncti virtutes, & quantum

que in defunctis pietas est. Quorum memoriam in nulla re melius, quam in exemplis servare licet. Quæ quamdiu non desinunt atque intercedunt, tamdiu

is vestri, ut Paris (nam Patris loco magistratus quilibet est: atque parentes aded non tam necessitas, quam bonitas facit) ut Præceptoris, inquam, atque Paren-

tis supremo honore quam cumulatissimè perfolvatis. Ducetur pompa in templum Parochiale ex avitis defuncti ædibus, & mox in arcis, conione habitâ:

er. Quod restat, Deum immortalem rogamus ac obtestamur, ut si quid mali imminet, avertat procul; hanc cladem ingentem maturè penset; Ecclesiâq;

gregiæ animæ & larta testaq; Religionis puritas; salva ac in corrupta studiorum optimorum clarissimorumq; ratio in albo isto Musarum monte, perpetuè flo-

KLIX.

FRIDERICOS. V VILHELMOS. SA

TIBI, IPSISQUE GLORIÆ, NOBIS. SALUTI. ET. EMOLUMENTO.

HOC. PRÆCATUR.

PRORECTOR ACADEMIÆ JENENSIS
 JOHANNES MUSÆUS SS. THEOLOGICUS
 ac Prof. Publ. unâ cum Professoribus reliquis

L. S. D.

Gentiles olim, ritu à Græcis primùm, ut putatur, in vecto, mortuos suos coronis capita redimitos & non solum eorum cor & postea busta & tumulos) florum, frondiùmque resperfu honoratos & ornatos ad sepulturam exportasse, priscorum tantum scriptorum passim tradunt. Cum mortuis simul coronas ex oleastro offerunt, inquit alicubi Artemidorus. In funere populum Romanum, Plinius scribit, affes contulisse ac funus elocasse, quaque parte ferebatur, flores è prospectu omni spatio ipso parente, à violentia Appii Claudii Decemviri eam ut vindicaret, ciltro transfixa, hæc Dionys. Halicarnassensis in suis auctoritate, memoriæ reliquit. Puella, ait, propinqui allatâ in forum lecticâ, cateroque funebri ornatu, quàm poterant sumptibus urbis vias efferebant, ut exsequiæ spectari à plurimis possent. Nam prostrabant ex ædibus tum mulieres, tum virgines, lecticam conjiciebant, aliæ fascias & vittas, aliæ virginales è coma lufus, nonnullæ etiam defectos è crinium plexu cincti proxima quaque officina aliis pretio, aliis precariò convenientibus munusculis exsequias condecorabant. Et si quidem idem ex Justino, Tertulliano & Minutii Felicis Octavio dilucidè patet, hic ritus & improbatu fuit & abdicatus, quò ab Ethnicismo hæc etiam in partem tamen, cum nihil amplius scandali ac cum gentilibus communicationis metuendum erat, hæc etiam coronarum impositio ac florum conditio discimus, admitti rursus atque usurpari cœpit. Hoc verò seculo virginum cum primis ubique, & juvenum quoque alicubi, eadem frequenter colligitur, florum ista sparsio in memoriam revocare debebat ævi hujus brevitatem & quæ spectatissimè floreant, celerrimè marcescere. Ejusdem debet: Quid enim homo? juxta Psaltem, sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri floret: quoniam ventus transit in illum, & non est, nec agnovires accipit: manè floret, & vires accipit, vesperi excidit & siccatur. Apud gentiles coronæ & flores testimonium ferebant vitæ laudabiliter tabularum, si quis virtute coronam aliquam peperisset, eadem & mortuus condecorari sine fraude poterat. Præterea significare istâ mortuorum mentem Alexandrinum videri queunt, ex victoria seculi: ἀόχλητον ἀμειψίαν à turbis & curis securitatem: quò respexisse etiam Epictetus Philosophi renti, Quare mortuus coronetur? responsione datâ, quòd agonem vitæ se transegerit testetur, nempe quòd labores & ærumnas seu immensum ver pondus morte superasset. Mors enim miseriarum omnium meta & finis. Nec à Christianismo hæc aliena. Qui piè absque peccatorum sordibus sibi coronam pepererunt, etiam post mortem eâ non defraudandi. Et præterea veram hanc ἀόχλητον ἀμειψίαν sunt consecuti, quam gentilibi sibi non habuerunt. Esse insuper potest honora illa coronatio & florum aspersio q. symbolum futuræ gloriæ in vita æterna & immarcessibilis cor hac in vita certantibus, fidemque servantibus, reposita est, quam reddet Dominus omnibus, qui diligunt apparitionem ejus. Suis decorata & honor Viri Nobilissimi, Amplissimi, Experientissimi, Excellentissimi Dn. Guernerii Rolfincii Philof. ac Med. Doct. Pract. & Chimiæ Prof. Publ. famigeratidici Ducalis Saxo-Vinariensis felicissimi, Dn. Collegæ nostri honorandi, filia natu maxima, Martha Sophia, virginalium virtutum, in vivis dum effectatis vitæ humanæ speculum ob oculos nobis hodiè ponit. Susceperat enim eam prælaudatus Dn. D. Rolfincius ex conjugè sibi sua dilectissima, foetissima, Sophia Margareta, Viri quondam Magnifici, Nobilissimi, Consultissimi Guntheri Henrici Platbneri JCTi & Consiliarii Saxo-Vinariensis eminenti Novemb. die IV. circiter hor. XI. nocturnam. At ecce, postquam nondum illa annos ab ortu bis septenos exegit, instar floris citò emarcuit. Breve castitatis, modestiæ, parentum observantiæ, morum sãvitatatis, vitæ inculpabilis flosculis fragrantissimis refertissimum. Unde summum illa parentum post mortem honorem, virginitatis illibata ac sanctæ testimonium, optimè meruit. Imò quâ animam æternæ gloriæ coronâ jam adeptâ exultat. cujus prodromos aliquot à mensibus capitis dolores piè defuncta sensit. Parentum sollicitudo, cura, idonea valetudini instaurandæ medicaminuit, hoc ex mundo in cœlestia palatia transferenda, frustra isthac fuere omnia. Decretorio itaque momento intra primam & secundam horam ventante, inter preces ardentissimas ac devotissimas, quas Vir admodum Reverendus, Amplissimus, Excellentissimus, Dn. Christianus Chemnitz nostratis & vicinarum Pastor ac Superattendens, à quo & pridè viatico extremi itineris sacratissimo fuit instructa, prævit, placidè absque ullo suo exspiravit, maximo sui desiderio parentibus relicto, qui tamen ita luctui morosique piè moderabuntur, ne quam gratulari filiæ beatitatem semp vel contra DEUM insulsum quid loquantur. B. Hieronymi ad Tyrasium filia obitum lugentem verba libet subjicere: Nunquam spes cum quamcunque jacturam. Resurgere credimus nostros & plangimus. Quid faceremus, si mori tantummodo præciperet DEUS? Voluntas ejus ponere jubemur affectum. Quod dederat, abstulit, qui creaverat. Quis est alius, qui plangat, quod ad tempus acceperat? Commodaverat, ut cum vellet, rursus auferret. Nihil abstulit tuum, qui dignatus est recipere proprium. Creditum suum recipere decuit creditorem, & nihil aliud tuantem. Sic Job legimus quam sequamur devotissimam vocem dicentis: Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita facta Ad horam postea mundiam primam parens mœstissimus corpus filia exanime effertendum in templum oppidanum curabit: Debitæ ομπαδίας comitatu ut prosequamini frequenti, monemus, quod officii genús eximia Præceptoris vestri merita ab unoquoque efflagitare videntur. P. P. X

RELICVAQUE FAMILIÆ CELSISSIMÆ ET FULCRA ET ORNAMENTA!
 FAC. SIS. NE. QVA. SORS. AMARULENTA. PORRO. HOS. AMBEDAT. FASCES!
 CONSERVA.

FRIDERICOS. VVILHELMOS. SA

TIBI. IPSISQUE. GLORIÆ. NOBIS. SALUTI. ET. EMOLUMENTO.
 HOC. PREGATUR

Feliciter!

Um excurso anni vertentis spatio, novum, per Dei gratiam, auspiciemur, de præclaro fine imponen-
 que ad eò ad meliora, exitu nos dexteriore, initia præparemus, ipsa hortatur æquitas, piæque jubet, necessitas dicitur, postulat, urget.
 majore sanctitate aut religione, fieri haut potest, quam si ipsas Calendas Januarii, inter calidas meditationes, divinarum præconia lau-
 rationes, piè extrahat, & consumat. Quid est verò, quod nobiscum meditemur, quod commentemur impensius, ac JESUM nostrum
 emplo, jam virentem non modò, florentemque, sed & suavissimos unà fructus, toto, quod ajunt, horreo fundentem. Viriut arbuscu-
 cum Spiritus S. virtute lætificata, ex utero Mariæ virginis, nitidissimis induta a sumptibus humanitatis ramulis, progerminavit. Vix au-
 ce vulneratur arbuscula tenella: vulneratur autem, non ut pereat, sed ut osculos purpurei sanguinis emittat; panchrestum nempe pro-
 rum morbis, & vulneribus saniosis. Afferamus ergo cordium fidelium vascula, iisque excipiamus medicati sanguinis guttulas, illis ne-
 tiis habeamus, has, tanquam amuletum contra virosa Diaboli spicula, præsentissimum, in sinu foveamus. Hujus medicinæ autem salutaris ut capaces sim-
 storum præputium, quotidianâ penitentia ante recidamus oportet. Recidamus è mente pravas de Deo, rebusque divinis opiniones; è voluntate abom-
 ra pronitatem; è corde reprobas ad malum incitationes; vesaniam ex oculis libidinem; è lingua proacitem; resecemus, inquam, ex invitis aut dous verbi-
 bendi cupidinem è manibus; è pedibus demum præposteram illam, ausa nefaria perpetranti, celeritatem. Sic sane penetrabunt coccini sanguinis guttulae,
 felicem! è ter quaterque beatum! qui circumcisionem hanc spiritivalem pensi sanctique habet; utpote quam Deus ipse haut obscure præcepit. eâ corp-
 omnium voluptatum seminarium, & libidinis pravæ officina existit. Atque ita quidem vidimus nobilissimam balsami cœlestis fruticulum, virentem ac
 etiam fructus ferentem. Tulit autem suavissimos per dulcissimi nominis JESU acceptionem. O nomen odoribus hyblæis longè dulcius! quantum
 panacea es; purissimum mel in ore, cœleste melos in aure, in corde jubulum perenne. Nam in hoc nomine JESU, ceu parvæ epitome, salutis nostræ
 gnore depositum, de futura redemptione cavit; hoc nactus, revocaturum nos mortuos ex orco recepit. Illud ergo imis cordium penetrabilibus infere-
 pienda, in eo definenda; tunc enim omnia secunda nobis erunt, Janum imitemur, quem Poète ob perspicacioris ingenii acumen, geminam faciem habuisse, comme-
 proximè & secundum piæ hujuscemodi meditationes, Janum imitemur, quem Poète ob perspicacioris ingenii acumen, geminam faciem habuisse, comme-
 quæ post tergum forent, intueretur. Hujus, inquam, insistamus vestigiis, atque in anni fine versantes, ad asperitates illas, quas, Deo opitulante, supervas-
 egressi sumus periculis varium, casibus atrocem, eventibus memorabilem, quam plurimis populis funestum ac lamentabilem. Hæresi varia regnant obse-
 vel invidentibus adversariis, nobis hæcenus indulgit: multæ regiones bello quassatæ, & tantum non concussæ jacent; nostra autem, divino numinis, patria f-
 lue incolis vastata suis, ab inhospitâ solitudine parum abhorrent; sed nostram sartam tectam servavit æris salubritas. Respiciamus, & quid bonum no-
 tius reputemus: non dubium est, quin ad supplicia Deo decernenda, laudesque de cantandas, pia hujuscemodi contemplanio, mentem Christianam tuacur:
 rito, incorrupto nos status nostri tenore, inter medios hostium barbarorum terrores ac minas, & diversifati exempla, perennasse, & evaluisse remissum
 & flagitia hic annus ultima viderit / Etenim ne aliud majus Germaniæ, multoque tremendum magis posthac incubat, atque ad eò ab extraneis fore con-
 eos, serpat calamitas, omnino metuendum est. Ne igitur securi temporum vivamus, & incubosi, quin futuro quæ evenire possunt, anno, acerbites ment-
 entes, Deum, impunitatem peccatorum nobis clementer decernere, atque umbone gratiæ independentem tempestatem fortiter defendere, ut ne digne tu-
 mur. Hæc autem cum communis omnium piorum, hoc tempore, debeat esse cura, iniquum foret, alienos ab eâ esse, qui pietatis officinâ proprie exco-
 lium ludo, ad cultiorem vitæ usum bonis disciplinis deducuntur. Proinde è cœtu nostro scholastico adolescentes primarios tres, exercitatione atoriâ
 auspiciaturos, ductus reverentia temporis, tale argumentum querere iussi, quod piæ cordis commentationi proximum, ceterorumque expectatio appri-

- Primus enim, JUSTINUS THEODORUS Krauß Jenensis, de circumcissione, tum Chris Salv
 sed spirituali illâ, carmine Græcæ Linguae Heroico;
- Secundus, GEORGIUS HEINRICUS CELIUS, Crimmicensis, de mellito atque efficacissim
 carmine Latino, generis Sapphici, perorabunt.
- Tertius, JOHANNES CHRISTOPHORUS Corbet Vinariensis, ad solvendas nostro Conrvato
 pro beneficiis superiori anno exhibitis, auditorium excitans, pro incunantis anni secundiore successu,
 stituet, ac Serenissimis Celsissimisque Scholæ nostræ Nutritiis, Dominis nostris Clementissim, M
 ac Patronis, ceterisque Auditoribus, carmine Heroico Græco, prosperissima quæque, de mor omir

Ut ergo plurimum venerabiles atque Amplissimi Domini Ephori, Patroni rei scholasticæ ac Favitores omnes, adolescentes modò laetos, ac
 consuetis, expromptâ memoriâ declamatuos, benevolâ auscultatione beare, quoque ad eò in exercitationes hujusmodi solennes studi, ad ma
 ne graventur,

*Submissæ ac decenter
 offerat*

Pridie Calend. Jan. sub auspicium anni, à partu virgineo, supra sesquimillesimum, Centesimi Sexcesimi
 quarti,

Rector Scholæ

M. FRIDERICUS MÜLLER.

VINARIA, Literis Vid. Eylikeri.

PRINCIPEM OPTIMUM, MAXIMUM.
 RELIQUAQVE FAMILIÆ CELSISSIMÆ ET FULCRÆ ET ORNAMENTA!
 FAC. SIS. NE. QVA. SORS. AMARULENTA. PORRO. HOS. AMBEDAT. FASCES!
 CONSERVA.

FRIDERICOS. VVILHELMOS. SA

TIBI. IPSISQVE. GLORIÆ. NOBIS. SALUTI. ET. EMOLUMENTO.

Felicitèr!

o anni vertentis spatio, novum, per Dei gratiam, auspiciemur, de præclaro fine imponendo, ut dispiciamus, at-
liora, exitu nos dexteriore, initia præparemus, ipsa hortatur æquitas, piæque jubet, necessitas dicitur, postulat, urget. Idque ab homine Christiano,
rahat, & consumat. Quid est verò, quod nobiscum meditemur, quod commentemur impensius, ac JESUM nostrum, admirando virgæ Aaronis ex-
virtute lætificata, ex utero Mariæ virginis, nitidissimis induta assumptæ humanitatis ramulis, progerminavit. Vix autem per octiduum increvit, ce-
vulneribus saniosis. Afferamus ergo cordium fidelium vascula, iisque excipiamus medicati sanguinis guttulas, illis nos, oblectemus, has solas in deli-
nitentia ante recidamus oportet. Recidamus è mente pravas de Deo, rebusque divinis opiniones; è voluntate abominandam illam ad quævis scele-
malum incitationes; vesaniam ex oculis libidinem; è linguâ proacitem; refecemus, inquam, ex invitis auribus verbi divini fastidia; inexhaustam ha-
rebuscula tenella: vulneratur autem, non ut pereat, sed ut flofculos purpurei sanguinis emittat; panchrestum nempe pro acutissimis peccatorum nostro-
tum contra virosa Diaboli spicula, præsentissimum, in sinu foveamus. Hujus medicinæ autem salutaris ut capaces simus, purulentum vulnèrum no-
malum incitationes; vesaniam ex oculis libidinem; è linguâ proacitem; refecemus, inquam, ex invitis auribus verbi divini fastidia; inexhaustam ha-
qui circumcissionem hanc spiritualem pensâ sanctique habet; utpote quam Deus ipse haut obscure præcepit, eâ corporis parte circumcidi iussit, quæ
libidinis præ officina existit. Atque ita quidem vidimus nobilissimam balsami cœlestis fruticulum, virentem ac florentem; agite dum, videamus
m suavissimos per dulcissimi nominis JESU acceptionem. O nomen odoribus hyblæis longè dulcius! quantum quantum es, nil nisi nectar, nisi
celestis melos in aure, in corde jubulum perenne. Nam in hoc nomine JESU, ceu parvæ epitome, salutis nostræ continetur; hoc ipso, veluti pi-
ne cavit; hoc nactus, revocaturum nos mortuos ex orco recepit. Illud ergo imis cordium penetralibus inferendum; in eo munia nostra inci-
omnia secunda nobis erunt, atque obedientia. In eo tandem tranquillè obdormiamus: januam quippe cœlestis patriæ nobis adaperiet. Dehinc
odi meditationes, Janum imitemur, quem Poëtæ ob perspicacioris ingenii acumen, geminam faciem habuisse, commenti sunt; ut unâ quæ ante, alterâ
Hujus, inquam, insista mus vestigiis, atque in anni sine versantes, ad asperitates illas, quas, Deo opitulante, supervasimus, respiciamus. Annum enim
us atrocem, eventibus memorabilem, quam plurimis populis funestum ac lamentabilem. Hæresi varia regna sunt obscurata; sed Deus lumen verbi sui,
atenus indulgit: multæ regiones bello quassatæ, & tantum non concussæ jacent; nostra autem, divino numine, patria fuit pacatissima: aliæ urbes diræ
solitudine parum abhorrent; sed nostram sartam testam servavit æris salubritas. Respiciamus, & quid bonorum nobis hic annus attulerit, paulo al-
in ad supplicia Deo decernenda, laudesque decantandas, pia hujusmodi contemplanatio, mentem Christianam exacuât: quandoquidem nullo nostro me-
ore, inter medios hostium barbarorum terrores ac minas, & diversis fati exempla, perennasse, & evaluisse remissumur. At utinam atrocis belli mala,
Etenim ne aliud majus Germaniæ, multoque tremendum magis posthac incumberet, atque adeo ab extraneis more contagii, ad nos, eadem noxâ conta-
endum est. Ne igitur securi temporum vivamus, & incuriosi, quin futuro quæ evenire possunt, anno, acerbitates mente atque animo jam tum præcipi-
omnium piorum, hoc tempore, debeat esse cura, iniquum foret, alienos abesse esse, qui pietatis officinâ propiæ excoluntur, hoc est, in artium libera-
bonis disciplinis deducuntur. Proinde è cætu nostro scholastico adolescentes primarios tres, exercitatione oratoriâ lectiones, sub exortum novi anni,
poris, tale argumentum quærere iussit, quod piæ cordis commentationi proximum, ceterorumque expectationi apprimè esset consentaneum.

VINUS THEODORUS Krauß Jenensis, de circumcissione, tum Christi Salvatoris, tum nostri,
carmine Græcæ Linguæ Heroico;
GIUS HEINRICUS CELIUS, Crimmicensis, de mellito atque efficacissimo nomine, JESU,
generis Sapphici, perorabunt.
ES CHRISTOPHORUS Porber Vinariensis, ad solvendas nostro Conservatori laudes, gratesque,
periori anno exhibitis, auditorium excitans, pro incuntis anni secundiore successu, vota precesque in-
ssimis Celissimisque Scholæ nostræ Nutritis, Dominis nostris Clementissimis, Meccenatibus itidem
isque Auditoribus, carmine Heroico Græco, prosperrima quæque, de more ominabitur.

ue Amplissimi Domini Ephori, Patroni rei scholasticæ ac Favitores omnes, adolescentes modò laudatos, ad diem perendini, horâ locoque
clamaturos, benevolâ auscultatione beate, suoque adeo in exercitationes hujusmodi solennes studio, ad majora edenda specimina erigere

*Submissæ ac decenter
offerat*

idie Calend. Jan. sub auspicium anni, à partu virgineo, supra sesquimillesimum, Centesimi Sexagesimi
quarti,

Rector Scholæ

M. FRIDERICUS MÜLLER.

VINARIA, Literis Vid. Eylikeri.

RELIOVAQVE FAMILIÆ CELSISSIMÆ. ET. FULCRÆ. ET. ORNAMENTA!
FAC. SIS. NE. QVA. SORS. AMARVENTA. PORRO. HOS. AMBEDAT. FASCES!
CONSERVA.

FRIDERICOS. VVILHELMOS. SA

TIBI. IPSISQVE. GLORIÆ. NOBIS. SALUTI. ET. EMOLUMENTO.
HOC. PREGATUR.

SUMMA LEGVM AC STATVTORVM ACADEMIAE

DE MORIBVS ET STVDIIS SCHOLASTICORVM.

mnium virtutum maxima, maximeque necessaria est vera pietas ac DEI inuocatio; quippe radix ceterarum, reatrix vitæ, & præsidium in hac miseria humana præcipuum. Huius doctrinam DEVS vult omnibus hominibus notissimam esse, & in quotidianis vitæ periculis ad vsum transferri. In hac igitur singuli Scholastici multum operæ ac studii ponunt. Nec modo priuatim hanc virtutem exercent; sed etiam publice in templis sua vota gemitusque cum Ecclesia coniungunt. Blasphemis penitus abstineant; nec quidquam moliantur, scribant, faciantve, quod veræ religioni Christianæ, puroque DEI verbo, aut eius præconibus ac doctoribus, dedecori, contemptui, noxæ esse, vel dissensiones excitare possit. Quod si quis congressus & societatem Ecclesiæ fugiet, doctrinamque diuinitus traditam aut omnino aspernabitur, aut partem eius flagitiose ac pertinaciter corrumpet, in Academia ne feratur.

II. Rectori, & Professoribus, tanquam alteris parentibus, obedientiam sine murmure & contumacia; omnemque honorem, obsequantiam, & gratum animum præstanto.

III. Huius obedientiæ vt exstet testimonium, sciaturque, qui & vnde in Academiam venerint, quotquot societatem nostri agminis expectunt, intra proximum ab aduentu suo triduum nomina sua coram Rectore præsentent, Albo studioforum inscribenda; seque bona fide Fundatoribus Academiae fideles, Rectori dicto audientes, & legibus obtemperantes fore, nisi minores annis XIX. aut illustri profapia orti sint, iuranto. Qui non fecerit, ne toleretur in oppido, convictusque & habitatio illi denegetur.

IV. Vtque aduenientium profectus in studiis explorari, & quæ cuique lectiones audiendæ sint, indicari queat; qui nondum alibi ritibus Depositionis initiati, nec aliquo gradu Academico ornati sunt, more maiorum, antequam in numerum studioforum recipiantur, hoc ritu initiuntur, & a Professorum vno pluribusve in eorum studia profectusque inquiratur.

V. Quorum ætas tam matura nondum est, vt se ipsos ac studia sua possint regere, illi facultates eorum ferent, priuatos sibi præceptores adfiscunt, inque audiendis lectionibus publicis eorum consilium sequuntur; sin, publicos Professores consulunt.

VI. Subinde quisque recorderetur, debere se, quippe liberalibus studiis addictos, plurimum distare a vulgo hominum; nec alia nisi misis in Academia, quam vt in humanioribus literis, variisque scientiis & disciplinis, virtute item & bonis moribus indices magis magisque proficiant. Quare in hæc omnia cunctos ingenii industriæque nervos intendunt: contra ea ocium, inertiam, voluptates, lasciuiam, petulantiam, & quæ præterea solido profectui bonisque moribus officiant, aut Scholastico nomini ordinique litterario dedecus, odium, aut contemptum pariunt, modis omnibus fugiunt. Qui studiis non incubuerint, nec vt Studiosos deceat, se gesserint, Rectorisque & Professorum iussa derectauerint, domum ad parentes, tutores aut propinquos suos, causa eius rei perscripta, remittuntur.

VII. Proinde modestiæ, vitæque sanctitati & innocentiae student; æqualitatem in contractibus colunt, & fidem pactorum pie inuolateque seruant; conuicia, calumnias, vellitationes, iniurias vitant; suum cuique locum & honorem tribuunt; & denique omnibustriumphus hanc victoriam anteponunt, qua alios humanitate & *Caritate* superare studemus.

VIII. Temperanter & sobrie se gerunt; comestationes, compotationesque fugiunt; nec eas hospites tolerant, nedum adiuuent, aut prandia in cœnas, has in multam vsque noctem produci patiantur.

IX. Castitatem corporis, (cuius laude ni sint ornati mores hominis, etiam ethnici poetæ iudicio sprete, & sine honore iacebunt) constanter tueantur, ac ita regant animos, vt DAM inuocare possint; qui cum castissima mens sit, acerrime odit prohibitas libidines.

X. In vestitu quoque & cultu gravitatem quandam præ se ferunt, eumque seruant modum, vt appareat, eos non modo humana iudicia, sed Dei quoque & angelorum oculos reuereri. Proinde, tanquam togati milites, palliati, præsertim in templo & Auditorio, incedunt, omnique leuiore habitu abstinento.

XI. Pacem & concordiam, ad pietatem, virtutem & disciplinam maxime operè necessariam, eum inter se, tum cum ciuibus colunt: erga peregrinos modeste ac pacifice se gerunt.

XII. Omnes tumultuum occasiones vitant, nec cuiusquam ædes oppugnant, aut vim iis inferunt; nec in plateis aut alibi tumultuando turbas excitant. Qui fecerit, relegatione, aut etiam, pro delicti modo, grauiore pœna afficitur.

XIII. Nemo agros, hortos, vineasque depopuletur, nec olera, fructus, vnas rapiunt, sed iis penitus abstinento. Nihil enim foedius cogitari potest, quam ex aliorum detri-

mentis non modo fructum, sed etiam voluptate litterario, quam furti crimine se adligare, latum refarcire tenebitur.

XIV. Bombardas, aut Stlopetas, gestem vero intra oppidum aut in suburbibus ea adiuuntur, multaue aut pœnator.

XV. Duella omnia & Digladiationes, tabirae sunt. Partes, nullo perionarum discriblice relegentur.

XVI. Clamores quoque & boatus illibardiurnæ item nocturnæque discursationes per aut, vbi enormius peccauerint, relegatione pu

XVII. Bacchanaliorum ferias laruato scilicet Qui id ausus fuerit, pulice relegentur.

XVIII. Nemo in Sala flumine lauet, natantantibus imminere, tottristes suffocatorum uersionem incurrer.

XIX. Ferarum auiumque venationem & lia Principi in iuraque magistratuum pertinet

XX. Hospitia & mulca, quæ incolunt,

XXI. Nemo veteranorum a iunioribus vlloniam, seruituta, aut quidquam aliud exigitio; agitato. Neque Nouitii horum aliquid admranis in usu est, vestitu vtantur: petulantia, vlla ratione pœnalisimum, quem vocant, foueantur. *seposita*, semel deprehensi, publico annos; iterum, in perpetuum; tertium, cun deratas & cuiusque delinquentis magistratu nec nisi cunctorum Academiae Nutritorum clicita vlllo modo iuuerit, inspexerit, probau priuata, carcere, aut multa animaduertatur.

XXII. Atque hæc omnia non modo Scholam triuialem frequentent.

XXIII. Recens Academiae ingressi, ad sine ruunt; sed prius in studiis Philosophiæ, lcento: nec cathedram disputandi gratia conf animo comprehenderint.

XXIV. Nihil typis neque excudatur, nequam censura scripti spectat, eiusve Collegis, v

Formula Jurisjurandi iis, qui matricula inque Studioforum numeru

Ego N.

Primò, me fundatoribus huius Academiae, & neque mediatè, neque immediatè detrimen Secundo, me reuerentiam habiturum debita ribus, & in regenda disciplina obtemperaturur

Tertio, me adhibiturum diligentiam in di ones mihi necessarias auditorum sedulo.

Quarto, Iniuriam mihi factam consultò n sed super illa imploraturum auxilium Rectoris.

Quinto, si quid delinquerem, aut aliquid h rurum in Iurisdictione scholastica, & fore c tus, si is causam cognoscit. ITA ME DEVS

RELIQVAQVE FAMILIÆ CELSISSIMÆ. ET FULCRA ET ORNAMENTA!
FAC. SIS. NE. QVA. SORS. AMARVLENTA. PORRO. HOS. AMBEDAT. FASCES!
CONSERVA.

FRIDERICOS. VVILHELMOS. SA

TIBI. IPSISQVE. GLORIÆ. NOBIS. SALUTI. ET. EMOLUMENTO.

LEGVM AC STATVTORVM ACADEMIAE JENENSIS

DE MORIBVS ET STVDIIS SCHOLASTICORVM.

axima, maximeque necessaria est vera pietas ac
radix ceterarum, rectrix vitæ, & præsidium in hac
cipuum. Huius doctrinam DEVS vult omnibus ho-
esse, & in quotidianis vitæ periculis ad vsum trans-
nguli Scholastici multum operæ ac studii ponunt.
ane virtutem exercent; sed etiam publice in tera-
que cum Ecclesia conjungunt. Blasphemis peni-
feribant, faciantve, quod veræ religioni Christi-
onibus ac doctoribus, dedecori, contemptui, noxæ
quod si quis congressus & societatem Ecclesiæ si-
ut omnino aspernabitur, aut partem ejus flagiti-
dia ne feratur.
am alteris parentibus, obedientiam sine murmu-
n, obseruantiam, & gratum animum præstant.
monium, sciaturque, qui & vnde in Academiam
gminis expectunt, intra proximum ab aduentu suo
tentor, Albo studiosorum inscribenda: seque bo-
Rectori dicto audientes, & legibus obtemperan-
lustris profapia orti sint, iuranto. Qui non ecce-
& habitatio illi denegetur.
n studiis explorari, & qua cuique lectiones audi-
libi ritibus Depositionis initiati, nec aliquo gradu
antequam in numerum studiosorum recipiantur,
pluribusve in eorum studia profectusq; inquirunt.
est, vt se ipsos ac studia sua possint regere, illi fa-
ptores addiscunt, inque audiendis lectionibus pu-
blicos Professores consulunt.
re se, quippe liberalibus studiis addictos, plurimum
sfos in Academiam, quam vt in humanioribus lit-
tute item & bonis moribus indies magis magisque
ngeniū industrizque neruos intendunt: contra ea
ulantiam, & quæ præterea solido profectui bene-
nini ordinique litterario dedecus, odium, aut on-
Qui studiis non incubuerint, nec vt Studiosos de-
iustia detrectauerint, domum ad parentes, tutores
ota, remittuntur.
tati & innocentiz student; æqualitatem in on-
violatæque seruant; conuicia, calumnias, villi-
um & honorem tribuunt; denique omnibus ri-
alios humanitate & *Græcia* superare student.
comessationes, comotationesque fugiunt nec
t prandia in cœnas, has in multam vsque noem

mentis non modo fructum, sed etiam voluptatem capere. Nec indignius quidquam ordi-
ne litterario, quam furti crimine se adligare. Qui fecerit, seuerè punietur, ac damnum, il-
latum rescarcire tenebitur.
XIV. Bombardas, aut Stlopetas, gestare, nisi peregre profecturis, nemini; ea-
dem vero intra oppidum aut in suburbio displodere, plane fas non est. Gestanti-
bus ea adimuntor, multaue aut pœna carceris; displodentibus relegatio irroga-
tor.
XV. Duella omnia & Digladiationes, tam sollennes, quam subitæ & nocturnæ, prohi-
bitæ sunt. Partes, nullo personarum discrimine, prouocata pariter ac prouocans, pu-
blice relegentur.
XVI. Clamores quoque & boatus illi barbarici tam domi, quam in plateis & suburbiis,
diurnæ item nocturnæque discursationes penitus interdictæ sunt. Delinquentes carcere,
aut, vbi enormius peccauerint, relegatione punientur.
XVII. Bacchanaliorum ferias laruato schemate, pompaque personata nemo celebrato.
Qui id ausus fuerit, pulice relegetur.
XVIII. Nemo in Sala summe lauet, nateue, qui fecerit, præter vitæ periculum (quod
natantibus imminere, totristes suffocatorum casus docent) etiam magistratus animad-
uerfionem incurret.
XIX. Ferarum autumque venationem & capturam penitus omittunt; quippe ad rega-
lia Principum iuraque magistratuum pertinentem.
XX. Hospitia & mulea, quæ incolunt, ne vastant; si fecerint, noxiam sarcunt.
XXI. Nemo veteranorum a iunioribus vilo prætextu comotationes, conuiuia, pecu-
niam, seruitia, aut quidquam aliud exigit; nec verberibus, verbis, aliave ratione eos ex-
agitato. Neque Nouitii horum aliquid admittant, nec alio, quam honesto, & qui vete-
ranis in usū est, vestitu vtantur: petulantia omni publice priuatimque abstinent; nec
vlla ratione pennisimum, quem vocant, fouent aut subeunt. Delinquentes omni *pro-*
condemna seposita, semel deprehensi, publico & typis descripto programme ad aliquot
annos; iterum, in perpetuum; tertium, cum infamia relegentur; idque ad Academias fe-
deratas & cuiusque delinquentis magistratum perscribatur; ablata cogantur restituere;
nec nisi cunctorum Academiae Nutritorum consensu recipiantur. Qui vero hoc genus de-
licti vilo modo iuerit, inspexerit, probauerit, in eum pro ratione delicti, relegatione
priuata, carcere, aut multa animaduertatur.
XXII. Atque hæc omnia non modo Scholastici ipsi ne faciunt; sed nec famulis suis
permittunt. Hos a tales condicunt, qui non sint oneri Academiae, sed vel studiosi, vel
scholam trivalem frequentent.
XXIII. Recens Academiam ingressi, ad superiorum Facultatum studia illotis manibus
ne ruunt; sed prius in studiis Philosophiæ, linguarum, & Declamationum probe se exer-
cento: nec cathedram disputandi gratia conscendunt, antequam principia disciplinarum
animo comprehenderint.
XXIV. Nihil typis neque excudatur, neque recudatur, nisi a Decano Facultatis, ad
quam censura scripti spectat, eiusve Collegis, visum ante probatumque & permissum fuerit.
Formula Jurisjurandi iis, qui matricula Academiae Jenensis nomina sua inscribi,
inque Studioforum numerum recipi cupiunt, præstandi.
Ego N. N. juro
Primò, me fundatoribus huius Academiae, Serenissimis Principibus, Ducibus Saxoniz,
neque mediatè, neque immediatè detrimentum allaturum.
Secundò, me reuerentiam habiturum debitam Magnifico Domino Rectori & Professo-
ribus, & in regenda disciplina obtemperaturum huius Scholæ statutis.
Tercio, me adhibiturum diligentiam in discendo, dignam persona scholastica, & lecti-
ones mihi necessarias auditurum sedulo.
Quartò, Iniuriam mihi factam consultò nec ipsam, nec per alium me vindicaturum,
sed super illa imploraturum auxilium Rectoris.
Quinto, si quid delinquerem, aut aliquid haberem controuersiz cum alio, me acquie-
turum in Iurisdictione scholastica, & fore contentum sententia Dn. Rectoris aut Sena-
tus, si is causam cognoscit. ITA ME DEVS ADIVVET. *Typis Bauboferianis;*

RELIQVAQVE FAMILIÆ CELSISSIMÆ ET PULCRÆ, ORNAMENTA
PAC. SIS. NE QVA SORS, AMARVLENTA. PORRO, HOS. AMBEDAT. FASCES!
CONSERVA.

FRIDERICOS. VVILHELMOS. SA

TIBI, IPSIQVE, GLORIÆ, NOBIS, SALUTI, ET, EMOLUMENTO.

IOHANNES STRAU

Philosophiæ & J. U. D. P. P. & hoc tempore Juridici Or

L. S.

Ure Gentium traditionibus dominia rerum transferri, dummodo ex cã ad hoc habili id fiat, prorsus est liberalitatis, seu gratuitã, quin eodem naturali, seu gentium Jure dominium incipiente transferret, nemo dubitãssimè modis acquirendi dominii, qui Jure Civili proditi, recensisset. §. ult. Inst. de usu & fr. Quo factum ut Interpretes in diversas ut, quã ratione Juri Gentium, quã Juri Civili donatio accenseatur, inveniunt, aliis vel Imperatorem, vel certe Tribonianum ac mine impergerit. Sed hi sunt fluctus in simpulo, & pertinent ad pulpita Justinianeorum novorum. Ceterum non omnes, ut semel vocantur; Quãdam statim vitiosa sunt: Illius generis est, quã hãc mente fit, ut statim donum accipientis, si tamen aliquid fac velit ad se reverti, quã donatio sub conditione resolvitur dicitur. At verò quã simpliciter, nullã conditione adjunctã semel facta bunt Diocletianus & Maximianus in l. 4. C. de donat. quã sub mod. Nempe his invitissimis donatione res jam facta est propria quo *axæstia* seu ingrati vitium impingi potest donatario, vel liberi postea sunt fusti. Ingratum quod attinet, hoc crimen, quomodo ullam apud gentem, præterquam Medorum, an Macedonum, legis actione vindicatum, notat Seneca lib. 3. ep. c. 6. Cujus ipse aliquot reddit causas. Etere, si actio inde tanquam ex locato conducto detur. Oportet enim id ex liberalitate profectum non fuisse, qui repetituri eramus. Quod enim ex liberali dico, si ad judicem voco, constat non beneficium fuisse, sed creditum. Deinde, ait Seneca, cum res honesti sunt referre gratiam, definit esse honesta, si ne hominem, quã eum, qui depositum reddidit, aut quod debet citra judicium solvit. Quod si in ingratiore actio, huic uni legi vix omnia fora sunt etiam minima, quã in alios contulere, dilatabunt. Præterea quãcumq; in cognitionem Judicis cadunt, comprehendenda debent, ne detur infinita licet grati, si qua foret, actio, non erat Judicem alligatura, sed regno liberrimo positura. Quid sit enim beneficium non constat: Deinde quantumcumq; sit, reddit, quod accepit, ingratus est, & qui non reddidit, gratus. Et cetera, quã Seneca disputat hõc scõ. Quã si ita sunt, cur jam olim in eãdem Rep. grati accusatio est prodita? Sanè dubitant Cujacius 10. obs. 33 & Connanus 2. Comm. 7. an legibus Pandectarum libertus ob ingrati vitium in servitutem revocem rem percipua & clara, uti sunt l. 6. §. 1. de agnos. & al. lib. l. 5. de Jur. Patr. m. l. 32. de bon. liberi. l. 6. de restitu. in integr. l. 2. pr. Quod met. causa. Sanè mihi videtur gat Seneca, unquam uspiam gentium datam, & hoc genus judicii, quo Jure Civili adversus ingratos liberos, liberos, donatarios, hæredes legitimos fut detur actio, qui datum à se beneficii nomine, repetere velit, quasi causã non secutã, ab eo, cui benefactor non dum respondit, sed animum gratum exiit. animo quis agnoscat, se beneficium accepisse, propositumq; habeat, reddendi paria, si inter im quocumq; tandem impulsu injurius in beneficii auctorem tum, quod & sæpè, ubi in factio præsertim consistit, restitui nequit, sed pœnã aliquã, quã vel revocatur, quo accipiens ceu beneficio fuit obligatus, v Neq; est, quod quis objiciat, repeti à Domino seu Patrono, quã modo data fuerat, libertatem. Non enim repetitur, quod ad dentem non revertitur; Atq; adeo in Jure is habetur ingratus non tam, qui illiberalis, & beneficii immemor, sed qui liberali atq; benefico quovis modo molestus est. Quã enim narius, si mimus, si veneficus, dummodo ne in patrem, sit? Sic hæreticus, sit arenarius, quid hoc ad gratiam patri referendam? Versetur cum maleficis negat Seneca injurium, ignominiosum, inofficiosum erga Patronum, patrem, donatorem, coërceri õnõ Magistratus posse: sed Judicis officio, formidum, quod acceperat, beneficium posse negat, quia hoc vitii animi se latebris insinuat, ut probari non possit, eum, qui impius aut injurius in bene omnem exqvississe, cum qui non hodiè, cras rependere gratiam possit, præsertim quia nec naturalis obligatio hæc ita pura sit, ut præsentis die debeatur let, sed talis, ubi purgari semper mora possit. Ergo & donati revocatio non fit propter ingrati vitium proprie & consignatè sic dictum, sed propter injuriã timã, Codice de Revocandis Donationibus, prolixius ager perendiã Vir-Juvenis perquam Eximius, in studio Juris diligenter atq; studiosè versatus, didatus dignissimus, de cujus natalibus & studiis paucula more in hãc illustri propter Salam Academiã recepto adjiciemus. Natus autem est in Inelytã ti Livonorum ad Embeccam die 28. Decemb. Anno 1633. Patre Virõ Amplissimõ & Prudentissimõ D. FIDJUS TO Pfater/Senatore gravissimo, & verò honestissimã & pientissimã GERTRUDA, Viri Spectatissimã, & Integerrimã JOHANNIS Wiebers in. Civis & Mercatoris primarij, filiã, Amb educatus, fidelissimis in Scholã patriã Præceptoribus fuit commissus, qui illum in omnibus pietatis & literarum studiis diligenter informarent. Ulteriã annõ Revaliam missus, atq; curã, convictui & hospitio Clarissimi & Excellentissimi Dn. Davidis Cunici, Gymnasii ibidem tunc temporis Poët. Pro octennium ibi moratus, artibusq; humanioribus bene instructus Anno 1653. die 13. Octob. Illustrem hanc nostram Salanam, Parentum svasu & consueticã, sedulo exercitatus animum tandem Jurisprudentiã studio applicuit, Nobilissimumq; Amplis. Consultis. atq; Excellentis. Dn. ERNESTUM Prof. Publ. meritissimum, h. t. Rectorem Magnificum prima legitimã Juris scientiã Elementa publicè legentem & explicantem constanter audivit, al Disputationes publicas frequentavit. Elapsõ autem ferè bienniõ privata ob negotia in patriam revocatus parentum voto & expectationi satisfaciunt thesesq; Miscellaneas sub Præsidio admodum Rever. Præ-Clar. atq; Excell. Dn. M. GEORGI PREUSTII, S. Theol. Prof. Publ. Extraord. Physices & L SS. Theol. Doctõr. Excell. &c. Anno 1655. d. 13. Febr. publicè defendit. Tumultibus verò bellicis Moscoliticis exortis jussu Parentum patriã discedere Upsaliam, ad solidiorem sibi Juris scientiam comparandã, cumq; vix illam visitaverit, ob imminentem Regis Daniã invasionem iterum Stockholm appulit, & isthinc ad Rostochium, per celebrem Universitatem visit, sed quòd ibi vivere rebus suis incommodum esset, hanc Almam LL. Nutricem re 1656. d. 11. Octob. cæptamq; studiorum telam pertexere instituit, & per quadriennium ferè non solùm vitam egit, cuius notam, probam, in præ diligentiã continuavit, Magnificumq; Nobil. Ampl. Conf. atq; Excell. Dn. ERASMUM UNTERPAU/ p. m. Itum, & Decret. Prof. Publ. Famigeratissim suum olim venerandum, bis ferè Epistolas Decretales, Errores Justinianeos, totumq; libellum de Propiciidiõ nervosè conscriptum, dictantem & de Starum Disputatoriõ sub Præsidio Nob. Ampl. Conf. atq; Excell. Dn. GEORGI ADAMI STRUVE/ Jcti Prof. Publ. Celeberimã Exercitationem 40 dit. Atq; adeo jam studiorum suorum fiduciam sibi habere visus, Judicium Ordinis Juridici atq; censuram subire animum induxit. Nomen ergo in admisis, dignus repertus fuit, cui copia fieret, Lectionem publicam, quam cursoriam appellant, ad diem III. Julii, instituendi. Quare ut Magnif. Ob res atq; Collegæ, nec non Studiosi florentissimi & Cives Academici ei adesse velint, ad diem, quem diximus Martis proximum, est quod magnopere obria obligemus. Per scriptum Kalendis Juliis. Anno 1660.

Literis SAMUELIS K

(QVA ENIM, NUNCUPATIONE, THUM, ASSIMILABITUR, IMMENSUM.)
TIBI, RITE, SUPPLICAMUS.
CUSTODI, SERVA, PROTEGE MAGNUM, PARENTEM,
PRINCIPEM, OPTIMUM, MAXIMUM.
RELIQVAQVE, FAMILIÆ, CELSISSIMÆ, ET, FULCRÆ, ET, ORNAMENTA!
FAC, SIS, NE, QVA, SORS, AMARULENTA, PORRO, HOS, AMBEDAT, FASCES!
CONSERVA.

IOHANNES STRAU

Philosophiæ & J.U.D.P.P. & hoc tempore Juridici Or

L. S.

Lure Gentium traditionibus dominia rerum transferri, dummodo ex cã ad hoc habili id fiat, profus est liberalitatis, seu gratuita, quin eodem naturali, seu gentium Jure dominium incipie item transferret, nemo dubitãss modis acquirendi domini, qui Jure Civili proditi, recensisset. §. *ult. Inst. de usu & fr.* Quo factum ut Interpretes in diversas ut, quã ratione Juri Gentium, quã Juri Civili donatio accenseatur, inveniunt, aliis ve Imp: ratorem, vel certè Tribonianum ac mine impegerit. Sed hi sunt fluctus in simpulo, & pertinent ad pulpita Justinianeorum novorum. Cãterum non omnes, ut semel vocantur; Quãdam statim vitiosa sunt: Illius generis est, quã hãc mente fit, ut si irat donum accipientis, si tamen aliquid velit ad se reverti, quã donatio sub conditione resolvitur dicitur. At verò quã simpliciter, nullã conditione adjectã semel facta bunt Diocletianus & Maximianus in l. 4. c. de donat. qua sub mod. Nempe his invitissimis donatione res jam facta est propria quo *axa* seu ingrati vitium impingi potest donatario, vel liberi postea sunt fustii. Ingratum quod attinet, hoc crimen, quã men ullam apud gentem, prãterquam Medorum, an Macedonum, legisactione vindicatum, notat Seneca *lib. 3. ep. 6.* Cujus ipse aliquot reddit causas. E rere, si actio inde tanquam ex locato conducto detur. Oportet enim id ex liberalitate profectum non fuisse, qui repetituri eramus. Quod enim ex liberali dico, si ad judicem voco, constat non beneficium fuisse, sed creditum. Deinde, ait Seneca, cum res honesti limit referre gratiam, desinit esse honesta, si ne hominem, quã eum, qui depositum reddidit, aut quod debebat citra judicium solvit. Quod si in ingrãtore actio, huic uni legi vix omnia fora sunt etiam minima, quã in alios contulere, dilatabunt. Prãterea quãcumq; in cognitionem Judicis cadun, comprehendita debent, ne detur infinita licet grati, si qua foret, actio, non erat Judicem alligatura, sed regno liberrimo postura. Quid sit enim beneficium non constat: Deinde quantumcunq; sit, reddit, quod accepit, ingratus est, & qui non reddidit, gratus. Et cãterè, quã Seneca disputat hoc loco. Quã si ita sunt, cur jam olim in eãdem Rep. grati accusatio est prodita? Sanè dubitant *Cujacius 10. obs. 33 & Connanus 2. Comm. 7.* an legibus Pandectarum libertus ob ingrati vitium in servitutem revocem respicua & clara, uti sunt l. 6. §. 1. de agnos. & al. lib. l. 5. de Jur. Patr. m. l. 32. de bon. liberi. l. 6. de restitu. m. 1. pr. Quod met. causa. Sanè mihi videtur gat Seneca, unquam uspiam gentium datam, & hoc genus judicii, quo Jure Civili adversus ingratos liberos, liberos, donatarios, hãredes legitimos fut detur actio, qui datum à se beneficii nomine, repetere velit, quasi causã non secutã, ab eo, cui benefacti nondum respondit, sed animum gratum exiit. animo quis agnoscat, se beneficium accepisse, propositumq; habeat, reddendi paria, si inter im quocunq; tandem impulsu injurius in beneficii auctorem tum, quod & sæpè, ubi in factio prãsertim consistit, restitui nequit, sed pœnã aliquã, quã vel revocatur, quo accipiens ceu beneficio fuit obligatus, v Neq; est, quod quis objiciat, repeti à Domino seu Patrono, quã modo data fuerat, libertatem. Non enim repetitur, quod ad dentem non revertitur; Atq; adeò in jure is habetur ingratus non tam, qui illiberalis, & beneficii immemor, sed qui liberali atq; beneficio quovis modo molestus est. Quã enim narius, si mimus, si veneficus, dummodo ne in patrem, sit? Sit hãreticus, sit arenarius, quid hoc ad gratiã patri referendam? Versetur cum maleficis negat Seneca injuriam, ignominiosum, inofficiosum erga Patronum, patrem, donatorem, coërceri on: Magistratus posse: sed judicis officio, formidum, quod acceperat, beneficium posse negat, quia hoc vitii animi se latebris inficit, ut probari non possit, eum, qui impius aut injurius in bene omnem exquulisse, cum qui non hodiè, cras rependere gratiam possit, prãsertim quã nec naturalis obligatio hãc ita pura sit, ut prãserti die debeatur let, sed talis, ubi purgari semper mora possit. Ergo & donati revocatio non fit propter ingrati vitium propriè & consignatè sic dictum, sed propter injuriã timã, Codice de Revocandis Donationibus, prolixius aget perendiè Vir-Juvenis perquam Eximius, in studio Juris diligenter atq; studiosè versatus, didatus dignissimus, de cujus natalibus & studiis paucula more in hãc illustri propter Salam Academiã recepto adjiciemus. Natus autem est in Inelyta ti Livonorum ad Embeccam die 28. Decemb. Anno 1633. Patre Virò Amplissimò & Prudentissimò D. FIDELI JUSTO Pfater/ Senatore gravissimò, verò honestissimã & pientissimã GERTRUDA, Viri Spectatissimi, & Integerrimi JOHANNIS Wiebers. m. Civis & Mercatoris primarii, filiã, Amb educatus, fidelissimis in Scholã patriã Prãceptoribus fuit commissus, qui illum in omnibus pietatis & literarum studiis diligenter informarent. Ulteriã annò Revaliam missus, atq; curã, convictiũ & hospitio Clarissimi & Excellentissimi Dn. Davidis Cunici, Gymnasii ibidem tunc temporis Poët. Pro octennium ibi moratus, artibusq; humanioribus bene instructus Anno 1653. die 13. Octob. Illustrem hanc nostram Salamam, Parentum svasu & confectã, sedulo exercitatus animum tandem Jurisprudentiã studio applicuit, Nobilissimumq; Amplis. Consultis. atq; Excellentis. Dn. ERNESTUM Prof. Publ. meritissimum, h. t. Rectorem Magnificum prima legitima Juris scientiã Elementa publicè legtem & explicantem constanter audivit, al Disputationes publicas frequentavit. Elapsò autem ferè bienniò privata ob negociã patriam revocatus parentum voto & expectationi satisfactur thesesq; Miscellaneas sub Prãsidio admodum Rever. Prã-Clar. atq; Excell. Dn. M. GEORGI PREUSII, S. Theol. Prof. Publ. Extraord. Physices & L SS. Theol. Doctor. Excell. &c. Anno 1656. d. 13. Febr. publicè defendit. Tumultibus verò bellicis Moscoviticis exortis jussu Parentum patriã discedere Upsaliam, ad solidiorem sibi Juris scientiam comparandã, cumq; vix illam visitaverit, ob imminentem Regis Daniã invasionem iterum Stokholm appulit, & isthinc ad Rostochium, percelebrem Universitatem visit, sed quòd ibi vivere rebus suis incommodum esset, hanc Almam LL. Nuncem re 1656. d. 11. Octob. cœptamq; studiorum telam pertextere instituit, & per quadriennium ferè non solũ vitam egit, cuius notam, probam, inpr diligentiã continuavit, Magnificumq; Nobil. Ampl. Conf. atq; Excell. Dn. ERASMUM UNTERPAU/ p. m. Itum, & Decret. Prof. Publ. Famigeratiss suum olim venerandum, bis ferè Epistolas Decretales, Errores Justinianeos, totumq; libellum. de Propiciidò nervosè conscriptum, dictantem & de cãtarum Disputatoriò sub Prãsidio Nob. Ampl. Conf. atq; Excell. Dn. GEORGI ADAMI STRUPE/ JCTi Prof. Publ. Celeberimi Exercitationem 40 dit. Atq; adeò jam studiorum suorum fiduciam sibi habere visus, Judicium Ordinis Juridici atq; censuram subire animum induxit. Nomen ergo in admisus, dignus repertus fuit, cui copia fieret, Lectionem publicam, quam cursoriam appellant, ad diem III. Julii, instituendi. Quare ut Magnif. Ab res atq; Collegã, nec non Studiosi florentissimi & Cives Academici ei adesse velint, ad diem, quem diximus Martis proximum, est quod magnopere obria obligemus. Perscriptum Kalendis Juliis. Anno 1660.

Literis SAMUELIS K

(QVA. ENIM, NUNCUPATIONE, TUUM, ASSIMILABITUR, IMMENSUM.)
TIBI. RITE, SUPPLICAMUS.

CUSTODI, SERVA, PROTEGE MAGNUM, PARENTEM,
PRINCIPEM, OPTIMUM, MAXIMUM.

RELIQVAQVE, FAMILIÆ, CELSISSIMÆ, ET, FULCRÆ, ET, ORNAMENTA!

PAC. SIS. NE, QVA, SORS, AMARVENTA, PORRO, HOS, AMBEDAT, FASCES!

CONSERVA.

NESTRAUCHIUS,

J. U. D. P. P. & hoc tempore Juridici Ordinis Decanus

L. S.

omnia rerum transferri, dummodo ex dā ad hoc habili id fiat, prorsus est indubium. Quā ratione etiam traditio ex causā em naturali, seu gentium Jure dominium incipientem transferret, nemo dubitasset quidem, nisi Imperator Justinianus donationem in Civili proditi, recensisset. § ult. Inst. de usu & h. Quo factum ut Interpretes in diversas iverint sententias, aliis modos quoscunque tentantibus, si Civili donatio accenseatur, inveniant, aliis vōmp. ratorem, vel certē Tribonianum acriter perfricantibus, qui circa ipsa principia, & quasi in lin simpulo, & pertinent ad pulpita Justinianeorum novorum. Cæterum non omnes, ut semel factæ sunt, donationes tenent: sed quædam ex causā rent: Illius generis est, quæ hāc mente fit, ut statim donum accipientis, si tamen aliquid factum fuerit, aut non fuerit, velut si donator reconvaluerit, conditione resolvi dicitur. At verò quæ sunt, nullā conditione adjunctā semel factæ, ex conditiones postea nequaquam recipiunt, ut scribitur l. 4. C. de donat. quæ sub mod. Nempe his invitibus donatione res jam facta est propria. Quare nec pœnitentia donatori prodest, nisi hoc casu, ingi potest donatario, vel liberi postea sunt facti. Ingratum quod attinet, hoc crimen, quod ab omnibus, ingratis etiam ipsis, improbat, non tam legis actione vindicatum, notat Seneca l. 3. ff. de leg. 1. Cujus ipse aliquot reddit causas. Et primum beneficium perire, seu retro nullum fuisse appanum id ex liberalitate profectum non fuisse, quæ repetitur eramus. Quod enim ex liberalitate provenit, arbitrio accipientium permittitur. Si contum. Deinde, ait Seneca, cum res honesti simi referre gratiam, definit esse honesta, si necessaria est. Non enim magis laudabit quisquam gratum citra judicium solvit. Quod si in ingratum det actio, huic uni legi vix omnia fora suffectura opinatur. Omnes enim sua extollent, omnes quæcunq; in cognitionem Judicis cadunt, comprehendenti ita debent, ne detur infinita licentia Judici æstimandi, quanti sit, de quo agitur. At in o liberrimo positura. Quid sit enim beneficium non constat: Deinde quantumcunq; sit, refert, quā benignè id interpretetur Judex. Sæpè & qui. Et cætera, quæ Seneca disputat hōc loco. Quæ si ita sunt, cur jam olim in eadem Rep. Romanā adversus libertos, liberosq; emancipatos in omnia 2. Comm. 7. an legibus Pandectarum libertus ob ingrati vitium in servitutem revocetur? Quibus fortasse non satis faciunt tot loca in hanc ar. Patr. m. l. 32. de bon. liberti. l. 6. de restit. in leg. l. 2. pr. Quod met. causa. Sanè mihi videtur longè diversas esse res, actionem ingrati, quam rectè ne si, quo jure Civili adversus ingratos liberos, donatarios, hæredes legitimos futuros utimur. De eo enim disputat Seneca, quod ei non ali causā non secutā, ab eo, cui benefacti nondum respondit, sed animum gratum exiit. At verò nostris legibus ingratus intelligitur, etiam si beat, reddendi paria, si inter im quocunq; tandem impulsu injurius in beneficii auctorem sit, quæ injuria vindicatur, non repetendo id, quod dæquit, sed penā aliquā, quæ vel revocatur, quo accipiens ceu beneficio fuit obligatus, vel aufertur aliud, quod beneficiarius per leges sperabat. e modo data fuerat, libertatem. Non enim repetitur, quod ad danten non revertitur; non ergo repetitur, sed tollitur, sed aufertur libertas. beneficii immemor, sed qui liberali atq; beneficio quovis modo molestus est. Quæ enim dæxia erga patrem ea sit, si filius hæreticus, si arehæreticus, sit arenarius, quid hoc ad gratiam patri referendam? Verfetur cum maleficis hominibus, dummodo sit pius in patrem. Non ergo onum, patrem, donatorem, coerceri oportet Magistratus posse: sed judicis officio, formulæ alligati, condemnari aliquem ingrati ad restituenim se latebris insinuat, ut probari non possit, eum, qui impius aut injurius in beneficii auctorem fuerit, memoriam propterea beneficii m possit, præsertim quia nec naturalis obligatio hæc ita pura sit, ut præfenti die debeatur, nec diem certum contineat, qui pro homine interpelvocatio non fit propter ingrati vitium prore & consignatè sic dictum, sed propter injuriam donatori factam. Quā de re in explicatione Legis Ulendie Vir-Juvenis perquam Eximius, in studio Juris diligenter atq; studiosè versatus, Dn. ULRICUS Pfaler/ Dorp. Livonus, J. U. Can. in hâc illustri propter Salam Academiâ recepto adjiciemus. Natus autem est in Inclytâ Academiâ Regiâ Gustaviâ-Adolphinâ, & Urbe Dorpatate Virô Amplissimô & Prudentissimô D. FIDEIUSTO Pfaler/ Senatore gravissimo, & Pharmacopolâ experientissimo & dexterrimo; Matre ni, & Integerrimi JOHANNIS Webers. m. Civis & Mercatoris primarii, filiâ, Ambobus jam piè defunctis. Hicce à parentibus domi benè missus, qui illum in omnibus pietatis & literarum studiis diligenter informarent. Ulterioris autem scientiæ consequendæ ergo duodecimæ ætatis mi & Excellentissimi Dn. Davidis Cuniti, Gymnasii ibidem tunc temporis Pœf. Prof. Laudatissimi traditus est. Inde postquam fere per us Anno 1653. die 13. Octob. Illustrem hanc nostram Salanam, Parentum svasu & consilio salutavit, & primum in Philosophiâ, præcipuè Præo applicuit, Nobilissimumq; Amplis. Conatiss. atq; Excellentiss. Dn. ERNESTUM FRIDERICUM Ehrster/ Jctum celebratissimum, gitimæ Juris scientiæ Elementa publicè legitem & explicantem constanter audivit, aliorumq; Excellentissimorum Professorum Lectiones & iō privata ob negocia in patriam revocatu parentum voto & expectationi satisfactorus, primum specimen Eruditionis Academicum edidit, atq; Excell. Dn. M. GEORGI PREUSII, S. Theol. Prof. Publ. Extraord. Physices & Logistices Ordin. Collegiū; Philos. p. t. Decani, nunc a. defendit. Tumultibus verò bellicis Moscoticis exortis jussu Parentum patriâ discedere coactus, in Sveciam se contulit in Regiam Academiam m; vix illam vistraverit, ob imminentem legis Daniæ invasionem iterum Stokholmia per mare magnò cum vitæ periculò Stralsundium isit, sed quòd ibi vivere rebus suis incommodum esset, hanc Almam LL. Nutricem revisere atq; repetere instituit. Rediit ergo hūc Anno tuit, & per quadriennium ferè non solū vitam egit, cuius notam, probam, inprimis piam atq; modestam, sed & studia sua summā cum Excell. Dn. ERASMO Ungepaur/ p. m. Itum, & Decret. Prof. Publ. Famigeratissimum, Facultatis Juridicæ Ordinarium, Hospitem es Justinianeos, totumq; libellum de Procidio nervosè conscriptum, dicantem & explicantem frequens audivit, tandemq; in Collegiò Pan. ll. Dn. GEORGI ADAMI Struve/ Jcti Prof. Publ. Celeberimi Exercitationem 40. Anno 1660. Mens. Febr. publicè non sine laude defen- sus, Judicium Ordinis Juridici atq; censum subire animum induxit. Nomen ergo inter Candidatos professus, ad tentamina prima eruditionis cam, quam cursoriam appellant, ad diem II. Julii, instituendi. Quare ut Magnif. Academiæ Rector, cæteri; omnium Facultatum Professoi ci adesse velint, ad diem, quem diximus Martis proximum, est quod magnopere obsecramus, & ob hanc rem vel maximè nos ad officia pa-

Literis SAMUELIS KREBSII.

(QVA. EVIUM, INVOCATIONE...)
 TIBI. RITE, SUPPLICAMUS.
 CUSTODI. SERVA. PROTEGE MAGNUM. PARENTEM.
 PRINCIPEM. OPTIMUM. MAXIMUM.
 RELIQUAQVE. FAMILIÆ. CELSISSIMÆ. ET. FULCRÆ. ET. ORNAMENTA!
 PAC. SIS. NE. QVA. SORS. AMARVENTA. PORRO. HOS. AMBEDAT. FASCES!
 CONSERVA.

vis ver
 quod
 istio d
 uplato
 in ill
 ferrent
 eēt alte
 am d
 anere,
 C. man
 us J. U.
 SE GA
 , filiā A
 mand
 INCKE
 rem: A
 ucalem
 oribus
 Anno C
 isis Dia
 ex Pare
 n laude
 icum Sch
 , super d
 ndustri
 blicè def
 m singula
 lectoralis
 io quoqu
 meritò c
 h quatu
 rogre die
 s atque æd

GEORGIUS ADAMUS

U. J. D. PROF. P. ORDINIS JURIDI

H. T. DECANUS

L. S. P. D.

Contra legem facit, dicit Julius Paulus, qui id facit, quod lex prohibet: in fraudem verò, qui, falvis verbis
l. 29. de legib. Fraus enim legi fit, uti tradit Domitius Ulpianus, ubi quod fieri noluit, fieri autem non veruit, id fit: & quod de
 hoc dilatat fraus ab eo, quod contra legem fit. *l. 30. d. 7.* Hujusmodi fraus facta etiam est Constitutioni ab Imp. Anastasio de
 causarum seu litium alienarum redemptores lata: *l. pen. C. mand.* quippe cui vitiligatores, interceptores ac quadruplatores
lege sis Alexandrum ab Alex. 4. genial. dier. 15. indignitari solent, variis machinationibus illuserunt. Cum namque in illa
 missa, hæc fraus ab istis fraudulentis hominibus facta est, ut partem quidem debiti venditionis titulo transferrent,
 lerent venditionem. Quapropter Justinianus Imp. laudatissimus, ut isti fraudi obveniret, sancivit, ut, licet alter
 plius exigere liceat, quam quod vero contractu persolutum est; ac omne, quod superfluum est, & per simulatam vendi-
 utrâque parte, & neque ei, qui cessit actiones, neque ei, qui eas suscipere curavit, aliquid lucri vel fieri, vel remanere, v-
 pertinentes alterutri esse actionem ultra solutam quantitatem: sed omne reliquum cedere in rem & commodum debitoris. *l. ult. C. mand.*
 nem uberius solennibus Prælectionibus explanabit Clariss. Dn. JOHANNES GEORGIUS GASTEL Franckenbergâ-Misnicus J. U. C.
 loci in feudo paterno, quod **Börschen** appellatur, d. XX. Septembr. A. cto 10c XXXIX. parente Viro Amplissimo Dn. JOHANNES GAS-
 Franckenbergensis & Sachsenburgensis Præfecto Electorali Saxonico: & Matre virtutibus ornatissimâ matronâ, ANNA MAGDALENA, filiâ Ar-
 nati sui generi in officio antecessoris. Avum paternum noster Candidatus habuit Virum probitate vitæ & diligentia ac fide in demandato
 GASTEL, qui Potentissimo Electori Saxonie fuit ab inspectione rerum forestalium, & aviam pientissimam matronam ROSINAM PINCKE
 mum Dn. JOHANNEM GASTEL, Serenissimi itidem Electoris Saxonis, laudatissimæ memoria, venationum singularium directorem: A-
 RICUM THUMB Juris practicum, & Proavum honestate vitæ ac morum ornatissimum Dn. NICOLAUM THUMB, Camerarium Ducalem si-
 Deus vitam concedat longavam, beatâ morte defuncti. In primâ statim infantia Parentes Candidato nostro de Præceptoribus si-
 mationi privatæ Viri Reverendi Dn. Balthasar Mylli Archidiaconi Franckenbergensium fidelissimi commiserunt. Missus porro Anno cto
 nactus est Virum Pl. Rever. atque Clarissimû Dn. M. Albinum Seyfridum, tum temporis Scholæ Rectorem, hodiè Ecclesiæ Chemnicensis Diaco-
 tam publicè, quàm privatim fideliter est institutus. Fundamentis ita benè jactis A. cto 10c LV. d. XIIIX. Junii nostram Salanam ex Paren-
 ac Politices incubuit, atque publicè de virtute sub præsidio Viri Ampliss. & Excellentissimi Da. M. Severi Christophori Olpii P.P. cum laude d-
 mum applicuit, publicè institutiones prælegentem audivit Virum Nobiliss. Consultiss. & Excellentissimum Dn. Ernestum Friedericum Sch-
 cialis & Scabinatus Assessorum, cujus etiam privatâ informatione in LL. Cod. controversis usus est. In Disputatorio quoque Collegio, super di-
 Ampliss. & Consultissimi Dn. Ahasveri Fritschii J. U. Doctorandi & jam Consilarii Schvarzburgici designati instituto, solertem ac industri-
 Pandectas sedulo frequentavit, ac, me Præsidente, Disputationem de injuriis verbalibus, quàm ipse doctè elaboravit, cum applausu publicè dese-
 Academiam Lipsiensem, & Jurisprudentiæ studium summâ industria continuavit, ac elegantem Dissertationem de Juribus virorum singulari-
 modum Reverendo, Nobiliss. & Consultissimo Dn. Francisco Romano Jcto, Prof. P. Canon. Martisburgensi, Curia Provincialis Electoralis S-
 Academiæ Syndico, eruditorum examini exposuit. Porro ut juris scientiam, in scholis bene perceptam, ad usum transferret, studio quoque
 dabiliter exercuit. Cum itaque ex hœs exantlatos labores, excultas virtutes ac comparatam Juris scientiam egregiam insignibus meritò or-
 judicavimus, cui supremi honores tribuerentur; pro quibus consequendis, reliqua quæ restant, strenuè subibit exercitamenta. Progredietu-
 ter invitamus, P. P. Jenæ d. X. Novembr. Anno cto 10c LXI.

T. TIBI. O. SUMME. KERVM. SAIOR. IMMORTALE. MVMEN. CV JVS. MAJESTAS. NOBIS. SANCTA. EST. IGNORANTIA. NO
 (QVA. ENIM. NUNCUPATIONE. TVVM. ASSIMILABITVR. IMMENSVM.)

TIBI. RITE. SUPPLICAMVS.

CUSTODI. SERVA. PROTEGE MAGNUM. PARENTEM.
 PRINCIPEM. OPTIMUM. MAXIMUM.

RELIQVAQVE. FAMILIÆ. CELSISSIMÆ. ET. FULCRA. ET. ORNAMENTA!

FAC. SIS. NE. QVA. SORS. AMARVLENTA. PORRO. HOS. AMBEDAT. FASCES!

CONSERVA.

GIUS ADAMUS *Struve*

D. PROF. P. ORDINIS JURIDICI

H. T. DECANUS

L. S. P. D.

*cit Julius Paulus, qui id facit, quod lex prohibet: in fraudem verò, qui, salvis verbis legis, sententiam ejus circumvenit. legi fit, uti tradit Domitius Ulpianus, ubi quod fieri noluit, fieri autem non vetuit, id fit: & quod distat *πρὸς τὸν νόμον* *ἀναγοίας* i. e. dictum à sententià, quod contra legem fit. l. 30. d. 1. Hujusmodi fraus facta etiam est Constitutioni ab Imp. Anastasio de venditionibus nominum & contra iniquos annuarum redemptores lata: l. pen. C. mand. quippe cui vitiligatores, interceptores ac quadruplatores, uti isti malarum artium artifices (de quibus lex 4. genial. dier. 15.) indigitari solent, variis machinationibus illuserunt. Cum namque in illà Constitutione donatio nominum esset per fraudulentis hominibus facta est, ut partem quidem debiti venditionis titulo transferrent, reliquam autem partem per coloratam ce- Quapropter Justinianus Imp. laudatissimus, ut isti fraudi obveniret, fancivit, ut, licet alterius partis donatio sit facta, nihil tamen am- am quod vero contractu perfolutum est; ac omne, quod superfluum est, & per simulatam donationem translatum, inutile esse jubet ex ei, qui cessit actiones, neque ei, qui eas suscipere curavit, aliquid lucri vel fieri, vel remanere, vel aliquam contra debitorem vel res ad eam m quantitatem: sed omne reliquum cedere in rem & commodum debitoris. l. ult. C. mandat. Quam providam Justiniani Constitutio- bit Clariss. Dn. JOHANNES GEORGIUS GASTEL Franckenbergâ-Misnicus J. U. Candidatus dignissimus. Natus ipse est illic tur, d. XX. Septembr. A. C. 1703 XXXIX. parente Viro Amplissimo Dn. JOHANNE GASTEL, Hereditario in *Börsichen*/Quæsturæ o Electorali Saxonico: & Matre virtutibus ornatissimâ matronâ, ANNA MAGDALENA, filiâ Ampliff. Dn. NICOLAI THUMBS, jam nomi- aternum noster Candidatus habuit Virum probitate vitæ & diligentia ac fide in demandato officio conspicuum Dn. WOLFGANGUM it ab inspectione rerum forestalium, & aviam pientissimam matronam ROSINAM PINCKERIANAM: Proavum verò Virum integerr- itidem Electoris Saxonis, laudatissimæ memoriæ, venationum singularium directorem: Avum porrò maternum Consultiff. Dn. HEN- honestate vitæ ac morum ornatissimum Dn. NICOLAUM THUMB, Camerarium Ducalem Saxonicum: qui omnes, præter Patrem, cui e sunt defuncti. In primâ statim infantia Parentes Candidato nostro de Præceptoribus fidelibus prospexerunt, atque ipsum infor- Mylli Archidiaconi Franckenbergensium fidelissimi commiserunt. Missus porro Anno C. 1703 XLVII. Chemnitium, Præceptorem M. Albinum Seyfridum, tum temporis Scholæ Rectorem, hodiè Ecclesiæ Chemniciensis Diaconum vigilantissimum, à quo per septennium tus. Fundamentis ita benè jactis A. C. 1703 LV. d. XIIIX. Junii nostram Salanam ex Parentis voluntate adiit: ac initio studio Ethices sub præsidio Viri Ampliff. & Excellentissimi Dn. M. Severi Christophori Olpii P. P. cum laude disputavit. Postmodum ad studium Juris ani- tem audivit Virum Nobiliff. Consultiff. & Excellentissimum Dn. Ernestum Friedericum Schröterum J. U. Doctorem & P. P. Curia Provin- atâ informatione in LL. Cod. controversis usus est. In Disputatorio quoque Collegio, super dissertationibus Sudholti sub moderamine Viri J. U. Doctorandi & jam Consilarii Schvvarzburgici designati instituto, solertem ac industrium se præbuit. Publicas etiam meas lectiones ad Disputationem de injuriis verbalibus, quàm ipse doctè elaboravit, cum applausu publicè defendit. Ante biennium se recepit in inclytam um summâ industriâ continuavit, ac elegantem Dissertationem de Juribus virorum singularibus conscripsit, nec non Præsidente Viro ad- Dn. Francisco Romano J. C. P. Prof. P. Canon. Martisburgensi, Curia Provincialis Electoralis Saxon. & Facultatis Juridicæ Assessorè & dictæ fuit. Porrò ut juris scientiam, in scholis bene perceptam, ad usum transferret, studio quoque practico se dedit, ac causas agendo se lau- tos labores, excultas virtutes ac comparatam juris scientiam egregiam insignibus meritò ornandus sit præmiis: idèd petitis ejus locum hisce diebus admittimus, in quo textus assignatos eruditè resolvit, ac ad proposita *επιτηδεύει* doctè respondit: eundemque proinde dignum s; pro quibus consequendis, reliqua quæ restant, strenuè subibit exercitamenta. Progredietur ergò ad solennem explicationem *d. l. ult. C.* Deo incipiet, & sequentibus diebus continuabit: ad quas prælectiones omnes jus atque æquum colentes & amantes officiosè & peraman- no C. 1703 LXXI.*

Literis KREBSIANIS.

TIBI. RITE. SUPPLICAMUS.
CUSTODI. SERVA. PROTEGE MAGNUM. PARENTEM.
PRINCIPEM. OPTIMUM. MAXIMUM.
RELIQUAQUE. FAMILIÆ. CELSISSIMÆ. ET. FULCRA. ET. ORNAMENTA!
PAC. SIS. NE. QVA. SORS. AMARVLENTA. PORRO. HOS. AMBEDAT. FASCES!
CONSERVA.

QVISQVIS, HVC. ADVORTIS. PEDEM.
REVERTERE. HINC. CVM. LACRYMIS. PIOQUE. OFFICIO.
MONITORI. GLORIAM. MINISTERII. NE. PERMITTE.
SVPERIS. QVIPPE. CVRÆ. EST. ISTIVSMODI. FLAGITIUM. EJUSDEMQUE. VINDICTA!
INDIGNATIONEM. MINANTUR. NEGLIGENTIBUS. ADMIRARI. DONA. COELESTIA.
VT POTE. FACILES. EORVM. INGRATOS. PVNIRE. ÆSTIMATORES.
REVERERE. ERGO. SI. SUBDITUS. MIRARE. SI. EXTERUS. LUGE. SI. BONUS

ET.
SI. TIBI. MODESTIORES. LACRUMÆ. LINGVAM. RELIQUERINT. COLLAUDA. QVOQUE. HUIUSCE. BUS
SVBTER. ENIM. HOC. TVMULO. CVSTODITVR.

CHRISTIANUS.

SAXO. INCLUTISSIMUS.
ATQVE. CUM. EO. DELICIUM. HOMINVM. SPES. TEVTONIÆ. FORTVNA. PATRIÆ. PALLADIS. ET. MVSARVM.
PRINCEPS. JUVENTUTIS.

OLIM. SI. FATA. SIVISSENT.
ET. INTER. OPTVMS. MAXVMS.
ET. INTER. MAXVMS. OPTVMS. FUTVRS.
HVNC. GENETRIX. OMNIPARENS. VT. NONDVM. EFFOETAM. SE. SE. IN. PRODVCCENDIS. HEROIBVS. OSTENDERET. DON
TARDITATEM. BONITATE. COMPENSARET. OMNIMODO. DECORE. MACTVM. DEDERAT. IN. HOC. UNO. MONSTRATVRA. C
DONARE. POTIS. ESSET.

AT. EHEV! CITO. NIMIS. ERIPVIT. NOBIS. QVOD. VIX. LARGITA. ERAT.
TOT. HOMINVM. SPEI. JAM. TVM. FUTVRIS. DELICHS. TANQVAM. PRÆSENTIBVS. COLLAB
MISERE. ILLVDENS.

NIMIVM. HERCLE. INVIDO. SVCCVMBIT. FATO.
CELSISSIMA. DOMVS. SAXO-ALTENBURGICA.
QVADRAGINTA. DVO. FERÈ. EXACTA. SVNT. LVSTRA. EX. QVO. NON. AMPLVVS. DVOBVS. INNIXÆ. FVLCRIS. INVIDIA. EXI
HAUD. INFELICI. VT. VIDEBATUR. SVCCESSE.

ADULTA. NOCTE. CONSCENDITVR. ARX. ALTENBURGI. OPPRESSVLANTVR. FORES. NULLOQVE. PATENTE. EFFVGIO. FOEDVM. PA
ET. PRETIVM. PRÆDE. BOVIS. CESSISSET. NI. PROVIDVM. OBSTITISSET. NVMEN.
A. QVO. VILIS. TANDEM. ACCERSEBATUR. LIBERATOR. QVEM. CASA. CARBONARIA. SVRMIN
NON. MINVS. IMO. ATROCIVS. ET. INELVCTABILE. NAVFRAGVVM. IN. HOC. COELESTISSIMO. COLVM
IN. QVO. ADMIRAMVR. QVICQVID. IN. ATAVIS. AVISQVE. ET. IN. MAXIMO. GENITORE. IPSO. ÆTERNVM. STV. EBIT.
CVJVS. INEFFABILE. VITÆ. DECUS. ET. MAJOR. QVAM. PRO. ÆTATE. ERVDITIO. ILLVD
MINEM. QVID. OCVLIS. RELVCCENS. IN. SE. UNO. IMMORTALES. ILLOS. FAMA. SAPIENTES. JUSTOS. AC. MA
NIMOS. PATRIÆ. SPONDEBAT.

QVAM. VELLE. M. SIGILLATIM. ENVMERARE. LICERET. DOTES. QVAS. VNVM. PECTVS. HOC. COMPLEX
SED. IIS. PRO. MERITO. DICENDIS. NEC. PAGINA. HÆC. NEC. STILVS. ISTE. SVFFICIT.
ITAQVE. LINGVA. HEIC. SVBSISTIT. NEC. AVDET. TEMERE. ELQVI. QVOD. MODESTIVS. SILENTIO. COL
NE. FORTE. SI. MAIORA. VIRIBVS. SVS. AGGEDIATUR. SVAM. PRODAT. INFANTIAM.
RERVMQVE. MAGNITVDINI. TERTIATE. STILLI. DETRAHAT.

QVARE.
ACCIPE. SALTIM. VLTIMUM. ET. ACERBVM
VALE.

ANIMA. PULCERRIMA.

MVLTVM. DEFLETA. MIHI. BONISQVE. OMNIBVS. NVNQVAM. SATIS.
VALE. VALE.

ANIMA. BEATISSIMA.

ÆTERNO. HONORE. PIAQVE. MENTIONE. PROSEQVENDA.
ET. PLUS. QVAM. MASCVLE. SVPERATA. MORTALITATE. INTER. BEATOS. SPIRITVS.
GLORIOSE. QVOD. INDVBIÆ. SPERASTI. TRIPVDIA.

NOS. TVI. MEMORES. COMPLICAMVR. HEIC.
T. TIBI. O. SVMMÆ. RERTVM. SATOR. IMMORTALE. MVNEN. CVJVS. MAJESTAS. NOBIS. SANCIA. EST. IGNORANTIA. NOMEN. QV
(QVA. ENIM. NVNCVATIONE. TVVM. ASSIMILABITVR. IMMENSVM.)
TIBI. RITE. SVPPVICAMVS.

CVSTODI. SERVA. PROTEGE. MAGNVM. PARENTEM.
PRINCEPEM. OPTVMMVM. MAXVMMVM.
RELIQVAQVE. FAMILIÆ. CELSISSIMÆ. ET. FVLCRÆ. ET. ORNAMENTA!
FAC. SIS. NE. QVA. SORS. AMARVLENTA. POIRO. HOS. AMBEDAT. FASCES!
CONSERVA.

FRIDERICOS. VVILHELMOS. SAXO

TIBI. IPSISQVE. GLORIÆ. NOBIS. SALVTI. ET. EMOLVMENTO.
HOC. PRECATVR. HOC. VOVET. INTER. INNUMEROS. CONDOLENTIVM. PLANCTVS.
INTER. PVBLICA. LAMENTA. ET. COMMEMORATIONES. VIRTVTVM.

FILII. INCOMPARABILIS.
CELSITVDD. ISTI.

EARVMQVE. DOMVI. INCLVTE.
RELIGIOSE. DEVOTVS.

DANIEL. TRILLER.

ANNO. ÆRÆ. CHRIST. M. DC. LXIII.

GENÆ. LITERIS. SEVGENVVARDIANIS.

QVISQVIS, HVC, ADVORTIS, PEDEM.

REVERTERE. HINC. CVM. LACRVMIS. PIOQVE. OFFICIO.

MONITORI. GLORIAM. MINISTERII. NE. PERMITTE.

SVPERIS. QVIPPE. CVRÆ. EST. ISTIVSMODI. FLAGITIUM. EJUSDEMQUE. VINDICTA!
INDIGNATIONEM. MINANTUR. NEGLIGENTIBUS. ADMIRARI. DONA. COELESTIA.

VT POT. FACILES. EORVM. INGRATOS. PVNIRE. ÆSTIMATORES.

REVERERE. ERGO. SI. SUBDITUS. MIRARE. SI. EXTERUS. LUGE. SI. BONUS. ES.

ET.

DESTIORES. LACRUMÆ. LINGVAM. RELIQUERINT. COLLAUDA. QVOQVE. HUIUSCE. BUSTI. THESAURUM.

SVBTER. ENIM. HOC. TVMULO. CVSTODITVR.

CHRISTIANUS.

SAXO. INCLUTISSIMUS.

EO. DELICIUM. HOMINVM. SPES. TEVTONIÆ. FORTVNA. PATRIÆ. PALLADIS. ET. MVSARVM. ORNAMENTVM.

PRINCEPS. JUVENTUTIS.

OLIM. SI. FATA. VIVISSENT.

ET. INTER. OPTIMOS. MAXIMUS.

ET. INTER. MAXIMOS. OPTIMUS. FUTURUS.

X. OMNIPARENS. VT. NONDVM. EFFOETAM. SE. SE. IN. PRODVCENDIS. HEROIBVS. OSTENDERET. DONIQVE. TAM. EGREGII.
L. BONITATE. COMPENSARET. OMNIMODO. DECORE. MACTVM. DEDERAT. IN. HOC. UNO. MONSTRATVRA. QVANTAS. ORES.

DONARE. POTIS. ESSET.

AT. EHEV! CITO. NIMIS. ERIPVIT. NOBIS. QVOD. VIX. LARGITA. ERAT.

MINUM. SPEI. JAM. TUM. FUTURIS. DELICIS. TANQVAM. PRÆSENTIBUS. COLLAETANTIUM.

MISERE. ILLEDENS.

NIMIVM. HERCLE. INVIDO. SVCCVMBIT. FATO.

CELSISIMA. DOMUS. SAXO-ALTENBURGICA.

NTA. DVO. FERRE. EXACTA. SVNT. LVSTRA. EX. QVO. NON. AMPLVS. DUOBUS. INNIXÆ. FVLCRIS. INVIDIA. EXITIUM. STRUXIT.

HAUD. INFELICI. VT. VIDEBATVR. SUCCESSI.

TE. CONSCENDITVR. ARX. ALTENBURGI. OPPESSULANTVR. PORES. NULLOQVE. PATENTE. EFFUGIO. FOEDVM. PATRATUR. PLAGIUM.

ET. PRETIUM. PRÆDÆ. BOVIS. CESSISSET. N. PROVIDVM. OBSTITISSET. NUMEN.

A. QVO. VILIS. TANDEM. ACCERSEBATVR. LIBERATOR. QVEM. CASA. CARBONARIA. SUBMINISTRABAT.

INUS. IMO. ATROCIVS. ET. INELVCTABILE. NAVFRAGVM. IN. HOC. COELESTISSIMO. COLVMINE. FECIT.

N. QVO. ADMIRAMVR. QVICQVID. IN. ATAVIS. AVISQVE. ET. IN. MAXIMO. GENITORE. IPSO. ÆTERNVM. STVPEBIT. ORBIS.

FABILE. VITÆ. DECUS. ET. MAJOR. QVAMPRO. ÆTATE. ERVDITIO. ILLUDQVE. ULTRA. HO-

M. QVID. OCVLIS. RELVENS. IN. SE. UNO. IMMORTALES. LLOS. FAMA. SAPIENTES. JUSTOS. AC. MAGNA-

NIMOS. PATRIÆ. SPONDEBAT.

VELLEM. SIGILLATIM. ENVMERARE. LICERET. DITES. QVAS. HNUM. PECTUS. HOC. COMPLEXVM. ERAT.

SED. IIS. PRO. MERITO. DICENDIS. NEC. PAGNA. HÆC. NEC. STILVS. ISTE. SVFFICIT.

VE. LINGVA. HEIC. SVBSISTIT. NEC. AVDET. TEMERE. LOQVI. QVOD. MODESTIVS. SILENTIO. COLITVR.

NE. FORTE. SI. MAJORA. VIRIBVS. SVIS. AGGEDIATVR. SLAM. PRODAT. INFANTIAM.

RERVMQVE. MAGNITVDINI. TEMERATE. STILI. DETRAHAT.

QVAE.

ACCIPE. SALTIM. VLTIMUM. ET. ACERBVM

VALE.

ANIMA. PULCERRIMA.

MULTVM. DEPLETA. MIHI. BONISQVE. OMNIBUS. NUNQVAM. SATIS.

VALE. VALE.

ANIMA. BEATISSIMA.

ÆTERNO. HONORE. PIAQVE. MENTIONE. PROSEQVENDA.

ET. PLUS. QVAM. MASCHLE. SUPERATA. MORTALITATE. INTER. BEATOS. SPIRITVS.

GLORIOSE. QVOD. INDUBIE. SPERASTI. TRIPUDIA.

NOS. TVI. MEMORES. COMPICAMVR. HEIC.

ME. RERV. SATOR. IMMORTALE. VMEN. CVJVS. MAJESTAS. NOBIS. SANCTA. EST. IGNORANTIA. NOMENQVE. ARCANVS. TERROR.

(QVA. ENIM. NUNCUPATIONE. TVVM. ASSIMILABITVR. IMMENSVM.)

TIBI. RITE. SVPPICAMVS.

CUSTODI. SERVA. PROTEGE. MAGNUM. PARENTEM.

PRINCIPEM. OPTIMUM. MAXIMUM.

RELIQVAQVE. FAMILIÆ. CELSISSIMÆ. ET. FVLCRÆ. ET. ORNAMENTA!

PAC. SIS. NE. QVA. SORS. AMARVLENTA. PORRO. HOS. AMBEDAT. FASCES!

CONSERVA.

IDERICOS. VVILHELMOS. SAXONES.

TIBI. IPSISQVE. GLORIÆ. NOBIS. SALVTI. ET. EMOLVMENTO.

HOC. PRECATVR. HOC. VOVET. INTER. INNUMEROS. CONDOLENTIVM. PLANCTVS.

INTER. PUBLICA. LAMENTA. ET. COMMÉMORATIONES. VIRTVTIVM.

FILII. INCOMPARABILIS.

CELSITVDD. ISTI.

EARVMQVE. DOMVI. INCLVTÆ.

RELIGIOSE. DEVOTVS.

DANIEL. TRILLER.

ANNO. ÆRÆ. CHRIST. M. DC. LXIII.

GENÆ. LITERIS. SEGENVVALDIANIS.

RECTOR ACADEMIÆ JENEN
SEVERUS CHRISTOPHORUS OLP

ac Moral. Extraordin. cum Professoribus

L. D. S.

Mors omni ætati accidit, sed nec senili, nec admodum teneræ, si, quæ
enim ad seram canitiem vitam producant, si prospera hæc fuerit, cel-
lent: quorum verò juvenus puerili morte prævenitur, inglorii obeu-
Juventus igitur medium est. Quod qui tenent, beati sunt cœterosque
que periculum hæc vitæ portio effugit. Quam ut inexpertam nec
rum frangunt, & si quæ virtutis facta sunt initia, magnam & ob spem
majorem sæpè gloriam obtinent, quàm qui suam à consummatione
dimisus igitur Juveni Eximio & Doctissimo, GOTTFRIDO Röschen/ Phil. ac Theol. Stu-
virtutis hæcenus non contemnenda documenta edidisset, in ejusdem juvenutis medio
laudis, quæ mori non solet, pausam fecisse constat. Natalis illi urbs extitit Cremniciur
Anno currentis seculi quadragesimo, Mensis Maji die quinto. Ortum debuit parentibus
ibidem ac Bibliopego: nec non SUSANNÆ, natæ Schmalvogelianæ, qui ambo Mense
tum locupletandæ eruditionis causâ Bregam miserunt, qua relicta subsequens LX
fecit ibique animum studiis optimis pulcherrimisque scientiis non parùm exornavit. C-
mus, Logicæ operam insumsit prælegente privatim Amplissimo & Excellentissimo Dn-
P.P.Dn. Collega nostro honoratissimo; Metaphysicæ verò & Hebraicæ Lingvæ præeur
audiendofecerat profectus, publicè ostenderet, paucis diebus abhinc IX. scil. Calend. M
cultu Simonis Magi apud Romanos contra Baronium tam disertè defendit, ut non exigua
quàm felicissimè ingeneraret. Sed hoc ipso laudabili specimine ultimam suæ vitæ studiisq-
lend. ejusdem mensis dolores capitis primum impendentis morbi indicium fuerunt, qui
dicamentis adeò invaluit, ut tandem in febrem acutam degeneraret, ac nudius tertius, qu-
prima ægrotanti, cum ad se vocatum Plur. Rev. ac Clariss. Dn. M. ADRIANUM BEIERUM
devotissimeque audiisset, vitam eriperet. Efferetur hodie horâ secunda pomeridiana
honorare velint, monemus atque hortamur. P.P. III. Non, Maj. Anno à gratia recuper-

ADVENTUM.

BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
ESSE.

DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM
PERENNI. SUMMISQUE. PRINCIPIBUS. DIGNA. FELICITATE. FLORENTIUM.

RECTOR ACADEMIÆ JENENSIS

TOPHORUS OLPIUS, Poëf. P.P. Ordinarius

al. Extraordin. cum Professoribus reliquis

L. D. S.

ed nec senili, nec admodum teneræ, si, quæ terrena sunt, respicias, satis opportuna. Qui vitam producant, si prospera hæc fuerit, celeritudinem; sin minus, tarditatem incusare solent. Puerili morte prævenitur, inglorii obeunt vitæque ac nominis jacturam simul faciunt. Quod qui tenent, beati sunt cæterosque felicitate non parum antecellunt. Utrum portio effugit. Quam ut inexpertam nec mundi desideria detinent, nec tædia miseria-virtutis facta sunt initia, magnam & ob spem, quæ semper apud mortales amplissima est, obtinent, quam qui suam à consummatione absentiam diu vivendo probant. Applaudimus GOTTFRIDO Röschen / Phil. ac Theol. Studiofo, quem, cum suæ & eruditionis & cætera monumenta edidisset, in ejusdem juventutis medio non ita pridem & vitæ & studiorum, non verò constat. Natalis illi urbs extitit Cremnicium in Hungaria, quod primum nascendo aspexit die 5. Maji die quinto. Ortum debuit parentibus honestissimis, JACOBO Röschen / Senatori & Schmalvogelianæ, qui ambo Mense anni MDCLX. ultimo benè pieque educatam miserunt, qua relictâ subsequenti LXI. Januario ad nostram Salanam accessionem primisque scientiis non parum exornavit. Cujus rei ut aliqua saltem documenta recensere privatim Amplissimo & Excellentissimo Dn. FRIDEMANNO BECHMANNO, Log. ac Metaph. & Metaphysicæ verò & Hebraicæ Lingvæ præeuntibus aliis doctissimis Magistris. Ut verò, quos quaereret, paucis diebus abhinc IX. scil. Calend. Maji cathedra philosophica consensâ theses de Baronium tam disertè defendit, ut non exiguæ eruditionis opinionem plerisque auditorum laudabili specimine ultimam suæ vitæ studiisque manum imposuit. Subsecuto enim VII. Cal. Jun. impendentis morbi indicium fuerunt, qui contemptis omnibus, quæ opponebantur, merem acutam degeneraret, ac nudius tertius, quinto sc. nonarum Maji, horâ post meridiem Rev. ac Clariss. Dn. M. ADRIANUM BEIERUM, Archidiaconum h. l. meritisimum, multum Efferetur hodie horâ secunda pomeridiana, quæ suprema ut cives nostri suâ præsentia-ur. P.P. III. Non, Maj. Anno à gratia recuperata MDCLXIII.

Literis JOHANNIS NISII.

ADVENTUM.
BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
ESSE.
DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.
AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM
PERENNI. SUMMISQUE. PRINCIPIBUS. DIGNA. FELICITATE. FLORENTIUM.

Facultatis Juridicæ Academia Sa DECANUS JOHANN-VOLK. Schumann / J. U.

S. D.

Mbecillitates & Obscuritates in Legibus positivis occurrunt fundamentum habet Philosophus
 omnis generalis est, de quibusdam autem rebus universè & generaliter rectè præcipi non potest. Itaque quibus
 autem non satis rectè fieri potest, in eis id sumit lex, quod plerumque solet evenire; Quamvis id quod in hoc
 enim culpa Legis est, neque ejus qui Legem tulit, sed natura rerum Earum enim rerum, quæ in actionem ca
 materiam contingentem, in quâ ἀλλως ἔχειν locum habet. Legem item nemo expeditius explicare potest, c
 bus vocatur Authentica, & est infallibilis, cum ab eo proveniat, qui legem condidit. *l. fin. C. de LL.* ibi condito
 interpretatio autem non semper fit ab eo qui instructus est Φενησὶ δὲ πρὸς τὴν ἀποκρίσιν, de quâ *vid. Arist. 6. Ethic. c. 8.* Sed
 ut ipsi etiam Imperatores Responsa Jctorum allegaverint, *vid. l. ad exhibendum s. C. ad Exhib.* ibi merito tibi à no
 contra *6. C. de Nupt.* ibi legitimos esse responsum Viri Prudentissimi Pili declarat. *junct. l. si sis u. C. ad L. Cornel*
 ibi sicuti Consultissimi Viri Papiniani responso continetur *l. Drvi Marco u. C. de quest.* ibi observari vir prudentissimus Domitius Ulpia
 & memoriam refert *l. 16. C. de Fideicomm.* ibi cum virum prudentissimum Papinianum respondisse. Hodie apud nos constituti sunt S
 resolvantur. Hinc est quod Carolus V. in O. C. præcipit, ut judices casus dubios criminales mittant ad Collegia prudentum Juris. *vid.*
 den nächsten Hohen Schulen &c. Imò sunt quod tradunt, quod opinio in Scabinatu recepta jus faciat. Quamvis nec aliorum Dd. a
 vel etiam consilium duorum approbatorum Dd. pro se habet, in expensas non potest condemnari. *B. Dn. Francke ad Tit. de O. i. n. 67.* Cu
 quit, illi assignamus spatiosiores limites quos in Analyti *l. 9. C. de LL.* observabit Clarissimus Dn. HEINRICUS FRIDERICUS SCHABE
 moris sit recepti familiarum originem subtexere, ut ex eo clarorum virorum propagines possimus cognoscere. Eundem & nos h. t. fe
 6. Julii Wismaria, quæ Urbs est Ducatus Mecklenburgici, Patre Viro Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo, Consultissimo atque Excel
 riensis Consule Prudentissimo. & Regii Svedici Dicastrii Advocato; Matre vero ELISABETHA MEJERIN fœminâ, dum viveret,
 primarii Dn. ANTONII MEJERI filâ. Et dum naturam insigniorem dociliusque ingenium meliori nascendi lege consecutus fue
 ejus Scholæ Collegas præcipuo Informatore usus est, Viro Clarissimo Dn. JOHANNE POLIZIO, Philologo Eximio, Wismarientis S
 tam publicè quam privatim eum scitè expoliit. A. O. R. 1654. ad Gymnasium Casmirianum, quod Coburgi est, Pater cum ablegav
 phiæ præceptis imbueret, quo in loco per biennium admodum substitit, ac Virorum Amplissimorum & Præclarissimorum Dn. M.
 WOLFFINGII, Mathem. ac Dn. M. CLAUDERI Eloquentiæ, P. lectionibus tam publicis quam privatis sedulus auditor interfuit. F
 rimam hanc nostram Academiam ingeniorum quasi officinam inpressus est, & quamvis janitum Juri Civili, ejus divinitate & præsta
 statim Collegio Institutionum Lectorio & Examinatorio, quod à Viro Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo, Consultissimo, Dn. JOH
 cessori tum temporis, famigeratissimo, hodiè Consiliario Saxo-Vinariensi Eminentissimo, instituebatur, nomen dedit; Philosophica
 Amplissimum atque Excellentissimum, Dn. CHRISTIANUM KORTHOLT S. S. Theologi Doctorem & Academiæ Rostochientis P
 mandato Patris Ephorum, atque in Logicis, Ethicis & Politicis Informatorem habuit. Iniâ, quam nobiliter ingressus erat magnâ
 tissimi atque Excellentissimi Dn. GEORGII ADAMI STRUVII J. C. & Antecessoris celebratissimi, Consilarii Saxonici, Facultatis J
 visissimi, informationi sese dedit, & Collegio Institutionum explicatorio atque Examinatorio indefessus interfuit. Quo finito, cum
 rationes dispesceret, decimam tertiam & vigesimam septimam sub præsidio ejus laudabiliter defendit, eundemque postmodum Synta
 ram quoque addixit Viro Nobilissimo, Amplissimo, Consultissimo & Excellentissimo Dn. ERNESTO FRIDERICO SCHRÖTERO J. C.
 niæ, ut & Scabinatus Assessori Gravissimo, in Collegio, quo Wesenbecii Paratitla interpretus est. Et cum Ego (nam & hoc comme
 rem Collegium Disputatorium Sutholtianum & Lectorium Jurispublici, illis & Disputat & auditor laudabili pertinaciâ interfuit
 Sept. nimirum A. O. R. 1660. Altdorffium concessit, & ibi Viri Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi atque Excellentissimi Dn. WIL
 Celsissimi Principis Palatini, ut & Inclytæ Noribergensium Reipubl. Consilarii Gravissimæ memoriæ, informationi se concedidit
 Collegiis disputatoriis super ejus Exercitia interfuit. Quo piè defuncto, cum circa idem tempus ejus avunculus, Vir Maximè Rever
 tissimus Dn. AUGUSTUS MEJER J. C. & Canonicus Lübecensis, Reverendissimi, Illustrissimi atque Celsissimi Principis ac Domini
 dis Norvvegiæ, Ducis Slesvici, Holstatæ, Stormariæ atque Ditmarsia, Comitum Oldenburgi & Delmenhorstani Consiliarius graviss
 flum transfret, socium se ei adjunxit, & per integrum admodum annum in Collegio Principum Protocolla ut loquuntur, conscripsit
 nique, summam (ut ita loquar) manum studiis suis ut imponeret, versoriam fecit & ad nostram Academiam rediit, & hanc præ aliis
 taret. Et cum paucos ante dies honestam pensionem nostro Ordini Juridico literis denter & modestè significaret, peritui
 justo præmiorum collatio. Textus igitur ei, more apud nos adulto resolvendos designavimus, quos cum eruditè elaboraret & in
 eum meritissimò publicè cras D. V. hora IX. sistendum esse unanimiter decrevimus, ubi *d. l. g.* commentabit. Agite igitè, Mag
 Cultores florentissimi d. horâ in Auditorio Jctorum convenite, & hoc honoris officii quæ genere testatum facite, quò in Nobilissim
 A. O. R. M DC LXIV.

ADVENTUM.

BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
ESSE.

DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM
PERENNI. SUMMISQUE. PRINCIPIBUS. DIGNA. FELICITATE. FLORENTIUM.

ultatis Juridicæ in Academiâ Salanâ h. t.

DECANUS

VOLK. B. Schmann / J. U. D. & Prof. Publ.

S. D.

tes in Legibus positivis occurrunt fundamentum habet Philosophus 5. Eth. c. 14 in verbis: *cujus rei hæc causa est, quod Lex* ad dam autem rebus universè & generaliter rectè præcipi non potest. Itaque quibus in rebus leges vocem universam generalem esse necesse est, est, in eis id sumit lex, quod plerumque solet evenire; Quamvis id quod in hoc peccatur satis intelligat. Nec tamen idcirco minus recta est, ne quis qui Legem tulit, sed naturæ rerum. Earum enim rerum, quæ in actionem cadunt, talis materia est. *Hæc ille: Leges enim nostræ versantur circa quæ ἀλλοις ἔχειν locum habet. Legem autem nemo expedirius explicare potest, quam ille pens quem est τὸ κέρρον.* Hæc Interpretatio à Doctore infallibilis, cum ab eo proveniat, qui legem condidit. *l. fin. C. de LL.* ibi conditor, quàm Interpreter Legum solus Imperator justè æstimabitur. Inter fit ab eo qui instructus est *Φενησὶ δὲ πτεκὼνικῆ*, de quâ *vid. Arist. 6. Ethic. c. 8.* Sed etiam à JCTis, quorum autoritas magni fuit semper æstimata, ad responsa Jctorum allegaverint. *vid. l. ad exhibendum 5. C. ad Exhib.* ibi merito tibi à non contemnendæ autoritatis Jcto Marciano responsum est *l. de os esse responsum Viri Prudentissimi Puli declarat. junct. l. si filis n. C. ad L. Cornel. de fals. ubi idem habetur l. donatarum 3. C. de acquir. & retin. possidetur l. Dri Marco n. C. de quest.* ibi observari vir prudentissimus Domitius Ulpianus in publicarum disceptationum libris ad perennem scientiam prudentissimum Papinianum respondisse. Hodie apud nos constituti sunt Scabinatus in Academiis, ut ibi de jure respondeatur & casus dubii sit, ut judices casus dubios criminales mittant ad Collegia prudentum Juris. *vid. art. ult. ibi: So sollen die Richter/wo ihm Zweifel vorfiel/b* adunt, quod opinio in Scabinatu recepta jus faciat. Quamvis nec aliorum Dd. autoritati sic detrahatur. Qui enim communem Dd. opinionem se habet, in expensas non potest condemnari. *B. Dn. Francke ad Tit. de O. n. 67.* Cum autem hæc sit operosa materia, quæ his gyris circumscribi non potest, si *l. 9. C. de LL.* observabit Clarissimus Dn. HEINRICUS FRIDERICUS SCHABEL supremorum juris honorum Candidatus dignissimus. Et cum ex eo clarorum virorum propagines possumus cognoscere. Eundem & nos h. t. sequemur. Natus autem est Candidatus noster A. O. R. 1636. die 10. Julii, Patre Viro Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo, Consultissimo atque Excellentissimo, Dn. HEINRICO SCHABEL, Jcto Reipubl. Wismariensis Advocato; Matre vero ELISABETHA MEJERIN fœminâ, dum viveret, pietatis & castitatis laude nemini Matronarum postponenda, Viri turam insigniorem dociliusque ingenium meliori nascendi lege consecutus fuerat, primâ ætate in Scholam patriam deductus inter alios Viro Clarissimo Dn. JOHANNÉ POLIZIO, Philologo Eximio, Wismariensis Scholæ Rectoris, qui in Latinâ & Græcâ linguis per aliquot annos D. R. 1654. ad Gymnasium Casimirianum, quod Coburgi est, Pater cum ablegavit, ut ibi iorem ingenii cultum caperet, animumque Philo admodum subtitit, ac Virorum Amplissimorum & Præclarissimorum Dn. M. ANDRÆ FROMMANNI Gymnasii Directoris, Dn. JOHANNIS QUENTIA, P. lectionibus tam publicis quam privatis sedulus auditor interfuit. Relicto Coburgensi Gymnasio A. O. R. 1656. mense Augusto celeberrimam officinam inpressus est, & quamvis janitum Juri Civili, ejus divinitate & præstantia inductus, operam dare secum constituisset, quamobrem etiam in Juri, quod à Viro Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo, Consultissimo, Dn. JOHANNÉ CHRISTOPHORO WEXIO, Jcto celebratissimo & Antiquario Saxo-Vinariensi Eminentissimo, instituebatur, nomen dedit; Philosophica tamen studia non neglexit, sed Virum præmodum Reverendissimum JOHANNEM KORTHOLT S. S. Theologi Doctorem & Academia Rostochiensis P. P. Celeberrimi, Stipendii Schabbeliani tum temporis alumnus Politicis Informatorem habuit. Inia, quam nobiliter ingressus erat magnâ animi alacritate perrexit, & Viri Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi Jcti & Antecessoris celebratissimi, Consilarii Saxonici, Facultatis Juridicæ Senioris, Curia Provincialis & Scabinatus Assessoris Gubernatorum explicatorio atque Examinatorio indefessus interfuit. Quo finito, cum antea laudatus Dn. Struvius Institutiones in viginti & octo disceptationibus optimam sub præsidio ejus laudabilitate defendit, eundemque postmodum Syntragma Juris Civilis explicantem & publicè & privatim audivit. Optimum Consultissimo & Excellentissimo Dn. ERNESTO FRIDERICO SCHRÖTERO Jcto, P. P. celeberrimo, Consiliario Saxonico, Curia Provincialis Saxoniae, quo Wesenbecii Pat. titla interpretus est. Et cum Ego (nam & hoc commemorari ambic Candidatus noster, ne mihi suffenus videar) apud Jctorium Jurispublici, illis & Disputator & auditor laudabili pertinaciâ interfuit. Cum quadriennium & quod excurrit hic consumpisset, meritis ibi Viri Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi atque Excellentissimi Dn. WILHELMI LUDVVELLI Jcti & P. P. Celeberrimi, Illustrissimi atque Consilium Reipubl. Consilarii Gravissimæ memoriæ, informationi se concredidit, & tam publicis ejus in Codicem prælectionibus, quam duobus Quo piè defuncto, cum circa idem tempus ejus avunculus, Vir Maximè Reverendus, Nobilissimus, Amplissimus, Consultissimus atque Excellentissimus Lübecensis, Reverendissimi, Illustrissimi atque Celsissimi Principis ac Domini, Domini CHRISTIANI ALBRECHTI Episcopi Lübecensis, Hæretici atque Ditmarsia, Comitatus Oldenburgi & Delmenhorstani Consiliarius gravissimus, ad præsentia Imperii Comitatus Ratisbonam Legatus Altdorfer admodum annum in Collegio Princium Protocolla ut loquuntur, conscripsit, & ibi nobilem publicarum rerum Imperii messiem messuit. Dn. Imperator imponeret, versoriam fecit & ad nosam Academiam rediit, & hanc præ aliis (sicut ille affirmat) deligendam censuit, in qua Nicetaria juris repetitionem nostro Ordini Juridico literis decenter & modestè significaret, petitiui ejus satisfacimus, cum mirum quantum naturas egregias incendentem apud nos adulto resolvendos designimus, quos cum eruditè elaboraret & in Responsonibus se egregiè gereret, post hæc legitima experientiam esse unanimiter decrevimus, ubi *d. l. 9.* commentabit. Agite igitur, Magnifice Domine Rector, Venerandi Academiae Proceres, legumque legumque convenite, & hoc honoris officii quod genere testatum facite, quò in Nobilissimam Artium affectu sitis animati. P. P. Jenæ. Die XXV. Septembris

Typis SAMUELIS KREBSII.

BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
ESSE.

DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM
PERENNI. SUMMISQUE. PRINCIPIBUS. DIGNA. FELICITATE. FLORENTIUM.

RECTOR ACADEMIÆ JE
JOANNES CHRISTOPH
 J. U. D. ET PROFESSOR PUBLICUS
 UNA CUM RELIQUIS PROFES
 LECTORI BENEVOLO
 cum prolixa debiti honoris dela

S. P. D.

St equidem Clarissimi Viri, Dn. M. GEORGII *Wonna* / Orenburgici, Poetæ Laureati C
 meritiſſimi, in cujus gratiam calamum nunc arripimus, ea doctrina & eruditio ea item morum integritas, comitas
 bus vel leviter innotuit, abunde ſe ipſe commendat, neque noſtra adeo commendatione opus habere videatur. A
 monio ornari cupiat, non eſt cur honeſtæ illius atque æquiſſimæ petitioni vel minimum obnitamur. Quare quæ
 Igitur, e Gymnaſio Poëtico Ratiſbonenſi dimiſſus, conſiliisque de ſtudioſiorum ſaluberrimis a Viro plurim
 Eccleſiæ orthodoxæ Ratiſbonenſis Paſtore & Superintendente, Conſiſtoriiſque Eccleſiaſtici Adſeſſor. . . ſcholar
 ſtum Salutis cō 10c LVI, menſe Aprili; & poſt paucos aliquot dies a Magnifico tum Academiæ Pro-Rectore
 GIO ADAMO STRUVIO, J. U. D. & Prof. Pub. celeberrimo, Conſiliario item Saxonico, Curiaſque Provincialis &
 Studioſorum receptus ac matriculæ Academicæ inſcriptus, id ante omnia dedit operam, ut Philoſophiæ humanior
 mereri, nec in altioribus poſſe feliciter progredi, qui hæc neglexiſſet. Itaque Ampliſſimos atque Excellentiſſimo

FRISCHMUTHUM in Græcæ Ebraicæque Linguarum ſtudiis; Dn. ERHARDUM WEIGELIUM in ſphæricis; Dn. CASPAREM POS
 ricis & Philologicis; Dn. FRIDEMANNUM BECHMANNUM in Logicis ac Metaphyſicis, publice partim, partim privatim magna cum di
 paulo poſt dignus haberetur, qui ſollennibus præmiis honoribusque Academicis ornaretur. Nam nondum elapſo biennio, a Magnifico
 PHILIPPO RICHTERO, Comite Palatino Cæſareo, Jcto & Antecellere celeberrimo, Conſiliario item Saxonico, Curiaſque Provincialis
 Ordinario graviffimo, ob inſignes in Poëſi progreſſus LAUREA POETICA anno cō 10c LII, XV. Kal. Februarii: Ab Ampliſſimo
 anni, titulo ac privilegiis MAGISTRI, ſive DOCTORIS PHILOſOPHIÆ donatus eſt, Decano ac brabeuta, modo laudato Dn. FRISCHM
 philoſophicis plane, quod plerique faciunt, valedixit: ſed utraq; & deinceps colenda ſibi duxit: philologica præfertim, non ſolum propri
 clitaretur, conſcripſit Diſputationem DE ARA DEI IGNOTÆ ad Aëtiorum cap. XVII, verſ. XXIII. annoque cō 10c LIX, XIV. Kal. F
 defendit, præſide ſupra nominato Excellentiffimo Dn. BOSIO, Profefſore Hiſtoriarum ordinario. Cujus & privata Introductioni general
 matione & bibliotheca illius, quamdiu apud nos vixit, ſubinde eſt uſus. Eodem anno Vir Illuſtris ac Generoſus, Dn. IO. FRIDERICUS
 GII I, glorioſæ memoriæ, Præfeſtus Legionis, &c. cum duobus filiis ſuis natu majoribus, GEORGIO RUDOLPHO, & MAURICIO C
 pertus, quid valeant humeri, Reſpondentiſque munere egregie functus, facile ab Ampliſſ. Collegio obtinuit, ut in ſuperiorem cathedram ad
 in duabus Diſputationibus DE GENIIS; quarum priorem ſub finem anni cō 10c LIX, poſttridie Idus Decembris, alteram anno pro
 Ceterum quod olim ſacræ functioni a Patronis ſuis deſtinaretur, ſub idem tempus & Theologiæ operam pari diligentia atque induſtria da
 logis, Viris Plurimum Reverendis, Ampliſſimis atque Excellentiffimis: nominatim Dn. D. IOHANNES MUSÆO, Profefſore primario, Auguſt
 Eccleſiæ Jenenſis Paſtore & vicinarum Superintendente, Compendium Hutteri cum notis Cundifianis privatim explicante; & Dn. D. SEB
 que Diſputatorio contra Pontificios. Quibus omnibus ingenium, induſtriam & iudicium ſuum abunde adprobavit. Eratque ulterius ad
 concedere. Eo igitur profectus cum juniore HESLERO, exacta inibi hyeme, anno cō 10c LXI, Tubingam ſe contulit, adſumto præ
 illius, Vir Magnificus, Perſtrenuus, Nobiliſſimus & Ampliſſimus, Dn. PAULLUS MÈMMINGERUS, illuſtris Reip. Ratiſbonenſis Conſul Se
 o maxime curæ & informationi ejus commiſerat; quemque & apud nos hucusque contubernalem habuit, poſtquam ex Academia Tubinge
 norum, & ſimul ad conſueta Studioſorum exercitia, rediit. Quorum illud factum anno cō 10c LXII, menſe Novembri: hoc ſequenti cō
 DEORUM ET HOMINUM propoſuit, publiceque magno cum adplauſu ſtudioſæ juventutis defendit. Cui eodem anno ſucceſſit alia DE C
 deſtinata obtinendo Loco in Ampliſſima Facultate Philoſophica; quem & mox adeptus eſt, inter Adjunctos illius, tanquam egregium Acad
 nec inſoleſceret eo titulo, & honore, aut Præceptores ſuos contemtm haberet; nec quicquam, quod eam dedecret, committeret. Tot aut
 qui privatam illius in docendo operam ſollicitarent. Quibus intra hyemem anni cō 10c LXIII, INSTITUTIONES EPIſTOLICAS, & COMPENDI
 & hiſtoriam primæ ſecundæque Monarchiarum e CHRONOLOGIA BOXHORNIANA explicavit: utrobique frequenti auditorio uſus. Ne
 Habuit & Diſputationes quasdam argumenti politici. Sed cum ſemper præcipuus illi ſcopus eſſet Studium Theologicum; ſacraque Eccleſi
 concionando, ſæpiusque magna cum voluptate, nec minore pietatis profectu, cum olim, antequam hinc diſcederet, tum præfertim redux, ub
 Sereniſſimo autem Principi ac Domino, Domino BERNHARDO, Seniori, Duci Saxonie, Juliae, Clivia ac Montium, &c. &c. Domino
 mittendum, niſi ante in ſua præſentia & Aula concionatum. Opponentis quoque partes in Theologicis aliisque Diſputationibus ſæ
 gicam ſemel adſcendit: Præſide ſupra laudato Dn. D. IO. ERNEſTO GERHARDO e paternis Diſputationibus Iſagogicis tertiam, qua eſt
 CONTROVERSIARUM, erudite propugnans. In vita denique ac moribus ita ſe præbuit, ut nunquam delicti alicujus Academici inculat
 laris in eo, ita cunctorum, quibuscum verſatus eſt, animos ſibi devinxit, ut nemo bonus non amaret eum, magnique faceret. Verbo, geſſit
 Inclita Facultas Philoſophica, dignum cenſuit, quem, eſſi neutiſquam ambientem, paucis abhinc ſeptimanis inter Candidatos vacantium nun
 Academiæ Nutritoribus humillime commendaret. Hæc ſunt, quæ de M. *Wonna* noſtro, quem a gre dimittimus, teſtari poſſumus. Quæ ſi
 damus, ac præfertim Magnifico ac Nobiliſſ. Senatui Ratiſbonenſi, efficient, id beneficii ſic interpretabimur, ac ſi magna ex parte in nos redu
 cauſa publico Academiæ Sigillo munivimus, ſcriptas Feria III. Paſchatos, anno cō 10c LXIV.

ADVENTUM.

BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
 ESSE.

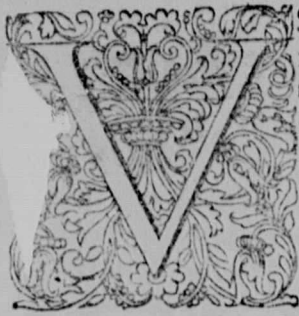
DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
 HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM
 PERENNI. SUMMISQUE. PRINCIPIBUS. DIGNA. FELICITATE. FLORENTIUM.

Facultatis Juridicæ in Academiâ Sa
 DECANUS
 JOHANN-VOLK. *Bechmann* J. U.

L. S. D.

Suræ in Republicâ Græcâ & Romanâ disconveniebant. De illâ est insignis sententia
 καὶ Μοισέως ἔδεν ἔφη πονηρότερον εἶναι, ὀνόμασιν ἢ τῶν ὀπταίων ἐκείνων ἢ τῶν τριῶν τῶν πονηρῶν Δ. & Δ. αὐτῶν
 nihil nequius esse, cum quendam nominasset probum, illum enim in tertiis Usuris nequam esse, ipsum in dec
 cam Atheniensem gubernabat, quod indicat Harpocraton Μοισέως ὄνομα κέρειον Σαλαμίνι τῶν παρ' Ἀθηναίων
 quæ tertiam partem fortis æquabant, Athenis fuisse maximas. Unde M. hunc vocavit πονηρότερον, qui tales acc
 sopheri non desiderat manum criticam, nec peccat in leges Atticisimi. In Romanâ Republicâ usura centesima
 usurarii pars, hoc est uncia solvitur, de quâ vide damnatam legem lecta 40. de Reb. Credit. l. nihil interest 4. d.
 pro more regionum. Unde est, quod Papinianus l. 1. in pr. ff. de Usur. respondet, usurarum modum ex m
 contraria 37. d. t. docet constitutum esse, ut usuræ præstentur, quæ in regione frequentantur, parallelus textus
 in Regionibus frequentantur. Sunt hodiè qui profus damnant usuras, & tamen Montes pietatis admittunt, quo

haberem. Apud nos regulariter quincunces usuræ permittuntur, & ita totâ die pronunciamus, unde quidam qui nummos inhiant, ut cu
 tur. Illæ autem usuræ curatè loquendo non solvuntur, quatenus usuræ, sed tanquam interesse. Vocem interesse Græci reddunt τὸ ἀπόδοει
 stantivo modo in Jure Romano occurrat, qui eam jure Romanæ Civitatis gaudere asserunt, illi feruentur l. 82. in pr. de Legat. 2. ibi si interest
 bolimæam, & in Florentinis libris haberi interufurium; De Jure Feudali res est expeditior. 2. Feud. 26. §. si facta, ibi an præstando inter esse
 esse à DD. variè definitur & dividitur, sicut patet ex Commentatoribus ad l. unic. C. de sentent. qua pro eo quod interest prof. de quibus explic
 in Utroque Jure dignissimus. Natus autem ille est in oppido Elbingeroda propter Sylvam Herciniam Anno M DC XXXVII. Patre Vir
 nico ejusdem loci meritissimo, Matre matrona piâ & honestâ OTILIA ROBRAANS. Et cum parentes in dolem eximiam in puero statim
 hoc toti fuerunt, ut ipsi cum altero fratre, Pastore p. t. Eccles. Haimburgensis vigilantissimo de fidelibus præceptoribus prospicerent, c
 Dn. ACHAZIUM BRÜGGEMAN, Pastorem postea Eccles. Gruningensis τὸν ἐν ἀγίοις, sub cujus auspiciis prima literarum rudimenta posu
 tissimus; quo fidelissimè manucente tantum profecit, ut in utraque tam latinâ quàm Græcâ lingua scriberet. Sed ut se præditiis, qui
 Quedlinburgum se contulit, & informationi Clarissimi Dn. M. PRÆTORII, tum temporis ibidem Rectoris fidelissimi b. m. se manci
 exactiora jecisset, suâsu suorum Parentum, & consilio Magni alicujus Viri, qui ipsius profectus antea exploraverat, in Illustrem Academi
 à parentibus relicta, cui facultati se addiceret, in Jurisprudencia sibi metam & scopum fixit, ut in eâ legitima stipendia faceret. Ne
 manibus in Jurisprudencia sacraria profano impetu irrueret, primo anno potissimum Philosophiæ invigilavit, & intra privatos parie
 Logicam & Metaphysicam docentem sedulo audivit. Celeberrimi Dn. M. SCHRADERI eloquentiæ P. P. Collegio privato de cons
 phiam præct. studio Juridico maximè accommodatam fore judicaret, plus temporis illi quam Theoreticæ impendit, & aliquot Collegi
 Virum plurimum Reverendum & Excellentissimum Dn. MEJERUM S. S. Theol. D. & ejusdem Facultatis P. P. extraord. Ethicam & Po
 Nobilissimi Dn. EICHELII in Ethicis, Experientissimi Dn. CONRINGII in Politicis informationem adjunxit. In jure ibi nactus est
 Dn. D. HAHNIUM, Dn. D. WERNERUM, Dn. D. MEHLBAUMIUM, Dn. D. BINNIUM & prælaud. Dn. D. EICHELIIUM P. P. celeberrimos, quos altero
 huc concessit. Et statim Virum Nobilissimum, Amplissimum, Consultissimum atque Excellentissimum Dn. GEORGIUM ADAMUM S
 Juridicæ Seniore, Consiliarium Saxon. Scabinatus Curiaque Provincialis Assessorum gravissimum privatim Institutiones profitem
 quod ad paratilla Wesenbecii institueram, laudabiliter sectatus est, & hoc silentio prætermissum, nisi ἀδιαφορῶς meâ meritis suis detrahi
 lissimus, Amplissimus, Consultissimus atque Excellentissimus Dn. ERNESTUS FRIDERICUS SCHRÖTER J. C. tus P. P. celeberrimus, C
 Collegium Præcticum aperiret, auditorem ejus frequentem egit. Lectiones quoque Publicas non neglexit, sed frequentavit. Respo
 quot annos disputationem suoapte Marte elaboratam de MUTUO sub meo Præsidio publicè ventilandam proposuit, & cum laude
 dio Viri Magnifici, Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi atque Excellentissimi Dn. CHRISTOPHORI PHILIPPI RICHTERI J. C. ti
 Facultatis Juridicæ Ordinarii, Scabinatus Curiaque Provincialis Assessoris Primarii gravissimi de PROBATIONIBUS publicæ lu
 ad gloriam grassari. Factum est, dum altius sibi enitendum arbitraretur, quod nomen suum paucos ante dies apud nos decenter pr
 remus. Hujus voti eum compotem fecimus, diemque diximus. Et cum in Tentamine textus eleganter resolverit, & ad quæsit
 pimus, eique copiam jure meritoque fecimus, ut eruditionem publicis demonstraret Scholis, quas in d. l. unic. cras Deo volente hora IX.
 Ordines Academiae universi, & florentissima Studioforum civitas interesse velint, etiam atque etiam rogamus. P. P. Jenæ. XXI

ADVENTUM.

BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
 ESSE.

DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
 HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM
 PERENNI. SUMMISQUE. PRINCIPIBUS. DIGNA. FELICITATE. FLORENTIUM.

juridicæ in Academia Salanâ h. t.

DECANUS

K. Bechmann / J. U. D. & Prof. Publ.

L. S. D.

disconveniebant. De illâ est insignis sententia Mæroclis apud *Aristot. lib. 3. Rhetor. c. X. in verb.*
ὡς τῶν Ἰππικῶν ἐκέλευον μὲν γὰρ τῶν τετρακόντων τῶν πονηρῶν ἑκατὸν ἀπὸ τῶν δέκατων. Quæ Casaubonus sic transtulit: Et Mærocles dixit,
robum, illum enim in tertius Usuris nequam esse, ipsum in decimis. Mærocles fuit magni nominis Demagogus, qui rem publi-
arprocratation *Μοιροκλήτης ὄνομα κέρειον Σαλαμῖνι* τῶν παρ' Ἀθηναίους σὺν ἀφαιῶς πολιτοδοσιμένων. Ex hoc dicto Mæroclis patet, usuras,
uisse maximas. Unde M. hunc vocavit *πονηρῶτερον*, qui tales accipiebat. Cæterum ut hoc *ὡς ἐν παρῶν* subjiciam, locus ille Philo-
at in leges Atticisimi. In Româ Republicâ usura centesima maxima est, cum singulis mensibus duodecima centesimæ ceu assis
de damnatam legem lecta *40. de Reb. Credit. l. nihil interest 4. de Naut. fan. l. si pro mutua 8. C. si cert. pet.* Variant scilicet usura
anus *l. 1. in pr. ff. de Usur. respondet*, usurarum modum ex more regionis, ubi contractum est, constitui, & Ulpianus in *l. 5. in*
æ præstentur, quæ in regione frequentantur, parallelus textus est in *l. idemque 10. §. si Procurator ff. Mand. ibi: que legitimo modo*
orsus damnant usuras, & tamen Montes pietatis admittunt, quorum rationes h. l. omnes si convasare & afferre velim, viatico opus
â die pronunciamus, unde quidam qui nummos inhiant, ut cum Comico loquar, quasi esurientes lupi, frustra majores stipulan-
d tanquam interesse. Vocem *interesse* Græci reddunt τὸ ἀφαιεῖν vel τὸ ἀφαιεῖν. Et non conveniunt interpretes an interesse sub-
gaudere asserunt, illi seruentur *l. 82. in pr. de Legat. 2. ibi si interesse tantum est in legato, quamvis alii dicant, hanc vocem esse hypo-*
res est expeditior. *2. Fend. 26. §. si facta, ibi an præstando inter esse vasallo liberetur, & hanc acceptionem Trituratori probat. Inter-*
l. unie. C. de sentent. qua pro eo quod interest prof. de quibus explicatè acturus est Clarissimus Dn. JOHANNES GELBKE Candidatus
propter Sylvam Herciniam Anno M DC XXXVII. Patre Viro Prudentissimo & integerrimo Dn. SEBASTIANO GELBKEN, Orga-
ROBRAANS. Et cum parentes in dolem eximiam in puero statim deprehenderent, & quod literas naturæ præstantiâ deperiret, in
ensis vigilantissimo de fidelibus præceptoribus prospicerent, cujus voti etiam sint facti compotes. Nacti enim sunt primùm
ὡς ἐν ἀρχαίς, sub cujus auspiciis prima literarum rudimenta posuit. Cui successit Dn. OTTO HÖNE, Pastor Eccles. Neinsted. vigilan-
m latinâ quàm Græcâ lingua scriberet. Sed ut se præsidii, quibus Ingenia ad majorem cultum parari solent, magis præmuniret,
ORII, tum temporis ibidem Rectoris fidelissimi b. m. se mancipavit. Cumque ibidem fundamenta in latinâ & græcâ linguâ
s, qui ipsius profectus antea exploraverat, in Illustrem Academiam Juliam Anno M DC LV. concessit. Optione itaque ipsi
etam & scopum fixit, ut in eâ legitima stipendia faceret. Ne verò sepositâ omni Philosophiæ culturâ inermis & quasi illotis
anno potissimum Philosophiæ invigilavit, & intra privatos parietes Excellentissimum Dn. M. FRÖLINGIUM Logices ibid. P. P.
n. M. SCHRADERI eloquentiæ P. P. Collegio privato de conscribendis epistolis non sine fructu interfuit. Cum verò Philoso-
us temporis illi quam Theoreticæ impendit, & aliquot Collegia Ethica & Politica privatim frequentavit: ut reliquos taceam,
S. Theol. D. & ejusdem Facultatis P. P. extraord. Ethicam & Politicam privatim docentem auscultavit: cui privatæ publicam
II in Politicis informationem adjunxit. In jure ibi nactus est Præceptores Viros Nobilissimos, Amplissimos & Consultissimos
IM & prælaud. Dn. D. EICHELIUM P. P. celeberrimos, quos altero anno docentes magno studio audivit. Biennio ibidem peracto
ssimum atque Excellentissimum Dn. GEORGIUM ADAMUM STRUVIUM Jctum & Antecessorem celebratissimum, Facultatis
cialis Assessorum gravissimum privatim Institutiones profitentem non sine maximâ utilitate audivit. Me quoque in Collegio,
c silentio præterissem, nisi ἀδιαφορία meâ meritis suis detrahi Candidatus noster existimasset. Cumque aliquando Vir Nobi-
ESTUS FRIDERICUS SCHRÖTER Jctus P. P. celeberrimus, Consil. Saxon. Curia Provinc. & Scabinatus Assessor gravissimus
ctiones quoque Publicas non neglexit, sed frequentavit. Respondentis vices bis, opponentis verò multoties sustinuit. Ante ali-
sub meo Præsidio publicè ventilandam proposuit, & cum laude defendit. Paucis abhinc septimanis iterum aliquam sub Præsi-
llentissimi Dn. CHRISTOPHORI PHILIPPI RICHTERI Jcti & Antecessoris celebratissimi, Comit. Pal. Casar. Consilii Saxon.
oris Primarii gravissimi de PROBATIONIBUS publicæ luci exposuit. Et cum nemini præclusa sit via, qui velit viâ virtutis
etur, quod nomen suum paucos ante dies apud nos decenter professus fuerit, ut in ejus profectus juridicos more solito inquire-
Et cum in Tentamine textus eleganter resolverit, & ad quæsitâ doctissimè responderit, eum in numerum Candidatorum recee-
demonstraret Scholis, quas in *d. l. unie. cras* Deo volente hora IX. in Auditorio Jctorum occipiet. Et ut his Magnus Dn. Rector,
resse velint, etiam atque etiam rogamus. P. P. Jenæ. XXIX. Septemb. A. M DC LXIV.

Typis SAMUELIS KREBSII.

ADVENTUM.

BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
ESSE.

DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM
PERENNI. SUMMISQUE. PRINCIPIBUS. DIGNA. FELICITATE. FLORENTIUM.

RECTOR ACADEMIÆ JEN JOHANNES CHRISTOPH

J. U. D. ac Prof. Publ. cum cæteris P

L. S. D.

Uod funus hodiè indicimus, tale est, ut solidam mortalitatis cognitionem, quam paucò abhin
penitèns absolvat. Ipsi enim duo menses sunt, quòd Venerandum extulimus HORSTIUM, cujus canities an
Nunc ecce Vobis GOTHOFREDUM MOEBIUM, naturæ scrutatorem, Medicinæ Vatem, Artificemque san
ullà medicinarum virtute vinci posse, quis dubitare audet? Sed plura sunt, quorum hæc exequiæ nos admone
Excellentissimo, Collegæ nostro honoratissimo, præstantissimum corporis nostri membrum avulsum sit, re
risque aliis velut sacra extiterit anchora, quò confugientes non rarò ex mortis faucibus erepti lucique resti
meque desiderandum dixerit? Cum tandem ipso ceu Doctore ac Professore P. longè ac latè domi forisque
sit, demortui laudes extollere gratitudinis ac justitiæ est. Quoniam igitur Magnis Illustribusque Viris vix c
rumque fons est, ob oculos ponatur, en vitam, quam in hæc mortalitate Noster præclarissimè exegit, totam, magis tamen prout temp
depictam. Videlicet natus is est anno currentis seculi undecimo: XVI. Kalend. Novemb. Lauchæ, quæ Thuringiæ Septentrionalis op
tissimum. Patrem nactus Virum Amplissimum ac Spectatissimum Dn. MARTINUM MOEBIUM, Consulem ejusloci gravissimur
supereff, quodq; præposterà moriendi ratione à filio præventus sit, non nisi ægerrimè perfert: Matrem MARIAM, Dn. Johannis Jenisch
functam. Vix ætatis effluerat biduum, cum Noster ab hisce suis Parentibus Salvatori Christo oblatum per sanctissimum Baptismi Sacra
ac literarum studiis initiatus, auspiciis uterini, Dn. Bartholomæi Berbigeri, eo tempore Scholæ Patriæ Rectoris fidelissimi, præsertim
rum causâ anno M DC XXVII. qui ætatis erat decimus sextus in illustre propter Salam Gymnasium, cui Portæ nomen est, ablega
Ehingero, M. Andræ Conado, Rectoribus: Item M. Christophoro Zahnio, M. Christophoro Kaulbelio, ConRectoribus, aliisque
nis quàm morum testimonio suis remitteretur. Quemadmodum verò, ut eventus docuit, ad majora erat conditus, sic in persequ
M DC XXXIV. mense Aprili denuò relictis nostram ingressus Academiam primo anno, ut debita subsecuturis studiis fundam
rum Professores, Viros Excellentissimos ac Amplissimos, Dn. Johannem Hoffmannum, Dn. Philippum Horstium, Dn. Da
rum, ac, qui ejus Facultatis hodiè Senior est Dn. Johannem Zeisoldum, Collegam nostrum honorandum, non absque insigni studioru
quentibus seposuit annis, sed secto in partes die antemeridianam Philosophiæ & speciatim prælaudati Dn. Stahlî; nec non Dn. M. C
h. l. vigilantissimi, Collegæ nostri spectatissimi: pomeridianam Chimiæ propriam fecit, tanto successu, ut anno M DC XXXIIX.
scriberet, sed etiam Præsidi Viro Magnifico, Nobilissimo, Experientissimo ac Excellentissimo Dn. GUERNERO ROLFINCIO, Me
niore gravissimo, Collegæ nostro honoratissimo, publicè magnoque cum applausu ventilaret. Præprimis verò jam laudato se com
ut quæ Medicinæ arcana alii ex Italiâ Galliâque non sine sumtu ac periculo accerferent, se ex Præceptoris liberalitate didicisse non
rent præmia. Quippe XXV. Octobr. anni M DC XXXIX. pro assumendo summo in Medicinâ gradu de Natura Cervi, usu &
Maji cum quatuor competitoribus solenniter impetravit. Eodem die in matrimonium accepit Lectissimam ac Humanissimam Fo
que Facult. quondam Senioris filiam: Viri verò Experientissimi Dn. Valeriani Theodori Clementis. Chimici celeberrimi viduam, c
eâ suscepit liberos, ex quibus Gothofredus & Paulus Christophorus, ambo paternæ artis cultores ac æmuli maximè industrii: una ve
relictæ. Honoribus ac uxori idem annus Publicam Professionem addidit, quam XXV. Novemb. Disputatione de Affectu
sustinuit & fideliter administravit. Non satis erat de studiosâ Jæventure publicè privatimque differendo benè mereri, sed ut aliis q
quæ nomen Mœbianum interire sinent nunquam. Laudatissimis doctrinis accessit quoque praxis, felicissima quidem tantique app
quarum valetudini præfuit, præcipuæ sunt, Serenissimus ac Potentissimus Princeps ac Dominus, Dominus FRIDERICUS WI
simus ac Illustrissimus Princeps ac Dominus, Dn. AUGUSTUS, Dux Saxoniæ, Juliæ, Cliviæ ac Montium &c. Postulatus Administra
tùm demum vocaretur, ubi accuratiorem curam exigeret necessitas, quid aliud, quàm plurimam tineri, enasci potuit? Quæ etsi pl
intentus non rarò de propriâ periclitaretur. Novennium est, quòd curru equisque mersis per glaciem evasit, ultimum habiturus d
lis, ita & Nostro maturimè subvenisset. Quod morbum attinet, primas ille radices egisse videtur anno superiori LXII. ubi obort
atritæ nec unquam perfectè restitutæ sunt: novissimo verò itinere, quod officii causâ Halam suscepit, haud dubiè irritatus uno p
pria nec aliorum consilia efficerent, quò minùs XXV. Aprilis circa mediam noctem vitâ defungeretur. Morituro adfuit Vir adm
rius SS. Theol. Doct. ac Concionator Aulicus, qui cum continuâ prece præiret, Nostri anima in mediâ devotione exhalata est.
simæ viduæ in templum Oppidanum deferetur; finitisque ibi Sacris, matris terræ gremio demandabitur. Vos igitur, Cives, has e
nunquam digne compensari queant, honorem, quem vivo debuistis, persolvite mortuo. P. P. Die 3. Maji. M DCLXIV.

ADVENTUM.

BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
ESSE.

DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM
PERENNI. SUMMISQUE. PRINCIPIBUS. DIGNA. FELICITATE. FLORENTIUM.

RECTOR ACADEMIÆ JENENSIS S. CHRISTOPHORUS *Falkner* /

D. ac Prof. Publ. cum cæteris Professoribus

L. S. D.

ut solidam mortalitatis cognitionem, quam paucò abhinc tempore illustre ejus exemplum inchoavit, non tantùm augeat, sed etiam, quòd Venerandum extulimus HORSTIUM, cujus canities annosa vegetaque senectus mortem benè diu repulerant ac veluti triumpharant, non dubitare audeat? Sed plura sunt, quorum hæc exequiæ nos admonent. Cùm enim amisso Viro illo Nobilissimo, Experientissimo, Amplissimo, præstantissimo corporis nostri membrum avulsum sit, reliquorum est dolere. Cùm maximis ille non tantùm Principibus, sed & plebem ipso ceu Doctore ac Professore P. longè ac latè domi forisque celeberrimo Salana nostra tot annos ad sui splendorem ac ornamentum uti ac justitiæ est. Quoniam igitur Magnis Illustribusque Viris vix quicquam gloriosius contingere potest, quam si ipsa virtus, quæ laudum honore, itate Noster præclarissimè exegit, totam, magis tamen prout temporis chartæque ratio permittit, quàm rerum postulavit dignitas, narratam atque XVI. Kalend. Novemb. Laucha, quæ Thuringiæ Septentrionalis oppidum est, partim ob viciniam, maximè verò, quòd MOEBIOS tulerit, non nisi ægerimè perfert: Matrem MARIAM, Dn. Johannem Jenischii, Civis ibidem ac Senatoris filiam, sed jam anno M DC XXVII. beatissimè de orbigeri, eo tempore Scholæ Patriæ Rectoris fidelissimè, præsertim in Latinâ Græcâque Linguâ egregios fecit progressus, quorum locupletando illustre propter Salam Gymnasium, cui Porta nomen est, ablegatus, ibi non minus Præceptoribus suis, nominatim M. Andrea Keshio, M. Eli Zahnio, M. Christophoro Kaulbelio, ConRectoribus, aliisque se ita approbavit, ut anno M DC XXXIII. cum amplissimo tam eruditione verò, ut eventus docuit, ad majora erat conditus, sic in persequendâ Conditoris voluntate nec alacritas defuit. Quare patriis laribus anno Academiæ primo anno, ut debita subsecuturis studiis fundamenta substerneret, per varias Philosophicas artes grassatus est, eorumque tempore Johannem Hoffmannum, Dn. Philippum Horstium, Dn. Daniele Stahlium, Dn. Paulum Slevogtium, Dn. Johannem Michaelem Dilherm, Collegam nostrum honorandum, non absque insigni studiorum emolumento publicè docentes audiit. Quæ studia (raro exemplò) nec se philosophiæ & speciatim prælaudati Dn. Stahlii; nec non Dn. M. Christiani Chemnitii, nunc SS. Theol. Doct. ac P. P. ut & Superintend. & Pastoris patriæ propriam fecit, tanto successu, ut anno M DC XXXIIX. Disputationem Chemicam de Marte & Venere non eruditissimè tantùm contentissimo ac Excellentissimo Dn. GUERNEO ROLFINCIO, Med. Doct. ac P. P. famigeratissimo, hodiè suæ Facultatis totiusque Academiæ Senatore cum applausu ventilaret. Præprimis verò jam laudato se commendavit Præsidii, qui in proprias receptum ædes tantâ informavit fidelitate, periculo accerferent, se ex Præceptoris liberalitate didicisse non semel fateretur. Annus erat vitæ Academicæ sextus, cum labores excipere assumendo summo in Medicinâ gradu de Natura Cervi, usu & arcanis Chemicis disputavit publicè, quem etiam sequente XL. quarto Non. die in matrimonium accepit Lectissimam ac Humanissimam Fœminam, JUSTINAM, Excellentissimi Viri, M. Theophili Ænetii, Phys. P. P. suæ Valeriani Theodori Clementis. Chيميци celeberrimi viduam, quâ cum per omnem ætatem non tantùm svaivissimè convixit, sed & senos ex ambo paternæ artis cultores ac æmuli maximè industrii: una verò filia, Sophia, Dn. Christophori Wolffgangi Wiseneri, Theol. Studiosi uxor, em addidit, quam XXV. Novemb. Disputatione de Affectu Hypochondriaco solenniter assertam per omnem deinceps vitam gloriosè tute publicè privatimque differendo benè mereri, sed ut aliis quoque prodesset, quamplurima erudita, accurata utilisissimaque edidit scripta, strinis accessit quoque praxis, felicissima quidem tantique applausus, ut multitudini curandorum non sufficeret. Personarum Illustrium, ssumus Princeps ac Dominus, Dominus FRIDERICUS WILHELMUS, S. R. Imp. Elector ac ArchiCamerarius &c. nec non Serenissimus Saxoniæ, Juliæ, Cliviæ ac Montium &c. Postulatus Administrator Magdeburgensis. Ab his verò & multis aliis, cùm in veteri statione relictus s, quid aliud, quàm plurimam itinera, enasci potuit? Quæ etsi plerunque aspera & periculosa sint, ipse tamen ita impigrè obiit, ut aliorum salutem curru equisque meris per glaciem evasit, ultimum habiturus diem, nisi Christus, prout eadem Dominicâ, quæ erat IV. post Epiphan. Apostolimas ille radices egisse videtur anno superiori LXII. ubi obortâ ex ruptione arteriæ largâ ac diuturna per nares hæmorrhagiâ vires immodice s, quod officii causâ Halam suscepit, haud dubiè irritatus uno prorupit impetu ac mox in febrem degenerans ita sæviit, ut ampliùs nec pro-nediam noctem vitâ defungeretur. Morituro adfuit Vir admodùm Reverendus, Amplissimus atque Excellentissimus Dn. Johannes Olea-ee præiret, Nostri anima in mediâ devotione exhalata est. Exanime corpus Halâ huc reportatum hodiè ad horam II. ex ædibus mœstis- s, matris terræ gremio demandabitur. Vos igitur, Cives, hæc exequias denso agmine comitâmini & cùm tanta sint Præceptorum merita, ut s, persolvite mortuo. P. E. Die 3. Maji. M DCLXIV.

LITTERIS KREBSIANIS.

DOMINUM. FAUSTUM. ESSE.

DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM
PERENNI. SUMMISQUE. PRINCIPIBUS. DIGNA. FELICITATE. FLORENTIUM.

CHRISTOPHORUS PHIL

Comes Pal. Cæs. Prof. P. Collegii Juris
& h. t. XV. Decanus.

B. L. S.

Uanquam omnia quidem Legislatori Reipubl. in magna cura peccati nihil relinqueretur: præcipuè tamen & studiosa cura fuit eis, qui proferendi leges à semetipsas defendere non valentibus, rectè consuleretur. *præfat. Novell. 72. Rittershus. in exposit. Novell. Attilian. tut.* ut is, qui perfectæ ætatis non est, alterius tutela regatur. Itaque appellantur tutores, quasi *versitat. Inst. de tutel.* Et inde quoq; tutela à SERVIO definita est, quod sit *vis ac potestas in capite libero. §. 1. Inst. eod.* Ex quibus *verbis finalibus* colligitur, tres dari species tutelæ, Testamentariam, *ris impuberibus*, quos in potestate habent, testamento tutores constituunt. Quibus non extantibus, *de legit. adgnator. tutel.* Hisce autem deficientibus à iudice tutor datur, qui dativus appellatur. *pr. §. 1. 1. ratur*, & postea vocentur legitimi, & tertio loco dativi, tradit Schneid. *ad §. permissum. 3. Inst. de tutel. n. 1. §. 4. segg.* Quem et Et hæc, quæ diximus, vera sunt, si tutores rectè fuerint dati, secundum testamentum, i. e. & à quibus oportet, & quibus oportet, & do vero tutor non est datus legitimè & solenniter, ut si fuerit datus, vel liberis emancipatis, vel à matre, vel ab extraneo, in quibus datus in imperfecto testamento, vel per epistolam, vel fideicommissum, ubi deficit testamenti solennitas: Hisce in casibus ne patre datus, (licet non ritè & legitimè,) indistinctè est confirmandus: à matre autem aut extraneo datus tunc demum, si is, cui constituit provida parentum cura, quæ in matre & extraneo non æquè adeò præsumitur, nisi actu aliquo declarata sit. Ex his Anis, qui non fuit jure datus, sit tutor testamentarius, an verò dativus, seu hon *obs. 7. §. in Parat. C. de confirm. tut. Vultej. ad §. 2. Inst. de tutel.* Dn. D. Arumæ. *p. m. exerc. Justin. 3. tb. 6.* Harpprecht. *ad §. fin. n. 21. §. lib. 1. q. 3.* Hanon. *disp. 3. tb. 3.* qui hisce potissimum rationibus moventur, (1.) quod testamentarii saltem tutores dicantur, qui jure ubi tutor à patre in testamento inutiliter datus fuit, ex decreto prætoris, & non ex testamento auctoritatem accipiat. *l. jure nostorem pro testamentario reputant, inter quos sunt Donell. 3. comm. 5. in fin. ibique Hilliger. in not. lit. D. Heig. §. ult. n. 12. §. segg. in quæst. 2. in nego.* Dn. D. Strauch. *Dissertat. ad Jus Justin. 5. aphor. 5.* Arnold. Vinn. *comm. ad Inst. de tutel. §. 5. n. 4.* Hunn. *var. jur. res. non pendeat à sola potestate & voluntate confirmantis, sed magis in necessitate juris posita sit, & quod prætor datum confirmat qui non jure. ff. de excusationib.* Deinde adducunt *l. tutor. 20. ff. de testam. tut.* quod confirmare sit dare, & hoc casu tutor à patre datis concurrant. Præterea Dn. D. Riemer. *p. m. Decad. 99. Jurid. Illustr. 3. c. 4.* tutorem confirmatum qsi testamentarium, & Jacobum illum potius dativo, alii vero testamentario assimilandum esse censent. Ita quoque Gædd. *ad l. leg. 130. n. 4.* de V. S. testamentarium esse non in propriè. Salvo aliorum iudicio existimamus, tutorem, de quo hic egimus, perinde haberi ac si ex testamento esset tutor. Hanc autem controversiam latius deducere, neque tempus, neque chartæ angustia permittunt; eam vero satis abunde exponit J. U. Candidatus eximius, de cujus *Natali & studiis* pauca ut adjiciamus, mores hæcenus recepti & præbati requirunt. Natus favirent, ut vix quisquam alio quàm incluso mœniis loco securus esset) Jenæ Ann. S. N. M. DC. XLI. Patre Viro Theologo TILEMANNO, primùm Serenissimi Principis ac Domini, Dn. GEORGII, Ducis Brunsvicensium ac Lüneburgensium, Inferi post Perillustr. & Generosissimi Dn. Dn. CHRISTIANI Schencken/ Lib. Baronis in Lautenburg/ Frauen Priesnitz/ & Nider Schvartzburgico in Civitate non incelebri Francohusana vigilantissimo, nec non Consistorii Assessoris, & Scholarcha Primari AGNESA, Viri quondam plurimum Reverendi atque Amplissimi, Dn. M. GEORGII FRIDERICI CILLINGII, Pastoris & Suprum Parentum suorum cura, ab incunabilis, sub Præceptoribus privatis, Viris Reverendis & Clariss. Dn. JOHANNES Mittelhaustatt/ pietatis bonarumque artium fundamenta feliciter jecit, & postea Serenissimi atque Potentissimi Electoris Saxonie &c. g. stre propter Salam Portense Gymnasium missus, in eo sub Viris Præclarissimis, Dn. M. JOHANNES Rühn/ Rectore, & Dn. JOHANNES fessore Zizensi, nec non Dn. M. GEORGIO LAURENTII, Professore ibidem fidelissimo, per quinquennium tantos in human disputando edita specimina, ad Academiæ salutandas dignus fuerit habitus: quorum etiam nutu, & Dn. Parentis jussu, ante sex solum in frequentandis diversis Collegiis Philosophicis, Logicis, Metaphysicis, Ethicis, Politicis, Historicis, Lectoris & Disputatoris, publicas, quibus crebrò interfuit, in Collegiis Disputatoris Dn. Professorum, Virique Amplissimi, atque Consultissimi, Dn. D. A. berrimorum Tractatus, institutis, se per aliquot annos strenuè exercuerit, & aliquoties tam Respondentis quàm Opponentis vices per biorum, Disputationem Tertiam, proprio Marte elaboratam, cum laude defenderit. Antequam autem Salamam nostram relinqueret petiit, & ut in numerum Candidatorum reciperetur, & ad culmen honoris atque gradus in utroque jure supremos ritè eveherent men vocant, Textus non solum difficiles eruditè resolvit, sed etiam ad quæsitæ congruè & benè respondit, & idcirco ad reliquatatem omnium Dn. Examinatorum unanimi consensu impetravit. Die autem crastini hora X. in Auditorio J. C. torum lectionum. turus est. Agite igitur Juris atque Justitiæ Cultores & Fautores benevoli, vestraque frequentia & attentione favorem erga Christop. atque peramanter contendo. P. P. Jenæ Dominica post Festum Trinitatis ultima, Ann. S. N. 1665.

ADVENTUM.

BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
ESSE.

DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM.

PHORUS PHILIPPUS Richter D.

Pal. Cæs. Prof. P. Collegii Juridici Ordinarius,
& h. t. XV. Decanus.

B. L. S.

Legislatori Reipubl. in magna cura fuerint, quemadmodum optimè se haberent, & tamen & studiosa cura fuit eis, qui proferendi leges à DEO licentiam perceperunt, ut pupillis & minoribus, aliisque personis tute confuleretur. *præfat. Novell. 72. Rittershus. in exposit. Novell. p. 8. in præm. n. 6.* Et naturali etiam juri conveniens esse dicitur in *§. fin. Inst. de tutel. ad §. permiffum. 3. Inst. de tutel. n. 1. & 4. feqq.* Quem etiam Judex ut attendat, scitè monet Wesenbec. *in not. ad Schneidev. d. l. sub lit. c.* à SERVIO definita est, quod sit *vis ac potestas in capite libero ad tuendum eum, qui propter ætatem se defendere nequit, jure civili data ac permissa* igitur, tres dati species tutelæ, Testamentariam, Legitimam & Dativam. Testamentaria est, quando parentes liberi, testamento tutores constituunt. Quibus non extantibus, lex defert tutelam proximis consanguineis, qui legitimi vocantur tutores. *pr. Inst. de tutel. ad §. permiffum. 3. Inst. de tutel. n. 1. & 4. feqq.* Et hunc esse ordinem inter tutores, ut sc. testamentarii præter consanguineos, vel à matre, vel ab extraneo, in quibus casibus defectus patriæ potestatis dationem tutelæ infirmat: vel si tutor sit illegitimus, ubi deficit testamenti solennitas: Hisce in casibus necesse est, defectum adimpleri per Magistratus confirmationem. Et quidem à matre aut extraneo datus tunc demum, si is, cui datus est, hæres institutus, vel eidem aliquid sit relictum. Rationem differentiam in æquè adeò præsumitur, nisi actu aliquo declarata sit. Ex hujusmodi autem confirmatione maxima inter Doctores orta est controversia, Testamentarius, an verò dativus, seu honorarius? Alii enim eum referunt inter dativos, ut inter alios sunt Cujac. *7. Arumæ. p. m. exerc. Justin. 3. tb. 6.* Harpprecht. *ad §. fin. n. 21. & feqq. Inst. de tutel. Trentler. vol. 2. disp. 8. tb. 2. tit. c.* Paul. Berens. *ad Inst. Just. disp. 1. tit. c.* quod testamentarii saltem tutores dicantur, qui jure dati sunt. *l. 3. §. fin. ff. de testam. tut.* (2.) quod tutela à prætoribus confirmata in casibus, tutoris, & non ex testamento auctoritatem accipiat. *l. jure nostro. 26. §. fin. ff. d. t.* Plura argumenta adducit Harpprecht. *d. l.* Econtra alii dictum tutorem, in *fin. ibique Hilliger. in not. lit. D. Heig. §. ult. n. 12. & feqq. Inst. de tutel. & ibid. Anton. Matthæ. in not. Dn. D. Ungebaur p. m. in exerc. Justin. 4. Arnold. Vinn. comm. ad Inst. de tutel. §. 5. n. 4. Hunn. var. jur. resolut. libr. 1. tr. 4. q. 8.* qui urgent *l. 3. ff. de confirmand. tutor. & quod confirmatio in necessitate juris posita sit, & quod prætor datum confirmare, & judicium defuncti sequi teneatur. l. 1. §. 1. in fin. ff. eod. & l. Neseñnius 32. vers. ff. de tutel. quod confirmare sit dare, & hoc casu tutor à patre datus præferatur legitimo, cum in illo & patris voluntas, & confirmatio prætoris. *l. 3. c. 4.* tutorem confirmatum qf. testamentarium, & Jacob. Cramer. *discept. Justin. 5. posit. 5.* mixtum ex testamentario & dativo appellat, & sentent. Ita quoque Gœdd. *ad l. lege. 130. n. 4.* de V. S. testamentarium propriè non esse statuit, neque etiam propriè & absolutè datum: utrumque se quo hic egimus, perinde haberi ac si ex testamento esset tutor. *d. l. qui à patre 3. ff. de confirm. tut.* quod etiam ex serie *titul. ff. & C. pater. de chartæ angustia* permittunt; eam vero satis abunde exponet Vir juvenis Clarissimus, Dn. BURCHARDUS HEINRICUS Talemanni/Jamius, mores hæctenus recepti & præbati requirunt. Natus est in turbulentissimo rerum statu, (cum milites undiquaque aperto Marte esset) Jenæ Ann. S. N. M DC XLI. Patre Viro Theologo maximè Reverendo, Amplissimo, atque Excellentissimo, Dn. M. HEINRICO ORGII, Ducis Brunsvicensium ac Lüneburgensium, Inferioris Saxonie Generalis & c. laudatiss. recordationis, Concionatore Aulico: *in Lib. Baronis in Tautenburg/FrauenPriesnig/ & NidernTrebra/ Dynastæ in Donna & c.* hodie verò Pastore & Superintendenteissimo, nec non Consistorii Assessoris, & Scholarcha Primario: Matre verò, matrona & pietate, & aliis virtutibus maximè conspicua, *in Dn. M. GEORGII FRIDERICI CILLINGII, Pastoris & Superintendentis in Baronatu Schenckio-Tautenburgico meritissimi Filia. Hovivatis, Viris Reverendis & Clariss. Dn. JOHANNES Mütelhäuser/ Pastore in Lippersderff/ & Dn. NICODEMO PETRI, Pastore in Wormstosteà Serenissimi atque Potentissimi Electoris Saxonie & c. gloriosissime memoriæ, clementissima concessione, Ann. c. 15 c. 15 LV. in Illustratissimis, Dn. M. JOHANNES Kühn/ Rectore, & Dn. JOHANNES BARTHOLOMÆI, tum temporis Conrectore, jam vero Rectore & Professore ibidem fidelissimo, per quinquennium tantos in humanioribus & Philosophia acquisivit profectus, ut, post varia tam perorando quam in studio habitus: quorum etiam nutu, & Dn. Parentis jussu, ante sexennium, ad nostram LL. nutricem se contulit, in qua debitam diligentiam non solum in *Physicis, Et hieis, Politicis, Historicis, Lectoriis & Disputatoriis*, publicè & privatim instituit: sed etiam *Juridicis* ita probavit, ut ultra *Lectiones* Professorum, Virique Amplissimi, atque Consultissimi, Dn. D. ADRIANI BEIERI, super *Sutboltium, atque Schnobelium, aliosque Jctorum* celebraverit, & aliquoties tam Respondentis quam Opponentis vices publicè & privatim subierit, & in meo Collegio publico de *Significatione Adverbi* defendit. Antequam autem *Salariam nostram* relinqueret, *laborum suorum præmium, atque Studiorum Testimonium publicum* modestè honoris atque gradus in utroque jure supremos ritè evcheretur. Cujus honestæ petitioni dum annueremus, in primo examine, quod Tentatè ad quæsitam congruè & benè respondit, & idcirco ad reliqua quoque specimina ritè & secundum Facultatis nostræ statuta edenda facult. Die autem crastini hora X. in Auditorio Jctorum lectionum solennium initium facturus, & d. l. 1. §. 1. ff. de confirmand. tutor. solidè explicaverit, vestraque frequentia & attentione favorem erga Collegium & Candidatum nostrum, sub grata talionis lege, præbeat, officiosè unitatis ultima, Ann. S. N. 1665.**

LITERIS KREBSIANIS.

BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
ESSE.

DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM

PHILIPPUS MÜLLER

ELOQVENT. ET POES. PROFESS. ORD.
LECTORI SUO S. P. D.

Aspiciam, suam in Dicendi Arte magistram, Socrates in Platonis Dialogo, qui Magnam
Laudationis sic censuisse memorat: *rebus bene gestis, è præclarâ oratione sempiternam prorsus in
apud cæteros mortales.* Aut, si præplacent digna Jovis ore verba *ἔργων εὖ πρᾶξιόντων λόγος καλὸς*
Judicium Femine à vero neutiquam dissentaneum, quo & suum virtuti decus tribuendi debitorum
sensum nactura gravissimi & disertissimi Scriptorum Taciti, qui *clarorum virorum facti
riosa ætate omittendum arbitratus, quotiens magna aliqua ac nobilitas virtus vicit ac supergressa
& Invidiam.* Equidem Virtutem sua vi, suis opibus niti agnoscebat, &, adversus vanum vanam
Recti finemque extremumque esse recusò
Euge tuum & Belle.

Nec tamen inde seu viventibus, seu mortuis celluram ex merito gloriam contemptam habendam
dorumque operum præconia non admittit modò, verùm etiam exigit. *Nos verò natura amantes omnium genuit, & be
latamur. Sic animo compositi sumus, ut bonum laudis, quod aliorum esse videtur, nostram judicemus, utiq; eorum, quibus
tutis actio bonum est. Hoc contingere illis non potuisset, nisi nos tales essemus. Itaque nostrum nunc bonum est, meritò laudari, tan
cundum quem judicatum est.* Quæ sententia & verba Senecæ sunt *Epist. VII.* Nulla proinde stupendi causa, potissimos belli
mactarentur; quòd etiam sapientibus ultima exuatur gloriæ cupido. *Pamæ insuper pararia monumenta, ut virtus cl
diversi sibi quisque gradum ad immortalitatem gloriosam muniverint, ne tamen vel his laboribus, utcumque fortes, ja
mines scribentium calamis ab invidiæ nebula ad æternitatis splendorem feruntur, &, quantum ad posteritatem, nihil ampli
agere memoratu digna magis in aperto sit, celeberrimus tamen quisque ingenio ad prodendam virtutis memoriam, sin
tur. Laudem ergò sui ut non omnem, nec omnium Virtus solida æstimat, ita requirit *Aspasia λόγος καλὸς ῥηθὲν*. Non
gnificum est, ait tragicus, sed à laudato viro, à laude digno.* Laudatio ipsa ut ad sui argumenti majestatem assurgat, ut in eg
sit, Aspasiæ nostræ itidem visum. Quo celsior enim & ardentior virtus ad æthera venit aliquem, tantò eminentiora
en Incomparabile illud olim, nostris autem votis jam præreptum Christianæ totius nostræque maximè Ecclesiæ decus.
sic nostris rebus maximè infesto, ad meliorem vitam evocatum. Enimverò tot tantique illum, quæ humana for
cadere in summum virum, aut in absoluto Theologo requiri possunt. Sique Zeuxis, Crotonatarum stipendio conduc
num dotes in unum exemplar sibi congerendas censuit, in hoc Viro, quod undecunque à pluribus conquisiturus eras, c
moriæ, Judicium accuratum, & post tantam Rerum Divinarum Scientiam, Humanarum doctrinarum instrumento ju
credibilem quis non admiratus est? quis Prudentiam, illamque Animi Lenitatem, Industriam, summamque pariter cont
literis, de omnibus publicè privatimque merendi, & Felicitatem patriarum cogitata non lugenti nunc nequicquam oculo
cul omni tetricitate, Sanctitati in exemplum perfectæ inter homines virtutis suffecturas vel hostilis furor, vel invidia ipsa
vacasse ipsum crederes sic summus in cunctis apparuit, ut si fortè illum in uno rogares, tantùm illud novisse videretur
ex verò huc trahere, & illustre hoc Ecclesiæ Sidus non timidiùs, ac ille suum, cum potissimis, quos vel Scriptura co
componere licebit, utcumque præcis & longinquo major reverentia sit. Exiget istud suismet in nos meritis Chemnit
ditorum, non solùm ab amicis, sed & alienis commendari, maxima sit pietas, dicente eodem Gregorio, id omninò conven
beneficiorum argumentis in omnes ordines & ætates meritissimi nomen inlaudatum abeat; sed, quamvis solutus corpori
nicè, post mortem etiam utilis esse possit. Utut enim ipse creptus sit oculis, tamen

*Multa viri virtus animo, multusque recurvat
Gentis honos.*

Cogitantibus, quantum exempla bona profint, sciatur, magnorum virorum, non minus præsentia, esse utilem memoriam. Sit modò ora
bus attollere. Ut enim Solis inspectores omnes deficiunt, perinde, ut plerique laudemus, omnes inferiores laudando erimus. Hoc tan
rem, ut eopse illa & verbis & cogitatis nostris divinior appareat. Interim quicquid ejus requiretur, haut dubiè præstabit Præclarissim
Amplis. Facult. Philos. Adjunctus Meritissimus, *Vitam Mortemque B. Chemnitii Oratione Latina, ad Diei Crastinæ Horam X. in Auditorio
proximus, mirari & sibi aliisque ad imitandum proponere, illum privatæ etiam causæ ad religionem in Virum maximum publicam pe
in eisdem ædibus diu versatus, & inde in divini Doctoris interiorum amplexum admissus est.* Quantum Alexander Aristoteli, supra par
agnoscit. Ut g. Romanorum instituto filii defunctos patres laudabant pro Rostri, ipse sibi committendum haut censuit, ut alius ear
rò prælaudatus Dominus Adjunctus ingenii acrimoniâ, quæ notitiâ rerum ad sapientiam pertinentium, quàm dicendi potens sit, non me
ostenderunt, an quid protritum hîc, an frigidum aut vulgare quidquam polliceri debeam. Majorem potius honestissimis ausibus amp
Argumentum vel seipso adeò illustre est, ut non Athenis Salanis modò amorem, sed & medios inter hostes stuporem possit debeat
observantiæ & officii in affectati plenum superest, Magnificus Dominus RECTOR, Patrum Conscriptorum Ordo Amplissimus, Cives A
legam conjunctissimum, qua observantiæ in Doctorem & Patronum præcipuum recentandæ causam benigni & volentes excipient.
coli præcepit: *irent Scipioni exequias, muros urbi cecidisse;* ibunt & Ipsi longè cupidius exequias Viro sibi, dum ille superesset, tantâ chari
Ejus si extrema species in urbem nostram revecta præberetur, alacres scio spectatorum vultus occuparet, nedum ubi cælestis ille animus,
producenda fuerit. Repetetur omnibus memoria Chemnitiana, resurgent non ficti gemitus, & cum lacrymis desiderium subtrahenti nob
laudabiliter præstito, virtutes his temporibus optimè æstimabuntur, quibus tam facile genitæ fuerunt. PP. d. 24. Junii Anno Christiano

ADVENTUM.

BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
ESSE.

DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM.

IPPUS MÜLLERUS,

ORATOR ET POES. PROFESS. ORDINARIUS

LECTORI SUO S. P. D.

Arte magistrum, Socrates in Platonis Dialogo, qui Menexenus inscribitur, sub initium propositæ defunctorum orat: *rebus bene gestis, è præclarâ oratione sempiternam prorsus memoriam & nominis splendorem iis, qui ista gesserint, perdurare præplacent digna Jovis ore verba* ἔργων εὖ πεπραχθέντων λόγῳ καλῶς ῥηθέντι μνήμη ἔχουσιν οἱ ἄλλοι τοῖς πράξασιν γίνεσθαι παρὰ τῶν ἀποθανόντων. quam dissentaneum, quo & suum virtuti decus tribuendi debitum, & qua illud optimè constituitur, ratio nem docuit: con- & disertissimi Scriptorum Taciti, qui *clarorum virorum facta moresque posteris tradere antiquitus usitatum docet, nec ab incu- tus, quotiens magna aliqua ac nobilis virtus visit ac supergressa est vitium parvis magnis, civitatibus commune, ignorantiam recti- em sua vi, suis opibus niti agnoscent, &, adversus vanum vanæ gloriæ aucupem, cum Poëta, Stoicæ in eo doctrinæ inhzrente,*

Recti finemque extremumque esse recuso

Euge tuum & Belle.

seu mortuis celluram ex merito gloriam contemptim habendam asseruerim. Numen supremum! suæ perfectionis admiran- etiam exigit. *Nos verò natura amantes omnium genuit, & benefecisse gaudemus, & gratos nos invenisse virtutum interpretes quod aliorum esse videtur, nostram judicemus, utiq; eorum, quibus ipsi sumus boni causa. Virtute illud geritur. Omnis autem vir- nos tales essemus. Itaque nostrum primum bonum est, merito laudari, tam mercede, quam bene iudicasse & judicantis bonum est, & ejus, se- cæ sunt Epist. CII. Nulla proinde stipendi causa, potissimos belli pacisque artibus tantum connisos, ut hoc ὑπερθεῶν decore oriz cupido. Famæ insuper parata monumenta, ut virtus clara, ut æterna habeatur, hinc crevisse putandum est. At, cum muniverint, ne tamen vel his laboribus, utcumque fortes, jacerent illacrymabiles, una Oratio præstitit. Magni enim ho- is splendorem feruntur, &, quantum ad posteritatem, nihil amplius Achilles fecit, quam placuit benevolentiz Homeri. Ac, si is tamen quisque ingenio ad prodendam virtutis memoriam, sine gratia aut ambitione, bonæ tantum conscientiz pretio duci- us solida æstimat, ita requirit Aspasia λόγῳ καλῶς ῥηθέντι. Non hic corruptela popularis assensus admittitur. Laudari ma- Laudatio ipsa ut ad sui argumenti majestatem assurgat, ut in egregium publicum operosa, ut in pectoribus audientium efficac- ardentior virtus ad æthera veritatem aliquem, tanto eminentiora poscuntur elogia. Cujus argumentum propius si desideramus, areptum Christianæ totius nostræque maximè Ecclesiæ decus. CHEMNITIUM dico, illum à fato, ut sui numinis conscio, evocatum. Enimverò tot tantæ que illum, quæ humana fors patitur, ornamentis claruisse novimus, quot & quanta aut quiri possunt. Sique Zeuxis, Crotoniatarum stipendio conductus, ut Helenam effigiaret, pulcherrimarum totâ urbe virgi- in hoc Viro, quod undecunque à pluribus conquisturus eras, collatum cerneres. Ingenium capacissimum, admirabilem Me- Divinarum Scientiam, Humanarum doctrinarum instrumento junctam, mellitam Fandi Dulcedinem, Vimque Discerendi in- lamque Animi Lenitatem, Industriam, summamque pariter contentionem egregiis quibusque rationibus de Ecclesia, de sacris elicitatem patrandi cogitara non lugenti nunc nequequam oculo requirit? Junctas certè dotes illas morum Innocentiæ &, pro- ter homines virtutis suffecturas vel hostis furor, vel invidia ipsa fatebitur. Ista enim universa sic percoluerat, ut unitantum ut si fortè illum in uno rogares, tantum illum novisse videretur. Quod Gregorii Nazianzeni de Magno Basilio præconium in timidiùs, ac ille suum, cum potissimis, quos vel Scriptura commendat, vel Christiana antiquitas veneratur, doctoribus major reverentia sit. Exiget istud suismet in nos meritis Chemnitius, &, cum defunctorum memoriam, excellenti virtute præ- ritissimi nomen inlaudatum abeat; sed, quamvis solutus corporis vinculis, totus spargatur, adeoque, quod vivens optavit ut- pte creptus sit oculis, tamen*

Multa viri virtus animo, multusque recurvat

Gentis honos.

orum virorum, non minus præsentia, esse utilem memoriam. Sit modò oratio par virtutibus tantis, quas mirari facilius est, quam justis laudi- indè, ut plerique laudemus, omnes inferiores laudando erimus. Hoc tamen ipsum inter præcipua est, virtutem ostendere omni laude celsio- reat. Interim quicquid ejus requiretur, haut dubiè præstabit Præclarissimus Vir, Dn. M. JOHANNES CHRISTOPHORUS Hundeshagen/ que B. Chemnitii Oratione Latina, ad Diei Crastinæ Horam X. in Auditorio Majori persequitur. Cum verò primus decor sit, egregia facere, lum privatæ etiam causæ ad religionem in Virum maximum publicam perpulerunt. Sedisse se meminit ad pedes hujus Gamalielis. Sed & riorum amplexum admisit. Quantum Alexander Aristoteli, supra parentis Philippi merita, imputavit, suum pariter debitum excrevisse laudabant pro Rostris, ipse sibi committendum haut censuit, ut alius eam provinciam, sibi peculiari jure debitam, occuparet. Quantâ ve- titiâ rerum ad sapientiam pertinentium, quam dicendi potens sit, non meo demum ore expediri fas est. Complura rerum testimonia dudum quidquam polliceri debeam. Majorem potius honestissimis ausibus amplissimi & frequentissimi Auditorii benevolentiam tutò expectavero. nis modò amorem, sed & medios inter hostes stuporem possit debeatve inducere. Unde, quod mihi, Oratoris nostri nomine, votum Dominus RECTOR, Patrum Conscriptorum Ordo Amplissimus, Cives Academici omnium Ordinum Honoratissimi, sui qua amoris in Col- ronum præcipuum recentandæ causam benigni & volentes excipient. Si Metellus ille æmuli Scipionis excessum à liberis supremo officio & Ipsi longè cupidius exequias Viro sibi, dum ille superesset, tantâ charitate, tot officiis connexo, & in quo tantum Jena præsidium amisit. acres scio spectatorum vultus occuparet, nedum ubi cælestis ille animus, mens illa clarissimis plurimisque coruscans fulgoribus in theatrum na, resurgent non ficti gemitus, & cum lacrymis desiderium subtrahi nobis Boni præcipui; eoque supremo favoris, observantiæ, humanitatis untur, quibus tam facile genitæ fuerunt. PP. d. 24. Junii Anno Christiano M. DC. LXVI.

Liberis Bauhoffianis.

ADVENTUM.
BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
ESSE.
DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.
AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPIUM

FACULTATIS JURIDI DECANUS GEORGIUS ADAM

L. B. S. P. P.

Tempore M. Aurelii Severi Alexandri Imperatoris Romani
& Imperio Romano passim non pauci excellabant : Cum ipse reipublicæ Princeps
studia non minus quàm virtutis amplecteretur. Etenim à primis annis Virorum Clarissimorum
profecerat : Inde quoque jam Imperator, quantum per reipublicæ tractationem licebat, sum-
mam instruere, diligenter lectitabat, Platonis & Ciceronis de republicâ & hujus etiam
capiendis consiliis de prædicant Historici. Vixerunt eodem ævo Jurisconsulti excellentes, qu-
nus, Julius Paulus, Florentinus, Hermogenianus, Callistratus, Venuleius, Modestinus, &
jura familiaritatis allecti, ut Lampridius in vitâ ejus tradit. Ex illis Jurisconsultis & Consilia-
bus, ut ex reliquiis æstimare licet, diversa tractatarum apud Præsides controversiarum gene-
affertur Divi Marci Imp. Decretum, secundum quod jus crediti amittit, quisquis rem vel pecuniam sibi debitam, vi met-
ratores Valentinianus, Theodosius & Arcadius, quæ habetur *in l. 7. C. unde vi.* Quamvis verò Dn. Cyprianus Regneri
constitutiones non solum *consuetudine abrogatas esse* tradat, sed etiam (fortè nimis confidenter) asserat, *antiquatas esse de-
acquirendi. Puniatur itaq;*, addit idem, *temeritas errantis vel delinquentis, sed domino reddatur res sua. Disp. ad Instit.*
tur, nec adjecta ratio quicquam solidi concludit : Cum in arbitrio sit legislatoris, delictum aliquod ita coercere, & mu-
gnat rationi. Cæterum *d. l. 13. quod met. caus.* latius exponet Clarissimus Dn. GEORGIUS CHRISTOPHORUS Chry-
gressu, more hic recepto, quædam subjiciemus. Natus ille est Culmbachi Francorum III. Idus Octobris A. O. R.
GEORGIO JULIO Christen/ Serenissimi Marchionis Brandenburgici, &c. &c. Consiliario Camerae meritissimo,
ELISABETHA, VIRI Amplissimi atq; Prudentissimi, Dn. SIMONIS Schwalben/apud Culmbacenses olim Quaestoris bene-
DEI timorem sedulo institutus, & in primis Religionis Christianæ capitibus probe informatus fuit. Postquam verò pacis
seq. jussu SERENISSIMI Regimen Illustre cum Cancellaria Beruthum transferretur, ibi bene educatus, & privata ab initio
viali, adolescens nactus Præceptorem fidelissimum, VIRUM Reverendum plurimum, Amplissimum atque Præcellentissimum
ctorem vigilantissimum, nunc verò Ecclesiæ Beruthinæ Symmystam, & in Illustri Gymnasio CHRISTIAN-ERNESTI
publicè pariter ac privatim inculcatis, ita profecit, ut tandem dignus fuerit judicatus, qui ad altiores Studiorum mercatus
Dn. Parentis Anno cDc Ixc LIX. hanc Salanam nostram adiit, studium omne Themidi consecraturus. Præcognitis itaque
pris, in lectionibus privatis & publicis animo instructo, usus primum in jure est informator VIRO Nobilissimo Consulto
Curia Provincialis & Scabin. adfessore, publicè Tit. Digestor. de regulis juris exponente : nec non VIRO Nobilissimo Con-
Curia Provinc. & Scabin. Adfess. Institutiones Justinianeas publicè interpretante : Cui adjunxit privatam operam VIRI N-
ductum librorum Isagogicorum Pacii, Jurisprudentiæ fundamentis ejus mentem imbuit : dein successit collegium textu
Disputatoriis supra Pandectas Collegiis, juxta *χρηστωφωλια* Schnobelianam institutis, interfuit, cognitione Juris Pontificii
MI UNGEBAUERI Jcti & Antecessoris juris quondam hic primarii Exercitia Justinianeas, denuo prelo subdita; disputare
hi tum primùm Pandectarum Titulos ; tum etiam deinceps Leges Codicis explananti summâ animi attentione assidue au-
STRAUCHII, tum temporis Professoris & Collegæ nostri amantissimi, hodie verò Inclytæ Reip. Brunovicensis Consiliarii a-
signati, prælectiones publicas, ad LL. Pandectarum difficiliore, sedulo frequentavit. Quamquam autem ante biennium, Fa-
ad desertos lares domesticos, imperarent ; Anni tamen quadrante effluxo reversus, aliquot Dnn. Commilitonum, sub VIRI
TERI, P.P. Curia Prov. & Scabin. Adfess. Præsidio, Dn. ARUMÆI p.m. Disputationes ad Pandectas denuo excusas, disputantiu
spondentis vices publicè cum laude sustinuit. Tandem quoque VIRO Nobiliss. Consultiss. atque Excell. Dn. STATIO H-
loci est, Advocato Ord., dum ille Collegium privatum, super Dn. BRUNNEMANNI Jcti Francofurt., Processu Criminali
adhibitâ industriâ indefessâ, præclaram juris scientiam sibi comparavit : ac proinde à Collegio nostro modeste petiit, ut ipsi
mnasmatibus, decernerentur. Cum igitur in primo examine textus assignatos eruditè resolverit, & ad proposita problem-
specimina : unde castino die horâ decimâ instituet prælectiones inaugurales, quibus ut interesse velint juris & æqui cultu-
mum demonstrare velint, studiosè rogamus. P. P. Jenæ D. X. Jun. A. R. S. cDc Ixc LXVI.

ADVENTUM.

BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
ESSE.

DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM

2718

TATIS JURIDICÆ h. t. DECANUS US ADAMUS *Struve* D.

L. B. S. P. P.

ri Alexandri Imperatoris Romani, doctrinæ atque eruditionis laude in urbe ipsâ
 aci excellēbant : Cum ipse reipublicæ Princeps, ad cuius exemplum se alii studiosè composuerunt, humanitatis
 retur. Etenim à primis annis Virorum Clarissimorum industriâ, curâ matris ad utraque educatus fuerat, ac multum iniis
 quantum per reipublicæ tractationem licebat, summorum Virorum libros, præsertim quibus animum suum ad remp. rectè ge-
 t, Platonis & Ciceronis de republicâ & hujus etiam de officiis frequentissimè. Prudentiam quoque Ejusdem mirificam in
 Vixerunt eodem ævo Jurisconsulti excellentes, qui ex Papiniani auditorio prodierunt : Fabius Sabinus, Domitius Ulpia-
 nogenianus, Callistratus, Venuleius, Modestinus, qui omnes in consilio Alexandri fuerunt, inque ejusdem societatem &
 in vitâ ejus tradit. Ex illis Jurisconsultis & Consiliariis jam laudatus Callistratus *de cognitionibus* libros sex composuit, qui-
 rta tractatarum apud Præsides controversiarum genera profecutus fuit : ex quorum quinto *l. 13. quod met. caus.* est excerpta ubi
 ittit, quisquis rem vel pecuniam sibi debitam, vi metuve invito extorserit. Similem Constitutionem promulgârunt Impe-
 r. *C. unde vi.* Quamvis verò Dn. Cyprianus Regneri ab Oosterga Professor juris in Academia ultrajectinâ hujusmodi leges &
 am (fortè nimis confidenter) asserat, *antiquatas esse debere, ne quis ex errore vel delicto alterius sentiat lucrum & justum titulum*
inquentis, sed domino reddatur res sua. Disp. ad Instit. ad §. 1. de vi bon. raptor. Hanc tamen censuram istâ mereri haud viden-
 o sit legislatoris, delictum aliquod ita coercere, & multam seu pœnam illi ipsi, cui vis illata est, addicere : nec hoc rectâ repu-
 issimus Dn. GEORGIUS CHRISTOPHORUS *Christ* / J. U. Candidatus dignissimus, de cujus vitâ ac studiorum ortu & pro-
 t Culmbachi Francorum III. Idus Octobris A. O. R. cl5 I3c XLI. Patre VIR O Nobilissimo Amplissimo & Consultissimo Dn.
 nburgici, &c. &c. Consiliario Camerae meritissimo, jam piè defuncto : Matre verò Matrôna pietate ac virtutibus ornatissima,
 Schwalben/apud Culmbacenses olim Quaestoris benè meriti filiâ, b. m. Ab his Parentibus à teneris unguiculis, ad unici verique
 apitibus probè informatus fuit. Postquàm verò pacis spes, Mavortii signis hinc inde dispersis, affulgeret, & Anno cl5 I3c XLV. &
 um transferretur, ibi bene educatus, & privata ab initio curâ quorundam informatorum traditus est; dehinc in schola ejus loci tri-
 ndum plurimum, Amplissimum atque Præcellentissimum, Dn. M. JOHANN-MATTHÆUM STUMPFIIUM t. t. dicti Lycæi Re-
 stam, & in Illustri Gymnasio CHRISTIAN-ERNESTINO Theologiæ Moralis Professore Publ. Cujus saluberrimis præceptis,
 us fuerit judicatus, qui ad altiores Studiorum mercatus proficisceretur. Recitatâ itaque valedictoriâ, auspicio honoratissimi
 n omne Themidi consecraturus. Præcognitis itaque quibusdam in prima Philosophia principiis, & Philosophiæ Practicæ præce-
 am in jure est informatore VIR O Nobilissimo Consultissimo atque Excellentissimo Dn. JOH. CHRISTOPH. FALKNERO, P. P.
 regulis juris exponente : nec non VIRO Nobilissimo Consultissimo atque Excellentissimo Dn. JOH. VOLK-BECHMANNO, P. P.
 interpretante : Cui adjunxit privatam operam VIRI Nobiliss. Consultiss. atque Excell. Dn. ADRIANI BEIERI, J. U. D. qui juxta
 is ejus mentem imbuit : dein successit collegium textuale & tandem Disputatorium. Hicce peractis, aliquot adhuc lectoriis &
 elianam institutis, interfuit, cognitione Juris Pontificii & Feudalis superadditâ. Et cum laudatus Dn. BEIERUS Beati Dn. ERAS-
 ii Exercitia Justiniana, denuo prelo subdita; disputaret, Exercitium II. Sub ipsius moderamine publicè defendit. Præterea mi-
 s Codicis explananti summâ animi attentione assiduè auscultavit : similiter Nobilissimi, Amplissimi atque Consultissimi Dn. JOH.
 mi, hodie verò Inclytæ Reip. Brunovicensis Consiliarii atq; Protosyndici, & nunc primarii Juris Professoris in Academia Noricâ de-
 ulò frequentavit. Quamquàm autem ante biennium, Fata acerbissima, Parenti ultimum diem afferrentia, ipsi luctuosissimum iter,
 effluxo reversus, aliquot Dnn. Commilitonum, sub VIRI Nobiliss. Ampliss. Consultiss. atq; Excell. Dn. ERNESTI FRID. SCHRO-
 n. Disputationes ad Pandectas denuo excusas, disputantium, Consortio se associavit, & sorte sic ferente in Disp. de Pactis Tertia, Re-
 VIRO Nobiliss. Consultiss. atque Excell. Dn. STATIO HARBORDO à *Windheim* / J. U. D. Curia Provincialis Saxonica quæ hic
 BRUNNEMANNI Jcti Francofurt., Processu Criminali adornaret, patulas præbuit aures. Hâc informatione fideli & propriâ
 tavit : ac proinde à Collegio nostro modestè petiit, ut ipsi brabeum & supremi in utroque jure honores, præmissis consuetis prog-
 tus assignatos eruditè resolverit, & ad proposita problemata doctè responderit, meritò ipsum ad ulteriora, quæ restant, admisimus
 inaugurales, quibus ut interesse velint juris & æqui cultores atque fautores, & nobis ac Dn. Candidato nostro benevolam ani-
 X. Jun. A. R. S. cl5 I3c LXVI.

LITERIS KREBSIANIS.

ADVENTUM.
 BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
 ESSE.
 DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
 HUMILLIME. PRECATUR.
 AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM

PRINCIPIBUS. PRINCEPS. SEPTENIS. EDITE. DIVIS.
INGREDERE. ILLUSTREM. FRIDERICE-VVILHELME. SALANAM.
ADSPICE. LAETA. TUIS. PRINCEPS. HUMUS. IPSA SUPERBIT.
GRESSIBUS. EXULTAT. CELEBRIS. TANTO. HOSPITE. JENA.

SERENISSIMI. CELSISSIMIQUE. PRINCIPIS. AC. DOMINI.

DOMINI. FRIDERICI. VVILHELMI,

DUCIS. SAXONIAE. JULIACI. CLIVIAE. AC. MONTIUM. LANDGRAVII. THURINGIAE. MARCHIONIS. MISNIAE.
PRINCIPALI. DIGNITATE. COMITIS. HENNEBERGICI. COMITIS. MARCAE. ET. RA-
VENSBERGAE. RAVENSTEINII. DYNASTAE.

D. FRIDERICI. VVILHELMI. PROELECTORIS. SAXON. FILI,
D. JOHANNIS. VVILHELMI. ACAD. SALANAE. FUNDATORIS. NEPOTIS.
D. JOHANNIS. FRIDERICI. MAGNANIMIELECT. SAXON. PRONEPOTIS.
D. JOHANNIS. CONSTANTIS. ELECT. SAXON. ABNEPOTIS,
D. ERNESTI. ELECT. SAXON. ATNEPOTIS.
D. FRIDERICI. II. PLACIDI. ELECT. SAXON. TRINEPOTIS,
D. FRIDERICI. I. BELLICOSI. ELECT. SAXON. ROTRINEPOTIS.

PRINCIPIS. AC. DOMINI. SUI. LONGE. CLEMENTISSIMI.
ACADEMIE. SALANAE. PER. OCTO. ET. AMPLIUS. LUSTRA. NUTRICII.
MUNIFICENTISSIMI.
PATRIAE. PATRIS. INDULGENTISSIMI.
CUM

IPSIUS. SERENISSIMA. CELSITUDO.

COMITIBUS. EXOPTATISSIMIS.
DILECTISSIMA. CONJUGE.

SERENISSIMA. CELSISSIMAQUE. PRINCIPE. AC. DOMINA.

DOMINA. MAGDALENA. SIBYLLA.

NATA. EX. ELECTORALI. DOMO. SAXONICA. DUCISSA. SAXONIAE. JULIACI. CLIVIAE. AC. BERGAE. LAND-
GRAVIA. THURINGIAE. MARCHIONISSA. MISNIAE. PRINCIPALI. EMINENTIA. HENNEBERGIAE.
UT. ET. COMITISSA. MARCAE. AC. RAVENSBERGAE. DOMINA. IN. RAVENSTEIN.

PRINCIPE. AC. DOMINA. LONGE. CLEMENTISSIMA,
PARENTE. PATRIAE. BENIGNISSIMA.
UT. ET.

SERENISSIMA. CELSISSIMAQUE. PRINCIPE. AC. DOMINA.

DOMINA. JOHANNA. MAGDALENA.

DUCISSA. SAXONIAE. JULIACI. CLIVIAE. AC. MONTIUM. LANDGRAVIA. THURINGIAE. MARCHIONISSA. MISNIAE. HENNEBERGAE. PRINCIPALI.
AXIOMATE. MARCAE. ITEM. AC. RAVENSBERGAE. COMITISSA. DOMINA. IN. RAVENSTEIN.
NATA. EADEM. IN. GLORIAM. FILIA. UNICA. CARISSIMA. MAJORUM. FERTILITATEMQUE. OLIM. FORTUNATISSIMAM.

PRINCIPE. AC. DOMINA. ITIDEM.
CLEMENTISSIMA.

IX. KL. SEPTEMBRIS. ANNI. CHRISTIANI. MD. LXXVII.
SALANAM. PROPITIA. SALUTARET.
ADVENTUM.

BONUM. FAUSTUM. FELICEM. FORTUNATUMQUE
ESSE.

DEVOTISSIMA. UNIVERSITAS. JENENSIS.
HUMILLIME. PRECATUR.

AC. UT. SUB. DESIDERATISSIMA. TANTORUM. PRINCIPUM
PERENNI. SUMMISQUE. PRINCIPIBUS. DIGNA. FELICITATE. FLORENTIUM.
TUTELA

CELL. HACTENUS. ITA. ET. DEINCEPS. ADEOQUE. AETERNUM.
VIVERE. AC. EMINERE. IPSI. LICEAT.

VOTIS. SOLEMNITER. CONCEPTIS. PIIS. SERIIS. INDEFESSIS:
DEUM. OPT. MAX.

PRINCIPUM. BONORUM. PUBLICAEQUE. AC. PRIVATAE. SALUTIS. AUCTOREM.
SUPPLEX. EXPOSCIT.

JENAE, Typis JOH. JAC. BAHOFERI, ANNO MDLXXVII.

QVOD. FELIX. AC FORTVNATVM
ET. ECCLESIAE. PVBLICAEQV. AC. LITTERARIAE. REI
PROSPERVM. AC. ALVTARE. SIT
INLVSTRIS. AC. CELEBERRIMAE. JENENSIS. ACADEMIAE
TERTIVM. RECTOE. MAGNIFICO
PLVRIMVM. REVERENDO. ET. EXCELLENTISSIMO
DN. JO. ERNESTO. GERHARDO
DOCTORE. AC. PROFESSORE. THEOLOGO. IN PRIMIS
CELEBERRIMO. VENERANDIQVE. ORDINIS. SVI. HOC. TEMPORIS
DECANO. SPECTATISSIMO
DE. SENTENTIA. ET. DECRETO
AMPLISSIMI. QVOD. IN. ACADEMIA. HAC. EST

CONLEGI. PHILOSOPHICI
VIVOS. JUVENES VNDE VIGINTI

EXIMIOS. AC. PRAESTANTISS
SORTE. CITRA. ERVDITIONIS. IRAEJVDICIVM. ORDINATOS
OB. INSIGNEM. PIETATEM

*CETERASQVE. QVIBVS. PRAEFVLGENT. VIRTVTES
OB. QVE. EGREGIOS. QVOS. IN. HAC. ALIIS. QVE. GERMANIAE. ACADEMIIS. FECERVNT
IN. HVMANIORIB. LITTERIS. ET. PVRIORI. GENVINA. QVE. PHILOSOPHIA*

PROGRESSVS
AB. ORDINE. NOSTRO. RITE. AC. EFFICIENTER. EXPLORATOS
ET. PAVLVM. ID. EST. TERTIO. IDIBVS. SEXTIL

SACRAE. CAESARAE. MAIESTATIS. AVCTORITATE
MORE. RITVQVE. MAIORVM
SVMMIS. IN. PHILOSOPHIA. HONORIBVS

PHILOSOPHIAE. DOCTORIS. SIVE. MAGISTRI
TITVLO. DIGNITATE. IVRIBVS. PRIVILEGIIS
ORNATVRVS

MODO. LAVDATVM. ACADEMIAE. RECTOREM
MAGNIFICVM. CETEROSQVE. PROFESSORES. SVMMOS. ATQVE
EXCELLENTISS. VIROS

OMNES. ITEM. OMNIVM. FACVLTIATVM. DOCTORES. MAGISTROS
STVDIOSOS. NOBILISS. CLARISS. EXIMIOS. PRAESTANTISS. ET. QVICVNQVE
PRAETEREA. BONAS. LITTERAS. AC. PHILOSOPHIAM. AMANT. COLVNTQVE

AD. SOLENNEM. ISTHANC. PANEGRIN
OBSERVANTER. OFFICIOSE. AC. HVMANITER. INVITO

IOANNES. ANDREAS. BOSIVS. LIPSIENSIS
HISTORiarVM. PROFESSOR. ORDINARIVS. ET. PAVLLO. ANTE

MEMORATI. PHILOSOPHORVM. ORDINIS. III. DECANVS
*P. P. SVB. SIGILLO. FACVLTATIS. ARTIVM. ANTE. DIEM. III. EID. AVG.
AN. CHRIST. 1617. c. LXVII.*

JENAE, Typis JOANNIS NISII.

IOHANNES CHRISTOPHORVS *Kalkner* /

J. U. D. PROF. PUBL. & h. t. FACULTATIS
JURIDICÆ DECANUS.

L. B. S.

Rei Publ. interest abbreviari & contrahi lites, ne fiant immortales & vitæ humanæ modum ac terminum excedant *L. 2. ff. d. Rejudic. L. 10. C. d. transact. L. 13. C. d. Judic.* Quid enim perniciosius Rei-Publ. quam lites temeraria & litigandi pruritus multos titillans, qui non fiduciâ bonæ causæ, sed animo alios divexandi ad jus jurisve processum provocant, ut hoc nefario atque impio modo adversariû sumptibus exhaustû vel lite cedere, vel non modicâ litis parte vexâ redimere compellât. In frequens id non est hæculo hodierno malitiosô atque litigiosô, quod plus scientiæ quam conscientiæ habet, ut loquitur Ventur. de Valent. *in Parthen. litigios. Lib. 1. c. 1. n. 10.* & quo hodiè ferè omnes de litium diuturnitate atque sumptibus in lites factis conqueruntur, Anton. Fab. *in Cod. Lib. 9. tit. 22. def. 1. in pr.* ut lis cœpta sæpè ad nepotes, pronepotes & ulterius protrahatur, nec tamen ad finem perducatur, ut verè quis dixerit, homines mortales, lites verò immortales esse. Sed cum boni & cordati Magistratus officium sit abbreviare lites *L. 13. C. de Judic. Heig. part. 2. q. 7. n. 1.* at verò lites protraherentur, si causæ continentia divideretur, plures instantiæ, pluraque judicia admitterentur, & consequenter plures controversiæ pluraque dissidia oriretur *Carpzov. Lib. 2. Resp. tit. 2. Resp. 16. n. 8.* Hinc benè atque prudenter in *L. 10. C. de Judiciis* constitutum, ut Nulli prorsus præbatur audientia, qui causæ continentiam dividit. Quippe commodius lites sub uno eodemque Judice tractantur, hocque ipso non solum malitiæ hominum causæ decisionem protrahentiam obviatur, *C. ult. X. de rescript. sed & discrepantia sententiarum, quæ à diversis Judicibus vel ob neglectam unam altera mve circumstantiam vel rem non probè perspectam metuenda, evitatur. Accurs. ad L. t. ad verb. eundem iudicem ff. de quibus reb. ad eund. iud.* Sed de hac causæ continentiâ non dividendâ occasione *L. 10. C. de Judiciis* pluribus publicè disserter Clarissimus Dn. IOHANNES HENRICUS *Röppel* / J. U. Candidatus dignissimus, Cujus vitæ atque studiorum rationem ut publicè exponamus, mos majorum requirit. Natus autem est Bardevici prope Lunaburgum Anno M. DC. XLIII. die 6. Decbris. Patre plurimum Reverèdo Nobili ac Amplissimo Dn. BRANDANO *Röppel* / Ecclesiæ Cathedralis ibidem Canonico atque Structuario; Matre verò Matronâ honestissimâ MARIA WIGERIA; quorum Curâ à tenerâ statim ætate ad virtutes, & quæ omnis sapientiæ fundamentum, pie acè educatoprimum Scholæ patriæ, deinde Privati Præceptoris informationi, & tandè denique institutioni Viri Præclarissimi Dn. ALBERTI SCHULTETI, Correctoris Scholæ Senatoriæ Lunaburgensis commisit fuit, qui biennio continuò Exercitiis Oratoriis, Logicâ, Ethicâ & Politicâ sic illû reddidit instructum, ut consilio paterno judicaretur idoneus, qui ad Academiam cum fructu mitteretur. Relictis itaque sub sellis privatis, optione sibi datâ, Mense Martio Anni M. DC. LXI. in celeberrimam Academiam Lipsiensem, ubi Viri plurimum Reverendi, atque Excellentissimi Dn. D. SAMUELIS LANGII, Theologi & Professoris Publici Celeberrimi, nec non Ecclesiæ Thomanz Pastoris Meritissimi, Lipsiensisque Dioceseos Superintendententis vigilantissimi hospitio atque convictu ipsi fruicuit, se contulit, atque in prenominatâ Academia studiis Philosophicis operam dedit. Quocirca primum audivit Viros Plurimum Reverendos & Excellentissimos Dn. JOHANNEM SIGISMUNDUM SCHWENCKIUM tunc temporis Logicæ & Metaphysicæ P. P. jam Ecclesiæ Nicolaitanz apud Lunaburgenses Pastorem vigilantissimum, & Dn. FRIDERICUM RAPPOLDUM, Poet. P. P. Hunc quidem usum Logices privatim monstrantem, illum verò tabb. Metaphysicæ b. Stahlî publicè prælegentem. In quibus postmodum disciplinis ductu Viri Excellentissimi atque Amplissimi Dn. JACOBI THOMASII, Orat. P. P. sub quo etiam universam Philosophiam Præcticam iteratis vicibus intra privatos parietes sedulo audivit, se privatim exercuit. Et ne in Mathesi planè hospes hujusque ignarus esset, adfedit viro Nobilissimo, Amplissimo atque Excellentissimo Dn. SAMUELI REYHERO, hodiè in almâ Chiloniensi Mathem. Prof. Publ. Mathesin privato collegio tunc docenti. Ita tamen studiis Philosophicis Candidatus hic noster incubuit, ut simul conjungeret Juridica: Quam in rem à primo statim Philuræ ingressu publicis ad Institutionibus prælectionibus Viri Nobilissimi, Consultissimi atque Excellentissimi Dn. BARTHOLOMÆI LEONHARDI SCHVENDENDÖRFFERI, J. U. D. & P. P. celeberrimi, sub cujus præsidio Disputationem publicâ de Contractibus Realibus proprio Marte elaboratâ non sine laude defèdit, interfuit; Præcipuos Juris profectus æternâ animi gratitudine se debere fatetur Viro Magnifico, Nobilissimo atque Consultissimo Dn. JOHANNI ERNESTO NORICO, JCTO Famigeratissimo & Consiliario Martisburgensi Saxonico Gravissimo: Hujus enim à latere, usus cum ipso per aliquod temporis spatium eodem Musco, discersit nunquam, sed variis Hujus Collegiis interfuit, sedulusque Illius auditor præprimis fuit in lectoriis tam ad Institutiones quàm libros sagogicos Julii Pacij & Syntagma Juris Civilis Viri Magnifici Nobilissimi, Consultissimi atque Excellentissimi Dn. GEORGII ADAMI STRUVII JCTI ac Prof. Publ. hujus Salanz Celebratissimi, solertemque disputationem se præstitit in ventilandis b. Ludvvelli Exercitationibus & Schnobelii Disputationibus ad π. Aures præterea præbuit Viro Magnifico, Nobilissimo Consultissimo atque Excellentissimo Dn. GEORGII OTTOBIÆ SCHVENDÖRFFERO JCTO Nominatissimo, prædictæ Academiæ Philuræ Decretalium Prof. Publ. Facultatis Juridicæ Ordinario meritissimo, Nec non Viro Nobilissimo, Consultissimo atque Excellentissimo Dn. AMADEO *Ecksten* / J. U. D. & P. P. longè celeberrimo, cum hic titulum ff. d. R. J. Ille verò Decretales explicaret; Sed nec id silentio prætereundum, quod jam Prænominati Dn. D. *Ecksten* / industriam privatam in Collegio de Actionibus præctico multum sibi proficiam expertus, & alioquin quoque sæpè in publicis Disputationibus Opponentis sparta sanctus fierit. His peractis à charissimo Illius parente domum vocatus animum ad Praxin adpulit, atque Clientibus in Judicio Cancellariæ Ducalis, nec non hinc inde in præfecturis soli patrii præstò fuit, donec animo petendi & summos in utroque Jure honores capessendi ante trimestre & quod excedit spatium Salanz hanc ingressus, ubi hæcenus itidem aliquoties Opponentis nem gessit, & tandem jussu Parentis ab Inclytâ nostrâ Facultate, ut in numerum Candidatorû Eum reciperemus, modestè petiit. Consensit itaque Facultatis nostræ in primo examine, quod tentamè vocare solèt, textus ipsi propositos eruditè resolvit, ad contraria solidè respondit, adeoque unanimi Examinatorum consensu dignus, qui ad reliqua edenda specimina admitteretur, habitus fuit: Agite idcirco Magnifice Dn. Rector, Patres ac cives Academici, Studiosi Nobilissimi, Doctissimi, & nostri Candidati lectioni, in quâ *supradictâ*. *L. 10. C. de Judiciis* in conserto loco resolvet, cras horâ antemeridian. X. adeste, expectaturi vicissim à nobis studium nostrum & operam reciprocam, quam vobis sanctè pollicemur. P. P. Jenz, d. 13. Octobris Anno M. DC. LXVII.

Typis, BAUHOPERIANIS.

PHILIPPVS MÜLLERVS, ELOQVENTIÆ ET POESEOS PROFESSOR LECTURIS FELICITATEM!

Erillustris & Generosissimi Comitis ac Domini, Dn. CHRISTIANI FRIEDERICI,

Comitis ac Domini in Mansfeld/ Nobilis Dynasta in Heldringen/ Seeburg & Schraplau/ Domini & mei quondam perclamentis atque gratiosissimi, beato ad meliorem vitam abitu, humanis visibus, non multo retrò tempore, erepti manibus sanctis Dominus CHRISTIANUS Lange/ Numburgensis Misticus, Philos. & LL. cultor, morum humaniorisque doctrinæ elegantia gratiosus, parentali Oratione facere constituit. Ut verò Magnificus Universitatis Academica Rector, Conscripti Patres, Cives item horum Superiorum reverentes dicturo lucem suâ præsentia circumfundant, observantia non simulatâ desiderat. Expendenti modò cum solenne supremæ defunctorum laudis officium in universum, tum illustre, cui sacrum hoc apparatus, Nomen, Langiani propositi justitia læculenter patescere, exsinuati quoque desiderii fatias rato æquitatis scito deberi videbitur. Ac prius quidem uti ab ultima antiquitate venerabile, res puta in sanâ ratione radicata, & in communi humanorum affectuum æstu, ceu tribunitiâ rogatione, perlata; sic & auctores non obscuros, blennos, strumas, ranas, deque trivio blaterones indeptum est, sed in laudatissimis mundi imperialis rebusque publicis viros auctoritate, virtute primarios. Athenæ instituti Solonem, Roma Poplicolam Valerium, post exactos Tarquinos, scriptore utriusque Plutarcho in *Parallelis*, habuit principes. Imitatores indè, ubicunq; magna aliqua ac nobilis virtus vicerat atque supergressa erat ignorantiam recti & invidiam, & multi & splendidi. Argumento sit Pericles Olympius, prælio cæforum, secundo Thucydidis, Demosthenes Charonensi pugna pereuntium encomiastes. C. Julio Cæsari Antonius triumvir, Tiberius Augusto, Aureliano Tacitus Vopisci hoc venerationis præstiterunt. Plures, ut è beatorum Christi revelati ævo Gregorius, Nazianzenum & Nyssenum, magnum Basilium, alios, nec charta, nec conscientia legentium, admittit, integro C. Corneli Taciti in Agricola iudicio; veteres ut quisq; celeberrimus ingenio fuisset, ad prodendam virtutis, quæ, ut ex vero Crispus Sallustius in vestibulo *Catilinaria*, sola clara æternaque habetur, memoriam dultos. Magni id verò decore, si procul gratiâ, odio, ambitione, bonæ tantum conscientie pretio moti. Is verus honos, ea conjunctissimi cuiusque pictas. Ἐργον γὰρ ἐὺ παραχρησάμενος λόγῳ καλῶς ῥηέντι μὴ μὴ ἐὶ κόσμῳ τοῖς παρὰ ἑαυτὸν γίγνεται ὡς τῶν ἀκαθάρτων, quod Socraticæ in *Menexeno* Platonis, summæ pro hujus operæ methodo magistræ, Aspasiæ effatum est. Quamvis ergò non intercedendum putemus imaginibus, quæ marmore aut ære finguntur: tamen, ut vultus hominum, ita simulacra vultus imbecilla ac mortalia sunt, forma mentis æterna, quam tenere ac exprimere non per alienam materiam & artem, sed tuis ipse verbis possis. His demum, modò ab Apelleo sit penicillo divinæ adeò rei species, quicquid mirabamur in ullo, manet, mansurumque est in animis hominum, in æternitate temporum, in fama rerum. Frustrum etiam laboris, nitoto cælo aberro, longè amplissimo. Virtus, sui illex acerrima, vel in hoste placet, irritat & laudabili æmulatione spectatorem in se trahit. Ostenstratrix eadem, quò magnificentius instruitur, suæ pulchritudinis, quæ aurorâ ipsâ gratiosior est, & pravitate victrix potentissima. Pungit conscientias disparis meriti, & illustribus percussas radiis in spem lucis novæ serenat. Hoc Egyptii veteres præsidio regum vitia coercuerunt. Corporum honorem post mortem omnes ambibant. At nec inferri cæmeterio poterant, ubi laus vitæ majori convitio mutaret. Annis ergò pluribus deserti, projectique exemplum successoribus in recta pravaq; grande sufficiebant. Modernis ò moribus salutaris, at irrita disciplina! Triumphatur probitas, omnisque bona ars passim in exilium agitur, ne quid usquam honeste occurrat, ipsaque humani generis conscientia aboleatur. Ecquis vicissim non adoret ejus, quem stiti, magnatis elogium, ne inglorium & ignobilem oblivio obruat? Multa certe urgent & gravia. Clarum tot seculis quocunq; belli pacisque artium instrumentum genus. Tot proceres in communis patriæ ac instauratæ pietatis curâ operosissimi. Sana quoque memoriam collati honoris & gratiæ servat, cui Domus Mansfeldica Rectorem Magnificentissimum indulsit ERNESTUM LUDOVICUM, hujusdem CHRISTIANI FRIEDERICI fratrem natu majorem Anni seculi currentis XXII. qui, cum anno præcedente primus matriculæ novæ Academicæ illustre nomen ipse præscripsisset, è Nostris castris in Martia, Gustavi Magni auspiciis, excubiaturum præfecturam capeffens, gloriosè transit. Oratorem deindè de Henrico Aucupo Ernestum, Nostris patrum dedit, quod David Chytræus in *tertiodecimo Saxonia sua* notavit. Paribus, ac Parens FRIDERICUS CHRISTOPHORUS, studiis, qui ipsemet seculi antegressi anno LXXV. Heliconi nostro suam juvenam sacraferat. Digna simul non perfundenti cogitatione, digna commiseratione clades hæc, quæ, præter indignam florentissimæ olim ditionis faciem, (de quâ parum abest, quin Maronium illud referat, *en campos, ubi Troja fuit!*) credasque minari identidem, quod Lutherus, fatum provinciæ rogatus, cum gemitu præ sagibat) tot egregiis familiæ primariæ hereditibus, variâ truculentissimi Germaniarum in sua viscera sævientium belli peste sublatis, & hic additur. Mors Ipsi credo opportuna ac desiderabilis, at actori longè suis omnibus jacturæ sensu, quòd in prælis *Albertinam* & *Gebhardinam* lineam arumpit; & si religionis causam respicias, unicum Evangelico-Lutherani dogmatis professorem relinquit illustris. JOHANNEM GEORGIUM, anterioris sic dictæ propaginis furculum, quod Numen velit! in avitam virtutem, fertilitatem ac gloriam surrecturum. Ne quis porrò malè consultus, pejus etiam in illustres familias animatus multitudinem regnatricis domus oneri, non honori publico esse cavilletur, quam sapienter, & sibi & reipublicæ provisorum, Taciti Augustus *munimentum imperii ac præsidium* longè firmissimum agnoscebat. His enim frequentibus complures inimicorum astus vancunt, raris, cum undecunq; *sive rapta, sive capta, modò apta* sint, in suas areas convcrant omnia, intenduntur, nullis, reipublicæ mutationem ac. ni *ἡδὲ δὸς μυχῶν*, quod dicitur, interveniat, eversionem attrahunt. Loquuntur idem, congruo prudentum senatus consulto, omnis ævi historix, istas illustrium mortes sollicitè spectandi, seriò deplorandi horratrices. Quibus ita habentibus planè confido, meum oratorem vel unâ tantæ pietatis contestatione universis rerum intelligentibus commendabilem, Magnifico præsertim Domino RECTORI, Patribus Academicis, ac splendidissimorum Civium coronæ, ipsorum perindè adventum in *Majus Auditorium* ad d. II. Aprilis Horaque X. non ægrè impetrabilem fore. Gaudent Illi suorum, ad exitia melioris doctrinæ exercitamenta grassantium impetu, commodat authoritatem, ac, quæ in hoc probare videntur, universis eincaciter inferunt. Hi verò exempla in honestum, in fortunæ dignoscendas vicissitudines valitura, sponte aucupantur. Etiam vivo fors diem integrum & ultra reverenter adsituri. cum fortunam in virtute adorasse videri nolint, inter usurium moræ vix horaria non penitendum ex quantillo illustris adeò personæ præconio fenerabuntur. Quæ verò cunque futura est beneficia hujusdem magnitudo, quæ, ni malus esse velim, eminentem diffiteri nequeo, LANGIUM magnifici, nobilissimi & consultissimi parentis, Domini CHRISTOPHORI LANGII, J Cci, Comitis Palatini Cæsarei, ac prælaudatissimorum Comitum Mansfeldicorum Cancellarii splendidissimi subsidiariis officii, amicitia, amorisque redhostimentis abundè pensaturum spontor ipse, ceu fatrum inter & saxum, intrepidè pollicebor. P. ultim. Mart. Anno gratiæ renovatæ cdo bce LXXVII.

XXV.

RECTOR ACADEMIAE JENENSIS
JOANNES ERNESTVS GERHARDVS,
SS. Theologiae D. & P.P. ac Collegii Theologici Decanus,

Vna cum reliquis Professoribus
CIVIBVS ACADEMICIS S. D.

Ngens haud dubie vulnus, nec facile intraque breue temporis spacium coituru. n est, quod sexto abhinc die praestantissimi adolescentis, ESAIAE SAXONIS, Silesii, Juris vtriusque Studiosi, excessus parentibus eius foronibusque infixit. Amiserant ante nouem circiter menses filium fratremque alium, natu minorem. magna profecto iactura, & digna moerore ac luctu: quod orbatu sunt, quem tenerrime dilexerant. Fit enim, vt parentibus ait, *natura ipsa insituenta, vt plus fere filios, quam nosmet ipsos, diligamus.* Sed tolerabilis tamen noxa erat, quamdiu supererat alter, quo solari iacturam minoris, & in quo spes suas collocare poterant. Nunc, sublato & hoc, non modo pristinum vulnus, quod pene conuenerat, recrudescit; sed cum eo, quo orbatu sunt, spes omnis, qua hucusque sustentati fuerunt, occisa iacet. A quo namque solatium fulerumque in senectute, a quo propagationem nominis ac familiae parentes expectabant; quem praesidio atque adiumento sibi futurum sorores sperabant; cuius e profectu, cruditione, fortuna gaudium vtrique ac fructum praecipiebant animo; cum necopinam mortem oppetisse, iam non sine magno dolore animi intelligunt. Confidimus tamen, temperaturos luctui, & erectiore futuris animo, si, quibus e periculis creptus ille, quam infinitis calamitatibus liberatus sit, in quem item statum locumque traductus, quanta bonorum affluentia, qua beatitudine gloriaque nunc fruatur, apud animum suum expenderit. Lenietur & illo haud parum moror eorum, si cognouerint, quanam studiorum eius in Academia hac ratio, qui finis vitae, qui que honor defuncto habitus a nobis fuerit. Cognoscant autem, si cursum studiorum Academicorum, quem ille tenuit, fatalis item morbi genus, & beatum obitum, cum ortu ac reliqua illius vita, vt mos est, breuiter, & quantum eius in notitiam nostram peruenit, edisseremus. Parentem igitur, vt hinc ordiamur, nactus est Virum sacro munere reuerendum, Dn. MICHAELEM SAXONEM; qui primo quidem Hirsbergensi in Silesia Ecclesia magna fide, pastoris Evangelici officio functus, inferuit: sed, cum superioribus annis passim in illa florentissima prouincia templa Euangelicae religioni consecrata ocluderentur, ac puriore diuini numinis cultu publico subiectis interdiceretur, cum uniuersa familia exulare coactus, in quintum vsque annum Lignicii commoratus est: post, denuo sacro muneri admotus in pago illius ditionis, Kaifersvalda, cui etiam nunc praest. Anno labentis saeculi quinto & quadragesimo in lucem editum, ac sacro fonte intinctum, parentes mature, & in prima statim infantia, vera pietate imbuerunt. Litteris a patre ipso, more haud improbando (quis enim fidelior praeceptor obtingat?) & magnis quoque viuis vsurpato, initiatus est. Octennis ad illustrem scinola Lignicensis ablegatus, Receptorique M. Prumkenio in disciplinam traditus, ductu eius proximo decennio egregie profecit. Inde Vratislauiam missus, & cura inspectionique Viri clarissimi, M. JOANNIS FECHNERI, Gymnasii Magdaleni Receptoris, creditus, eos vltimus in humanioribus litteris progressus fecit, vt exacto illic triennio idoneus videretur, qui e puluere scholastico in lucem Academicam prodiret. Accessit igitur ad hanc bonarum artium officinam anni superioris mense Julio, & mox ab aduentu suo apud virum Magnificum, Nobilissimum atque Consultissimum Dn. D. CHRISTOPHORVM PHILIPPVM RICHTERVM, Jureconsultum celeberrimum, Sacri Palatii Caesarei Comitem, Consiliarium Saxonicum, Decretalium Professore Publicum, Curiae Prouincialis ac Scabinatus Adfessorem primum, Collegii Juridici Ordinarium grauissimum, ac id temporis Rectorem Magnificum, nomen suum profectus, fide sua iurejurando Academico obstricta, inter ciues Academiae huius cooperatus est. Addixerat se Jurisprudentiae studio: eoque scholis Iudicis publicis priuatisque diligens & attentus auditor, quamdiu valetudine sinebat, interfuit. Ac publicas quidem recitationes audiuit praecipue Celeberrimorum Academiae huius Professorum, Dn. D. ERNESTI FRIDERICI SCHROETERI, Haereditarii in *Bistritz* Examen Juridicum Bernhadi Schotami interpretantis, ac Dn. D. JOANNIS VOLCKMANNI BECHMANNI, Disputationes Schnobelianas annotationibus Practicis illustrantis. Priuatim autem audiuit virum eximia juris peritia conspicuum, Dn. DANIELEM BEYERVM, J. V. Candidatum, Institutiones Justinianicas explicantem. Coeperat & priuatis eiusdem ad dictas Institutiones disputationibus itaque Nob. atque Consultissimi Viri, Dn. BURCHARDI HENRICI TILMANNI, J. V. Doctoris, praelectionibus in Digesta interesse: sed morbo fatoque prohibitus est ne continuaret. Habuerat equidem proxima hyeme peiuscule: sed in eunte vere convaluerat. At paullo post e mercatu Lipsiensi (quo proficisci necesse habuerat) redux, graui tussi adflicti cepit. Cui sedanda varia remedia, sed frustra, adhibuit. Post ex vehementi concussione pectoris rupta pulmonis vena, sanguinem magnacopia sputare cepit. mox & phthisis (vt assolet) superuenit. Aduocatus in consilium Vir Nob. atque Experientissimus, Dn. AVGVSTVS HENRICVS FASCHIVS, Medicinæ D. & illustris aulae Ducalis, quae heic loci est, Medicus ordinarius, fecit quod sui muneris erat. Sed vis morbi iam incurabilis eousque praualuit, vt sub initium mensis labentis aeger decumbere cogeretur. Cumque finem vitae sibi imminere haud obsecutus indicis deprehenderet, proximo die dominico anima sacris mysteriis exorta, beato excessu se parauit. qui & biduo post, inter preces circumstantium, paullo ante quartam pomeridianam, breuis ac placidus ei obigit: postquam vixerat annos circiter duos & viginu. Effertur hodie hora II ex aedibus Heslerianis, & honoratus in aede Joannitica seimone funebri, in vicino cœmeterio humabitur. Id vnum, minuendo propinquorum moerori, superest, vt vos, o nostri, funus hoc comilitonis vestri nobiscum frequentes comitemini. Ad quod officii genus defuncto praestandum etiam confidimus vos sponte ferri, more tamen consueto huius exhortandos duximus. P. P. die XXV. Augusti, anno clb Idc LXVII.

LITERIS NISIANIS.

if. 4. n. s. lib. 1.
iam maiorem
itaque dignita-
uoque, quae no-
nus, non qui cla-
pretatus Josias
ZACHARIAM
107. usque ad 792.
not dies, nomen
peractis curricu-
no, Maximeque
etc. Consiliario
Magnifico, No-
nimouerunt, quod
flu temporis in-
unt domicilium)
Dn. Dn. CHRIS-
SCHORRUM, in
Parentis veneran-
te Nostrom curi
nati Praeceptores
CHRISTIAN-ER-
sonatissimi ad
p. m. nec non Dn.
tuo ibidem trans-
Belgii & Helvetias
amodi Solennium
ta profectio devo-
estte spatium per-
tate aliorum, qui-
tis pariter valedi-
stano celebratissi-
itione excolere ac
sio isto uti assumo
ger/ SS. col. P.
que
stia
nti Jurisprudentia
DC LXIV. Mend-
ue initium facere
Virum Nobiliss-
Supreme Prouin-
6. Filiique sui, Dn.
ERNESTO NOSTRO
ercitationes
e, magnamque
i manus ad
ondam Studii
aarum inven-
temporis m-
planacione
ita ac audi-
o deramine
iperio ne
s illo cons-
nda: Ideo
ione auni-
um quae
n Forti-
genti sui
ique
inquam

DEM QUAESTIONIBUS
i manuscriptis
isset, antequam
ditionis sine
it, & ad eum
orem vellet

JOHANN-VOLK. Bechmann / J. U. D. Prof. Publ.

& Facultatis Juridicæ in Academiâ Salanâ h. t. DECANUS.

L. S. D.

Mufonius afferit rei quarendæ modum, qui ex terrâ provenit, magis esse secundum naturam quam alios in verb. Πῶς γὰρ ἐκ τῆς γῆς φέρει μᾶλλον ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος. Idem fermè habet Aristoteles 7. Pol. c. X. in med. διὰ τὰς φέρει ἐκ τῆς γῆς μᾶλλον ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος. & purares A. hæc mutuo accepisse à suo Doctore ex Dial. V. de LL. ibi: λέγειν δὲ μετὰ χρησῶν εἶναι δὴν, κτλ. ἀερογενεῖς τὸ πᾶν, κτλ. ἀπὸ τῆς γῆς μᾶλλον ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος. Videretur autem Noachus præparatis agriculturam excoluisse & perfecisse, unde forte Genes. IX. comm. 19. vocatur ἄνθρωπος ἄγρονον τῆς γῆς. Olim cum nondum esset nummus, utebantur peconibus ad coemendas merces, unde Glauco arma aurea Homerus nominat ἑκαπμβοῖα centum bobus digna. Quidam Grammatici ibi βῆν malè explicant pro nummate, cum tempore Homeri (qui etiam ante Hesiodum dixisse putatur) nondum erat nummus in usu apud Græcos, quâ de re alio die dicendum erit locus. In agriculture frequens est fatio, & plantatio, de quâ est insignis textus in I. sciendum. 1. 3. π. Fin. Reg. adoptatus ex S. Lege, quæ sic habet: ἵνα τις ἀμαρτῆσαι παρ' ἀλλοτρίων γῆρας ἐπιφέρει, πῶς ἐστὶν ἡ ἀμαρτῆσαι. Ἐὰν τὸν πῶς ἀμαρτῆσαι, ἢ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιφέρει. Ἐὰν τὸν πῶς ἀμαρτῆσαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἐπιφέρει. Et hanc in rem est locus parallelus apud Plutarchum in S. Περικλῆς ἢ καὶ Φιλοπόλεμος ἢ καὶ ἑπὶ τῆς γῆς ἐπιφέρει, τὰς γῆρας ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιφέρει, πῶς ἐστὶν ἡ ἀμαρτῆσαι, πῶς ἐστὶν ἡ ἀμαρτῆσαι. Τὸς πῶς ἐστὶν ἡ ἀμαρτῆσαι, ἢ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιφέρει, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἐπιφέρει. Hoc est modum verò plantationis admodum peritè determinavit scilicet S. qui enim aliam quampiam arborem in agro suo plantaret, eum à vicino suo abillere pedes quinquaginta imperavit; Qui ficum aut oleam, novem, qui cærobes aut fossas fodere velit, eum ita

fodere iussit, ut quam profundè foderet, tanto etiam intervallo ab alieno abillineret. Ex hoc loco Plutarchi posses etiam lucem fieri etiam tenebris olæ legi quinquaginta pedum s. C. Fin. Reg. cum primis si junguntur ea, quæ eruditè commentatus est Jacobus Gothofredus in hunc modum. Cod. Theod. lib. 2. tit. 26. c. 1. ibi ad l. 4. que etiam incipit quinquaginta pedum &c. quod in prælo notaverim. Et cum rectè dicat Autor problematum, (quæ d. vulgò tribuuntur) scilicet. 18. q. 1. §. 3. sub finem, τὴν δὲ ἀμαρτῆσαι ἐπιφέρει, unum saltem exemplum fructuum subsciam ex l. un. π. de glande leg. ibi ait Prætor; Glandem (ennes fructus hoc nomine continentur) quæ illius agro in tuum cadat, quo minus illi tertio quoque die legere, auferre liceat, vim fieri veto. Muli sunt qui putant, quod fecus sit de Jure nostro Saxonico, quo fructus ex ramis mearum arborum decedentes in fundum vicini, pertinent ad ipsum vicinum, vid. Colerw. part. 1. decis. 25. n. 2. Juxta hanc sententiam responsum fuit l. Mensè Dec. 1630. vid. B. Carpozio. part. 3. C. 32. def. 25. n. ult. Prædicti Dd. fundamenti loco allegant Landrecht l. 2. art. 52. & Weichbild art. 126. Verum in superioribus in his textibus ad prædictum sic habetur; Seiner Däume Zweig sollen nicht hangen seinen Nachbarn zu & Schaden/ quod etiam congruit Juri communi vid. l. 1. §. 7. c. ult. de arbor. cadend. Unde superior consequentia, quam ex hactenus interpretes à B. Carpozio allegati deduxerunt, claudicat, & fortè ab initio ex errore fuit introducta, dum illi Dd. non textus, sed glossam saltem sequuti sunt, quâ de re non attinet à l. l. plura addere, sufficienti tamen quædam delibasse occasione si quis, n. C. de R. vind. quam in solenni Analyti Clarissimus Dn. FRIDERICUS Weissenborn/ supremorum Juru honorum Candidatus dignissimus, pleniori commentatione enudabit. Nos more solito ad jus vitæ historiam transivimus. Natus est Cygneæ veteri Misnæ oppido die ult. Mart. Anno 1646. Patre decumate integritatis Viro Dn. FRIDERICO Weissenborn/ cive ibidem nominatissimo, & Matre pietate & virtutibus decorata femina MARIA NEBELIA, à quibus parentibus à teneris statim annis non tantummodo verà pietate innutritus, sed ad bonas quoque artes, propter ingenium, quod in puero capax emicuit, ascendens educatus est; omnem in movementum lapidem, ut de Præceptoribus fidelibus Filio bene prospicerent; & res ex voto cessit. Inter alios enim quos publicè nactus est, hic nominari petiit. Viros Excellentissimum Dn. CHRISTIANUM DAUMIUM, Scholæ Patris Rectorem meritissimum Philologum per-celebrem & Clarissimum atque Humanissimum Dn. M. JOHANNEM DECKERUM, ConRectorem dignissimum, sub quorum informatione Latina Græcæque Lingvæ, ut & Logices fundamenta ita jecit, ut ab eis haberetur dignus, quem ad Academiâ nunceret. Hinc voluntate Parentum Lipsiam profectus est, ubi Hospite usus Viro Admodum Reverendo, Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo & Consultissimo Dn. FRANCISCO ROMANO, JCo famigerabili, P. Curie supremæ Provincial, & inclutæ Facultatis Juridicæ Assessor gravissimo, Academiæ Syndico optimè merito, & Capit. Martisburg. Canonico spectatissimo, propinquorum Patronorumque consilio ad studium Juris animum applicuit. Ne verò illotus ut dicunt nianibus sacram accederet Themidem, Philosophiæ præceptis animum primò imbu curavit, & in Collegiis Logico, Metaphisico, Ethico, Politico, privatis Virum Excellentissimum Amplissimumque Dn. M. VALENTINUM ALBERTI, Logice & Metaph. P. P. celeberrimum, Physico verò Virum itidem Excellentissimum atque Amplissimum Dn. M. JACOBUM THOMASIIUM, P. P. famigeratissimum, indefesso studio audivit, serio deinde & omni operâ LL. Romanas tractavit, Collegiis publico & privato ad Institut. Imper. Viri Nobilissimi, Excellentissimi, Amplissimi Consultissimique Dn. LEONHARDI BARTOLOMÆI SCHWENDENDORFFERI, J. U. D. & P. P. celeberrimi diligentè interfuit. Inter alios verò maximam scientiæ Juridicæ partem Viro Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo Consultissimoque Dn. JOHANNI ERNESTO NORICO, JCo famigeratissimo, Consiliario Martisburgensi eminentissimo cum æternâ gratitudine acceptamfert, cujus auditor in Collegiis Lectorio Disputatoris ad Institut. & libros Ilogogic. in universum Jus Julii Pacii insigni cum studiorum incremento indefessus fuit. Cum ille verò à Serenissimo & Celissimo Principe Domino CHRISTIANO, Duce Saxonie, &c. ad Consiliarii munus adoptaretur, svasu ipsius, prius Disputationem de Procuratoribus in specie conscripsit, eamque sub Præsidio Dn. Hospitis sui laudabiliter defendit, & deinceps se adjunxit Viro Nobilissimo, Excellentissimo, Amplissimo Consultissimoque Dn. AMADÆO ECKOLT, JCo celebratissimo, P. P. Curie supremæ Provincialis & Facultatis Juridicæ Assessor gravissimo, cujus operâ in explicat. Syntagm. J. C. Magnifici Dn. STRUVII, &c. per integrum cum dimidio annum non sine emolumento usus est. In consuetudinibus feudilibus ut sibi scientiam quoque compararet in explicatione Synops. feudal. Liborii Hattvi. indivulso adhæsit nexu Viro Magnifico, Nobilissimo, Excellentissimo, Amplissimo Consultissimoque Dn. QVIRINO SCHACHERO, JCo celebratissimo, P. P. Consistorii Ecclesiastici, quod Lipsiæ est, Assessorii Seniori, Potentissimi & Celissimi Electoris Saxonie Consiliario Appellationum spectatissimo. Sub quorum D. manu ditione egregiè in studiis proiecit, ut non tantummodo sæpius opponentis partem cum laude publicè functus sit, sed aliis quoque operâ suâ privatâ profuerit. Chrysippus olim disputavit de hæc quæstione, An præmium promissum ei, qui primus ad metam pervenisset, debeat utriusque, si simul pervenerint, an neutri? Et quia virtutum præmia favorabilia sunt, verius est concursuros ad præmium, Grav. lib. de J. E. c. 16. s. 19. Et dum Candidatus noster etiam in studio Juris felici successu ad metam pervenit, jure merito illi conferri debent præmia, quibus erecta, & præclara ingenia ad capeffendas artes excitantur & inflammantur. Cum ergo paucos abhinc dies in nostram florentissimam Academiâ Legum Nutricem concederet, summos in Utroque Jure honores promeriturus suum desiderium nobis literis decenter aperuit, & modestè petiit, ut illius profectus juridicos, more apud nos adulto, exploraremus. Quam in finem convenimus, & (sicut vocant) Tentamen occipimus. In quo textus difficultes à nobis transmisos elegantè explicuit, & nobis optimè respondendo suam in utroque jure insignem scientiam ita laudabiliter probavit, ut eum summâ cum æstimatione promptissimè admiserimus ad solennia progymnasmatia edenda. Cras igitur D. V. horâ X. in Auditorio Jctorum auspiciabitur solennes Recitationes in d. l. u. Ad quas Magnificos Dn. Rectorem, Dn. Designatum Rectorem, universos Academiæ Ordines, cupidamque LL. juventutem h. t. Collegii nostri interpret decenter invito. P. P. Jenæ XXI. Julii 1686.

Literis NISIANIS.

ci. 4. n. 5. lib. 1. illam majorem s itaque dignitate quoque, que nomen, non qui claret, præfatus Josias Hoff/ ZACHARIAM Hoff. ut que ad 792. quot dies, nomen peractè curriculum, Maximique 2. &c. Consiliario Magnifici, Nomen movetur, quòd esse temporis in tantum domicilium) c. Dn. Dn. CHRISTIANI SCHORERUM, in Patens venerabile Nostrum cum inatit Præceptores CHRISTIAN-ER-honoratissimi ad 50. m. nec non Dn. mō ibidem trans. Belgii & Helvetiæ smodi Solennium ita profectò devotè nre spatium peratque aliorum, quicis pariter valedicerno celebratiffimione excolere ac adio isto utilissimo 1787. SS. Theol. G. sique interruptio raticas Philosophiæ anti jurisprudentiæ DC LXIV. Mensis que initium faceret vit Virum Nobilissimū, Excellentissimū, Amplissimū, & Consultissimū, P. P. Curie supremæ Provincialis & Facultatis Juridicæ Assessor gravissimo, cujus operâ in explicat. Syntagm. J. C. Magnifici Dn. STRUVII, &c. per integrum cum dimidio annum non sine emolumento usus est. In consuetudinibus feudilibus ut sibi scientiam quoque compararet in explicatione Synops. feudal. Liborii Hattvi. indivulso adhæsit nexu Viro Magnifico, Nobilissimo, Excellentissimo, Amplissimo Consultissimoque Dn. QVIRINO SCHACHERO, JCo celebratissimo, P. P. Consistorii Ecclesiastici, quod Lipsiæ est, Assessorii Seniori, Potentissimi & Celissimi Electoris Saxonie Consiliario Appellationum spectatissimo. Sub quorum D. manu ditione egregiè in studiis proiecit, ut non tantummodo sæpius opponentis partem cum laude publicè functus sit, sed aliis quoque operâ suâ privatâ profuerit. Chrysippus olim disputavit de hæc quæstione, An præmium promissum ei, qui primus ad metam pervenisset, debeat utriusque, si simul pervenerint, an neutri? Et quia virtutum præmia favorabilia sunt, verius est concursuros ad præmium, Grav. lib. de J. E. c. 16. s. 19. Et dum Candidatus noster etiam in studio Juris felici successu ad metam pervenit, jure merito illi conferri debent præmia, quibus erecta, & præclara ingenia ad capeffendas artes excitantur & inflammantur. Cum ergo paucos abhinc dies in nostram florentissimam Academiâ Legum Nutricem concederet, summos in Utroque Jure honores promeriturus suum desiderium nobis literis decenter aperuit, & modestè petiit, ut illius profectus juridicos, more apud nos adulto, exploraremus. Quam in finem convenimus, & (sicut vocant) Tentamen occipimus. In quo textus difficultes à nobis transmisos elegantè explicuit, & nobis optimè respondendo suam in utroque jure insignem scientiam ita laudabiliter probavit, ut eum summâ cum æstimatione promptissimè admiserimus ad solennia progymnasmatia edenda. Cras igitur D. V. horâ X. in Auditorio Jctorum auspiciabitur solennes Recitationes in d. l. u. Ad quas Magnificos Dn. Rectorem, Dn. Designatum Rectorem, universos Academiæ Ordines, cupidamque LL. juventutem h. t. Collegii nostri interpret decenter invito. P. P. Jenæ XXI. Julii 1686.

UNIVERSITÄT ADEN QUEST... laudatissimi manuscriptis... conditis attigisset, antequam... flimum: Eruditionis fuit... ditate resolvit, & ad en... od vulgo errorem vel... on Fortm... ingenii... tique... inquam...

IOHANN-VOLK. Bechmann/ J. U. D. Prof. Publ.

& Facultatis Juridicæ in Academiâ Salanâ h. t. DECANUS.

L. S. D.

Inter illustres Leges Solonis (ex quibus etiam aliquot supersunt in Corpore Juris nostri,) eminet

In cuius Analyfi disconvenit Antiqui, sicut apparet ex *Plutarcho in Sol.* in verb. α δ' εν νεώτεροι; &c. Hoc autem rectè dicit *Hesychius* quod *σεισάχθεια* Solon nominaverit *δ' εν νεώτεροι; τα βαρη των δαμων.* Et quid Solon per hanc constituerit, colligi potest ex *Plutarcho d. l.* τα παρ' εμνηστων παρων πολιτικων γερων; τα εδωκεν *σεισάχθεια* των γεροντων αυτων αυτες η λαοις ητι τις σωμασι μηδεν δασειζον. Et idem sic habet in *libello de vitando are alieno.* Τις παρ' αυτων Σολων αβλησας απηλασας τα εδωκεν τις σωμασι εφιδον. Ex quibus patet, quod S. saltim prohibuerit, ne quis postea pecuniam sub corporum nexu mutuatam aliis daret, nempe per *σεισάχθεια* solverat omnes ob debitum fervientes, ne putares, quod per hanc L. introductum fuerit, ut non liceret bona sua hypothecæ dare, quod post Solonem Athenis multoties factum fuisse, Oratorum & Historicorum Græcorum scripta abundè docent. Et videtur Solon hanc L. adoptasse ab Ægyptiis, apud quos consimilis lex fuit *vid. Diodorus Siculus Bibliothec. lib. i.* Ibi: Et usus de facultatibus duntaxat oblatorum exigere, sed in nexum corpus ducere nullo modo permittebat. Bona solum arbitratu esse, qui vel labore comparassent, vel per donationem ab eo, qui dominus erat, accepissent; Sed corpora civitatis debent, quibus cum congrua belli pacisque munia usantur &c. Illi autem homines liberi qui ante hanc L. Athenis se auctoraverant propter debitum in servitutum, erant inter *απολησθησες.* Cum illa *απολησθησες* convenit hodiernus mos nostratum, quo debitor, qui non est solvendo, creditori addicitur & traditur ad manus die *Schuld* at *juverdienen* oder in *Danden* abjuzuratum propter *Ord. El. part. 2. c. 22.* Hoc tristiori medio non debet coerceri ille, qui iniquitate fortunæ novercantis absque omni culpa sua non est solvendo; potest enim uti beneficio cessionis bonorum, sic *Resp. Colleg. nostrum mense Nov. 1637.* Deinde creditores (*Curatore bonorum constituto*) disceptant super prioritare, ad quam etiam pertinet *serpturas. n. C. qui pot. in pign. in verb. prepositi decernimus.* Et cum in d. l. *Leo* tractet *idivzueg*, hoc saltim addam, quod Imperator non vocet *χρησθησες* sed rectius *ιδιζυεγες*, unde *Harmonopolus* concepit titulum *αβιδιζυεγες* Syngrapham à tribus testibus subscriptam habet *Demosthenes* in Replicatione contra *Lacritum* *vid. Hugo Grotius in Flor. Sparj. C. d. s.* Olim etiam Athenis testes adhibebantur non tantum cum creditor acciperet *ιδιζυεγες*, sicut disponitur in hac l. n. Sed etiam plures convocantur cum debitor eam redderet, quod docet *idem Orator in O. contra Phormionem.* εν δε ταυτεις, εν δαοιζοντα μηδεν εδωκεν μηδεν μαρτυρον, ετα δ' αποδιδασαι, τα δε απησθησεν μαρτυρος, ηνα ετιμαιοις δευσιον αναι αβι τα σωμα δ' ανα. In foro Saxonico *ιδιζυεγες* habent magnam auctoritatem ita, ut hypothecæ *verum nobilitum* extrajudicialis anterior præferatur hypothecæ judiciali posteriori, sicut aliquoties in *Collegio nostro resp.* fuisse memini, *vid. etiam quoad Elect. S. C. E. part. 2. C. 23. in verb. Zehn und bewegliche Güter* &c. Et sic tritura fori nostri recepit à l. *scripturas. n. C. qui pot. in pign.* Quod attinget res immobiles, valet quidem earum hypothecæ in hiæc Provinciis Saxon. licet nulli testes fuerint adhibiti, artamen caret effectu hypothecæ judicialis, nec ad tertiam sed ad quartam classem pertinet & saltim nudis chirographariis præferitur, sic *Resp. Colleg. nostrum mense Octobr. 1618. & mense Septemb. 1625.* Secus est in *Elect. Saxon.* ubi requiritur, ut hypothecæ privata constitutorum coram duobus aut tribus testibus aut in instrumento d. C. 23. *versic. Wenn auch ein Gläubiger für zwey oder drey Zeugen* &c. & ibi non tantum chirographariis sed etiam, si hypothecæ talis est anterior, arrestantibus posterioribus, ac creditoribus postea in possessionem bonorum debitoris immisissis præferitur *vid. Carpzov. Jur. For. part. 2. Conf. 23. def. 14. & 15.* Quid novissime circa hæc *ιδιζυεγες* fuerit constitutum patet ex *Elect. Saxon. Decif. XL.* Sed totam hanc materiam Clarissimus Dn. ANDREAS FRAUENDORFF, *Supremorum Juris bonorum Candidatus dignissimus* fusiùs in solenni Analyfi enodabit. Nos more recepto ejus historiam subjungimus. Natus est Numburgi Anno MDCXXXVII. Calendis Decembris, P. P. Viro Amplissimo Dn. JOHANNE FRAUENDORFF, Camerario & Mercatore ibidem primario; Matre verò pientissimâ matrona GERTRUTA nata SEYFARTIA: Quorum curâ dum in vivis essent & præceptorum solertissimorum industria à primis unguiculis in pietate & literatura, morumque honestate domi & publicè sedulo informatus fuit; post mortem autem Patris, quæ contigit Anno MDCLI. privatæ informationi, inspectioni domesticæ, & mensæ Pivirum Reverendi & Præclarissimi Dn. M. THEOPHILI COLERI, tum temporis Senatoriæ Numburgensis Rectoris meritisissimi, jam verò Patris apud Osterodenses vigilantissimi, & Consistorii ibid. Assessoris gravissimi, commisit fuit, qui cum in L. humanioribus per integrum quadriennium fideliter instruxit, nec quicquam prætermisit, quæ ad solidiorem literaturam facere visa sunt. Jactis itaque fundamentis satis firmis dignus judicatus fuit, qui ad Academiâ transmitteretur, quare consilio & auctoritate prælaudati Dn. M. COLERI Anno MDCLV. 4. Maji aliam Philæam accessit. ubi etiam per sesquiennum commoratus, & Philosophicis operam navavit, imprimis autem Disciplinas Prædicas sub Excellentissimo Dn. M. JACOBO THOMASIO, P. P. celeberrimo, privatim audivit, & in his disputando se exercuit, sed cum animum ad Jurisprudentiam & *veram Philosophiam* applicuisset, nostram Salanam salutavit, & à Magnifico, Nobilissimo & Consultissimo Dn. JOHANNE STRAUCHIO, J. C. & Antecessore t. t. hic loci celeberrimo, hodiè Syndico Reip. Brunovicensis primario, hospitio receptus fuit, qui in studiis Jur. moderandis ipsi auctor existit, uti & per biennium ipsius privatæ informatione usus est, & sub ejusdem Præsidio Disputationem publicam ad L. Decifiones de Restitutionibus in integrum laudabiliter habuit. Præterea etiam Scholas publicas frequenter visitavit, Magnifici, Nobilissimi & Consultissimi Dn. CHRISTOPHORI PHILIPPI RICHTERI, J. C. & Antecessoris celebratis. Com. Pal. Caf. Consiliarii Saxon. Facult. Jurid. Ordinarii, Scabin & Curæ Provinc. Assessor. meritisissimi dictata ad Decretales calamo curiosè excepit, aliorumque Dun. Antecessorum ferè omnium: Insuper etiam Amplissimi, Excellentissimi & Præclarissimi Dn. JOH. ANDR. BOSII, Hist. P. P. celebratissimi Collegio Historico-Politico interfuit, quæ in industria per quatuor annos alacri & gloriosè curâ continuavit, propterea ab inclyto Ordine nostro Juridico admodum honorificum testimonium publicum Anno MDCLX. reportavit, ex quo deinde in Patria felici cum successu causas orare cepit. Ad quam laudabilem præctiam scientiam retulerim verba *Comici:*

Nunquam ita quisquam bene inductâ ratione ad vitam fuit
Quin res, *Ætas*, *usus* semper aliquid adportet novi,

Aliquid moneat: Ut illa que te scire credas, *nescias*,
Et que tibi putaris prima, in experiendo *repudies.*

Ceterum Titus Imperator interrogatus, utrum præmio bonos, an præniâ malos afficere Principi magis conveniat, respondit, *Ut homini dextram sinistrumq. latus ex æquo naturale est, ita & præmium & pœna principi.* Nemini enim hominum debent negari præmia, *si ea meruerit*, ne audiat *Nævium* fugillantem, *Fato sunt Roma Metelli Consules*, quod tamen hodiè sæpius, licet pessime fieri afolet, nisi crederes crepusculum esse in mero meridie. Et ut Candidatus noster præmiorum promeritorum potiretur, nomen suum apud nos pronuper professus est, modestè prestando, ut eum ad primum Gymnasium (*Tentamen vocatur*) admitteremus. Et cum textus, quos illi perpetuâ nostrâ methodo pertractandos transmisimus, scitè resolverit, & nostræ expectationi egregiè respondendo satisfecit, ita ut ei superius commemoratam commentationem *απολυμναις* promptissimè concesserimus, nihil aliud jam facere convenit, quam ut eum in publico sistamus. Agite ergo Magnifici Dn. Rector, Dn. designate Ordines, & florentissimi Studiosi, ad diem Martis horâ X. aspiciabitur Analyfin d. l. cum negotiis vestris tantillum temporis decidite, & in Auditorio JCorum d. h. comparete, id quod Ordinis nostri Interpret. h. t. decanter rogo. Jenæ XXI. Julii MDCLXVII.

Typis JOHANNIS NISL.

le cif. 4. n. 5. lib. 1.
 aliam majorem
 us itaque dignita
 s quoque, quæ no
 timus, non qui cla
 ant, præfatus Josias
 rorff/ ZACHARIAS
 1797. inque ad 792.
 liquot dies, nomen
 ne peractis curricu
 ssimo, Maximeque
 &c. &c. Consiliario
 Viri Magnifici, No
 lem moverunt, quò
 accessu temporis in
 lerant domitium)
 ac Dn. Dn. CHRIS
 JOH. SCHORERUS, in
 Dn. Patens veneran
 ante Nostrom cum
 minati Præceptores
 CHRISTIAN-ER
 tis honoratissimi ad
 or. p. m. nec non Dn.
 eniò ibidem transi
 & Belgii & Helveti
 jusmodi Solennium
 tanta profectò devo
 timestre spatium per
 us, atque aliorum, qui
 ancis pariter valedi
 paterno celebratissi
 gnitione excolere ac
 studio ito utilissimo
 perger/ SS. Theol. P.
 absque interruptione
 Præcticas Philosophi
 . fonti jurisprudenti
 A DC LXIV. Mensi
 ritique initium facere
 divit Virum Nobiliss
 rix Supremæ Provinc
 epit. Filiique sui, Dn.
 AN-ERNESTO NOSTRO
 i Exercitationes ju
 etur, magnamque
 òni manus admodum
 quondam Studii
 in suarum inventio
 ne temporis me
 explanatione me
 ut lecta ac audita
 b moderamine
 o Imperio no
 n in illo cons
 ultranda: Ideo
 ratione aucto
 diarum quoque
 : non Fortiss
 m ingenii sui
 it, etique
 relinquere

ONERATA CAUSE. QUASTIONIBUS
 laudatissimi manuscripta
 cundis attigisset, antequam
 ssum Eruditionis sua
 radite resolverit, & ad
 od vel per errorem vel
 tendo, ut qui SS. Themid. fuit
 LITARIIS

JOHANN-VOLK. Bechmann / J. U. D. Prof. Publ.

XXXIX.

& Facultatis Juridicæ in Academiâ Salanâ h. t. DECANUS.

L. S. D.

Nonnulla est hæc sententia Περεσέβειαι ἐν τοῖς νόμοις εἶναι τέραν κλάσιν τῶν δίκων, καὶ τὴν ἀποτυχόντων ὁρμὴν μηδὲ βελήσας ταῦτα κείνεται. quam habet Demosthenes in Cononem, vid. etiam Isocratus Euzoia ἐγκύκλιον in verb. ὅν τις μὴ ἀλλὰ ὁμομασί, &c. Idem concurrit in l. non est 176. de R. J. & l. nullus 14. C. de Jud. Olim tamen Germani nostrerant χροδίκας. Cassiodorus III. 24. scite dicit, Quid opus est homini lingua, si causam manus agit armata. vid. Besoldus Thef. Pract. in voc. Gaußrecht & voc. Selbstgericht ibique notissime addit. Bernegger. ad c. 10. Tac. de M. G. 7. quest. 51. Cluver. de German. Antiq. fol. 178. Camerar. Cent. 2. c. 18. Romani quidem iustitiam affectuarius in omnibus causis, etiam in bello inferendo. Unde Polybius apud Suidam voce ἰσαδίκων. Οἱ γὰρ ἰσαδίκων ἰσότητα μὴ ὄντων ἀποποιεῖν τὴν χρεῖαν ἀποδοῦναι τὴν μὴ ἰσότητα, ἀλλ' αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἰσαδίκων ἰσότητα τὴν ἰσότητα. Romani summopere id curarunt, ne priores ipsi finitimus inferrent violentas manus, sed ut semper crederentur in hostem ire ad arcendas injurias. Et tamen illi bella manifeste iniusta gesserunt contra Sardiniam & Cyprum vid. H. Grot. de Verit. R. Christi. p. 45. Cæterum de prohibita auctoritate est elegans textus in l. unic. C. Ne quis in sua caus. jud. qui hodie habet evidentissimum usum. Licet enim hæc lex Magnates non liget, qui etiam in propria causâ judicare possunt arg. l. hoc. Tiberius. 41. w. de hered. instit. & l. 3. de his, qua in testam. delent. attamen ne ulla iniquitatis suspicio superfit, sibi jus immediatè non dicunt. Sic Imperator noster conveniri potest coram Elect. Palatino, per A. B. Tit. 5. Rex Franciæ coram Curia Parisiorum, sicut refert Linnæus in Not. Reg. Fr. lib. 1. c. 9. Lit. Z. ubi habet exempla. vid. tamen Histor. Minister. Caraim. Richl. lib. 6. c. 5. & lib. 8. c. 28. Et hinc meritò exulet illud Poetæ:

Sanctitas, pictas, fides,
privata bona sunt: qua jurant, Reges cant.

Quod attinet privatos, cur hi sibi ipsi jus non possint dicere, ratio expedita est in all. l. 176. Unde creditor, qui rem debitoris sui propriâ authoritate intrat, de jure civili R. jus crediti amittit & incidit in pœnam Legis Juliz de vi privata, multaturque tertîa parte bonorum & fit infamis, l. creditores 7. & seq. π. ad Leg. Jul. de vi priv. l. extat. 13. π. quod met. causa. confer etiam l. 2. & 7. C. cod. tit. l. hoc accusare. 12. §. omnibus π. de accusat. s. item. lex Julia de vi l. de publ. jud. l. si constitit. C. Fin. Regund. Nov. 60. cap. 1. in pr. Sed hic rigor hodiè in nostro foro Saxonico non obtinet, què hoc audet perpetrare, & rem sine alterius consensu occupat, ille saltem tenetur rem restituere cum unitâ & penâ mit. Wette und Buisse / unde etiam est, quod obflagia das Einreiten und Einßen in den Herbergen / hodiè apud nos prorsus fuerint abrogata, ita ut propter sumtus in obstagis factos nulla debeat dari executio. vid. C. E. part. 2. c. 22. 207. Wir wollen auch das Einreiten. Erat autem obstagii pactum, quo debitores vel fidejussores, nomine principalis debitoris, in casu non factæ solutionis tempore convento & constituto obstringunt se creditori quod requisiti ab ipso, ejus heredibus vel alio ejus nomine ad hospitium publicum sibi pro obstagio nominatum - mnes & singuli cum tot ministris & equis, quot in tabulâ conventionis sunt expressi, ingressuri neque inde excessuri sint, donec creditori tam de sorte quàm de usuris, damnis & expensis satisfactum sit, vid. Besoldus Thef. Pract. in voce Einlösung. Postea etiam fuerit abrogata in der Policey-Ordn. zu Frankfurth Anno 1777. Tit. 17. §. penult. Valet tamen hodiè adhuc tale pactum, quo debitor promittit, si in solutione cesset, se in certo ioco staturum, & antequam creditori satisfactum sit, ab illo non recessurum. vid. Carpe. ad C. E. p. 2. c. 22. def. ult. per tot. Licet autem hæc regulariter procedant, attamen varas ob causas potest quis esse sibi ipsi Judex v. c. in moderamine inculpate tutelæ. Nempe silent inter arma Leges, nec se expectare jubent, cum ei, qui expectare velit, ante injusta pœna luenda sit, quàm justa repetenda, ut dixit Cicero in O. pro T. Arm. Milon. f. 4. de qua operosiori materiâ hoc saltem delibabo, quod interduum ille, qui hodie M. I. T. excessit vel culpam commisit, in Saxoniz tenetur præter pœnam pecun. vel carceris & refusionem expensarum agnatis interfecti solvere Werigeldum hoc est 24. E. thod. In alio terris Imperii in usu est das Sühngeld / quæ pecunia heredibus necem defuncti vindicanti debet, & pro ratione circumstantiarum & personarum est modò major, modò minor, sic nomine Collegi nostri Mense Mayo hujus Anni concepi sententiam cum rationibus decidendi, quod interfecto ducentos thaleros Sühngeld debet exolvere interfecti matri & heredibus necem ejus legitime vindicantibus. Sed istam amplissimam materiam charta hæc non capit. Plura Clarissimus Dn. GOTHOFREDUS Hoffmann / Juris Utriusque Candidatus dignissimus in Recitationibus solenniibus commentabitur. Nos quedam de vitâ studii ejus more majorum addemus. Natus est Weissenfelsi XI. Apr. M. DC. XXXIX. Patre Viro Clarissimo & Prudentissimo Dn. ANDREA HOFFMANNO, ibidem Senatore & Prætorè benè merito; Matre, MARIA, matronâ honestissimâ, Viri Reverendi & Claris. Dn. GEORGII SEIDELII, b. m. Pastoris & Præconis verbi divini in Zeuchern / siliâ, & ab his parentibus à teneris ungviculis ad pietatis & virtutum (homini Christiano & bono citi convenientium) transitum curatè ductus, prima linguarum fundamenta cum ex informatione intra privatos, tùm intra Scholæ trivialis, quæ est Leucopetræ, parietes edoctus, ad Electorale Gymnasium Portense Anno M. DC. LI. translocatus, ibique per integrum quadriennium, à Serenissimo Nutricio clementissimè præfinitum, uberiore ingenii cultu instructus fuit. Lipsiensem Academiam Anno M. DC. LV. missus, ab initio dedit operam Philosophiæ, postea animum adpulsit omnem ad studium legitimum, Doctores & Ductores publicè & privatim audivit V. V. M. M. Amplissimos atque Consultissimos Dn. QVIRINUM SCHACHERUM, Dn. JOHANNEM PHILIPPI, Dn. FRANCISCUM ROMANUM, Dn. AMADEUM ECKOLDEN, cæterosque illius Academiæ Professores celeberrimos. Absoluto quinquennio Cizam, Anno M. DC. LX. se contulit, studii quæ in forum producere ausus est, prima stipendia legalis scientiæ meruit, duce Viro Juris Consultissimo Dn. JOHANNES SCHMIDDO, Advocato ibidem celeberrimo; subsequente Anno M. DC. LXI. ad patrios vocatus penates in hoc bello rogato perstitit, & divinâ favente clementiâ, in Curis, Præfecturis, Judiciis inferioribus ac in aulis Saxonis Ducalibus, causis suo patrocinio concessit, criminales & civiles, easque gravissimas, feliciter peregit. Quo autem adhuc aliquam curar. & cultum studii Theoretici inter strepitus forensis habere videretur, Anno M. DC. LXIII. ad nostram florentissimam Salanam profectus est, ibique per aliquod temporis spatium subsistens, Nobilissimorum ac Consultissimorum Dn. ANTECESSORUM lectioibus & disputationibus sedulo interfuit, & ne ἀπαυδαῖς discederet, non tantum aliquoties munus in disputationibus publicis opponentis strenue suscepit, sed & Disputationem sumpte Martè & uditè compositam, de NOVIATIONE IN SPECIE SIC DICTA, sub Præsidio Viri Nobilissimi atque Consultissimi, Dn. ERNESTI FRIDERICI SCHRÖTERI, J.Cti & P. P. celeberrimi, Consilarii Saxonici, Curiz Provincialis & Scabinatus Assessoris gravissimi, publicè exhibuit & cum laude asseruit. Ne autem transfuge nomen incurreret, ad controversias Forenses reversus est, & quamvis in patrio solo nec copia clientulorum nec numerus amicorum & Patronorum deesse, quid? quod utriusque Parentis præsentia adesse, noluit tamen natali semper inhæzere glebæ, sed Dresdam, tanquam officinam Jurisprudentiæ Practicæ & Synodum Jctorum Excellentissimorum, suasu Viri Nobilissimi & Amplissimi, Dn. CHRISTOPHORI SEIDELII, Serenissimi Electoris Saxoniz & circuli Saxon. superioris, Secretarii dignissimi, Avunculi sui honorandi, ingressus est, ibique Dei ter Opt. max. largiente gratiâ, genium loci, & ingenia inhabitantium invenit satis propitia, benevola & amica. Plato in Euthyphronis Dialogo non præcui à princ. eleganter dicit, ὁδὸς γὰρ ἐστὶ τῶν νόμων ἰσομετρίαι, ἔπος ἰσότης ἐν ἀρετῇ, ὡς τὸ γινώσκον ἀρετῆς τὴν νόμον εὐταῖα εἶδος πρῶτον ἀπομετρίαι, καὶ ἡ τῶν κατὰ τὸν νόμον. Et sicut ignis latere nequit, sic virtus animo sæpe offertur improbo & glorioso labore; Quæ etiam Candidatum nostrum inflammavit, ut præter alia Juris solida fundamenta jaceret, & tandem Necessaria reportaret. Quam finem ut meritis suis cœn sequeretur, pronuper huc accessit, post deinde modestè præsentem ad Teniam admittimus, in quo textus ipsi assignatos scite resolvit, & ad ζητήματα promptissimè respondit ita, ut consentientibus Collegi nostri votis conclusum fuerit, illum ad alia solennia specimina publica merito esse admittendum. Cras igitur hora X. ad d. l. unic. occipiet in Acroaterio nostro commentationem. Agite Magnifici Dn. Rector, Dn. designate Rector, Universi Academiæ Ordines, & florentissimi Studiosi, celebrato Acroasin, benevolentia solitâ adeste, Nos omni studio & officio paria suo cuique loco & tempore facturos esse sanctè præmittimus, En habetis me prædem & sponsorem! qui hoc à vobis etiam atque etiam rogat. P. P.

Typis JOHANNIS NISL.

Licetris BAUHOFERIANIS.

ecif. 4. m. 5. lib. 1.
aliam majorem
us itaque dignita-
quoque, quæ no-
imus, non qui cla-
nt, præfatus Josias
off / ZACHARIAM
797. inque ad 792.
iquot dies, nomen
c peracta curricu-
fimo, Maximè que
c. &c. Consilario
tri Magnifici, No-
am moverunt, quò
cessu temporis in-
stant domicilium
c. Dn. Dn. CHRIS-
JOH. SCHORERUS, in
n. Parens veneran-
te. Nostrum cum
vincti Præceptores
CHRISTIAN-ER-
thonoratissimi ad
isp. nec non Dn.
us ibidem trans-
Belgii & Helvetiæ
smodi Solennium
ira profectò devo-
neste spatium per-
atque aliorum, qui
icis pariter valdi-
terno celebratissi-
atione excolere ac
adio isto utilissimo
ger / SS. Theol. P.
sque interruptione
caticas Philosophi-
nti Jurisprudenti-
DC LXIV. Mens-
que initium facere
c. Virum Nobilissi-
Supremæ Provin-
c. Filique sui, Dn.
ERNESTO NOSTRO
recitationes
r. magnæque
ui manus ad
iondam Studii
uarum inven-
temporis me
planatione
c. ac audire
oderamine
perio non
illo cont-
nda: Ideo
one autem
um quod
n Fortissimè
genii sui

issimas relinquere
ONEK, DECADEM QUESTI-
laudatissimi manuscripti
vundis ardigisset, ante
ssimum. Eroditiōnis sue
nudite resolvit. & ad ea
od vel per errorem
endo, ut qui SS. Themid. F.
LIX.

m. i. g. i. a. c. u. d. i. s. p. o. c. t. o. u. t. q. u. i. S. S. Themid. F.

RECTOR ET SENATUS ACADEMIAE JENENSIS

Legibus Academiae huius sancitum est, vt Ciues eius temperanter & sobrie se gerant, comestiones
computationesque fugiant: vt clamores & boatus illi barbarici tam domi quam in plateis & suburbis, diurna item nocturnaque discursationes penitus
omittantur, delinquentes carcere, aut, vbi enormius peccauerint, relegatione puniantur: vt duella omnia & digladiationes, tam solennes quam subite
& nocturna, prohibita sint, partesque, nullo personarum discrimine, provocata pariter ac provocans, publice relegantur: ne cui fas sit, bombardas
aut slopetas intra oppidum aut, in suburbio dispendere, dispendentibus relegatio irrogetur: denique vt Studiosi tales conducant famulos, qui non sint oneri
Academiae, sed vel Studiosi, vel Scholam civitalem frequentent. Haec omnia a cunctis nostrae Jurisdictioni subiectis obseruari par erat, quod

honestati congrua, vobis & publice salubria, a maioribus prudenti consilio constituta, & cum a Serenissimis Academiae Nutritori-
bus, Dominis nostris Clementissimis, tum a nobismet ipsis, crebris Mandatis Edictisque repetita & vobis in memoriam sunt
reuocata: Vos autem ad ea praestanda plerique omnes iureiurando fidem vestram obstrinxistis. Nunc prohi dolor! harum legum
nulla est, quae non a quibusdam vestri ordinis, nulla paternarum admonitionum nostrarum, nulla tot exemplorum in transgressores statutorum ratione
habita, crebro violetur. Nulla fere lies est, quam non aliqui comptando perdant: nulla fere nox sine grassationibus & clamoribus transigitur.
Passim obscenae cantiones, conuitia, contumeliae, prouocationes audiuntur, non modo adultiorum, sed etiam puerorum vobis inferuentium, magno
cum scandalo iuuentutis, & optimi cuiusque gemitu. Crebrae inter vos dimicationes, noctu, interdum intra oppidum & in agro vicino: & subinde
vulnerationes, aliquando & homicidium. Sed & slopeta dispendendi mos, aliquandiu poenis aut terrore coercitis, denuo ab aliquo tempore inualuit.
Postremo ea puerorum a vobis conductorum multitudo, ea petulantia, fornicities, impudentia, profligatque mors sunt, vt vereri habeamus, ne quan-
do ingens malum Academiae consistat. Atque haec omnia cum magno honestatis publicae, studiorumque ac salutis vestrae detrimento peragi nec ipsi
negaueritis: DEO certe & Clementissimis Nutritoribus Academiae quin summopere displiceant, ac vtrorumque grauissimam indignationem ac vindictam
merito prouocent, nemo pius & honestatis amans dubitauerit. Quam vt amoliamur, denuo vos paterne hortamur ac monemus, vt ea tandem aliquan-
do omittatis, & deinceps legibus ac magistratui dicto audientes sitis. Qui obedire neglexerint, his serio denunciamus, poenas flagitii ipsorum con-
stitutis sine vlla remissione irrogatum, & in eos qui vociferationum, grassationumque nocturnarum, aut digladiationis, slopetorumve dispendionis
conuicti fuerint, publica relegatione aliave graui poena animaduersum iri. Praeterea seuerè prohibita volumus conuiuia valedictoria, & illum frequen-
tem discedentium comitatum, quaeque hunc insequi solent. Nam & hinc incommoda haud pauca, & periculosi euentus nasci per facile possunt: quod pleriq;
ad hoc officii, vt existimant, genus commilitonibus praestandum ebrii procedant. Tandem, cum intelligamus, haud paucos pro Studiosis ac ciuibus A-
cademiae huius se heic gerere, qui nomina sua apud Rectorem professi non sunt, hos quoque monemus, vt statim vel suum quisque nomen profiteantur,
vel exeat oppido. Nam & hoc leges Academiae iubent fieri. In refragantes seuerè animaduertetur. Quamquam speramus, in his omnibus potius mo-
rem paternis monitis nostris vos gesturos. Certe vt geratis, optamus toto peccatore, ac vouemus. Si quis euentus non responderit, sibi imputent, quae
vnumquemq; manet, poenam. Nos, quod nostri muneris est, strenue exsequemur. Faxit DEUS, vt vestro & Academiae bono! P. P. die XXXI. Martii,
Ann. Chr. cl. lxxvii.

TYPIS BAUHOERIANIS.

offic.
clien-
rqui-
Ne-
cor-
sunt.
Jud.
ex
tem.
mata
ulam
suppl.
ref.
re
mos
ppi-
ren-
nem
um,
itte-
atq;
fale-
silo-
Alla-
i et
dmi-
ppro
im.
imis
em
iul-
lib.
ue-
stiff.
im-
en-
sci-
ris
mi-
m-
id
co-
lin.
licè
re-
un-
tia,
re-
igi-
da.

avalc. decis. 4. m. s. lib. 1.
nullam aliam maiorem
Doctoratus itaque dignita-
l. Virtus quoque, quae no-
ui sit optimus, non qui cla-
nduerunt, praefatus Josias
Burdorff/ ZACHARIAM
Seli 3. fol. 707. usque ad 792.
ante aliquot dies, nomen
a probe peracta curricu-
nobilitissimo, Maximèque
, &c. &c. &c. Confiliario
, p. m. Viri Magnifici, No-
no lapidem mouerunt, quò
item successu temporis in-
transierunt domicilium)
incipiat Dn. Dn. CHRIS-
Dn. Joh. SCHORIKUS, in
ero Dn. Patens veneran-
sequente Nostri cum
de nominati Praeceptores
naso CHRISTIAN-ER-
arentis honoratissimi ad
Rector, p. m. nec non Dn.
ro Biennò ibidem trans-
Italia, Belgii & Helvetia-
rum eiusmodi Solennium
ubi tanta profecto devo-
tra bimestre spatium per-
orum, atque aliorum, qui
ne Amicis pariter valedi-
filio Paterno celebratissi-
na cognitione excolere ac
in studio isto utilissimo
Berger/ SS. Theol. P.,
ic absque interruptione
Practicas Philosophi-
tiq. fonti Jurisprudentiae
A. M. DC. LXIV. Mensis
us utique initium faceret,
audivit Virum Nobilissi-
Cutiae Supremae Provin-
exceptit, Filiiq. sui, Dn.
SHAN-ERNES TO NORICUS
celli Exercitationes publi-
ositetur, magnamque for-
tationi manus admoventi-
m quondam Studiosi-
um suarum invenit, quae
que temporis memoria
et explanationem
ut lecta ac audita
sub moderamine
ro Imperio non
tum in illo cons-
clustranda: Ideo
is ratione aurea
aliam quoque
nec non Fortissimè
tam ingenii sui
num fuit, eique Man-
tillimas relinquere

ACADEMIAE QUESTIONES
laudatissimi manuscripta
secundis attrigisset, antequam
issimum Eruditionis sue
rudite resoluit, & ad ea
quod vel per errorem vel
LITTERIS

IOHANNES CHRISTOPHORUS *Kalkner*

J. U. D. Prof. Publ. & h. t. Facultatis Juridicæ DECANUS.

L. D. S.

Omnipicuum & honestum Judicis officium est, nullaque major gloria esse potest, quam præcellere judiciis, *L. 5. pr. ff. de jur. immunit. at. l. 19. ff. de offic. pref. adeo* ut etiam Imperatores non erubuerint sedere in tribunali & per dies Cæsaris Octavianus Augustus quotidie in sublevis Curtalibus per aliquot horas sedet, atresque clientibus præbuit *Sueton in vita Augusti. n. 17.* Julius Cæsar non Judicis tantum interit, sed jus quoque laboriosissime & severissime dixit. *Suet. in vita Jul. Cæs. n. 49.* Romulus & Tarquinus aequo *Leg. l. 1.* Philippus Macedo & Alexander M. apud *Plutarch. in apoph. Vespasianus, Trajanus, Hadrianus, Severus* & alii juri dicendo præfuerunt & Judicis interfuerunt. Necessarium vero insuper Judicis officium est, necessariaque Judicia sunt: In his namque iustitia administratur litigantibus, turba præventur, dissidia inter privatos sedantur, concordia excitatur, & ut paucis multa complectar, tota hominum societas Judicis conservatur. Quo vero majori dignitate Judicis officium præfulget & quò magis necessaria Judicia sunt, antò majori cautela Judex opus habet, ut rectè suo fungatur officio, nec imperitè procedat, & in jus legesque impingat: Juris siquidem equi peritiam esse oportet *pr. Inst. de offic. Jud. Memor officii sui non ex affectu L. 19. §. 1. ff. de offic. Pref. non per odium nec per gratiam Nov. 1. c. 3. in fine. Nec per imperitiam l. pr. Inst. de off. Jud. l. 1. ff. de application. Nec ex lucti cupiditate Nov. 17. c. 1. sed secundum leges d. pr. Inst. de off. Judic. secundum conscientiam L. 79. §. 1. ff. de judo. secundum equitatem L. 96. ff. de R. 2.* secundum delicti qualitatem, tam sententiam quam penam informare, imò & ea, que advocatis partium desunt, supplere debet *L. un. C. ut qua adven. part. del. Jud. suppl.* Cum enim Judex sit lex quardam animata & minister tutorque Justitiæ, consequens est, ut si litigantes intentionem suam non impleverint & insufficienter probaverint, omnia foris legis aut circumstantiæ alicujus ad ipsam causam

pertinentis allegatione, Judex hujusmodi defectum suppleat & perinde de causâ pronunciet, sententiamque ferat, ac si omnia accuratè à litigantibus observata fuissent *d. l. un. C. ut qua def. advoc. part. Judex suppl. Advoc. part. Jud. suppl. num. 1.* Mira de hoc Judicis supplemento publicè proponet Clarissimus Dn. Theologus LEONHARDUS J. U. Candidatus dignissimus, de cujus natalibus, vita & studiis pauca quardam more recepto profereamus: Natus verò est Annæbergæ Hermunduror. Anno 1641. die 16. Apr. Patre pl. Reverendo Amplissimoque Dn. CHRISTIANO LUDMAN Ecclesiæ oppidali metallici Scheibenbergensis multos per annos Pastore bene merito, Reverendique Ministerii in Dioecesi Annæbergensi hodiè Senior; Matre verò Matronâ honestissimâ EUPHROSINA Viri Integerrimi ac spectatissimi Dn. GEORGIÏ KREBSII Judicis olim oppidani Elsterlinensis nunc piè defuncti filii. Nactus ætatem literis addiscendis aptam sub privatorum Præceptorum pietatis ac literarum prima fundamenta posuit, inter quos honoris causâ merito nominat Reverendissimum atque Doctissimum Virum Dn. SAMUELEM SCHNEIDERUM, Ecclesiæ Arnsfeldensis nuper Diaconum, nunc Ejusdem Pastorem vigilantissimum. Puer duodecim annis ad illustrem Scholam provincialem Grämmensem prædictæque Scholæ Rectorem, & qui ab hoc proximus erat, Dn. M. JOHANNEM SCHNEIDERUM, quibus ut & reliquis Collegis ita se adprobavit, ut in solemnibus examiniis raro sine decora censurâ & laude dimitteretur, Ut verò hisce suis Præceptoribus ita insuper quoque Reverendo atque Clarissimo Dn. M. CHRISTOPHORO SCHNEIDERO RECTORI c. t. Subst. se plurimum debere lubens fateatur. Postis literaturæ politicis fundamentis, atque exacto ibidem quadriennio, & quò excurrat, extra ordinem, accepto egregio studiorum testimonio, dimissus, ætatis annum XVII. sub ipso vere Anno 1658. in Academiâ Lipsiensem se contulit, ubique in Dialecticis & moralibus manu ductore Viro Clarissimo Dn. M. WOLFGANGO ABRAHAMO STEIGERO, Pastore postea Widemariensi b. m. usus fuit, ibidemque iterum in Logicâ Viro Clariss. Dn. M. HENRICO REISLANDO Philosoph. Facultatis deinde Alesiore ac Collegiati, cui & Philosophicæ B. Stahlîi regulas explicanti atque examinanti præsto fuit: in naturali vero scientiâ Dn. M. VALENTINO ALBERTI, hodiè Dn. M. HENRICO REISLANDO Philosophissimo atque Excellentissimo Viro Dn. M. JACOBO THOMASIO P. P. Celeberrimo, cum uterque per disputationum vices scholas suas privatas excoqueretur, hic verò eloquentiæ præcepta per resolutiones nonnullas hausit. In politicis ac historicis Amplissimo atque Excellentissimo Dn. CHRIST. FRID. STRANDENSTUÏ P. P. plurimum se debere fateatur, quo & Decano panegyricum publicè SERENISSIMO ac CELSISSIMO PRINCIPI ac DOMINO, Dn. JOHANNI GEORGIO III. Julii Clivæ Montiumque Ducis ac Burggraviæ Magdeburgensi &c. Saxonici Electoratus hæredi exoptatissimo, in fausto Onomastiorum ipsius A. C. D. DC. LX. recursum dixit. Consumpto ita in Academiâ Lipsiensi ferè triennio, peregrinatumculâ functus atque ex cæ perulstratis aliquot nobilioribus Germanicæ Academiis in HASSORUM GUISSENÆ A. C. D. DC. LXI. delatus est, eo quidem consilio, ut electæ jam, ex suorum consensu, cui fere deinceps dederet, arti boni atque xqui paulo diutius sibi immoraretur: nisi post menses non ita multos oboiens in valetudo cum præter spem in partem retraxisset, cum jam primis juris elementis operam dare capisset, fautoresque ac patronos studiorum suorum invenisset Viros Magnificos, Nob. Amplif. atque Excellentif. Dn. GREGORIUM THULSERUM, Consil. Hass. atque Antecess. Ordin. popularem suam honorandum, Dn. M. JOH. CHRISTOPH. DIERICKUM, G. L. ac Hist. Dn. FRIDERIC. MULLERUM, Mathem. Præfessores Publicos. Constatuato corpore in hanc Academiâ JENENSIAM transgressus præter cætera studia, in quibus anculationem Virorum Nobilif. Amplif. atque Excellentif. Dn. JOHANNIS ANDR. BOSSI, Hist. Dn. CASP. POSNERI, Physices Professorum Publ. celeberrimorum cum ille Corn. Tac. Agricolam commentationib. politicis illustraret. Iste generationem animalium vivis exemplis, idque uterque, publicè demonstraret, nominatim recenseri voluit. Jurisprudentiæ intimius cognoscendam, Virum Nobilif. Consultif. atque Excellentissimum Dn. D. ERNESTUM FRIDERICUM SCHROÏTERUM J. C. atque Antecess. Famigeratissimum DISSERTATIONES STRAUCHIANAS ad jus Justinianicum publicè interpretantem, eodemque tempore & Nobilif. Consultif. atque Excell. D. D. JOH. VOLCKMARIUM BECHIANUM J. C. & Antecess. celeberrimum Exercitationes suas Exotericas in ff. auspiciantem ardentè audivit, atque meis insuper prælectionibus publicis sedulo ferè auditorio examinant, & mox in tribus ordine succedentibus Digestorum Collegis examinat ac disputationum exercitiâ sustentanti ipse semper adfuit. Elapsò biennio & quod excedit evocatus hinc fuit ad suscipiendam curam atque informationem florentissimorum abnepotum B. D. LUTHERI à Magnifico ac Nobilissimo horum parente D. JOHANNI MARTINO LUTHERO, Hæreditario in Høbburg. J. C. Sereaisf. Sax. Electoris in Præsultu Mifnensi Consiliario, Decano ac Canonico &c. Patrono atque Excerpta suo benignissimo, in quâ statione annum & aliquot præ. cæ menses exegit. Hoc Anno inveniēte vere quasi Possitimitio in hanc Academiâ rediit Magnificum, Nobilissimum, Consultissimum atque Excellentissimum D. GEORGIIUM ADAMUM STRAUBIUM J. C. atque Antecessorem in hac Salanâ Celebratissimum, sua in CC. FF. Commentaria additis paralipomenis publicè disputantem, nec non prælaudatum Dn. D. ERN. FRID. SCHROÏTERUM eadem in authentico publicè interpretantem utrumque sedulo atque attentè auscultavit, atque id quoque in maximâ felicitatis sua parte posuit, quòd eodem tempore prædicium Pandectarum usum explicantem prænominatam Nobilif. Dn. D. JOH. VOLCKMARIUM BECHIANUM inveniret. Porro ut & juris Canonici cognitionem aliquam sibi pararet, Collegio Decretalium textuali à Nobilif. D. D. ADRIANO BEIRO instituto socium sese adgregavit. Denique cum antè laudatus Magnificus D. STRAUBIUS sua in singulari Codicis Justin. leges progymnasmata adornaret, primum hic Candidatus nosse duos priores Libr. 1. titulos, DE SUMMA TRINITATE, &c. & DE SACROSANCTIS ECCLESIS &c. completens, sub præsidio Ejusdem publicè defendit, & aliis quoque Opponentibus cum in inauguralibus tum aliis Disps. publicis frequentissime sustinuit. Ipsas quoque Jurium institutiones aliaque ad primum Juris cursum pertinentia & curæ sue concordantibus & aliis quibusdam commilitonibus domi non una vice pro viram suam capto atque modo explanavit. Quæ in re studii sui plurimum consultum esse operâ, consilio, liberali Bibliothecæ usualisq; quantum plurimis beneficiis Viri Amplissimi ac Consultif. Dn. CHRISTOPHORI SCHNEIDERI, Curæ Sax. Provinc. Proto-Notarii meritisissimi, ingenue agnoscit ac deprecatur. Hisce omnibus ita feliciter peractis fretus scientiâ, quam sua sibi paravit industria, modestè à Facultate nostrâ, ut in numerum Candidatorum Eum reciperet, atque consueta ad Examina admitteret, petiit. Judicio itaque prædictæ nostræ Facultatis in primo Examinè, quod Tentamen vocare solent, probatus textus ipsi propositos doctè resolvit, & ad interrogata apè respondit, proptereaque unanimi Examinatorum consensu ad reliqua præstanda specimina admittitur, Pras igitur horâ antemeridiana X. in consueto loco ad sectionem Curatorum procedet, atque supra *l. un. C. ut qua adven. Advoc. part. Jud. suppl.* more recepto resolvit. Cui resolutioni at Magnifico Dn. Rectoris, Patres ac Cives Academiæ, omnes denique iustitiam amantes atque colentes benevolè interesse velint, obnoxie rogamus, humaniter invitamus. P. P. JENÆ d. 20. Octobris, Anno M. DC. LXXVII.

LITERIS WERTHERIANIS.

X. L. II

avalc. decif. 4. n. 5. lib. 1.
nullam aliam majorem
Doctoratus itaque dignita-
t. Virtus quoque, que no-
ni sit optima, non qui cla-
nducerunt, præfatus Josias
Burdorf/ ZACHARIAM
Beil 3. fol. 707. usque ad 792.
ante aliquot dies, nomen
re probe præctæ curri-
nobilissimo, Maximeque
, &c. &c. &c. Consiliario
p. m. Viri Magnifici, No-
lapidem moverunt, quò-
ntem successu temporis in-
stulerunt domiciliis
incipiat Dn. Dn. CHRIS-
Dn. JOH. SCHORRUM, in
ero Dn. Patres veneran-
sequente Nostrum cum
de nominat Præceptores
natio CHRISTIAN-ER-
arentis honoratissimi ad
Rector. p. m. nec non Dn.
ro Bienenò ibidem trans-
Italici, Belgii & Helvetiæ
rum ejusmodi Solemnium
ubi tanta profectio devo-
tra bimstre spatium per-
orum, atque aliorum, qui
ut Amicis pariter valedi-
silo Paterno celebratissi-
cognitione excolere ac
in studio isto utissimo
Jedberger/ SS. Theol. P.
ic absque interruptione
ilas Præctas Philosophi-
iq. fonti Jurisprudentiæ
A. M. DC. LXIV. Mensis
us utique initium faceret,
audivit Virum Nobilif.
Curæ Supremæ Provin-
cepit, Filiique sui, Dn.
OHAN-ERNSTO NOTORIO
velli Exercitationes pub-
ostitur, magnamque in-
tationi manus adhibuit
in quondam studio
um: suam invenit
que temporis mensura
et explanatione
ut lecta ac audita
sub moderamine
bro Imperio no-
um in illo cons-
riustranda: Ideo
is ratione auren-
aliarum quoque
acc non Fortis
tam ingenii sui
fuit, etique Me-
stiffimas relinquere
ACADEMIAE QUESTIONES
s laudatissimi manuscriptorum
secundis attigisset, antequam
tiffimum Eruditionis suæ
rudite resolvit, & ad ea
tuo vel per errorem vel
qui SS. Themid. fuit
LITERIS

RECTOR ACADEMIAE JENENSIS
JOANNES ERNESTVS GERHARDVS,
 SS. Theologiae D. ac P.P. & Collegii Theologici Decanus
 CIVIBVS ACADEMICIS S. D.

Fregium ciuem superiore mense amissimus in Eximio ac Praestantissimo Juuene Dn. M. BALTHASARE MITTELSTAEDTO, Pomerano, sacrae Theologiae Studiose perindustrio. Erat enim in eo singularis discendi ardor, tantaque proficiendi cupido, ut etiam inter morbum saepe a studiis vix sibi temperaret. Praeterea mores ei sedati atque compositi, vita honesta & innocens, quo fiebat, ut ab omnibus qui cum eo versabantur, diligeretur, habereturque in pretio. accedebat egregia pietas: eruditio denique talis, ut aequales plerosque antecelleret, nec maior ab illa aetate posset exigi. Eius cum hodie funus Christiano ritu offerendum sit, Vobis hac charta indicendum fuit. Addemus simul quae de vita & excessu eius accepimus; cum ut obsequamur consuetudini receptae, tum ut hac quoque ratione memoriam optimi iuuenis conseruatum eamus. Patriam natus est Prahnam, iuxta Stralfundum celeberrimum Pomeraniae emporium: patrem, virum Reuerendum, DN. VALENTINUM MITTELSTAEDT, eius loci Ecclesiae Pastorem, Joanne SS.ittelstaede / ciue ac mercatore Stralfundense & Barbara Albrechtia natum: matrem denique, DOROTHEAM Balchafaris Hervigii, per annos tres & triginta Prohensium Pastoris, & Elisabethae Beckeriae filiam. Ab hac anno huius saeculi quinto & quadagesimo mensis Martii die XXV, in lucem feliciter editus: & paulo post sacro fonte intinctus fuit. Puerum parentes in timore Dei educarunt: sed cum anno quinto & quinquagesimo pater praematura morte abreptus fuisset, omnis illa cura in solam matrem incubuit, quae cum filiolium ingenio valere, studisque literarum idoneum esse intelligeret, subentissima Deo & publico vsui consecrauit. Rudimenta Latini sermonis in gymnasio Stralfundensi ductu DN. CASPARIS MOVII, Subconrectoris: philosophiae & eloquentiae, sub Rectore Gymnasii, DN. M. JOANNE HIERONYMO STAVDIO, & DN. NICOLAO BRVGGEMANNO, posuit. Sacris autem studiis initiatus est a plurimum Reuerendo atque Amplissimo viro, DN. D. PHILIPPO HENRICO FRIEDLIEBIO, Stralfundensium Pastore ac Superintendente, & Gymnasii Ephoro, Theologo celeberrimo. Quibus omnibus sic adprobavit industriam ac diligentiam suam, ut eorum aliorumque magnorum hominum fauorem & adfectum vberissime experiretur. Post suam propinquorum Gedanum concessit, inque celebri illius florentissimae urbis Gymnasio circiter biennium exegit: tam Philosophorum quam Theologorum Professorum publicas priuatasque lectiones debita cum diligentia auscultans. Conscendit & ipse cathedram, semel in philosophicis, praeside Cl. viro DN. M. NEVFELDO: bis in Theologicis, moderante viro plurimum Reuerendo & Excellentissimo, DN. D. JOANNE MAVKISCHIO, Gymnasii Rectore, & Ecclesiae Pastore. His fundamentis ut reliqua feliciter superstrueret, suorum pariter aliorumque suauis abhinc triennio circiter in hanc Academiam se contulit, ubi pari se diligentia praebuit, & tam Theologicis quam Philosophicis Professorum scholis publice priuatinque, quoad valetudo sibi sua permittebat, frequens auditor interfuit. Sermones quoque de controuersis argumentis saepius cum aliis publice conseruit. Sed & in cathedra philosophica ter comparuit, pulchreque sedit: semel quidem, praeside admodum Reuerendo & Excellentissimo viro, DN. D. CAROLO CAFFA, Linguae Italicae & Gallicae Professore P. disputationem de Angelis; iterum, sub moderamine viri Amplissimi & Excellentissimi, DN. PHILIPPI MVLLERI, Eloquentiae & Poeseos Professore P. metaphysicam de Toto: postremo, praeside viro itidem Amplissimo & Excellentissimo, DN. GEORGIO GOEZIO, Moralium Professore P. moralem de conceptu Beatitudinis, masculae tutatus. Jam eam studiorum fiduciam conceperat, ut non dubitaret ad summos in philosophia honores aspirare, quos & modestè petiit, nec sine laude consequutus est, nam proximi mensis Augusti die XIII. vnicum aliis in solenni panegyri, nomine Amplissimi Collegii Philosophici, Philosophiae Bonarumque Artium Magister renunciatus fuit ab Amplissimo atque Excell. viro, DN. JO. ANDR. BOSIO, Historiarum Professore publico, & id temporis Ordinis sui Decano & Brabeuta. Magnae hoc voluptati fuit matri & propinquis, quod spei suae tam pulchre respondere euentum animadverterent. Erantque haud dubie pari modo & reliqua successura iuueni pio & industrio & diuinam operam assidue imploranti: nisi diuino numini placuisset eum breui ad id sapientiae & beatitudinis promouere, quo alademum per multorum annorum labores longasque ambages aegre euntur. Virtus fuerat nosstra a multo tempore valetudine admodum imbecilli, variisque morbis obnoxia: illi praesertim, quem scorbutum nunc vocant, quamquam industria medicorum effecerat, ut ille haud parum minueretur. Proximo vere venam incidit sibi in dextro brachio voluerat, quae res tam improspere cessit, ut paulo post paralyti & symptomatis aliis implicaretur. accessit denique febris continua cum sputo sanguinis & tabe totius corporis. Quibus pellendis cum humanam operam haud sufficere animaduiceret, diuinam se voluntati plane permisit, & circiter quinta ante obitum hebdomade accito verbi Diuini ministro, animaque sacris mysteriis expiata, vnicè deinceps precibus se dedit. Tandem superioris mensis Octobris die XIV. sub quintam vespertinam percepta difficultate respirandi, denuo acciti ministrum Ecclesiae iussit, a quo efficacibus sacrarum literarum solatiis crectus, & firmam in Jesum Seruatorem suum fidem, huncque vnicum salutis suae fundamentum esse, professus, placide exspirauit: vera nunc sapientia, vera Theologia, paene momento temporis potitus. Vixit annos XXII, cum mensibus VI, ac diebus XX. Funus commilitonibus egregiè, a 12 horam II. postea offerendum, ut frequentes prosequamini, pietas & eruditio eius merentur, ac ut faciatis, hisce vos monemus. P. P. die XX. Nouembris, anno Chr. cl. lxxvii.

Typi Rumbosianæ,

avalc. decif. 4. n. 5. lib. 1.

nullam aliam maiorem

Doctoratus itaque dignita-

Virtus quoque, quae no-

ui sit optimus, non qui cla-

ductus: p. r. factus Josias

Burdorf / ZACHARIAM

Seli 3. fol. 707. mag. ad 792.

ante aliquot dies, nomen

et probe peracta curricula

nobilissimo, Maximeque

et, &c. &c. &c. Confilario

p. m. Viti Magnifici, No-

no lapidem mouerunt, quod

item successu temporis in-

transulerunt domicilium)

incipit ac Dn. Dn. CHRIS-

ti, Dn. J. SCHORERUM, in

erò Dn. Parens veneran-

sequente Nostrum cum

ne nominati Praeceptores

natio CHRISTIAN-ER-

arentis honoratissimi ad

Rector, p. m. nec non Dn.

ro Biennio ibidem trans-

italia, Belgii & Helvetis

rum ejusmodi Solennium

sub tanta profectio devo-

tra bimestre spatium per-

orum, atque aliorum, qui

ut Amicis pariter valedi-

lilio Paterno celebratissi-

in cognitione excolere ac

in studio isto utilissimo

scholae / SS. Theoi. P.

lic absque interruptione

Practicas Philosophia

q. Fonti Jurisprudencia

A. M. DC. LXIV. Menis

us utique initium faceret,

audivit Virum Nobilissi-

Curiae Supremae Provin-

excepti, Filiique sui, Dn.

DIAN-ERNESTO NORIC

velli Exercitationes ju-

ostitetur, magnamque

stationi manus admo-

in quondam Studiis

um suarum invenit

que temporis mome-

et explanatione

t ut lecta ac audita

ab moderamine

tro Imperio no-

um in illo com-

struenda: Ideo

ratione autem

aliarum quoque

nec non Fortis

atam ingenii sui

vitum fuit, eique Ma-

itillimas relinquere

ACADEMIAE QUESTIONES
 is laudatissimi manuscripti
 secundis attigisset, antequam
 tiffimum Eruditionis suae
 eruditè resolvit, & ad en-
 quod vel per errorem vel
 at qui SS. Themid. fuit

RECTOR ACADEMIAE JENENSIS
JOANNES ERNESTVS GERHARDVS,
SS. Theologiae D. ac P.P. & Collegii Theologici Decanus
CIVIBVS ACADEMICIS S. D.

Egregium ciuem superiore mense amissimus in Eximio ac Praestantissimo Juuene Dn. M. BALTHASARE MITTELSTAEDTO, Pomerano, sacrae Theologiae Studio perindustrio. Erat enim in eo singularis discendi ardor, tantaque proficiendi cupido, vt etiam inter morbum saepe a studiis vix sibi temperaret. Praeterea mores ei sedati atque compositi, vita honesta & innocens. quo fiebat, ut ab omnibus qui cum eo versabantur, diligeretur, habereturque in precio. accedebat egregia pietas: eruditio de hac charta indicendum fuit. Addemus simul quae de vita & excessu eius accepimus: cum vt obsequamur consuetudini receptae, tum vt hac emporium: patrem, virum Reuerendum, DN. VALENTINUM MITTELSTAEDT, eius loci Ecclesiae Pastorem, Joanne Wittelsbade/ ciue ac mercatoris Stralsundense & Barbara Albrechtia natum: matrem denique, DOROTHEAM Balthasaris Hervvigi, per annos tres & triginta Prohensum Pastoris, & Elisabethae Beckeriz filiam. Ab hac anno huius saeculi quinto & quadragesimo mensis Martii die XXV, in lucem feliciter editus: & paulo post sacro fonte intinctus fuit. Puerum parentes in timore Dei educarunt: sed cum anno quinto & quinquagesimo pater praematura morte abreptus fuisset, omnis illa cura in solam matrem incubuit, quae dum filiolum ingenio valere, studiisque litterarum idoneum esse intelligeret, lubentissima Deo & publico vsui consecrauit. Rudimenta Latini sermonis in gymnasio Stralsundensi ductu DN. CASPARIS MOVII. Subconrectoris: philosophiae & eloquentiae, sub Rectore Gymnasii, DN. M. JOANNE HIEDN. D. PHILIPPO HENRICO FRIEDLIEBIO, Stralsundensium Pastore ac Superintendente, & Gymnasii Ephoro, Theologo celeberrimo. Quibus omnibus sic adprobavit industriam ac diligentiam suam, vt eorum aliorumque magnorum hominum fauorem & adfectum vberime experiretur. Post suam propinquorum Gasque lectiones debita cum diligentia auscultans. Conscendit & ipse cathedram, semel in philosophicis, praeside Cl. Viro DN. M. NEVFELDO: bis in Theologicis, moderante viro plurimum Reuerendo & Excellentissimo, DN. D. JOANNE MAVKISCHIO, Gymnasii Rectore, & Ecclesiae Pastore. His funtamentis vt reliqua feliciter superstrueret, suorum pariter aliorumque suasu abhinc triennio circiter in hanc Academiam se contulit. vbi pari se diligentia praebuit, & quae de controuersis argumentis saepius cum aliis publice conferuit. Sed & in cathedra philosophica ter comparuit, pulchreque stetit; semel quidem, praeside admodum Reuerendo & Excellentiss. viro, DN. D. CAROLO CAFFA, Linguae Italicae & Gallicae Professore P. disputationem de Angelis; iterum, sub moderamine & Excellentiss. DN. GEORGIO GOEZIO, Moraliu Professore P. metaphysicam de Toto: postremo, praeside viro itidem Ampliss. vt non dubitaret ad summos in philosophia honores aspirare, quos & modeste petiit, nec sine laude consequutus est. nam proximi mensis Augusti die XIII. vnicum aliis in solenni panegyri, nomine Amplissimi Collegii Philosophici, Philosophiae Bonarumque Artium Magister renunciatus fuit ab Ampliss. atque Excell. viro, DN. JO. ANDR. BOSIO, Historiarum Professore publico, & id temporis Ordinis sui Decano & Brabenta. Magnae hoc voluptati fuit matri & propinquis, quod spei suae tam pulchre respondere euentum animadverterent. Erantque haud dubie pari modo & reliqua successura iuueni pio & industrio & diuinam opem assidue imploranti: nisi diuino rat noster a multo tempore valetudine admodum imbecilli, variisque morbis obnoxia: illi praesertim, quem scorbutum nunc vocant, quamquam industria medicorum effecerat, vt ille haud parum minueretur. Proximo vere venam incidit sibi in dextro brachio voluerat, quae res tam improspere cessit, ut paulo post paralyti & symptomatis aliis implicaretur, accessit denique febris continua cum sputo sanguinis & tabe totius corporis. Quibus pellendis cum humanam opem haud sufficere deinceps percipere se dedidit. Tandem superioris mensis Octobris die XIV. sub quintam vespertinam percepta difficultate respirandi, denuo acciri ministrum Ecclesiae iussit. a quo efficacibus sacrarum litterarum solatiis erectus, & firmam in Jesum Seruatorem suum fidem, huncque vnicum salutis suae fundamentum esse, professus, placide exspirauit: vera nunc sapientia, vera Theologia, & pax momento temporis poritur. Vixit annos XXII, cum mensibus VI, ac diebus XX. Funus committitur egregii, ad horam II. postea effrendum, vt frequentes prosequamini, pietas & eruditio eius mereantur, ac vt faciatis, hisce vos monemus. P. P. die XX. Novembris, anno Chr. clb lxxvii.

Typi Hauboftrianu.

avalc. decis. 4. n. s. lib. 1.

nullam aliam majorem

Doctoratus itaque dignita-

Virtus quoque, quae nou-

ui sit optimus, non qui cla-

nducturum, praefatus Josias

Burdorf/ ZACHARIAM

Vell 3. fol. 707. usque ad 722.

ante aliquot dies, nomen

probe peractis curriculum

Nobilissimo, Maximeque

, &c. &c. &c. Consiliario

, p.m. Viri Magnifici, No-

lapidem moverunt, quod

tem successu temporis in-

transulerunt domicilium)

incipit ac Dn. Dn. CHRIS-

, Dn. JOH. SCHORERUS, in

tero Dn. Patens veneran-

sequente Nostrum cum

de nominati Praeceptores

natio CHRISTIAN. ER-

arentis honoratissimi ad

Rector. p.m. nec non Dn.

ro Biennio ibidem trans-

italiae, Belgii & Helvetia-

rum ejusmodi Solennium

ubi tanta profecto devo-

tra bimestre spatium per-

strum, atque aliorum, qui

ue Amicis pariter valedi-

filio Paterno celebratissi-

in cognitione excolere ac

in studio isto utilissimo

adberger/ SS. Theol. P.

ic absque interruptione

Practicas Philosophiae

teq. fontis Jurisprudentiae

A.M DC LXIV. Mensis

us utique initium faceret

audivit Virum Nobiliss.

Curiae Supremae Provin-

ceptit, Filii que sui, DN.

OHAN-ERNESTO NOXTE

velli Exercitationes Juris

officium, magnamque con-

stationi manus adhibere

m quondam Studium

sur suarum in eadem

que temporis motu

et explanatione

ut lecta ac audita

ab moderamine

pro Imperio no-

um in illo cons-

quadranda: Ideo

ratione autem

aliam quoque

hec non Fortuna

atam ingenii sui

iter vnum fuit, eique Man-

on tritissimas relinquere

ITIONER, DECADES QUESTION-

tis laudatissimi manuscrita

secundis attingit, antequam

atissimum Eruditionis sue

serudite resoluit, & ad ea,

quod vel per errorem vel

ut qui SS. Themid. fuit

LITTE

207

RECTOR ACADEMIÆ JENENSIS
JOANNES ERNESTVS GERHARDVS,
 SS. Theolog. D. & Prof. Publ. Collegiique Theologici

DECANUS
 CIVIBVS ACADEMICIS S. D.

Quod pietatis officiique genus nudiusquintus eximio cui nostro M. Balthafari Mittelsta-
 dio præstitimus, id hodie exhibendum est præstantissimo atque humanissimo dum viueret Iuueni, DN. LAUREN-
 TIO SCHILDIO Hannouerano, Jurisprudentiæ Studioso : qui die abhinc sexto & vicefimo, phthisi consumtus viuere desiit. Neque
 enim minus illius pietas ac virtutis amor merentur, vt hoc elogium ei more consucto ponamus, funusque illius solenni ritu indicamus.
 Erat & parenti illius, haud dubie grauius isto sibi nupt: inflicto vulnere percussio, non exiguo solatio, si hunc filio supremum hono-
 rem habitum intellexerit. Est ille vir eximius & ornatissimus, DN. LAURENTIVS SCHILDIVS, cuius Hannoueranus, & in eius
 quondam sibi vxore, LVCIA; DN. HEIZONIS HERBSTII, cuius ac patricii Hannouerani filia; quartoque post die Christo Seruatori nostro in sacro ba-
 cum ad primam, quam vocant, classen euectus fuisset, inque Graecis ac Latinis litteris, in Dialecticis item ac Rhetoricis, haud penitendos progressus fecisset:
 LXIII, Hildesiam se contulit: ibique in celebra schola Andream per annum inegrum vixit. Quo exacto, Quedlinburgum migravit, vbi triennio studiis in-
 que nomen suum professus, vt Leges Academicæ iubent, apud Rectorem id temporis Magnificum, decessoremque nostrum, virum amplissimum & ex-
 cellentissimum, DN. GEORGIUM GOEZIVM, Moralis philosophiæ Professorem publicum, collegam nostrum honorandum, statutis Academicis fidem
 ignoraret, earum disciplinarum cognitione maximopere opus sibi esse, qui Jurisprudentiæ studiis se dedere constituisset. Junxit deinde his scholas Juridicas in
 Institutiones ac Digesta Justinianea, viri Nob. & Consulissimi, DN. BURCHARDI HENRICI TILMANNI, Junium Doctoris. Interfuit autem vtrius-
 que magna constantia, donec valetudo permetteret. Adduxerat secum inestum comitem, phthisin: quæ cum paullatim, vt solet, frangeret vires corpo-
 Sed vidit denique, frustra se esse, & iam nouissima sibi imminere. Quare optimum tactu censuit, si quæ maturime semoti pararet, ne forte impruden-
 tem imparatumque deprehenderet. Ergo accito viro plurimum reuerende atque Excellentissimo, DN. SEBASTIANO NIEMANNO, SS. Theologiæ
 D. ac Prof. Publ. Ecclesiæque huius Pastore ac diocæcesis Superintendente, collega nobis plurimum colendo, confessus peccata sua, ani-
 annos vnum & viginti, cum diebus quinque. Præmaturus illius obitus & infelix videri possit, quod in ipso flore ætatis, medioque studiorum cursu inter-
 ceptus exstinctusque est. Sed cælo nemo non maturus est: etiam qui nondum in lucem editi. Quid igitur annis maturitatem metiemur? Vna fides
 Christi merito nixa est, quæ cælum nobis recludit. Quisquis hanc possidet, maturus cælo est. Vtque feliciores multo sunt, qui cito in portum secundo
 a miseris vitæ huius ad sempiterna illa ac nunquam finitura gaudia eniuntur. Hic enim portus est, ad quam Christianis omnibus velis remisque, quod dicitur,
 in vicino cœmiterio humabitur. Vestrum est, Ciues, exsequias hæcæ frequentes prosequi; eaque re pietatem testari vestram. Quod vt faciatis, Vos etiam
 atque etiam hortamur. P.P. die XXIV Nouembris, anno Christiano clb lxxvii.

Literis JOANNIS NISL

Respublica habeat, & felicitate, quam sensibus hæcenus, seculi perpetuo efflorescat, serio vovendum & à muni supremi Numinis, (nec enim
 humani arbitrii res est) bonitate identidem efflagitandum iudicamus. P.P. d. XXI. Decembr. Anno Salutis clb lxxvii.

Typis Bauhoferianis;

avalc. decis. 4. n. 5. lib. 1.
 nullam aliam majorem
 Doctoratus itaque dignita-
 Virtus quoque, quæ no-
 ui sit optimus, non qui cla-
 duerunt, præfatus Josias
 Burdorsff/ ZACHARIAS
 bell. 3. fol. 707. usque ad 792.
 ante aliquot dies, non ven-
 probe peractæ curri cu-
 nobilissimo, Maximè que
 s. &c. &c. &c. Confiliario
 p. m. Viri Magnifici, No-
 lapidem moverunt, quod
 nem successu temporis in-
 transtulerunt domicilium
 nunciæ ac Dn. Dn. CHRIS-
 Dn. JOH. SCHORERUM, in
 erò Dn. Patris veneran-
 sequente Nostrum cum
 se nominati Præceptores
 natio CHRISTIAN-ER-
 arentis honoratissimi ad
 Reclor. p. m. nec non Dn.
 ro Biennio ibidem trans-
 Italix, Belgii & Helveti-
 rum ejusmodi Solennium
 ubi tanta profectio devo-
 tæ bimestre spatium per-
 orum, atque aliorum, quæ
 ue Amicis pariter valedi-
 filio Paterno celebratissi-
 cognitione escolere ac
 in studio ito utilissimo
 J. BERGER/ SS. Theol. P.
 sic absque interruptione
 alas Practicæ Philosophiæ
 tq. fonti Jurisprudentiæ
 A. M. DC. LXIV. Mensis
 us utique initium sacrorum
 audivit Virum Nobiliss.
 Curiz Supremæ Provin-
 excepit, Filii que sui, Dn.
 ORAS- ERNESTO NOUEN-
 velli Exercitationes Juris-
 ostiterat, magnamque
 rationi manus adhibere
 in quondam Studio
 tum suarum invenit, quæ
 que temporis mensura
 et explanatione
 ut lecta ac audita
 ab moderamine
 pro Imperio non
 um in illo cons-
 clustanda: Ideo
 is ratione autem
 aliarum quæ
 nec non Forti-
 atam ingenii sui

mi non ita pridem etuditam DISSERTATIONEM, DE CALEM QUESTIONIBUS
 sibi profuisse deprædicat Dn. Parentis laudatissimi manu scriptam
 tum præfixum velis per Dn. gratiam secundis artiffisset, antequam
 igitur, publicè deponere, & sic probatissimum Eruditionis suæ
 ss. in qua bene stetit, textus assignatos eruditè resolvit, & ad ex-
 t. hæc duo, quod si revera actum, & quod vel per errorem vel
 m subgrata talionis lege, contendo, ut qui SS. Theovid. fuit

v. p. VII
x. c. vi.

RECTOR ACADEMIÆ JENENSIS
IOHANNES ERNESTVS GERHARDUS, S. S. THEOL. DOCTOR, PROF. PUBL. ET SUE FACULTATIS DECANVS CUM PROFESSORIBUS RELIQUIS, CIVIBUS ACADEMICIS

S. P. D.

Itria cum arboribus, campis uniuersoque naturæ inferioris, virore & habitus æstivi lætitiâ per lugubres hiemis vicissitudines expoliata, apparatus, fecisse inuiti dolentesq; significamus Dn. GOTTLIBUM ADOLPHUM, *Mitovio-Curlandum*, vestri ordinis, nostri voti, ab insigni probitate & studio in bonas literas, *Juvenem Patrem*, eximio bene nascendi munere, habuere Petreuerendum & Clarissimum Virum, Dominum *Johannem Adolphi Silesium*, Præpositum & Primarium Pastorem Lutheranae Ecclesiæ, in Ducali Sede & Civitate Mitovii; *Matrem Catharinam Konbergeram, Mitoviensem*, feminam præstantissimam, Admotus, mox à partu, iultrico sacro, & pietatis morumq; culturæ, operam non poenitentiam in se sensit privatorem tum præceptorum, Domini *Heinrici Adolphi*, Superintendentis hodie Mitoviensem & successoris in paternam dignitatem meritissimi, Domini *M. Gebhardi Remlingii*, Pastoris in Selloviâ Curlandorum, Dn. *Johannis Adolphi*, tunc S. Theol. Studiosi, jam cælo redditi. Hoc & Parentibus optimis, cum fratribus quinq; & tribus sororibus, ubi popularis huius regionem vallaret, ante hos undecim annos evocatis, laudatus modò Ephorus curam pueri & fratrum iuperlitem binorum relumsit, humanam illam & Patriæ pietatis æmulam, qua hebet, ut *Noster* oppidamnsium, tanto locorum intervallo, ab illustri Patris Patriæ providentiâ, celeberrimi, cum fratre laudaret. *Industriam & mores probavit Clarissimus Moderatoribus, M. Andrea Reyhero, Georgio Hessio, M. Johanni Buslebenio*, quorum hic præcipuam consalini, hospitis & privati discipuli laudem affirmavit. Undè, decimo, ex quo illuc venerat, mente, ab Agnatis Salanam nostram cum fratre iustus petere testimonio Præceptorum & votis bene viaticatus, superioris *Julii die XXIII*. Albo Academico nomen dedit, selectoque Theologie studio, in quo me docentem ac disputantem sedulus auditor nunquam non allectatus est, præcedentem Philosophiæ cognitionem calidè habuit, parimotum lectum & in convictu cum aliis decore, ut, quanto ampliorem in viriles annos spem dabat, tantò prolixior vitæ ultra merito ipsi exoptaretur. Aliud visum est superis, cum *Novemb. d. II X* dextra coxendicis doloribus prætentati plantam erysipelas inflammavit, irritaque chirurgi operâ interiores partes infirmitas nova invasit, & obstructio, nullis Viri Nobilissimi, Excellentissimi & Experientissimi Dn. *Johannis Arnolds Fridersei* Medicinæ Doctoris & Professoris Publici Celeberrimi, Collegæ nostri honorandi, consiliis, nisi licet fidelissimis, penetrabilis, fatigatum læto affixit. Maturuerat jam ulcus & materiâ purulenta, quæ coiverat in pede, emissâ, valetudo in melius itura videbatur. *Pertinaciâ tamen alterius mali prostravit virium residuum*, ut non alio jam nisi spiritali *âre, Daquâ* perditis reb. subveniri posset. Id verò Vir Plur. Reverendus, Amplissimus & Excellentissimus Dn. *Sebastianus Niemannus*, S. Theol. Doctor, Professor Publicus, Pastor & Superintendens celeberrimus & meritissimus, arcana confessione expiato, in Sacramento Corporis & Sanguinis Christi, sed & multis, quæ firmando adversus mortis horrores & vitæ adhuc juvenilis amorem essent, alloquiis sacris benignè & salutariter applicuit. Parebat, cum absentis dicta fideliter recoleret, seque, excusso brevis ævi & mortalitatis sensu, ad mortem tranquillè componeret, inter familiarium & ipsius, quem modò laudavimus, Domini *D. Niemann* preces suismet loci atas animam creatori suo piam feliciter tradens. Hic finis juvenis viri dum *vicennii* satiorum. Illa mœroris multis, eisdem solatii efficacis argumentum futura. Enimverò ut lugubre sit, hominem hoc ætatis & spci, Ecclesiæ, agnatis ac suæ, quæ securura videbatur, gloria in terris tripi, quanti vicissim istud duxeris, quem & hæreditaria mortis litatis humanæ labes monet, e Democrate Sententiâ *in hâc mundi creaturâ, in hâc mundi creaturâ, in hâc mundi creaturâ, i. e. mundum esse scenam, vitam transitum; venisti, vidisti, abiisti; & mala urgent, in tragœdia mundanâ, quas cunq; personas sustineris, tanti ponderis numerique, ut coronata etiam capita è tripodè dictum probent Pindareum: à Σπουδαίους ἐπιποδοίαν, hominem quem vis non miserum, d. ipsam miseriam esse. Vicissitudo ergò oppidò lætabilis temperat, has vitæ acerborum honore, agrorum amenitate deventulata, nullâ nivium, frigoris, ventorum savitie emovetur expectatio naturæ in hilaritatem pulsimam surrecturæ: sic piorum ad Deum abiens in cubium illis candidatis immortalitatis regressum in corporum longè gloriosiorum reviviscantiam sponder. Sol Gratia, ipsius obliquare jam radios visus, occultum melioris vitæ spiritû immittit, vigentes etiam ac florentes corporatenus vere resurrectionis futuræ, stituras, cum faciem sui plenam in primordio vitæ ac beatitudinis electis ostender. Quos inter cum suum locum ADOLPHUS noster compendio tam opportuno obrinuerit, liberationis & fortunæ precinnantis ergò Nos ipsi gratulari, & Vos, O Nostri, exuviis nominique commilitis supremum humanitatis frequenti exequiarum itum exolvere par est, quos de hoc ipso seriò communctatos volumus. P. P. d. V. Decembr. Anno Gratiz d. b. c. LXVII.*

Typis VVERTHERIANIS.

Respublica habeat, & felicitate, quam sensimus hætenus, seculi perpetuo efflorescat, seriò vovendum & à muni supremi Numinis, (nec enim humani arbitrii res est) bonitate identidem efflagitandum iudicamus. P. P. d. XXI. Decembr. Anno Salutis d. b. c. LXVII.

Typis Bauhofserianis,

avale. decis. 4. n. s. lib. 1.
nullam aliam majorem
Doctoratus itaque dignita-
a. Virtus quoque, quæ no-
ui sit optimus, non qui cla-
induerunt, præfatus Josias
Burdorf/ ZACHARIAM
Velt 3. fol. 707. usque ad 722.
ante aliquot dies, nomen
z probe peractis curricu-
Nobilissimo, Maximeque
z, &c. &c. &c. Consiliario
a. p. m. Viri Magnifici, No-
no lapidem mo. erunt, quò
ntem successu temporis in-
translaturat domicilium)
incipiæ ac Dn. Dn. CHRIS-
Dn. JOH. SCHORERUM, in
ero Dn. Parentes veneran-
seque Nostri cum
de nominati Præceptores
natio CHRISTIAN-ER-
parentis honoratissimi ad
Rector, p. m. nec non Dn.
ro Biennio ibidem trans-
sitalis, Belgii & Helvetia-
rum ejusmodi Solennium
ubi tanta profecto devo-
tra bimestre spatium per-
porum, atque aliorum, qui
ue Amicis pariter valodi-
filio Paterno celebratissi-
in cognitione excellere ac
in studio ito utilissimo
Schæger/ S. S. Theol. D.
sic absque interruptione
nitas Præctas Philosophi-
tq. fontis Jurisprudentiæ
A. M. DC. LXIV. Mensis
us utique initium faceret
audivit Virum Nobilissi-
Curia Supremæ Provin-
exceptit, Filiiq; sui, Dn.
JOHANN-ERNESTO NOSTRO
velli Exercitationes sua
vostetur, magnamque in
stationi manus adhibere
in quondam Studiis
rum suarum invenisse
que temporis mensura
et explanatione
t ut læta ac audientia
ub moderamine
iro Imperio nos
um in illo con-
frustranda: Ideò
is ratione aut
aliam quoque
nec non Forti-
itam ingenii sui

inter vnum fuit, eique Ma-
am tristissimas relinquere
m non ita pridem eruditam DISSERTATIONEM, DE ACADEMIA QUESTIONIBUS
i sibi profuisse deprecatur Dn. Parentis laudatissimi manusque
rtum præfixum velis per D. n. gratiam secundis attigisset, antequam
iguntur, publicè deponere, & sic probatissimum Eruditionis sue
is, in qua bene stetit, textus assignatos erudite resolvit, & ea, quæ
t. hæc duo, quod se revera acium, & quod vel per errorem vel
m sub grata talionis lege, contendo, ut qui S. S. Themid. sunt

RECTOR ACADEMIÆ JENENSIS

IOH. ERNESTUS GERHARDUS,

SS. THEOL. DOCTOR ET PROFESSOR PUBLICUS, CUM COËTE-
RIS PROFESSORIBUS, CIVITATI ACADEMICAE

S. P. D.

um nil quidquam sanctius habeat reverentia superstitum, quàm, ut amissos venerabiliter recordetur, non tantùm incuriosa suorum bonorum, verùm etiam irreligiosa ætas nostra videbitur, ignorari vel sileri penitus passa prælustre nomen, quod *Vir Generosus & Magnificus, Dominus WOLFGANGUS CUNRADUS von Thumshirn* / Toparcha in *Pomß / Robitz / Lobma & Frauensfeld*; Serenissimi Principis ac Domini, Domini *FRIDERICI VVILHELMI*, Ducis Saxoniae, Jullaci, Cliviae ac Montium &c. Domini & Nutritoris nostri clementissimi, Consiliarius Intimus, Cancellarius ac Redituum provincialium Director summus, non paræ, non Germaniæ, sed universæ Europæorum Christianitati & ostendit hætenus, & satis optimè meritam de sacrâ civilique republicâ animam reposcentibus, ad posteritatem reliquit.

Ignota aliàs pleraque pro magnificis sunt, majori, ut è longinquo, reverentiâ. Cum verò proprior fueris, cum famâ majestas sæpè vilisum, quin & ipsa rerum gestarum monumenta, revolutâ, quæ velabantur, specie, supra præconceptæ opinionis errorem & inania vulgi plausum, versa penitus in contrarium noscuntur. Quòd si bellicis studiis aut pacis art. egregium quem deprehenderit, vix abierit tamen, ne vel ingenii, vel judicii, vel morum, vel successus sinisteritate aliqua parte damnet. THUMSHIRNIANA vicissim virtus tanto ab his omnibus tutior, quanto mirabiliori & gradu & plenitudine complexa est, quicquid ad exemplum magni & excellentis viri sive sapientes desiderant, sive historix producerunt. Non aliam de ipso conscientiam fidemque præsentis reverentiâ, absentis factis nasci potuisse, probatum tot annis celebratumque in republicam & honesta privati cujusque desideria studium, stuitique eventus gloriosi abundè confirmant.

Ac istorum quidem vel nuda recensio chartam tempusque exemerit, ut prudentis silentium in præsentem, quàm concisus ac superficialis tractatus fieri posse videatur. Executa idem est fama, temporum fides & præcipue jusque per gentem nostram, procul affectu ambituque, commendatio.

Propiora ad nostrum officium sunt beneficia, quibus Principi suo patriæque instrumentum boni seculi opportunum, nobis animi curæque planè paternæ argumentum tradidit. Genitura parentes, non minus & benècium conciliat. Hoc promptè & commodum impertimus, parentis hic vices implet, nomen meretur. Equis autem rerum nostrarum in antum nescius est, quin reputet animo, quod præsidium sapientes literæ, Academia decus, universi fatum in THUMSHIRNIO invenerint? Quàm is dies noctesque pro salute, pro commodis gloriaque bonorum, quasi in excubiis positus consliterit? Quin ergò facit parentem bonas tanta, & quam Plato etiam mortuis genitoribus pietatem tribui volebat, eam omnem suo sibi jure deposcit. Ni virtutem Boni & Viri & Civis, optimi imò Virorum (quorum prius Aristoteles adeò laudavit, alterum in Nascia Scipione notavit Roma) in Nostro susceperimus, qui eam in vetustissimis & alienissimis per memores factos & judicia artollimus, at gratitudo tale quid summo æquitatis decreto nobis imponet. Interest vero & omnium, extare, eaque in fastigio eminenti, exempla, quæ generosis rectique studiosis mentibus perpetuo overferentur, ut eorum, ceu excellentium picturarum, lineas in sese ducere &, quidquid enormitate devenustat mores, salubriter amoliri novrint.

Quod ergo Excellentissimus Clarissimusq; *Vir DN. PHILIPPUS MÜLLERUS*, Elloquentiæ ac Poëseos Professor Publicus, Collega noster honorandus, illustri Thumshirni memoriam oratione suâ in publico sacramentum iturus est, rectè ac ordine facturum, æquum item censemus, ut professo pietatis officium nobiscum, CIVES, universi in crastinum, Nonâ horâ, loco aditionibus istis sacro, conveniatis. Adspiraturi non studium modò dicenti, sed & reverentiam probaturi in manes beatos maximi virtute, neritis fama que Viri. Cujus ut similes multos deinceps Respublica habeat, & felicitate, quam sensimus hætenus, seculi perpetuo efflorescat, serio vovendum & à muni supremi Numinis, (nec enim humani arbitrii res est) bonitate identidem efflagitandum judicamus. P. P. d. XXI. Decembr. Anno Salutis clæ Inc LXXVII.

Typis Bauhofcrianis.

CHRISTOPHORUS PHILIPPUS Richter/ D.

Comes Pal. Cæs. Collegi Juridici Ordinarius, h. t. XVI. Decanus, & P. P.

B. L. S. P.

Otoratum nobilem & egregiam esse dignitatem inter alios adstruunt Salycet. in *Prin. Conf. Cod. §. 1. n. 2. & seq. Tholosan. lib. 4. de Republ. c. 10. n. 14. Guid. Pap. decis. 88. n. 1. Cavalc. decis. 4. n. 5. lib. 1. Dec. consil. 66. n. 2. Natta consil. 1. n. 2. Farinac. consil. crimin. 94. n. 5. lib. 1. Bertazzol. consil. 502. n. 7. lib. 2. Peregr. consil. 1. n. 1. & seq. lib. 2. Quos omnes citat Josias Nolden. *de statu Nobilit. c. 5. n. 125.* Imò nullam aliam majorem in toto hoc universo dari existimat Felin. *de Magist. & de aliq. ex. in pr.* Doctores etiam, præter animi nobilitatem, publica seu civili nobilitate gaudere & florere, probat Harprecht. ad *§. 5. Inst. de iure personar. n. 15.* Doctoratus itaque dignitatem non obfuscare nobilitatem, sed eam magis conspicuam reddere, & illustriorem efficere concludimus. Dignitas enim dignitas juncta, priorem non abolet, sed auget, & dignitas duplicata plus tribuit, quam una sola. Virtus quoque, quæ nobilitatem minimè destruit, sed potius cumulat dignitatem est testimonium cumulate virtutis. Imò Plautus pulchrius esse statuit, Nobilem virtute fieri, quam nasci. Et Aristoteles cum generosissimum dixit, qui sit optimus, non qui claritate nascendi, sed qui virtute excellat. Hinc maxime deprædicat Principes, Comites, Barones, & Nobiles, qui litterarum insignia, titulos & honores gradibus, ut vocant, assumptis maxima cum voluntate & dignitate induerunt, præfatus Josias Nolden in *fine d. r. de Statu Nobilitum civili.* Plures etiam recenset Nobiles, qui Doctores Jurium renunciati sunt, & imprimis, JOACHIMUM MYSSINGERUM à FRUNDECK, DOMESICUM ARDMUM ab ARUM, THEODORUM de **Burdorff**/ ZACHARIAM*

PAUESCHENIUM à **Lindenhoren**/ FRIDERICUM à **Dansdorff**/ ULRICUM à **Schellenberg**/ Vir plur. Reverendus Dn. M. ADRIANUS **Beyer**/ Ecclesie nostræ Archidiaconus meritis in *Syllabo Rector. & Professor. Jen. Selt. 3. fol. 707. usque ad 792.* quibus addi possunt LUCAS **Tangel**/ & SAMUEL **Schöbhausen**/ Sereniss. Aulæ Saxo-Vinaricæ quondam. Consilii intimi. Hæc ita breviter præfari volumus, cum Vir Juvenis Nobilitate Genetis & Virtute Conspicuus, ante aliquot dies, nomen suum matriculæ nostræ daret, & modestè peteret, ut eum ad edenda specimen, quæ in Statutis nostræ Facultatis à Candidatis Juris requiruntur, admitteremus, cujus honestissimum & præclarum propositum non immerito commendamus, & vitæ probè peractæ curriculum recensere mores apud nos recepti requirunt. Natus autem est ille, de quo nobis sermo est, Dn. JOHAN. LEONHARDUS à **Pöbel**/ Culmbachi Civitate Francorum celebri, d. 20. Augusti, Anno M DC XLIII. Parente Viro Magnifico, Nobilissimo, Maximeque Strenuo, Dn. JOHAN. CHRISTOPHORO à **Pöbel**/ in **Döblau**/ **Burgis** & **Ubers**/ Hereditario, Jcto exquiritissimo, Cæs. Com. Pal. Sereniss. Principis ac Dn. Dn. CHRISTIAN. ERNESTI, Marchion. Brandenburg. Ducis Magdeburg. Pruffiæ, &c. &c. &c. Consiliario Intimo & Aulico, Consistorii Præfide, Feudorum Præposito, & nunc temporis in Comitibus Universal. Ratiſponæ Oratore gravissimo. Matre vero Genetis splendore, omnibusque sui Sexus virtutibus Matriona Nobilissima, V I R O N I C A M A R T I A, p. m. Viri Magnifici, Nobilissimi, & Perquam Strenui Dn. MARTINI à **Benndorff**/ in **Esche** & **Ubers**/ Hereditarij, Consiliarij Intimi Brandenburg. l. m. Filia unica dilectæ. Hi Parentes laudatissimi memores officii sui naturæ ita exigente debiti, omnem omnino lapidem moverunt, quò Filius iste à teneris statim unguiculis in veræ Pietatis & Orthodoxæ Religionis fundamentis imbueretur, & sic contra perverfos quorundam hominum mores de salute ipsius æterna prius, quam temporalis procuranda exegente solliciti. Postquam autem successu temporis ingenium ad studij apertissimum in eo deprehenderent, eum politiori litteraturæ mancipare, atque informationi Præceptorum Scholæ Baruthinæ tunc temporis trivialis (quò Parentes honoratissimi, propter translatum Regimen illustre, suum etiam translauerunt domicilium) præcipuis Viri Clarissimi & Per-Examini Dn. NICOLAI **Geerwoegen**/ Cantoris ibidem meritissimi, sedulo ipsam committere neutiquam cessarunt, sub quorum institutione permansit, donec ob antea memorati Dn. Parentis, à Serenissimo Principe ac Dn. Dn. CHRISTIANO, Marchion. Brandenburg. &c. GL. Mem. ad Comit. Universalia Ratiſponæ A. O. M DC LII. indicta, ablegati absentiam Præceptorum Privatorem fidei esse contentendus; Quos inter hic recensere auri: Viro Rever. atque Clarissimo, Dn. JOH. SCHORERUM, in *officij*; Dn. JOH. PREFFERUM, in *officij*; Dn. JOH. CHRISTO. & CARNEUM, in *officij*; Pastores vigilantissimos; Qui nihil eququam omiserunt, quò Nostrum ad ingenii ac morum cultum ullò modo possent prodesse. Cum verò Dn. Patris venerandus Anno M DC LV. ad solennem S. R. I. Deputatorum Conventum, qui FRANCOFURTI ad MOENUM erat institutus, tanquam Plenipotentiarius Excellentissimus iterum ablegatus, atque reditus sui tempus plane in incerto esset; Anno sequente Nostrum cum tota familia ad se vocavit, ubi per integrum annum commoratus talia vidit & observavit, quæ ipsi in partivæ genere aliquando continuo apprime essent utilis ac proficua. Post subsecutum verò reditum felicem, A. O. M DC LVII. dum proxime nonnati Præceptorum Privatim successive ad Officia promoverentur Ecclesiastica, informationi Viri Pl. Reverendi, Amplissimi ac Præcellentissimi, Dn. JOH. MATTHI. STRUMPHI, Rectoris illo tempore Scholæ Baruthinæ, nunc verò Ecclesie Symylytæ & in illustri Gymnasio CHRISTIAN. ERNESTINO, Theologice Moralis Profess. Publ. fuit traditus, qui tam assiduam ac fidelem erga Nostrum sese exhibuit, ut etiam nunc curam suam gratam teneat memoriam. Eum cum ea, quæ in Scholis Trivialis tractantur, abolvisset, iussu Dn. Parentis honoratissimi ad illustre Gymnasium, quod Curia Naricorum est, Anno M DC LX. sefe contulit, ibique cum Præceptorum solertissimi, fuit commendatus. Erant autem illi, Viri Præcell. & Clariss. Dn. M. FRIDERICUS CAHLENSIS, P. L. Cæs. & Gymnasii prædicti Rector, p. m. nec non Dn. M. THOMAS FRIDERICUS **Sobel**/ ejusdem Gymnasii ex tempore ConRector, & post illius obitum legitime promotus Rector, quorum opo tantis in Studiis humanioribus fecit profectus, ut multum hac de causa scipis debere fateatur. Verum enimvero Biennio ibidem transactò accidit, ut A. M DC LXII. Mensè Octobr. solennes illæ, summoque cum apparatu in laudatissima Electorali Sede DRESDNA celebranda Nuptiæ alid memorati Serenissimi Principis ipsi (qui Anno præcedente ex admiranda Galliz, Hispaniz, Italiz, Belgii & Helvetiæ perustratione cum omnium Subditorum totiusque Provinciæ ingenti tripudio reditus factus Sceptra Principatus sui regenda suscepit) cum Potentissimi Saxon. Electoris, JOH. GEORG. II. FILIA UNICA instarent, Nostræ verò magnæ videndorum ejusmodi Solenniū cupiditate flagraret. Hinc Princeps Serenissimus, uti alias erga Subditos suos se præbet demeritissimum, in Nostrum quoque Clementiæ suæ mirificæ radiis emittere, eumque in numerum Comitatus sui splendidissimi asumere non dedignatus est, ubi tanta profectò devotio quasi oculis ipsi videre contigit, ut dubites ferme, an majora in nuperis IMPERATORIS AUGUSTISSIMI Viennæ celebratis nuptiis fuerint visa, quò tamen multi magnis factis impensis fuit profecti. Hise autem Rebus intra bimensem spatium peractis, ad Musas suas Curientes redit, & per anni adhuc quadrantem literis sedulo incubit. Interea factum est, ut incunte vere A. O. M DC LXIII. dignus judicaretur, quò ad altius Musarum Cælum abiret; Ideo Consilio Parentum honoratissimorum, atque aliorum, qui in Studiis suis existerent Consultores, habita prius ORATIONE IN LAUDES SERENISSIMI PRINCIPIS SUI, Gymnasii Curiano valedicit. Inde Baruthum pedem transferens, ibidemque Parentibus laudatissimis, Patronis, Factoribus, cæterisque Anticis pariter valedicere instituens, præclarum naus est occasionem, ut cum Dn. Parente, tanquam Legato eminentissimo, Ratiſponam proficisci, ibique multa, quantum per temporis brevitate fieri potuit, curiole indagare ipsi licuerit. Istuc autem reverfus ex consilio Paterno celebratissimam Lipsienfem Academiam bonis avibus petiit, & ne illotus, ut ajunt, manibus Nobilissimum Juris Studium involare, necessarium omnino duxit, animum prius in Philoſophiæ, præsertim Prædicæ principis, nec non jucundissima Historiarum cognitione excolere ac preparare, utpote sine quibus nemo in istam Publ. quam Privatam quicquam soliti efficeret. Quapropter à Patrone Studioium suorum hæcenus certissimo peculiaris Historiæ tractandæ methodus ipsi fuit communicata, cujus admodum in studio isto utilissimum profectus fecit nunquam ponitendos. Huic labori privato publicas quoque Viri Excellentissimi, Dn. CHRISTIAN. FRIDERICUS **Grancensino**/ Histor. P. P. scholas adiunxit. Cum autem Vir Plur. Rever. Ampliat. que Excellentiss. Dn. JOH. ADAMUS **Schæger**/ SS. Theol. G. & ejusdem Facult. P. P. (cujus tectio ac quadra tunc temporis Nostræ fruebar) Collegium quoddam Panſophicum, monstratò simul genuino Disputandi modo, aperiret; Iccirco ut aliqualem totius Philoſophiæ cognitionem sibi compararet, huic abque interruptione assidue interfuit. Ne verò elegantissimum Ethicæ & Politicæ Studium, cui tanquam fundamento firmissimo univet. hæc nostra innititur Jurisprudentia, videatur quasi postposita, Viro Ampliat. que Excellentiss. Dn. VALENTIN. ALBERTI P. P. Tabulas Practicæ Philosophiæ celebratissimi, Dn. JACOBI THOMASII, Orator. P. P. explicanti magnâ cum utilitate assedit. Et quia præliminibus illis ad laudatissimum Juris studium requisitis necessariis se sufficienter instructum sentiret, totum deinceps animum j. Civ. Rom. tq. facti Jurisprudentiæ limpidissimo primario consecravit, ut autem publico quodam specimine primicias indultus hæc Academicæ prius exhiberet, elegantem ORATIONEM DE BELLO CONTRA TURCOS continuandam, tanq. argumentò temporali ipsi optime accommodatò, A. M DC LXIV. Mensè Septemb. exprobratà memoria, summoque cum applausu habuit. Juri autem operam dans ad animum ipsi revocavit Consilium Sacratiss. Imp. JUSTINIANI *§. 2. Inst. de J. U. P.* ut se, quæ prius non levi ac simpliciter progredere, & ab Institutionibus utique initium faceret, nec tenentario aulico adulatorum florum Volumina prorumperet. Proinde non modo inlectionibus privatis, verum etiam Collegiis tam publicis, quam privatis frequentatis sibi instituta reddidit familiarissima. Et publicè quidem ea prælegentem audivit Virum Nobiliss. Ampliss. atque Consultiss. Dn. LEONHARD. BARTHOLOMÆUM **Schwendensifer**/ J. U. D. & P. P. ejusque dictatà calamo avidè excepit. Privatim verò Vir Pl. Rever. Magnificus, atque Nobiliss. Dn. FRANCISCUS ROMANUS, Jctus & P. Publ. Curie Supremæ Provincial. & Facult. Jurid. Affectus, Academicæ Syndicus, & Capituli Burgenſis Canonicus gravissimus, eisdem Institutionibus prædictis dexterrime explicavit, & ut studijs suis tantò magis esse cessatum, candem tectio ac convicij promissimè excepit, Filique sui, Dn. PAULI FRANCISCI ROMANI, J. U. D. iter tunc temporis in Galliam ac Italiam instituentis, Bibliothecam instructissimam concessit usurpandam. Præterea nunc divino contigit, ut innotesceret Viro pariter Magnifico, Nobiliss. atque Consultiss. Dn. JOHAN. ERNESTO NORICO, Jcto, & Reverendiss. Cæs. Sereniss. Administratori Episcopatus Martisburgenſis Consiliario Aulico, eique in binis primis Collegiis Lectorio-Examinatoris ad ipsum Institut. Textum, Postmodum Lectorio-Repetitorio-Disputatorio ad Ludovicæ Exercitationes Justinian. nec non à alio ad Jussu Pacii flagor. tam Institut. quam Digestor. Libros eadem methodo tractantibus vacis auctores commodavit. Cujus candorem atque singularem informandi promptitudinem se veròs exprinere dignus haud posse Nostræ proſtitit, magnamque fortunæ suæ gratiam se habiurum estimat, si promeritas ipsi aliquando referre grates queat. Et quia ductu tantum Doctores primis illis Juris fundamentis, quæ ex Institutionibus hauriuntur, se satis expositum esse putaret, atque proflixè Digest. tractationi manus admoveere conaretur, à Magnif. Dn. Parente A. O. M DC LXV. domum citatus, propositum istud ad commodos tempus & locum differre coactus fuit. Ubi facta proſtitit accurata inquisitione ad telam feliciter pertexamdam in Salaman. nostram, & suorum quondam Studioium Moderatricem, mittendum decrevit. Cujus voluntati, uti aliis, ita & in hoc proposito promissimè morem gessit, atque Mensè Octobr. Anni prædicti secundo fidere advenit, non solum Patronos & Promotores, verum etiam Doctores Musarum suarum invenit probatissimos. Inter hos autem suo merito numerat Virum Nob. Ampliss. atque Consultiss. Dn. ADRIANUM BEBERUM, J. U. D. cujus in informando dexterrime ab aliis edoctus, conversatione quotidiana tanto ætius ipsi conciliavit, ita ut quocumque temporis momento veniret, semper eum promptum, paratumque ad erudiendum atque instruendum deprehenderet. Hæc accesserunt Collegia in gratiam Nostræ sepius instituta. Dum enim hic inter diffusissima Pandectarum verſaretur Volumina, earumque fluidam appeteret ex planationem, statim opera sua præfido fuit, atque Dn. D. STRUVII Jcti, Antecessoris Salanz nostræ meritissimi, nunc verò SERENISS. SAXON. DUCUM LINEÆ VINARIENS. Consiliarij Aulici & Cameralis Eminentissimi, Syntagma j. Civil. editi interpretatus; Et ut lecta ac audita eò firmiss. animo inhererent, Collegio quodam Disputatorio ad compendiosas Schobellii florum Disputationes, habuit eadem corroboravit. QUŌ OCCASIONE DISPUTATIONEM quoque DE CULPA IMPUTATIV A. M DC LXVI. elaboravit, eamque fuit moderamine prædicti Doctoris publicè cum laude defendit. Ut verò Rerum Feudalium notitiam sibi compararet, Collegio Lectorio in ejusdem Schobellii Disputationes Feudales apud Doctorem supralaudatum interuit. Hoc finito j. quoque Canon. (cujus in nostro Imperio non exigua obtinet Authoritas) fundamenta firmari Nostræ allaboravit, ubi antecessoribus Doctores ipsi in summa facere accendit, & Collegium Textuale in Decretal. Libris aperuit, in quo cujusvis Capituli genuinum sentium cum enodatione Controuersiarum in illo contentarum, additò simul usu hodierno, fideliter exposuit & explanavit. Denique cum non sufficit Jus privatum tantum nosse, sed Jctam Publ. principia ab eo, qui ad Republ. gubernationem aspirat, aut alios Studiis suis juvare cupit, curioſo oculo sint perlustranda; Ideo ne hujus quoque Juris ingentia quædam Nostrum teneret, sub sepius citato Doctore Collegium quoddam ad Lampadij Compendium frequentavit. Neque tamen Publicas Lectiones insuper habuit, aut penitus negligit, fed isdem etiam per temporis ratione auro præbuit, & cum antea laudatus Dn. D. STRUVIUS Jurisprudentiam Romano-German. Forensim ad calanum dicitare, Auditorium se exhibuit indulsimum. Præterea maxime fuit sollicitus, ut præter ea, quæ ad consequendum finem suum fuit necessaria, aliarum quoque Rerum, quæ homini Politico insigne præbent ornamentum atque usum, cognitionem sibi acquireret. Quapropter cum Vir Ampliat. que Excellentiss. Dn. ERNESTUS WEGALUS, Marthes. P. P. Collegium Geographicum, quò vehemente desideraret, nec non Fortificationum & Geotheticum successive intinaret, his ipsis sedula attentione interesse neutiquam intermisit. Insuper & illud serò egit, quò aliorum etiam Dn. Professorum atque Eruditorum benevolentiam & familiaritatem conciliaret, quam sanè, ob cognitam ingenii sui ac morum elegantiam haud difficulter consecutus est, omnesque in sui amore amtractit. Tandem licet ipsi nihil prius & antiquius fuerit, quam ut cursum Studioium sine interruptione ad metam perducere possent exoptatissimam; Attamen Deo aliter visum fuit, nique Matris suavis. obitus inopinatus remoras iniecit inevitabiles. Ad contestandum enim ultimam pietatis suæ filialis *memor. de Baruthum* profectus, celebrationi exequiarum magno cura, dolore interfectus, & sic Musas suas per pauillum temporis spatium tritissimas relinquere debuit. Peractis autem peragendis ad nos iterum rediens, studia sua indefesse continuavit, & in Disputationibus publicis, præcipuis Inauguralibus, indulsimum suam omnibus probavit egregiam. Ipsæ etiam non ita pridem eruditam DISSERTATIONEM, DE ACADEM. QUESTIONIBUS ILLUSTRARIIS *ex j. Publ. Canon. CIVIL. FEUDAL. & CONSUETUDIN. DE PROMPTARIUM EXHIBENTEM*, conscripsit, & sub Præfido meo itrenuè defendit. Multum verò ad expeditorem Rerum omnium intelligentiam sibi profuisse deprædicat Dn. Parentis laudatissimi manuscripta singularia, pro quibus, nec non liberalitate sua in suppeditatis Studioium impensis, quantum ipsi debeat, cui libet Coratorum judicandum relinquit. Denique cum post varios illos exantatos laboris portum præfixum velis per Deum gratiam secundis attingeret, antequam ex hac Academia florentissima ad aliud vitæ genus transire faceret, Censuræ Inclyti Collegii nostri se submittere, atque specimen illa, quæ aliis pro consequendis summis in Utroque Jure honoribus exiguntur, publicè deponere, & sic probatissimum Eruditionis suæ testimonium reportare, Nobilitati suæ haudquaquam inconveniens existimavit. Quapropter præmissa debiti petitione, ad primam explorationem, quam Tentamen vocamus, à Nobis lubentissimè admiximus, in qua bene fecti, textus assignatos eruditè resolvit, & ea, quæ à Candidato juris requiri decet, aptè respondit, Facultatem etiam ad reliqua edenda specimen sine mora impetravit. Publicè autem resolvit *pen. C. plus valere quod agit, quam quod simul concipit*, in qua ut & t. hæc duo, quod se, revera acium, & quod vel per errorem vel simulationem scriptum est, sibi opponuntur, reique gestæ veritas omni scripturæ præponitur. Harum lectionum initium de *crimini hora XI* in Acroterio Jurid. est facturus. Iccirco officiosè & amicè, & quidem sub grata talionis lege, contendo, ut qui SS. Themid. sunt cultores & fautores, vacias præbeant aures, & benevolentiam suam erga totum Collegium nostrum ostendant. P. P. Jctus Dominiacæ Reminiscere, Anno c. Idæ LXXVIII.

LITERRIS KREBSIANIS.

QVOD FELIX ET FAUSTUM
REIOVE PVBLICÆ AC LITERARIÆ SALVTARÆ
ESSE IVEAT

DEUS OPT. MAX.

INCLYTÆ JENENSIS ACADEMIÆ
RECTORE MAGNIFICO,
VIRO

Nobilissimo, Amplissimo, Consultissimo atque Excellentissimo,

DN. ERNESTO FRIDERICO

SCHRÖTERO, HEREDITARIO IN *Wickerstett/*

JCTO AC ANTECESSORE FAMIGERATISSIMO, CON-

SILIARIO SAXONICO, CURIÆ PROVINCIALIS ET SCABINATUS AS-

SESSORE GRAVISSIMO,

Ex Decreto

Amplissimi Philosophorum Ordinis,

VIROS JUVENES XXIII.

amica forte citra eruditionis præiudicium ordinatos,

ob

Pietatem, vitæ morumque probitatem,

Nec non

ob egregios, quos in studiis humanis variisque scientiis

fecerunt profectus,

Ad diem XI. Februarii

SACRÆ CÆSARÆ MAJESTATIS AUTORITATE

more ritumque Mabruan

SUMMIS IN PHILOSOPHIA HONORIBUS,

et

MAGISTRI, sive PHILOSOPHIÆ DOCTORIS titulo

Juribus ac Privilegiis,

Ornatus,

MAGNIFICUM DN. RECTOREM, FACULTATUM OMNIUM

PROFESSORES, DOCTORES, MAGISTROS, ET QVICUNQUE PHI-

LOSOPHIAM ATQVE BONAS LITERAS AMANT,

AD SOLENNEM ISTAM PANEGYRIN

Per quam officio: humanioribus

FRIDEMANNUS *Beßmann*/Log. & Philos. Prim.

Profefs. Publ. & h. t. Collegii Philosophici

DECANUS.

P. P. Sub Sigillo Facult. d. IX. Februar. AN. CHRISTI M DC LXVIII.

JENÆ, Typis JOHANNIS NISL

211
L1

RECTOR ACADEMIÆ SALANÆ
JOHANNES ERNESTUS GERHARDUS,
S. Theologiæ D. & Prof. Publ. cum cæteris Professoribus, Civitati Academicæ

S. P. D.

Quod iterum Deus ter optimus maximus Academiae Salanae felix, faustum & salutare esse jubeat, *Præsidem Senatûs* nostri, Vobis etiam, *Cives Optimi*, universis *Rectorem Magnificum* in proximum semestre Virum Nobilissimum, Consultissimum & Excellentissimum, Dominum ERNESTUM FRIEDERICUM SCHROETERUM, Hæreditarium in VVickerstett, Jctum & Antecessorem cæleberimum, Consiliarium Saxonicum, Curia Provincialis & Scabinatûs Adfessorem Gravissimum, Collegam nostrum honorandum, sententiâ concordî paulò antè designavimus. Cujus judicii nostri integritatem cum legum, & quæ viva lex est, Serenissimorum Nutritiorum voluntas, omni exceptione augustior, tum eminens in Viro *Jurisconsulto* axioma maximè comprobare videbitur. Enimverò *imperii civilis*, nedum universi, quod in republica exercetur, *Artem* tam latè diffundi fatemur, ut partè toti decuplo majori ineptè adæquet, quisquis illud cum hac idem instar habere pertenderit. Rerum quoque ipsarum monumenta pridem in solis velut mensâ posuerunt, non eosdem protenus reipublicæ gerendæ prudentes & legum mentis usûsque intelligentes esse; ni periculoso in publicum incepto tam diversa confundere, qui quæ eâ obnixè ruat, pro conatu infelici paulò minus quam *βραχὺν* velit. Exquiritâ vicissim nec tam alia professis domestica sollicitudo visq; circa leges tum gentium tum naturæ insigne politici regiminis momentum trahit, altâ præsertim pace, cujus felicitas reliqua tunc infrequentius ferè exercet. Idem verò legum scientissimi, suppente simul sagacitate in humanæ vitæ rationes penetrandi, legum salutarem usum, plures etiam discretâ industria, ante exorsum administrationis amplioris, civilem istam prudentiam dotibus cæteris & imperatorias artes feliciter adfoctant. Hinc habendi talia boni seculi instrumenta frequens cum aliis statibus, tum nostræ Germaniæ votum, usûs, re præcipuè tenuiore, opportunos, eventibus demum prosperissimos exitit. Singula ista nostris mentibus obversata & in laudato Senatûs Academici Principe comperta spem prolixam faciunt successuum regiminis novi in publicum egregium ituroriam. Eadem apprimè necessaria, si quis tenâ æstimatione expendat, in hac quoque Republicâ literariâ, modicâ licet, certò evenire, quod de maximis quibusque prudenter Xenophon, ille naturæ fortunæque, veris virtutibus commoda, bonis cumulatissimus Atheniensis, *Cyropædiæ* suæ præfatur: *nullum homini difficilius, quam in homines, imperium; nunq; demum tolerabile fore, àντις ἐπισημῶν ἕστο πᾶσιν, si quis prudenter id egerit.* Super cætera, quæ eadem pleraque, uti in magnis imperiis, aliquod exemplum sui regnanti objiciunt, quàm quæsumus, impeditum est moderamen ejus partis civium, qui nimirum quàm verè ab Aristotele, Scaligero seniore, aliisque sapientibus viris præsentatam sui magnam sic implent, ut, prævalente adolescentis ætatis æstu,

Jura ne gent sibi lata,

eaque ipsa disciplinæ impatientiâ magistratuum multiplici cæteroque curâ graves animos perpetuâ interpellatione fatigent? Ab his verò vel solis, (ac si reliqua, nihilominus ingentia, pondera allevatu latuque commoda essent) id summa providentiâ & labore contendere necessum est, ne legum sese morisque civilis pertinaces inimicos terant, sed ductiles in suammet olim plenè emerfuram prosperitatem: ac si molestiæ quid sentiunt fortè, suo ingenio imputent; quicquid ex regimine publico operæ sustinent, honori suo fortunæque destinatum cessurumque existiment. Faxit verò supremum Numen, tot hæctenus temporum vicissitudinibus Statui Academico præfens ac propitium, ut tales Cives Magnificus Rector experiatur, Rectorem talem ipsi perpetuò & agnoscant & animum istam obsequio constanti testatum faciant! Ist hoc quidem ab universis ferè expostulamus, officii nostri primùm & concredite auctoritatis, nec minori respectu utilitatis, quam probitas ipsis sua legumque reverentia ut sanctè pollicerur, sic fideliter elaborat. Nunc itaque Deo duce, advenite, *Cives nostri*, & quâ inaugurationis solennissimæ pompâ ad diem sextum Februar. in sacra Collegii sede Rectorem Magnificum propediem consecrabimus, pari religione exhibitum contemplamini, sequimini ducentem, imperantem obedientiâ vestrà inter negotiorum variorum tædia refocillate. Persvasum nobis penitus est, si ars & cura parendi vestra verè regendi prudentiæ studioque responderit, Deum in omnes tantò clementior, Serenissimos Academiae post Deum Conservatores benignos, Reipublicæ simul hujus prosperè administratæ argumenta amplissima plurimaq; deprehensum iri. P. P. d. 2. Febr. Anno Gratiæ clb Idc LXXVIII.

Typis SENGENVVARDIANIS.

DECANUS, SENIOR,
ET PROFESSORES MEDICI IN ILLUSTRIS DUCALI
SAXONICA AD SALAM UNIVERSITATE,

BENEVOLO LECTORI

S. P. D.

Humanitatis interest, commendationem deferre petentibus: etenim parum suscipit oneris, qui quod scit amore dignum esse, commendat, scitatis verò maculam vix evitat, qui non festinat adferere, quod meritis novit placiturum. Maximè vero probatis ac cognitis prompta debetur commendatio, ut ad notitiam donorum honestà adspulatione perveniant. Horum in numero primum obtinet locum, Nobilissimus & Excellentissimus DN. LAURENTIUS BLUMENTROSTIUS, hujus seculi anno XIX, honestissimis parentibus natus, & in ædibus aviz patris, ex nobili RUSVURMIANA Franconicæ nobilitatis familiâ oriundæ, tum temporis Mulhusæ viventis, in magnam fortunæ spem educatus.

In omnibus, qui magnum aliquid & memorabile in medicâ nituntur arte, immortalitate, quam meruere, sectantur, victuramque nominis famam supremis protogare nituntur tabellis, quæ singulari splendore resurgunt eximio, illa etiam in eo emicant: NATURÆ & ARTIS donâ.

NATURÆ excellens concessit ingenium, capax, acutum, solers in numerato, judicium acre, memoriæ vividam vim, ut nihil visum fuerit tam arduum, tam abstrium, tam reconditum, quod labore non vestigaret, non erueret.

ARTIS dona in eo emicere excellentia. Vacanz ocioforum patronz, cuius templum maturâ prægressâ deliberatione, trans Tiberim Romana posuit sapiëntia, dicam scripsit, benè gnarus quod *non quisquam fruitur veris odoribus, Hyblaes latebris nec spulsat favos, si frons metuat, si timeat rubos. Armat spina visus, mella regunt apes.*

Sub fidelissimis præceptoribus tyrocinis exactis, anno XXXVII in Academiam Electoralem REGIOMONTANAM, uberiotis ingenui cultus capessendi gratiâ se contulit. Anno XXXIX. in Academiâ Juliâ studia philosophica & medica continuavit. Deinde BRUNSVIGÆ, sub manu ditione DN. VICTORINI GREGORII Ph. & Med. Doctotis, phisici tum temporis illius loci famigeratissimi, & felicissimi manum præxi admovit. Exacto tricennio, in hac Ducali Saxonicâ ad SALAM Academiâ summum honoris in philosophiâ gradum, qui magisterium appellatur, impetravit, & in præxi tantos fecit progressus theoreticis fundamentis sussulsi, ut passim ab ægris studiosis & civibus in consilium adhiberetur. Famâ clarissimorum medicorum in Electorali Saxonicâ LIPSIIENSIIUM Academiâ per motus eò concessit. Revertens ad antiquam tuorum studiorum matrem SALANAM, summos in medicinâ honores reverenter petiit, & admissionem ad coniecta examina privata & publica exoterica & acroamatica impetravit. In his, ut & solemnè inaugurali disputatione de SCORBATO talem se gessit, ut expeditionem, quam apud nos concitaverat, non solum sustinuerit, verum etiam superaverit, & dignus habitus fuerit, cui titulus LICENTIATI conferretur, cum liberâ medicinam exercendi potestate. Autores etiam sumus, ut quamprimum DOCTORALEM titulum ambiret: non enim in imis, qui summa meretur, æquum est subsistere subsellii. Præcepto etiam huic mortem gessit, & Doctotis solemnè ritu titulum exambivit.

Hisce instructus ornamentis, medicinam exercuit in metropolitânâ BRUNSVIGÆ. Inde SANGERHUSAM vocatus honesto stipendio ultrâ annum phisici medici partes summâ cum laude subit. Celebritate doctrinæ & felicitatis permota inclita MULHUSINA republica eum adiecit medicum ordinarium, cui etiam ipartæ XVI annorum curriculo magnò nominis & famæ præfuit cum incremento.

Famâ constant bella ducum: eâ etiam constant bella medicorum. Serenissimæ & Celsissimæ Princeps ac Dominus DOMINUS ERNESTUS, DUX SAXONIE, JULIÆ, CLIVIÆ, ac MONTIUM &c. intellectis felicibus contrâ hostile morborum agmen progressibus, eum suum & suorum voluit esse medicum, fidelem, & providum & sanitatis provinciam custodem. Singulis in officiis & locis magna in eo eluxit supremi Numinis reverentia; ergâ proximum amor; submissio erga superiores; benevolentia erga inferiores; liberalitas erga egenos.

Tandem INVICTISSIMUS MAGNUS MOSCOVIÆ MONARCHA, IMPERATORQUE SEMPER AUGUSTUS, qui quod supremum numen est in patenti cœli plaga, idem suis est in terris cœlio substransit occasum, virtus bellica non videt terminum, archiatrum suæ Personæ, Conjugæ Serenissimæ, Liberos amandissimos, Knesiorum, & Exercituum Ducum, illum clementissimè vocat.

Nulla major expectare & beare te VIR NOBILISSIME ET EXCELLENTISSIME, LAURENTI BLUMENTROSTI, PHILOSOPHIÆ ET MEDICINÆ DOCTOR, MAJESTATIS ZARIÆ IMPERATORIÆ ARCHIATRE DESIGNATE, poterat divinis destinata fortuna favoribus: nullus major unquam tibi consiliis humanis decerni poterat honor.

VADE bonis avibus, demissâ dextrâ compare, adgeniculatis pedibus & flexis poplitibus te submitte coram Majestate Zariâ, adjecto humillimo pro salute HEROIS gloriosissimi voto: POTENTISSIME! Supremus beatæ perennitatis arbiter DEUS ad annos te servet & sospitet Nestoreos, vitam concedat prolixam, imperium securum, senatum fidelem, populum probum, & quæcunque hominis sunt vota & principis. Potro

felicis imperio populos frenare memento, parcere subjektis, & debellare superbos.
Augustissimus tuus thronus, cui nihil tam populare est, quàm benitas: cuius nullâ de virtutibus plurimis nec gratior nec admirabilior, quàm ad Deum proximè accedis, misericordia est, tui *favoris umbra me in solidum regas, struamque servet perpetuo suum.*

Sis bonus ergâ me, clientem, & sanitatis tuæ & tuorum belli Ducum, & Châriarum, quorum non ultima occupat subsellia BLUMENTROSTIUS sanguine mihi junctus, vitæ strenuus, qui molestissima in prælio, non tergo sed fronte infusa gestat vulnera, curatorem futurum fidelissimum. Nihil habet nec fortuna tua majus quàm ut possis, nec natura tua melius, quàm ut velis humilium tuam clementissimis oculis adipicere clientem.

Hoc votum ut desiderato beate Altissimum successu optamus: te bonis commendamus omnibus, eos ut amore te prosequantur, rogamus, simulque fidem damus, te benevolentibus tuis habiturum gratias, tuamque vicem, sicubi non semper solvendo par eris, cœlestibus delegaturum virtutibus, ut ipse favorem hunc dignis progressibus remuneretur.

DABAMUS IN ATHENIS SALANO
ANNO M DCLXIIII, CAL JANUARIU

CHRISTOPHORUS PHILIPPUS Richter D. COMES PAL. CÆS. COLLEGII JURID. IN UNIVERSITATE AD SALAM ORDINARIUS, XVI. DECANUS, ET PROF. PUBL.

B. L. S.

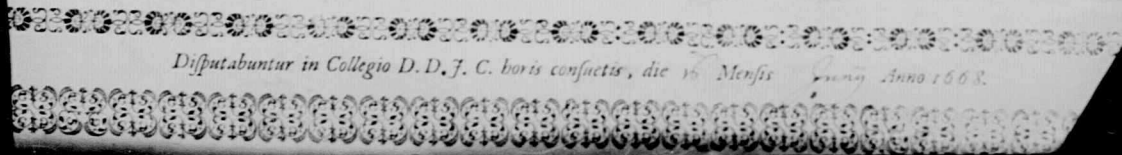
Ad jus naturale, quod omnium est commune nationum, eò quod ubique instinctu naturæ, non constitutione aliqua habetur, referunt communis omnium possessio. *c. jus naturale. 7. dist. 1.* Primaria itaque communionis causa est ipsa naturæ, quæ etiam naturalis ratio vocari solet. *l. parietem 8. ff. de S.P.U.* Proxima verò voluntas consortium. *l. adeo 7. §. voluntas. 1. ff. de A.R.D. §. si duorum. 27. Inst. de R.D. l. cum duobus. 52. §. idem Papinianus. 8. §. §. seq. ff. pro soc.* Non solum enim necessitas, sed etiam publica utilitas suadet, & leges quoque approbant & concedunt, ut res vel omnes, vel aliqua saltem in medium proferantur, & communiter possideantur. Nec obstat *ex hoc jure. ff. de J. §. J.* ubi dicitur, quod jure gentium dominia rerum sint distincta. Ex malitia enim hominum cognatio illa naturalis, quam inter omnes homines natura constituit, *l. ut vni. §. ff. de J. §. J.* violata est, & bella introducta & dominia rerum distincta. Ita quoque insignis J.C. Antonius Faber in *razional. ad d. Lex hoc jure. 5.* colligit, quod violato jure naturali, quod omnia inter homines fecerat communia, necesse fuerit induci novum jus, quod gentium appellatur, ut subsidio esset juri naturali, & societatem humanam invita malorum perfidia tueretur. Communio itaque rerum inter plures iniri potest, quamquam illæ in dominio non delinant esse, sed distinctæ remaneant.

Schneidevv. *ad §. de illa. 2. l. de societ.* Hæc autem communio dependet, uti diximus, ex voluntate hominum, & in ea nemo invito permanere compellitur. *l. ut. C. comm. divid.* quia multas difficultates & immensas contentiones atque discordias parit. *l. qui neg. 8. §. ut. in fin. ff. de reb. eo. qui sub tut. l. cum pater. 77 §. dulcissimus. 20. ff. de legat. 2. l. in re communi. 26. in verb.* propter immensas contentiones plerumque res ad divisionem pervenit. *ff. de S.P.U. l. sancimus. 34. §. ne autem. 2. in verb.* ne communiōe inducta aliqua oria-

tur contentio. *C. dedonaz. Carpov. ad Constit. Elector. Saxon. 15. p. 3. defn. 43.* Et hæc est causa, quod societatis in æternum nulla sit coitio. *l. nulla. 70. ff. pro soc.* Nec obstat, quod in *l. societas. 1. ff. eod.* dicitur, societatem coiri posse in æternum. Ad hoc enim dubium respondet Gothofred. in *not. ad d. l. nulla. 70. sub lit. g.* quod æterna nulla possit esse societas, sed in perpetuum, i. e. dum vivunt socii. Eodem modo illud resolvit Harpprecht. *ad §. manes. 4. §. seqq. Inst. de societ. u. 7.* ubi tradit, societas in perpetuum contrahi posse dicitur, quod à contrahentibus ex mente & animo in eatur, ut perpetuo, i. e. dum vivunt, in societate manendi propositum habeant. At verò in *d. l. nulla. 70.* non ideo dicitur perpetua sive æterna esse societas, quod alter alterum ex sociis ad perpetuam societatem adstringere cogit: sed quod utriusque propositum ad perpetuam æternamque societatem, cui renuciare nullo modo liceat, expressè sit destinatum. Et hæc assertio procedit, etsi pacto conventum fuerit, ne fiat divisio. *l. in hoc judicium. 14. §. pen. ff. comm. divid.* Et ita in Scabinatu nostro *mens. Jun. Anno 1655.* ad requisitionem Dnn. Consiliariorum Schwvartzburg. ad Jmen responsum fuisse probavimus in *decision. 68. p. 2. n. 3. §. seqq.* ubi alias attulimus limitationes. Sed hic substitimus, cum Vir Nobil. & Amplif. Dn. JOHANNES NEUMANNI, Regiæ Suevicæ Cancellariæ in Ducatu Bremenfi Advocatus Ordinarius, & Universitatis Marischlandiæ à Consiliis, J. U. Candidatus pereximus, & Practicus felicissimus. *d. l. ult. C. comm. divid.* publicè interpretandam selegerit. De cupis vita & studiis nonnulla pro mere recepto allaturi sumus. Ille natus est RACEBURGI cognominis Principatus 17. Jan. Anno 1635. Patre Viro Nobil. Amplif. atque Consultif. Dn. HENRICO Nicūman/ Consiliario Ducis Mechlenburgici Sverimentis meritissimo. Matre verò JOHANNA Venen/æxamina honoratiff. Horum Parentum curâ à primis annis omni pietate in Evangelicâ doctrinâ edoctus, Literarum studiis traditus est; primum in Scholâ patriâ, postmodum ultimosque annos, priusque Academiam abibat, Gymnatio Lubceensi celebr. Usque dum Anno 1657. inclitam Universitatem Rostochiensis visit, & per triennium frequentavit. Ios, Disciplinis præcepit, præter & jus commune & publicum delibavit; collegiisque aliquot utriusque juris, quæ aperuerant Dn. HENRICUS RAHN, item Dn. REDEKER, Viri Excellentiff. atque Consultiff. Professores celeberrimi, interfuit, nec studium polineum præter id neglexit. Inde Anno 1660. evocatus, ut Filius ejusdam Senatoris Regni Daniæ peregrè abituris præset, Hafniam iter suscepit. Sed quid sit? Ars Marte mutanda fuit. Obsidione namque navali Suecorum à destinatâ Civitate exclusus, & sic aditu prohibitus, cum recessus in Germaniam non permitteretur, adactus est pro temporis necessitate militiam, in quam tam fatali casu, præter omnem opinatum incididerat, sequi, ita tamen, ut literis nuncium non miserit, quamvis cursus earum ad tempus siterit. Munus namque militare, quod Auditoris vocari consuevit, nec à literis adeo alienum est, obiit. Anno 1662. Marti vale dicto ad Musarum cultum rediit, hoc animo, ut constituerit ad earum aras perennem operam præstare. Ad juris igitur praxin & usum forensis animum applicuit, verum de loco ad id commodo & salutaris sollicitus, Stadum, Dicafterio Ducatus Bremenfi celebrem, elegit, ibique Anno 1663. conledit. Et factum est, ut Anno 1664. ad Cancellariam Regiam in Numerum Advocatorum admiffus & receptus sit. Eo in foro hucusque versatus causas egit plurimas, & Clientibus patrocinia dexterrimè præstitit, tam privatis quàm Universitatibus: Univerfæ enim Marischlandiæ advocando & consulendo præset. Hicfe, ita provinciæ atque *æ. r. 20.* expeditis, ante aliquot dies ad nos venit, pro consequendis (supremis in utroque jure honoribus primum scrutinium profectum cum laude sustinuit, textus assignatos bene resolvit, & ad quaerita aptè respondit; quocirca largâ manu menteq; benevolâ, facultatem ad reliqua impetravit edenda ipse minima. Cras autem horâ X. in Auditorio Juridico in interpretatione utilissimæ *l. ult. C. communi dividend.* initium est facturus. Hæc igitur scholas ut S. Themiid, Cultores benevolâ suâ attentione & frequentâ celebriores reddant, officiosè & peramanter expectimus, & quidem sub gratâ talionis lege. B. V. & V. Jenæ P. P. sub Collegii nostri Sigillo die XIV. Cal. Augusti. Anno clb. Idc. LXIIX.

LITERIS KREBSIANTIS.

... principalem habeat actionem mandati.

Disputabuntur in Collegio D. D. J. C. horis consuetis, die 16. Mensis Junij Anno 1668.

DECANUS, SENIOR,
ET PROFESSORES MEDICI IN ILLUSTRIS DUCALI
SAXONICA AD SALAM UNIVERSITATE,

BENEVOLO LECTORI
S, P. D.

Humanitatis interest, commendationem deferre petentibus: etenim parum suscipit one-

ris, qui quod se amore dignum esse, commendat, feritatis vero maculam vix evitat, qui non sectatur adferere, quod meritis novit placiturum. Maxime vero probatis ac cognitis promta debetur commendatio, ut ad notitiam bonorum honesta adspiratione perveniant. Horum in numero primum obtinet locum, Nobilissimus & Excellentissimus DN. LAURENTIUS BLUMENTROSTIUS, hujus seculi anno XIX, honestissimis parentibus natus, & in ædibus avæ paternæ, ex nobili RUSVURMIANA Franconicæ nobilitatis familiâ oriundæ, tum temporis Mulhuse viventis, in magnam fortunæ spem educatus.

In omnibus, qui magnam aliquid & memorabile in medicinis arte, immortalitatem, quam metuere, sectantur, victuramque nominis famam supremis prorogare nituntur tabellis, quæ singularia splendore resurgunt cunctis, illi etiam in eo emicant: NATURÆ & ARTIS dona.

NATURA excellens concessit ingenium, capax, acutum, solers in numerato, judicium acere, memoriæ vividam vim, ut nihil visum fuerit tam arduum, tam abstrusum, tam reconditum, quod labore non vestigare, non erueret.

ARTIS dona in eo emicere excellentia. Vacunæ ocioforum patronæ, cuius templum maturâ prægressâ deliberatione, trans Tiberim Romana posuit sapientia, dicam scripsit, bene gnarus quod *non quisquam frustur veris odoribus, Hyblæas lacibus ut spūat favos, si frontis metuat, si timeat rubos, Armas spina rosas, mellæ segunt apes.*

Sub fidelissimis præceptoribus tyrocinis exactis, anno XXXVII in Academiam Electoralem REGIOMONTANAM, uberioris ingenii cultus capellendi gratiâ se contulit. Anno XXXIX. in Academiâ Julâ studia philosophica & medica continuavit. Deinde BRUNSVICÆ, sub manu ductione DN. VICTORINI GREGORII Ph. & Med. Doctõris, physici tum temporis illius loci famigeratissimi, & felicissimi manum præxi admovit. Exacto triennio, in hac Ducali Saxonica ad SALAM Academiâ summum honoris in philosophiâ gradum, qui magisterium appellatur, impetravit, & in præxi tentos fecit progressus theoreticis fundamentis suffulta, ut passim ab ægris studiosis & civibus in consilium adhiberetur. Famâ clarissimorum medicorum in Electorali Saxonica LIPSIENSIS Academiâ per totum cõ concessit. Reveris ad antiquam tuorum studiorum matrem SALANAM, summos in medicinâ honores reverenter petiit, & admissionem ad consueta examina privata & publica exoterica & acroamata impetravit. In his, ut & solemnem inaugurali disputatione de SEORBURGO talem se gessit, ut expectationem, quam apud nos concinaverat, non solum sustinuerit, verum etiam superaverit, & dignus habitus fuerit, cui titulus LICENTIATI conferretur, cum liberâ medicinam exercendi potestate. Auctores etiam fuimus, ut quamprimum DOCTOR ALEMANTIAM ambiret: non enim in imis, qui summa meretur, æquum est subsistere subsellis. Præcepto etiam huic morem gessit, & Doctõris solemnem ritu titulum exambivit.

Hicce instructus ornamentis, medicinam exercuit in metropolitana BRUNSVICÆ. Inde SANGERHUSAM vocatus honesto stipendiõ ultrâ annum physici medici partes summâ cum laude subit. Celebritate doctriinæ & felicitatis permota inclita MULHUSINA respública eum adiecit medicum ordinatum, cui etiam spæritæ XVI antõrum curriculo magnõ nominis & famæ præfuit cum incremento.

Famâ constant bella ducum: eâ etiam constant bella medicorum. Serenissimus ac beatissimus Princeps ac Dominus DOMINUS ERNESTUS, DUX SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ, AC MONTIUM &c. intellectus felicibus contrâ hostile morborum agmen progressibus cum suum & tuorum voluit esse medicum, fidelem, & providum & sanitatis provinciam custodem. Singulis in officiis & locis magna in eo eluxit supremi Muniminis reverentia: erga præmum amor; submissio erga superiores; benevolentia erga inferiores; liberalitas erga egenos.

Tandem INVICTISSIMUS MAGNUS MOSCOVIE MONARCHA, IMPERATORQUE SEMPER ÆLIVS, qui quod supremum nomen est in parenti cœli plagâ, idem suis est in terris cœlo substratis, qui inter Europæ principes eminet, ut sol inter planetas, leo inter quadrupes, aquila inter aves, cedrus inter arbores, rosa inter flores, aurum inter metalla, adamas inter gemas, cuius oriens nescit occasum, virtus bellica non videt terminum, archiatrum suæ Personæ, Conjugis tenerrimæ, Liberos amandissimorum, Knesiorum, & Excretium Ducum, illum clementissimè vocat.

Nulla major expectare & beare te VIR NOBILISSIME ET EXCELLENTISSIME, LAURENTI BLUMENTROSTI, PHILOSOPHIÆ ET MEDICINÆ DOCTOR, MAJESTATIS ZARIE IMPERATORIÆ ARCHIATRE DESIGNATE, poterat divinis destinata fortuna favoribus: nullas major unquam tibi consilis humanis decerni poterat honores.

VADĒ bonis avibus, demissâ dextrâ compare, adgeniculatis pedibus & flexis poplitibus te submitte coram Majestate Zarâ, adjecto humillimo pro salute HEROIS gloriosissimi voto: POTENTISSIME! Supremus beata perennitatis arbiter Deus ad annos te servet & sospitet Nestores, vitam concedat proluxam, imperium securum, senatum fidelem, populum probum, & quæcunque hominis sunt vota & principis. Porro

felici imperio populos frenare memento, parcere subiectis, & debellare superbos.
Augustissimus tuus thronus, cui nihil tam populare est, quàm bonitas: cuius nulla virtutibus plurimis nec gratior nec admirabilior, quàm ad Deum proximè accedis, misericordia est, tui

favoris umbra me in solidum regas, servumque servet perpetuo suum.
Sis bonus erga me, clientem, & sanitatis tuæ & tuorum belli Ducum, & Chilitæharum, quorum non ultima occupat subsellia BLUMENTROSTIUS sanguine mihi junctus, vir strenuus, qui molestissima in prælio, non tergo sed fronte insista gestat vulnera, curateam futurum fidelissimum. Nihil habet nec fortuna tua majus quàm ut possis, nec natura tua melius, quàm ut velis humilimum tuum clementissimis oculis adspicere clientem.

Hoc votum ut desiderato heet Altissimus successu optamus: te bonis commendamus omnibus, eos ut amore te prosequantur, rogamus, simulque fidem damus, te benevolentibus tuis habiturum gratias, tuamque vicem, sicubi non semper solvendo par eris, celestibus delegaturum virtutibus, ut ipse favorem hunc dignis progressibus remunerentur.

DABAMUS IN ATHENIS SALANO
ANNO M DC LXXX. CAL. JANUARIÆ

D. T. O. M. A.

AUTHORITATE, ET CONSENSU
NOBILIIUM, STRENUORUM, MAGNIFICORUM,
ET CLARISSIMORUM, VIRORUM, &c. MAGNIFICI D.
RECTORIS, SPECTABILIS D. DECANI INCLYTÆ FACULTATIS JURIDICÆ, DOMINORUM SENIORUM,
Sacræ Cæsareæ Majestatis Consiliariorum, &c. Adeoque totius Amplissimi Juris-Consultorum Collegij, in
Antiquissima & Celeberrima Universitate Viennensi, subseqentes Theses ex assignata sibi *L. 2. Cod. de dividenda tutela* & pro qua parte quisq. Tutor Conveniatur Cum annexa Questione Canonica, pro Licentiæ, & Doctoratus Gradu in Utroque Jure Legitime consequendo, publico certamini Academico submittit.

IOANNES GEORGIUS KULMATR, Nob. Austria: Viennensis AA. LL. Phil. Magister J. U. Baccalaureus.

THESIS PRIMA.

X pluribus Tutoribus, vel Curatoribus singuli tenentur in Solidum.

II.

NE factum eorum pupillo, vel minorenni sit damnosum.

III.

QUod procedit, sive omnes, sive nullus gesserit.

IV.

AUt quando illi privatim inter se administrationem diviserunt.

V.

Item à Judice.

QUÆSTIO CANONICA.

Desumpta ex Cap. fin. ext. de Fidejussorib:

UTrum fidejussor Curatoris Conventus à Minore antè solutionem, contra suum principalem habeat actionem mandati.

Disputabuntur in Collegio D. D. J. C. horis consuetis, die 15. Mensis Junij Anno 1663.